

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Eylül 2017 ● Sayı 154

Zor virajlarda yeni kaptan

YIL 2008
TÜRKİYE HIRVATİSTAN
ÇEYREK FİNAL
KARŞILAŞMASI...
HEYECAN DOLU BİR
90 DAKİKA SONUNDA
MİLLİLER YARI FİNALDE!

TADINI ÇIKAR™

YIL 2017

MİLLİLER YİNE
HIRVATİSTAN KARŞISINDA...
HEYECAN AYNI,
YÜREKLER YİNE TEK.

YANINDA
Coca-Cola®

**GOLLER CEPTE İLE
GOLLERİ ANINDA İZLEMEN
NE GÜZEL ŞEY!**

**GC YAZ 2222'YE GÖNDER,
UYGULAMAYI ÜCRETSİZ İNDİR!**

SPOR TOTO SÜPER LİG İLETİŞİM VE
MİLLİ TAKIMLAR ANA SPONSORU

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Görkem Demir

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletisim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

'Lucescu sesleri' artık soyunma odamızda
10

Milli Takım
18

Zor virajlar, yeni hoca, taze umutlar

Hırvatistan

24

Gözü daha yüksek

Ukrayna
30

Eski günlerin peşinde

Türkcell Süper Kupa
44

Tarihin yeni yazıcısı Atiker Konyaspor

Transfer

Ayrılık vakti

50

Ali Çamdalı
54

Çifte kupalı kaptan

UEFA Şampiyonlar Ligi

62

Devlerin yeni sezon heyecanı

Atakan
Gündüz

Millî Takım dünyaya açılan pencere

84

Emir
Biberoglu
106

Az Alkmaar'ın yeni Oğuzhan'ı

Hoş geldin Lucescu

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

A Millî Takım Teknik Direktörleri

Ali Sami Yen	(26.10.1923-26.10.1923)
William (Billy) Hunter	(25.05.1924-12.09.1926)
Bela Toth	(14.10.1927-28.05.1928)
Frederick (Fred) Pagnam	(27.09.1931-22.04.1932)
James Elliot Donnelly	(12.07.1936-01.08.1937)
Ignace Molnar	(23.04.1948-30.05.1948)
Peter Molloy	(28.11.1948-20.05.1949)
Cihat Arman	(20.11.1949-20.11.1949)
James McCormick	(03.12.1950-03.12.1950)
Rebii Erkal	(10.06.1951-21.11.1951)
Sandro Puppo	(01.06.1952-23.06.1954)
Gündüz Kılıç	(17.10.1954-17.10.1954)
Zarko Mihajlovic	(03.04.1955-26.06.1955)
Giovanni (Nini) Varglien	(18.12.1955-25.12.1955)
Eşfak Aykaç	(19.02.1956-08.12.1957)
Leandro Remondini	(04.05.1958-10.05.1959)
Ignace Molnar	(08.06.1960-08.06.1960)
Sandro Puppo	(27.11.1960-16.05.1962)
Şeref Görkey	(10.10.1962-10.10.1962)
Ljubisa Spajic	(25.11.1962-16.12.1962)
Bülent Eken	(27.03.1963-09.10.1963)
Cihat Arman	(27.09.1964-01.11.1964)
Sandro Puppo	(20.12.1964-09.05.1965)
Doğan Andaç	(21.07.1965-25.07.1965)
Sandro Puppo	(09.10.1965-30.05.1966)
Adnan Süvari	(12.10.1966-11.12.1968)
Şükrü Gülesin	(17.01.1969-17.01.1969)
Abdullah Geciç	(30.04.1969-16.11.1969)
Doğan Andaç	(13.12.1970-13.12.1970)
Sabri Kiraz	(17.10.1970-17.10.1970)
Cihat Arman	(25.04.1971-14.11.1971)
Nicolae Petrescu	(05.12.1971-05.12.1971)
Coşkun Özarı	(12.04.1972-31.10.1976)
Doğan Andaç	(17.11.1976-17.11.1976)
Metin Türel	(16.02.1977-05.10.1978)
Sabri Kiraz	(29.11.1978-15.10.1980)
Özkan Sümer	(03.12.1980-25.03.1981)
Fethi Demircan	(15.04.1981-07.10.1981)
Coşkun Özarı	(22.09.1982-04.04.1984)
Candan Tarhan	(06.09.1984-14.11.1984)
Yılmaz Gökdel	(22.12.1984-03.04.1985)
Kalman Meszöly	(01.05.1985-28.08.1985)
Coşkun Özarı	(11.09.1985-12.11.1986)
Mustafa Denizli	(04.03.1987-16.12.1987)
Tınaz Tırpan	(16.03.1988-15.11.1989)
Fatih Terim	(11.04.1990-11.04.1990)
Sepp Piontek	(27.05.1990-28.04.1993)
Fatih Terim	(27.10.1993-19.06.1996)
Mustafa Denizli	(14.08.1996-24.06.2000)
Şenol Güneş	(16.08.2000-18.02.2004)
Ünal Karaman	(31.03.2004-31.03.2004)
Ersun Yanal	(28.04.2004-08.06.2005)
Fatih Terim	(17.08.2005-14.10.2009)
Oğuz Çetin	(01.02.2010-31.07.2010)
Guus Hiddink	(01.08.2010-16.11.2011)
Abdullah Avcı	(17.11.2011-20.08.2013)
Fatih Terim	(22.08.2013-26.07.2017)
Mircea Lucescu	(04.08.2017-...)

6

Türkiye Futbol Federasyonu, A Millî Takım Teknik Direktörlüğüne getirdiği Mircea Lucescu ile resmi imza töreni düzenlendi.

Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapılan törene TFF Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet

Yardımcı, Başkanvekilleri Nihat Özdemir, Hüsnü Güreli, Ali Dürüst, İcra ve Yönetim Kurulu Üyeleri Cengiz Zulfikaroğlu,

Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyeleri Erhan Kamışlı, Mustafa Çağlar, Alaattin Aykaç, Mete Düren ile TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş katıldı.

Yıldırım Demirören: "Başarılar diliyorum"

Törende konuşan TFF Başkanı Yıldırım Demirören, "Ben öncelikle Sayın Fatih Terim ve ekibine verdiği hizmetlerden dolayı teşekkür ediyorum. Kariyerinde 35 kupa bulunan bir hoca ile burada olmak beni ve Yönetim Kurulumu gururlandırıyor. Kısmet bugüneymiş. Biz hocamızla 13 sene önce çalışacaktık, bugüne denk geldi. Dostum Mircea Lucescu'ya teşekkür ediyorum. Önümüzdeki 4 maç ve 2 yıl için kabul etti. Kendisi ile temasım 31 Temmuz öğleden sonra olmuştur. Çarşamba günü de kendisi ile bir araya gelerek anlaşmayı sözlü olarak da sağlamıştık. Hocamızı

tartışmaya gerek yok. Hocamız yaşıyla, kariyeriyle, karakteriyle zaten Türkiye'de 13 senedir her sene gelmesi için uğraşan kişi. Bize kısmet oldu, getirdik. Ben tekrar kendisine bir kez daha teşekkür ediyorum. Yeni çıktığımız yolda da başarılar diliyorum. Türkiye Futbol Federasyonu tarihinde Millî Takım'a gelen teknik direktörlerin 16'sı yabancı. Lucescu ne ilk ne son olacak" dedi.

Mircea Lucescu: "Türk insanının sevgisi etken oldu"

A Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu da Türkiye, Shakhtar Donetsk ve Zenit'teki kariyerini hatırlattıktan sonra şöyle konuştu: "Bu teklifi kabul etmemde Türk insanlarının sevgisi etken oldu. Beşiktaş ve Galatasaray'da çalıştım, Fenerbahçe taraftarının da bana sevgi,

7

sempati duyacağını düşünüyorum; onlar da ya-
nımda olacak. Şu anda çok
önemli bir görevdeyim ve
bu prestij açısından da çok
önemli. Sayın Fatih Terim'e
teşekkür ediyorum, sanki
hayatlarımız birbirini takip
ediyor. Fatih Terim'i çok
seviyorum, büyük saygı
duyuyorum, kendisinin de
aynı şekilde benimle ilgili
bu düşünceleri olduğunu
biliyorum. Umarım Fatih
Terim, Galatasaray'ın
başına geçer. Bazı oyuncu-
larla sorun yaşandığını
biliyorum. Benim amacım,
bütün oyuncuları bu
ülkeye hizmet etmelerini
sağlamak ve o sorumlu-
lukta olmalarına yol
açmak. Arda Turan ile tabii
ki görüşeceğim, ona tele-
fon açacağım. Türk taraf-
tarların ne kadar duygusal
olduklarını da biliyorum.

Arda Turan'ın acı çektiğini
görebiliyorum. Millî
Takım'ın ona ihtiyacı var,
aynı şekilde Arda Turan'ın
da Millî Takım'a ihtiyacı var.
Ukrayna Millî Takımı'nda
oynayan 11 oyuncunun sekizini
Shakhtar'da ben ortaya çıkardım,
ben yetiştirdim. Shevchenko'ya da
büyük saygı duyuyorum ama bu
mücadeleyi kazanmak istiyorum.
2002 Dünya Kupası'nı hatırlıyorum.
Federasyon, Millî Takım, kulüpler
ve basın olarak bir olmuştuk.
Bu demek ki mümkün." Konaşmaların
ardından Başkan Yıldırım Demirören
ile Mircea Lucescu, sözleşme imzaladı ve
hatıra fotoğrafı çekti.

43'üncü teknik direktör

Mircea Lucescu, A Millî Takımımızın
43'üncü teknik direktörü oldu. İlk
maçına 26 Ekim 1923 günü Ali Sami
Yen yönetiminde Romanya karşı-
sında çıkan Millî Takımımız, o gün-

den bu yana çıktığı maçlarda 42
farklı teknik adam tarafından idare
edildi. Ignace Molnar, Cihat Arman,
Sandro Puppo, Doğan Andaç, Sabri
Kiraz, Coşkun Özarı, Mustafa De-
nizli ve Fatih Terim, Millî Takım'ın
başında farklı dönemlerde birden
fazla görev aldı. İlk teknik direktö-
rümüz Ali Sami Yen gibi Gündüz
Kılıç, Şeref Görkey, Nicolae Pet-
rescu, Ünal Karaman ve Oğuz Çetin
geçiş dönemlerinde sadece birer
maçta görev yaptı. Millî Takımımızda
Mircea Lucescu'ya kadar işbaşına gelen 42 tek-
nik adamdan 16'sı yabancıydı. İlk yabancı teknik direktörümüz,
1924'teki ikinci maçımızdan itiba-
ren toplam 12 müsabakada takımı-
mızı yöneten İskoç Billy Hunter'dı.
Onu hemen ardından 8 maçta çıkan

Macar Bela Toth izledi. Toth'u ise iki
maçta takımımızı yöneten İngiliz Fred
Pegnam izledi. Ya-
bancı hoca modası
üç maçta çıkan
İrlandalı James Elliot
Donnelly ve iki
maçta görev alan
Macar Ignace Mol-
nar'la devam etti.
1948'de işbaşı yapan
İngiliz Peter Molloy
yedi maçta Millî
Takımımızın başın-
daydı. Onu 1950'de
iki maçta vatandaş
Jimmy McCormick
takip etti. 1952'den
1966'ya kadar İtalyan
Sandro Puppo farklı
dönemlerde dört
defa Millî Takımımı-
zın başına geçti.
1955'te Yugoslav
Zarko Mihajlovic ve
İtalyan Giovanni
Varglien, 1958'de
İtalyan Leandro
Remondini Millî
Takımımızın başında
maçlara çıktı.

1962'de Yugoslav Ljubisa Spajic'in
dört maçlık tecrübesinden sonra
1969'da bir başka Yugoslav teknik
adam Abdullah Gegic göreve geti-
rildi. Gegic altı maçta görev yaptı.
1971'de ise Lucescu'nun vatandaşı
Nicolae Petrescu bir maçta çıktı.
1971-1985 arasındaki süreçte sa-
dece yerli teknik adamlar Millî
Takımımızın başına geçebilirken,
1985'te işbaşına getirilen Macar
Kalman Meszöly sadece iki maç ka-
labildi. 1990 ile 1993 arasında ise
27 maçlık Alman Sepp Piontek
tecrübesi yaşandı. Millî Takımımı-
zın başına geçen son yabancı tek-
nik adam ise 2010'da göreve gelip 16
maçta çıkan Hollandalı Guus Hiddink
oldu. Rumen Mircea Lucescu ise
Millî Takımımızı çalıştıracak 17'nci
yabancı teknik direktör olacak.

Başkan Demirören ve Lucescu Cumhurbaşkanını ziyaret etti

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve A Millî Futbol Takımı Teknik Direktörü Mircea Lucescu'yu kabul etti. Beylerbeyi Sarayı'nda gerçekleşen görüşmede, TFF Başkanvekili Ali Dürüst de yer aldı. Ziyarette Cumhurbaşkanı-mız Recep Tayyip Erdoğan, Mircea Lucescu'ya yeni görevinde başarı dileklerini iletti.

'Lucescu sesleri' artık soyunma odamızda

Türkiye Futbol Milli Takımı'nın yeni teknik direktörü Mircea Lucescu'nun adı, 13 yıl önce Beşiktaş'tan ayrıldığından beri her kriz anında birçok ekiple anıldı. Bu sebepten, ondan 13 yıldan çok daha kısa süre ayrı kalmışız gibi gelse de Rumen teknik adamın bazı özelliklerini hatırlamakta fayda var.

İbrahim Koçyiğit

lik bu kez Galatasaray, Beşiktaş ya da bir başka kulüp için değil, ülke futbolunun en büyük değeri Milli Takım için. Her ne kadar 13 yıl bize çok daha kısa geliyor olsa da Rumen teknik adamın karakteristik özelliklerini bir hatırlamakta fayda var. Ay-yıldızlı ekip, Mircea Lucescu'nun kariyerinde çalıştırdığı sadece ikinci millî takım. 1945 doğumlu Lucescu, 35 yaşındayken ilk takımı Cornivul Hunedoara'yı birinci lige çıkarmış ve bir

sene sonra da ülkesi Romanya'nın teknik direktörlüğüne getirilmişti. Romanya ile çalıştığı beş senenin ardından Dinamo Bükreş ile de beş sene çalışan Lucescu, Galatasaray'a gelene kadar, birer sezonluk iki Rapid Bükreş tecrübesi hariç İtalya'da görev yaptı. 2000 yılında UEFA Kupası şampiyonu Galatasaray'ın başına geçtiğinde, iki Romanya ve bir Serie B şampiyonluğu haricinde, CV'sinde çok büyük başarılar yazmıyordu.

İyi hatırlanan adam

O yıllardaki teknik direktör Lucescu'yu çok büyük kupa zaferleriyle hatırlamıyoruz belki ama 18 yaşındaki Gheorghe Hagi'yi A Milli Takım'a alan hoca olması, hem Romanya hem de Galatasaray dolayısıyla Türk futbolu açısından önemli bir ayrıntı. Lucescu'yla sadece millî takımda değil, Brescia ve Galatasaray'da da birlikte çalışan Hagi, Rumen teknik adamın karakterine dair

Google'da "Lucescu sesleri" kelimeleriyle arama yaptığınızda karşınıza yaklaşık 17 bin haber çıkıyor. 2000-2002 arasında Galatasaray'ı, 2002-2004 arasında ise Beşiktaş'ı çalıştıran Mircea Lucescu'nun adı, Türkiye'den ayrıldığından beri, sadece bu iki kulüple değil, Fenerbahçe ve Trabzonspor dâhil birçok kulüple sıkça anıldı. Hangi takımda bir teknik direktör krizi yaşansa, yeni adaylar arasında Rumen teknik adamın adı mutlaka geçiyordu. Lucescu'nun adını gazetelerde o kadar sık okuduk, hatırasını o kadar canlı tuttuk ki, herhalde Beşiktaş'tan ayrılışının üzerinden 13 yıl geçtiğine inanmakta zorluk çekmeyen yoktur. Nihayet 13 yıllık "hasret" bitti ve Mircea Lucescu, yokluğunda adının defalarca zikredildiği topraklara geri döndü. Üste-

söyleyecekleri en kıymetli isimlerden biri kuşkusuz. Socrates Dergisi'nin bir sorusunu yanıtlarken Hagi, Lucescu'nun birlikte ilk çalıştıkları dönemde çok sert bir teknik adam olduğunu ama yaşlanıp olgunlaştıkça birlikte çalıştığı oyuncular ve futbolun diğer aktörlerini daha iyi idare etmeyi öğrendiğini söylüyor. Bu konunun üzerinde düşünmeye değer. Zira bir süredir polemiklerle gündeme gelen Millî Takım'da Fatih Terim sonrası dönemde görev alacak teknik adam isimleri tartışılırken, kamuoyunda özellikle tansiyonu düşürebilecek isimler konusunda bir görüş birliği vardı. Mircea Lucescu da bazı itirazlara rağmen, bu karakterde bir teknik direktör olduğu özellikle spor yazarları tarafından sıkça dillendirilen bir isimdi. Lucescu'nun göreve geldikten sonra yaptığı ilk iş de tansiyonu düşüren açıklamalarda bulunup Arda Turan sorununu çözmek oldu.

Ne var ki Rumen teknik adamın daha önceki Türkiye tecrübesinde yaptığı bazı açıklamalar ve "sert çıkışları" da akıllarda. Hagi'nin teorisinden başka, Galatasaray'da birlikte çalıştığı Fransız oyuncu Sebastian Perez'in yine Socrates'e yaptığı açıklamalarda dillendirdiği bir teorisi var. Perez, Lucescu'nun zaman zaman rakiplere ve basına yönelik sertleşebilen tavrı sorulduğunda, "Bu tarzının altında futbolcularını koruma içgüdüğü vardı" diyor. Beşiktaş'ta yardımcılığını yapan Feyyaz Uçar ise Lucescu'nun o dönemki sert açıklamalarını, haklılığına inanmasına rağmen Samsunspor maçından sonra kamuoyundan destek görememiş olmanın bir dışavurumu olarak değerlendiriyor. Türkiye'den sonra 12 yılını geçirdiği Shakhtar'daki tavrını da denkleme kattığımızda, Lucescu ile ilgili en sağlıklı teorinin yukarıdaki teorilerin bir sentezi oldu-

ğunu düşünebiliriz. Rumen teknik adam gençliğindeki kadar sert değil, ancak ihtiyaç olduğunu düşündüğü durumlarda hâlâ sert çıkışlarda bulunabiliyor. Shakhtar'ın inişli çıkışlı gittiği bir dönemde ilk yarıda attığı gollerle 4-0 kazandığı bir maçın ardından "İkinci yarıda da dört gol atmalıydık" açıklaması gibi, kimi zaman oyuncular da hedef alabiliyor bu çıkışlar. Her şeye rağmen Rumen teknik adam "kırıp dökmemeyi" başarıyor ve ayrıldığı her yerde güzel hatırlanıyor. Tabii ki bunda Feyyaz Uçar'ın, "Bir milyon kez kızdığını gördüm ama bağırıldığını hiç görmedim" cümlesiyle anlattığı tavrı ve iyi insan ilişkileri kadar, mesleğine hâkimiyeti de çok önemli bir faktör.

'Adam ne dediyse çıkıyor'

Onunla birlikte çalışmış olanların Mircea Lucescu'nun teknik direktörlüğüne dair ilk söyledikleri şey, rakip analizi. Lucescu dersine çok iyi çalışmasıyla, rakibi sular seller gibi ezberlemesiyle ve bunu bazen oyuncular "sıkabilecek" kadar uzun maç toplantılarında

öğrencileriyle paylaşmasıyla tanınan bir teknik adam. Bu konudaki en ilginç anekdotlardan biri Galatasaray'da yöneticilik yapmış olan Burak Elmas'a ait. Elmas, yine Socrates'e yaptığı açıklamada, adını anmadığı bir futbolcunun önce Lucescu'nun uzun süren maç toplantılarından yakındığını ama birkaç hafta iyi oynadıktan sonra bunun sebebi sorulduğunda, "Adam ne dediyse saha içinde çıkıyor. Dediği her şeyi yaptım, en iyi maçlarımdan birisini oynadım" dediğini aktarıyor. Sadece Elmas değil, Hakan Ünsal'dan Suat Kaya'ya, Feyyaz Uçar'dan Fatih Akyel'e kadar, birlikte çalıştığı isimlerin hepsi, Lucescu'nun çalışkanlığından ve engin futbol bilgisinden dem vuruyor. Zaten Rumen teknik adam da bu alışkanlığından ve çalışkanlığından hiçbir şey kaybetmediğinin ve göreve daha ilk günden hazır olduğunun sinyallerini, Türkiye Futbol Federasyonu ile anlaştıktan sonra ama daha Türkiye'ye bile gelmeden önce beIN Sports'a verdiği söyleşide, millîlerimizin Dünya Kupası şansına dair bir çırpıda yapıverdiği analizde de verdi.

Brezilya etkisi devam edecek mi?

Lucescu ile Galatasaray ve Beşiktaş'ta birlikte çalışmış olanlar, onun oyun görüşünden söz ederken savunmacı yanını ön plana çıkarırlar. Gerçekten de Lucescu, Türkiye'de görev yaptığı sürede öncelikle gol yememeyi düşünüyor ve öğrencilere de bu yönde taktikler veriyordu. Hatta onun bu özelliğini İtalya'da elde ettiği bugün dahi söylenir. Aslında Mircea Lucescu İtalya'da savunmayı değil hücumu düşünüyordu. Ama çok fazla düşünüyordu. Bunu hem Inter'de birlikte çalıştığı Roberto Baggio söyler hem de Rumen teknik adamın kendisi, fazla hücumcu oynadığı için kaybede kaybede savunmanın önemini anladığını dile getirmekten çekinmez. 1970 Dünya Kupası'nda oynarken Pele ile formasını değiş tokuş ettiği an mı başladı tabii ki bilinmez ama Mircea Lucescu'nun gönlünde aslen Brezilya stili futbol yatıyordu. Ne var ki, kendisinin de söylediği gibi şartlar onu başka türlü oynamaya zorlamıştı. Ta ki Shakhtar Donetsk macerasına dek. Shakhtar, Lucescu ile Brezilyalıların bir arada harikalar

yaratışına sahne oldu. Kendisine sağlanan bütçeyi akıllıca yatırımlara çeviren Lucescu, Shakhtar'ı, birçok Brezilyalı yıldızın Avrupa'daki ilk durağı yapmayı başardı. Dahası her seferinde "Acaba yeri dolar mı?" kuşkularıyla gönderilen Fernandinho, Willian, Henrikh Mkhitaryan, Luiz Adriano ve Douglas Costa gibi isimlerin yerini doldurmayı da bildi. UEFA Kupası'nı kazanan ya da Chelsea ile Juventus'un bulunduğu gruptan çıkan Shakhtar Donetsk'in oynadığı futbol, 2000'lerin başındaki Lucescu'nun oynatmayı düşüneceği bir futbol değildi. Çok daha fazla hücumu düşünen, çok daha fazla hücum opsiyonu yaratan ve evet, çok daha fazla keyif veren bir futboldu. Şimdi bizler de Lucescu'nun bu daha cesur oyun tarzını Türkiye Futbol Millî Takımı'nda sürdürüp sürdürmeyeceğini

merakla bekliyoruz. Sözün özü, Mircea Lucescu'nun ay-yıldızlı ekibimizin başındaki kariyerinin başarılarla dolu olması için en azından onun açısından her şart oluşmuş durumda. Rumen teknik adam artık 72 yaşında ve insan ilişkileri geçmişte olduğundan da iyi. Üstelik yaşına rağmen çalışkanlığından ve hırsından hiçbir şey yitirmediğini Shakhtar'da herkese gösterdi. Ukrayna'da ayrıca yeni koşullara kolayca adapte olabileceğini ve hâlâ elindeki malzemeden en iyi yemeği yapabildiğini de kanıtladı. Polemiklerden yorulan Türk futbol kamuoyu da bu yorgunluğunu fırsata ve tahammüle çevirebilirse, Mircea Lucescu'nun başarılı olmaması için hiçbir neden yok. Rumen teknik adamın kariyerinin son 17 yılı bize böyle söylüyor...

Mircea Lucescu'nun Teknik Direktörlük Kariyeri

1982-1986	Romanya	EURO 94 Finalleri
1985-1990	Dinamo Bükreş	2 Romanya Kupası
1990-1991	Pisa	
1991-1996	Brescia	Serie B ve Anglo-İtalyan Kupası
1996	Reggiana	
1997-1998	Rapid Bükreş	Romanya Kupası
1998-1999	Inter	
1999-2000	Rapid Bükreş	Romanya Ligi ve Süper Kupası
2000-2002	Galatasaray	UEFA Süper Kupa Süper Lig şampiyonluğu
2002-2004	Beşiktaş	Süper Lig şampiyonluğu
2004-2016	Shakhtar Donetsk	8 Ukrayna Ligi Şampiyonluğu 5 Ukrayna Kupası 6 Ukrayna Süper Kupası 1 UEFA Kupası
2016-2017	Zenit	Rusya Süper Kupası

Millî Takım Teknik Direktörleri

55 takımında 21 yabancı

Millî Takımımızın Rumen Mircea Lucescu'ya emanet edilmesi "Yabancı bir teknik adam bir millî takımı başarıya taşıyabilir mi?" tartışmasını da beraberinde getirdi. Geçmişte başka ülkelerin başında başarı sağlamış isimler bir yana bugün Avrupa'daki 55 millî takımdan 21'inin yani yüzde 38'inin başında yabancı teknik direktörler görev yapıyor. Bu takımlardan İsviçre ve Belçika da eleme gruplarında lider pozisyonunda bulunuyor.

M

ircea Lucescu'nun Millî Takımımızın başına getirilmesi yeni bir tartışmayı da başlattı. "Yabancı bir teknik adam bir millî takımı başarıya taşıyabilir mi?" Elbette başarının ölçüsü sadece şampiyonluk değil. Bir takıma ekol ve özgüven kazandırmak da bir teknik adamı "başarılı" saymak için yeterli. Bu anlamda Danimarka'ya çağ atlattıktan sonra Millî Takımımıza da başarı tohumlarını eken Sepp Piontek önemli bir örnek. Başarıyı "şampiyonluk" olarak anlamlandıranlar içinse Alman teknik direktör Otto Rehhagel'in Yunanistan'ı 2004 yılında büyük bir sürprize imza atarak "Avrupa Şampiyonu" yapması örnek gösterilebilir. Yabancı teknik adamla çalışma tercihi sadece futbolda "geri" kalmış ülkeler için de geçerli değil aslında. Buna en önemli örnek olarak İngiltere gösterilebilir. Futbolu icat eden ve yerli teknik adamla çalışma konusunda uzun süre son derece tutucu bir tavır sergileyen İngilizler bile Millî Takımlarını 2001-2006 yılları arasında İsveçli Sven-Göran

Eriksson'a, 2007-2012 yılları arasında da İtalyan Fabio Capello'ya teslim etmekten geri durmadı. Tarihinde Avrupa ve olimpiyat şampiyonlukları bulunan eski SSCB, bugünkü Rusya Millî Takımı da 2006'dan 2015'e kadar olan süreçte önce Hollandalı Guus

Hiddik ve Dick Advocaat, sonra da İtalyan Fabio Capello tarafından yönetildi. Avrupa'nın önemli futbol markalarından, son Avrupa şampiyonu Portekiz'i ise 2003 ile 2008 yılları arasında Brezilyalı Luiz Felipe Scolari çalıştırdı. Portekiz, EURO 2004

finalini de Scolari yönetiminde oynadı ancak Alman Otto Rehhagel'in patronluğunu yaptığı Yunanistan'a kaybetti. Altı çizilmesi gereken nokta ise finalist iki takımın başında da yabancı teknik adamların bulunmasıydı. Şimdi geçmişi bir yana bırakıp UEFA'ya üye 55 ülkenin millî takımlarının başında bulunan teknik adamları vatandaşlıkları açısından mercek altına alalım. 55 takımdan Türkiye dâhil 21'inin başında "yabancı" teknik adamlar bulunuyor.

Yüzdeye vurduğumuzda karşımıza çıkan oran 38.18'e tekabül ediyor. Yabancı teknik adamların çalıştırdığı millî takımları başarı sıralamasına göre değerlendirmek de pek mümkün görünmüyor. Çünkü aralarında ses getirecek takımlar da bulunuyor, son derece sıradan ekipler de... Mesela Avrupa'nın kalburüstü takımlarından sayılacak Belçika'yı bir İspanyol

Avrupa'daki 55 Ülkenin Teknik Direktörleri

Takım	Teknik Direktör	Ülkesi
Almanya	Joachim Löw	Almanya
Andorra	Koldo Alvarez	Andorra
Arnavutluk	Gianni De Biasi	İtalya
Avusturya	Marcel Koller	İsviçre
Azerbaycan	Robert Prosinecki	Hırvatistan
Belarus	Igor Kriushenko	Belarus
Belçika	Roberto Martinez	İspanya
Bosna-Hersek	Mehmed Baždarević	Bosna-Hersek
Bulgaristan	Petar Houbtchev	Bulgaristan
Cebelitarık	Jeff Wood	İngiltere
Çek Cum.	Karel Jarolím	Çek Cum.
Danimarka	Aage Hareide	Norveç
Ermenistan	Artur Petrosyan	Ermenistan
Estonya	Martin Reim	Estonya
Faroe Adaları	Lars Olsen	Danimarka
Finlandiya	Markku Kanerva	Finlandiya
Fransa	Didier Deschamps	Fransa
Galler	Chris Coleman	Galler
Gürcistan	Vladimir Weiss	Slovakya
Hollanda	Dick Advocaat	Hollanda
Hırvatistan	Ante Čačić	Hırvatistan
İngiltere	Gareth Southgate	İngiltere
İrlanda Cum	Martin O'Neill	K. İrlanda
İskoçya	Gordon Strachan	İskoçya
İspanya	Julen Lopetegui	İspanya
İsrail	Elisha Levy	İsrail
İsveç	Jan Andersson	İsveç
İsviçre	Vladimir Petković	Hırvatistan
İtalya	Gian Piero Ventura	İtalya
İzlanda	Heimir Hallgrímsson	İzlanda
Karadağ	Ljubiša Tumbaković	Sırbistan
Kazakistan	Aleksandr Boroduk	Rusya
Kıbrıs RK	Christakis Christoforou	Kıbrıs RK
Kosova	Albert Bunjaki	Kosova
K. İrlanda	Michael O'Neill	K. İrlanda
Letonya	Aleksandrs Starkovs	Letonya
Liechtenstein	René Pauritsch	Avusturya
Litvanya	Edgaras Jankauskas	Litvanya
Lüksemburg	Luc Holtz	Lüksemburg
Macaristan	Bernd Storck	Almanya
Makedonya	Igor Angelovski	Makedonya
Malta	Pietro Ghedin	İtalya
Moldova	Igor Dobrovolski	Ukrayna
Norveç	Lars Lagerbäck	İsveç
Polonya	Adam Nawalka	Polonya
Portekiz	Fernando Santos	Portekiz
Romanya	Christoph Daum	Almanya
Rusya	Stanislav Cherchesov	Rusya
San Marino	Pierangelo Manzaroli	İtalya
Sırbistan	Slavoljub Muslin	Sırbistan
Slovakya	Ján Kozák	Slovakya
Slovenya	Srečko Katanec	Slovenya
Türkiye	Mircea Lucescu	Romanya
Ukrayna	Andriy Shevchenko	Ukrayna
Yunanistan	Michael Skibbe	Almanya

teknik direktör çalıştırıyor. Son 20 yıllık geçmişine baktığımızda 1997-1999 arasında Georges Leekens'in, 2009'da beş aylık bir sürede Frank Vercauteren'in çalıştırdığı Belçika'da 2009-2010 yıllarında Hollandalı Dick Advocaat görev almış, sonrasında iki yıl daha Leekens'e emanet edilen Belçika'yı son olarak 2012-2016 döneminde "vatandaş" Marc Wilmots idare etmişti. Ancak Belçikalılar ellerindeki kaliteli malzemeden yeterince verim alamadığını düşünmüş olmalı ki EURO 2016'nın hemen ardından İspanyol Roberto Martinez'i takımın başına getirmekten imtina etmedi.

Geçmişinde bir Avrupa şampiyonluğu bulunan ve dünya futboluna her zaman değerli yıldızlar armağan eden Danimarka Millî Takımı'nı ise Norveçli Aage Hareide çalıştırıyor. Norveç ise kendi millî takımını bir İsveçliye emanet etmiş durumda. Daha önce İsveç Millî Takımı'nın başında önemli başarılar elde eden, son olarak da İzlanda Millî Takımı'nı dünya vitrinine çıkartıp büyük bir sürprizle EURO 2016'da çeyrek final oynatan İsveçli Lars Lagerbäck, Şubat 2017'de başına geçtiği Norveç Millî Takımı'nı ayağa kaldırmaya çalışıyor.

Avrupa futbolunun yükselen değerlerinden İsveç de yabancı hocaya bel bağlayan ülkelerden biri. 1992-96 arasında takımın başında olan İngiliz Roy Hodgson yönetiminde EURO 96'ya katılan İsveç, daha sonra İsveçli Kobi Kuhn yönetiminde 2004

ve 2008 Avrupa Şampiyonası ile 2006 Dünya Kupası finallerine katılmasına rağmen 2008'de takımı Alman Ottmar Hitzfeld'e emanet etti. 2014'e kadar 6 yıl takımın başında kalan Hitzfeld 2010 ve 2014'te İsviçre'yi Dünya Kupası finallerine taşıdı. 2014'ten bu yana ise Hırvat Vladimir Petković'in çalıştırdığı İsviçre, EURO 2016'da son 16 turuna katılıp penaltılarla Polonya'ya elenirken, 2018 Dünya Kupası elemelerinde Portekiz'in yer aldığı grupta oynadığı altı maçın tümünü kazanarak şu ana kadar Almanya ile birlikte elemelerin en başarılı takımı unvanını taşıyor. Geçmiş başarılarla dolu olan ve bir futbol ekolünün de markası

haline gelen Macaristan, son dönemde içine düştüğü çıkmazdan Alman Bernd Storck yönetiminde çıkmaya çalışırken, tıpkı Macaristan gibi bir dönem futbolun önemli değerlerinden birisi olan Avusturya da İsveçli Marcel Kol-ler'in idaresinde başarı kovalıyor. Özellikle 1980 ve 90'larda hem kulüpler hem de millî takım bazında önemli başarılar elde eden Romanya da Alman Christoph Daum yönetiminde yeniden yapılanmaya çalışıyor. Tahinini en büyük başarısını Alman Otto Rehhagel yönetiminde elde ettikten sonra büyük bir çöküş yaşayan Yunanistan, yine bir Alman teknik adam olan Michael Skibbe yönetiminde 2018 Dünya Kupa-

sı'na katılma iddiasını güçlü bir biçimde sürdürüyor. İrlanda Cumhuriyeti'nde ise aynı milletten de olsa farklı bir ülkenin vatandaşı olan Kuzey İrlandalı Martin O'Neill görev yapıyor. Yabancı hocalara emanet edilen diğer millî takımlar ise bugüne kadar bir başarıları bulunmayan ve yapılanma çabasındaki takımlar. Bu takımlardan Arnavutluk'ta İtalyan Gianni De Biasi, Azerbaycan'da Hırvat Robert Prosinecki, Cebelitarık'ta İngiliz Jeff Wood, Faroe Adaları'nda Danimarkalı Lars Olsen, Gürcistan'da Slovak Vladimir Weiss, Karadağ'da Sırp Ljubiša Tumbaković, Kazakistan'da Rus Aleksandr Boroduk, Liechtenstein'da Avusturyalı René Pauritsch, Malta'da İtalyan Pietro Ghedin, Moldova'da Ukraynalı Igor Dobrovolski ve San Marino'da da İtalyan Pierangelo Manzaroli görev yapıyor.

Roberto Martinez

P&G markalarıyla hem kazan hem Millilerimize destek ol.

Her 50 TL'lik P&G alışverişinize **Ariel Pods 12'li** veya **Gillette Mach 3 Makine**

HEDİYE!

MİLLİ TAKIM TESİS TEDARİKÇİSİ

4-20 Eylül 2017 tarihleri arasında geçerlidir.

Kampanya, CarrefourSA Hipermarketlerde geçerlidir. Her 50 TL ve üzeri P&G alışverişinize Ariel Pods 12'li veya Gillette Mach 3 ürünlerinden biri hediye verilecektir. Hediye edilen ürünlerin piyasa satış değeri, Ariel Pods 12'li 15,90 TL, Gillette Mach 3 13,45 TL'dir. Alışveriş fiş / faturası ile birlikte kasadan geçirilmesi gerekmektedir.

Zor virajlar, yeni hoca, taze umutlar

2018 Dünya Kupası finallerine katılmayı hedefleyen Millî Takımımız, kalan dört maçında yola yeni teknik direktörü Mircea Lucescu ile devam edecek. Fatih Terim yönetiminde çıktığı 6 maçta 11 puan toplayan ve averajla üçüncü sırada yer alan ay-yıldızlıları bu ay iki zor sınav bekliyor. Lucescu'nun liderliğinde ilk sınav 2 Eylül'de Ukrayna deplasmanında. Millî Takımımız 5 Eylül'de ise lider Hırvatistan'ı Eskişehir'de ağırlayacak.

I Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	6	4	1	1	11	2	13
İzlanda	6	4	1	1	9	6	13
Türkiye	6	3	2	1	11	6	11
Ukrayna	6	3	2	1	9	5	11
Finlandiya	6	0	1	5	4	10	1
Kosova	6	0	1	5	3	18	1

Oynanan Maçlar

5 Eylül 2016

Hırvatistan-Türkiye: 1-1

Finlandiya-Kosova: 1-1

Ukrayna-İzlanda: 1-1

6 Ekim 2016

Türkiye-Ukrayna: 2-2

İzlanda-Finlandiya: 3-2

Kosova-Hırvatistan: 0-6

9 Ekim 2016

İzlanda-Türkiye: 2-0

Finlandiya-Hırvatistan: 0-1

Ukrayna-Kosova: 3-0

12 Kasım 2016

Türkiye 2-0 Kosova

Hırvatistan 2-0 İzlanda

Ukrayna 1-0 Finlandiya

24 Mart 2017

Türkiye 2-0 Finlandiya

Kosova 1-2 İzlanda

Hırvatistan 1-0 Ukrayna

11 Haziran 2017

Kosova 1-4 Türkiye

Finlandiya 1-2 Ukrayna

İzlanda 1-0 Hırvatistan

Maç Programı

2 Eylül 2017

Ukrayna-Türkiye

Finlandiya-İzlanda

Hırvatistan-Kosova

5 Eylül 2017

Türkiye-Hırvatistan

Kosova-Finlandiya

İzlanda-Ukrayna

6 Ekim 2017

Türkiye-İzlanda

Hırvatistan-Finlandiya

Kosova-Ukrayna

9 Ekim 2017

İzlanda-Kosova

Ukrayna-Hırvatistan

Finlandiya-Türkiye

954'te katıldığı ilk Dünya Kupası'nın ardından ikinci kez aynı mutluluğu tadabilmek için 2002'ye kadar 48 yıl beklemek zorunda kalan, ancak o bekleyişi dünya üçüncülüğü ile taçlandırmayı başaran Millî Takımımız, Rusya'da düzenlenecek 2018 Dünya Kupası finalleri için de umutlarını sıcak tutuyor. Fatih Terim yönetiminde başladığı 2018 Dünya Kupası elemelerinde 6 maçlık dönemi 11 puanla tamamlayan Millî Takımımız, 13'er puanlı Hırvatistan ve İzlanda'nın hemen arkasında üçüncü sırada yer alıyor. İlk sırayı alan takımın direkt katılacağı, "en kötü" pozisyonunda olmadığı takdirde ikinci olan takımın ise play-off oynayacağı grupta Millî Takımımızla aynı puana sahip olan Ukrayna da tıpkı bizim gibi iddiasını sürdürüyor.

Temmuz ayının sonunda Fatih Terim'le yolların ayrılmasının ardından A Millî Takım'ın başına geçen Rumen teknik direktör Mircea Lucescu, işte böylesine zorlu ama bir o kadar da iddiasını koruyan tablo içinde ilk sınavlarına bu ay çıkacak. Bu sınavlardaki rakiplerimiz de bizimle aynı puana sahip Ukrayna ile liderlik koltuğunda oturan Hırvatistan. Yani ay-yıldızlıları bu ayın başında "ateşten günler" bekliyor. Şimdi eleme grubumuzda maçların başladığı günlere dönelim ve bugünlere nasıl geldiğimizi kısaca hatırlayalım...

2018 Dünya Kupası elemelerinde I Grubu'nda yer alıp Hırvatistan, İzlanda, Ukrayna, Finlandiya ve Kosova ile eşleşen Millî Takımımız, grubundaki ilk maçını 5 Eylül 2016'da Hırvatistan'la oynadı. Grubunda son Avrupa Şampiyonası finallerine katılmayı başarmış üç takım bulunan ay-yıldızlarının ilk üç maçı da

zaten bu rakiplerileydi. EURO 2016 finallerinden sancılı bir biçimde dönen Millî Takımımızda kaptan Arda Turan'ın yanı sıra Burak Yılmaz, Selçuk İnan, Hakan Balta, Gökhan Gönül ve Caner Erkin'i kadroya almamıştı. Uzun yıllardır Millî Takım ilk on birinin temel direkleri olan bu oyuncuların yer almadığı kadromuz, 5 Eylül günü Zagreb'deki Maksimir Stadyumu'nda oynanan maça Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Serdar Aziz, Mehmet Topal, İsmail Köybaşı - Ozan Tufan, Okay Yokuşlu, Kaan Ayhan - Emre Mor, Cenk Tosun, Hakan Çalhanoğlu dizilişiyle çıktı. Daha önce oynadığı 7 maçta da mağlup edemediği Hırvatistan önünde oyuna hızlı giren millîlerimiz sonrasında top kontrolünü rakibine kaptıracak ve 43'üncü dakikada Ivan Rakić'in penaltı golüyle geriye düşecek, ancak ilk yarının uzatmaları oynanırken Hakan Çalhanoğlu'nun 30 metreye yakın mesafeden kullandığı frikikte top Perisic'in kafasına çarpıp ters köşeye gidecek ve hem devre hem de 90 dakika 1-1 bitecekti. Genç ve yeni bir kadroyla grubun favorisi Hırvatistan'dan deplas-

manda alınan puan önemli bir başarıydı. Ukrayna-İzlanda ve Finlandiya-Kosova maçlarının da aynı skorla 1-1 sona ermesi ilk müsabakalar sonunda grupta tam bir denge görüntüsünü ortaya çıkarmıştı. Millî Takımımız, 6 Ekim'de Ukrayna'yı Konya'da ağırladı. Grubun iddialı takımlarından Ukrayna'nın mağlup edilmesi, Zagreb'den çıkarılan tek puanın değerini daha da artıracaktı. Ancak Büyükşehir Belediye Stadi'ndaki maçın gelişimi, beraberliğe bile sevinmemize yol açtı. Bu maç öncesinde Hakan Balta ve Caner Erkin yeniden Millî Takım'a davet edilmiş ve takımımız Ukrayna karşısına Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Ömer Toprak, Hakan Balta, Caner Erkin - Emre Mor, Ozan Tufan, Mehmet Topal, Hakan Çalhanoğlu - Enes Ünal, Cenk Tosun on biriyle çıkmıştı. Ay-yıldızlılar, 24'ünü dakikada Yarmolenko'nun penaltı golüyle 1-0 geriye düşüyor, 27'nci dakikada ise Artem Kravets skorunu 2-0'a getirerek millîlerimizi şoke ediyordu. Ancak 45+1'de Hakan Çalhanoğlu'nun kullandığı kornere çok iyi yükselen Ozan Tufan'ın

kafayla attığı gol farkı bire indirince umutlar yeniden yeşeriyordu. 70'te Cenk Tosun'la direkt dönerken şanssızlık yaşasak da 81'inci dakikada kazandığımız penaltıyı gole çeviren Hakan Çalhanoğlu skoru 2-2'ye getiriyor ve ikinci puanı da Millî Takımımızın hanesine yazdırıyordu. Grubun diğer maçlarında ise Kosova'yı 6-0 yenen Hırvatistan 4 puanla zirveye kuruluyor, İzlanda da Finlandiya'yı uzatmalarda attığı gollerle 3-2 yenip 4 puan ve averajla Hırvatistan'ı izliyordu. İçeride kaybedilen puanlar, 9 Ekim'de Reykjavik'te oynanacak İzlanda maçının önemini bir kat daha artırmıştı. EURO 2016 finallerinde çok başarılı bir performans sergileyen ve İngiltere'yi yenerek çeyrek final oynayan İzlanda oldukça dişli bir rakip olarak karşımızda duruyordu. Reykjavik'teki ağır kış şartları da bir o kadar aleyhimize görünüyordu. Laugardalsvöllur Stadi'na Volkan Babacan - Şener Özbayraklı, Ömer Toprak, Mehmet Topal, Caner Erkin - Ozan Tufan, Kaan Ayhan, Hakan Çalhanoğlu - Yasin Öztekin, Emre Mor, Volkan Şen dizilişiyle çıkan Millî Takımımız ne yazık ki İzlanda'da umduğumuzu bulamayacak

ve 42'nci dakikada Elmar Bjarnason'un Ömer Toprak'a çarpıp Volkan Babacan'ı da yanıltarak ağlarımıza giden topuyla 1-0 geriye düştükten sonra 44'üncü dakikada Finnbogason'dan yediği golle maçı 2-0 kaybedecekti. İzlanda puanını 7'ye yükseltirken, Hırvatistan da deplasmandaki Finlandiya galibiyetiyle 7 puana çıkmış ve liderliğini korumuş, Ukrayna da 3-0'lık Kosova galibiyetiyle 5 puana yükselmişti. Millî Takımımız ise üç maçın sonunda 2 puanda ve dördüncü sıradaydı. Puan cetveli umutsuz bir tabloyu işaret etse de fikstüre bakıldığında ortada o kadar da karamsarlığa düşecek bir durum olmadığı görülebiliyordu. Çünkü Millî Takımımızın önünde Haziran ayına kadar oynayacağı iki Kosova maçının yanı sıra bir de içerideki Finlandiya müsabakası dururken, Hırvatistan, İzlanda ve Ukrayna da bu süreçte birbirleriyle karşılaşacaktı. Aslında pozisyonumuz EURO 2016 elemelerinin ba-

şında içine düştüğümüz duruma bire bir benziyordu. O elemelerde de üç maçın sonunda sadece 1 puan alabilmiş, ama sonrasında grubun en güçlü takımlarını arka arkaya yenmeyi başararak finallerin yolunu tutmuştuk. Şimdi de iki Kosova ve bir Finlandiya maçından çıkartılacak 9 puan bizi yeniden iddialı bir duruma getirebilecekti. Millî Takımımız 9 puan hedefiyle yola çıktığı bu üç maçın ilkinin 12 Kasım'da Antalya'da Kosova ile oynadı. Eylül'deki Hırvatistan, Ekim'deki Ukrayna ve İzlanda maçlarının kadrosunda yer almayan kaptan Arda Turan ile Selçuk İnan, Burak Yılmaz ve Gökhan Gönül de Kosova maçı için açıklanan kadroya

22 davet edilmişti. 12 Kasım akşamı ilk kez resmi bir millî maça ev sahipliği yapacak olan Antalya Stadi'nın tribünleri tıklım tıklım dolmuştu. Satışa çıkartılan 33 bin bilet günler öncesinden tükenmişti ve tribünleri coşkuyla dolduran futbolseverler, bu stattaki ilk resmi maçta bir galibiyet görmek, 2018 Dünya Kupası'na katılma umudunu tazelemek istiyordu. Maça 4-3-3 sistemiyle çıkan Millî Takımımız, sahaya Volkan Babacan - Gökhan Gönül, Ahmet Yılmaz Çalık, Mehmet Topal, Hasan Ali Kaldırım - Oğuzhan Özyakup, Selçuk İnan, Hakan Çalhanoğlu - Volkan Şen, Burak Yılmaz, Arda Turan on biriyle dizilmişti. İlk yarıda Kosova'nın agresif savunması gole gitmemizi engellerken, Mehmet Topal'ın direktten dönen vuruşunda da şanssızlık yaşamıştık. Kosova kalecisi Samir Ujkani'nin neredeyse hayatının maçını oynaması da ilk yarıdaki golsüzlüğün önemli faktörlerinden birisiydi. Fakat ikinci yarıda Oğuzhan Özyakup'un yerine oyuna giren Yunus Mallı kilidi açacak isim olacaktı. 51'inci dakikada ceza sahasının sağ önünden hızlı bir driplingle penetre eden

Yunus Mallı, Kosova savunmasının dengesini bozup Burak Yılmaz'ı görüyor, Burak da rakip stoperleri sırtına aldığı bu pozisyonda sağından kaleye doğru hızlı bir dönüş yapıp sol ayak içiyle topu ağlara plaseliyordu: 1-0. Dört dakika sonra Arda Turan ceza sahasının önünde aşırma bir pasla Burak Yılmaz'ı kaleciyle karşı karşıya bırakıyor, Burak'ın aşırma vuruşunda direktten dönen topu iyi takip eden Volkan Şen de yarım voleyle maçın skorunu 2-0 olarak belirliyordu. Hırvatistan, İzlanda'yı 2-0 mağlup ederek 10 puanla liderlik koltuğuna tek başına kurulurken, Ukrayna da Finlandiya'yı 1-0 yenerek puanını 8'e yükseltiyordu. İzlanda'nın 7 puanda kaldığı grupta Millî Takımımız da 5 puana çıkmıştı. Sıradaki rakip, 24 Mart 2017 günü karşımıza çıkacak Finlandiya'ydı. Adres ise kazanma alışkanlığımızın giderek oturduğu Antalya... Maç saati gelip çatığında Antalya Stadi'nın tribünleri ay-yıldızlı bayraklarla bezeli futbolseverlerle doldurulmuş, yaşanan büyük coşku sahanın içine de işlemişti. Bizim maçımızdan birkaç saat sonra başlayacak Hırvatistan-Ukrayna ve

Kosova-İzlanda maçlarında rakiplerin de puan kaybetme ihtimali, Finlandiya karşısında elde edeceğimiz galibiyeti 3 puandan da daha değerli kılacaktı. Millî Takımımız sahaya kalede Volkan Babacan, savunma dörtlüsünde Gökhan Gönül, Mehmet Topal, Ömer Toprak, İsmail Köybaşı, orta sahada Selçuk İnan, Arda Turan, santrfor arkasında Volkan Şen, Yunus Mallı, Olcay Şahan, tek santrfor olarak da Cenk Tosun'la çıkmıştı. Kaptan Arda Turan, ön liberoda Selçuk İnan'ın yanında yer alıyor, takım tam bir hücum timi görüntüsü veriyordu. Nitekim kronometreler 9'uncu dakikayı gösterirken Millî Takımımız son derece organize bir atak geliştiriyor, sol kanatta topla buluşturulan İsmail Köybaşı'nın kale sahasına çevirdiği topu Olcay Şahan şık bir topuk hareketiyle hemen arkasına atıyor, orada bitiren Cenk Tosun da önce diziyle kontrol ettiği meşin yuvarlağı Finlandiya ağlarına yollayıveriyordu: 1-0. Bu gol Millî Takımımızı rahatlatmakla kalmamış, gol geciktikçe Finlandiya'nın artması muhtemel direnme gücüne de büyük bir darbe vurmuştu. Üstelik Cenk Tosun'un ve millîlerimizin yapacakları

bu kadarla da sınırlı değildi. Golün üzerinden dört dakika henüz geçmişti ki Antalya Stadyumu'nun tribünleri bir kez daha büyük bir coşkuyla ayağa kalktı. Bu defa Millî Takımımızın sağ kanattan kazandığı köşe vuruşunu duran top ustası Selçuk İnan kullanmış, ön direkte uzun savunmanın arasında harika yükselen Cenk Tosun öldürücü bir kafa vuruşuyla topu uzak kale direğine yollarken kaleci Hradecky'yi de çaresiz bırakmıştı. Maç bu erken goller sayesinde 2-0'lık galibiyetimizle nihayete erecek ve Millî Takımımız puanını 8'e yükseltecekti. Böylece, aynı gün Hırvatistan'a 1-0 yenilen Ukrayna'yı da yakalamış oluyorduk. Hırvatistan'ın puanını 13'e yükselterek liderliğini sürdürdüğü grupta Kosova'yı 2-1 yenen İzlanda da 10 puana ulaşarak ikinci sıraya yerleşmişti. 11 Haziran günü Millî Takımımıza yeni umutlar vadediyordu. Çünkü biz o gün grubun zayıf halkası Kosova ile oynarken İzlanda-Hırvatistan ve Finlandiya-Ukrayna maçları

rakiplerimizin puan kayıplarına gebeydi. Ancak bu maçın öncesinde yine bir kriz patlak vermiş ve kaptan Arda Turan kadro dışı bırakılmıştı. Ay-yıldızlılar Arnavutluk'un İşkodra şehrindeki Loro Boriçi Stadyumu'nda oynanan maça Volkan Babacan - Gökhan Gönül, Mehmet Topal, Çağlar Söyüncü, Hasan Ali Kaldırım - Ozan Tufan, Selçuk İnan, Oğuzhan Özyakup - Cengiz Ünder, Burak Yılmaz, Volkan Şen on biriyle çıktı. Henüz 6'ncı dakikada Volkan Şen'in kafa golüyle öne geçen Millî Takımımız, 22'nci dakikada Amir Rrahmani'nin yine kafayla verdiği karşılıkla geriye düşse de 31'inci dakikada Cengiz Ünder, 61'inci dakikada Burak Yılmaz ve 82'nci dakikada da Ozan Tufan'ın gollerıyla 4-1 kazanmasını bilecekti. Millî Takımımız bu galibiyetle son üç maçından 9 puan çıkarıp toplamda 11 puana ulaşıyor ve Ukrayna'yı da averajla altına almayı başarıyordu. Grubun en kritik maçında ise İzlanda Hırvatistan'ı son dakika golüyle yenerek ekmeğimize yağ

sürüyordu. Artık Hırvatistan da İzlanda da 13'er puanda, yani kazanırsak ulaşacağımız noktaydı. Ukrayna ise Finlandiya'yı deplasmanda 2-1 yenerek yarışın dört takım arasında süreceğini gösteriyordu. İşte Millî Takımımızın yeni teknik direktörü Mircea Lucescu, görevi böyle bir tabloda aldı. Evet, önümüzde artık kolay bir maç bulunmuyor. Millî Takımımız 2 Eylül'de Ukrayna ile deplasmanda ve 5 Eylül'de Hırvatistan'la Eskişehir'de oynayacağı iki maçın ardından 6 Ekim'de İzlanda'yı Eskişehir'de ağırladıktan sonra 9 Ekim'de de Finlandiya deplasmanına çıkacak. Yine de ipimiz kendi elimizde. Bu dört maçın kazanılması grup birincisi olmamızı sağlayacak ve Rusya'nın kapılarını ardına kadar açacak. Şimdilik ilk hedeflerimiz Ukrayna ve Hırvatistan... Yeni teknik direktörümüz Mircea Lucescu'ya ve Millî Takımımıza başarılar diliyor, "Yolunuz ve bahtınız açık olsun" diyoruz.

Gözü daha yüksekte

Hırvatistan, futbol sahnesine Yugoslavya'dan ayrıldığı 1990'lardan sonra çıkmış bir takım. İlk kez 1996 Avrupa Şampiyonası'nın elemelerinde yer aldılar ve o günden bu yana oynanan 11 büyük turnuvanın 9'unda finallere kalmayı başardılar. Fransa 1998'de dünya üçüncülüğünü elde eden Hırvatistan artık daha büyük hedeflerin peşinde koşuyor.

H

ırvatistan Millî Takımı, futbol sahnesine bağımsız olarak 90'lı yıllarda çıksa da geçmişte Yugoslavya futbolunun nüvesini oluşturan en önemli aktördü aslında. 1923'teki ilk Yugoslavya Ligi'nin Zagreb'de kurulması, Hırvatların rolünü belirlemek açısından önemlidir. 1923'ten 1927'ye kadar dört yıl kupa turnuvası niteliğinde oynanan Yugoslavya Ligi'nin ilk ve son şampiyonu, bir Hırvat takımı olan Gradanski Zagreb'di. 1927'de ilk lig uygulamasına gidildi ve bu kez de sezonun şampiyonu yine bir Hırvat takımı olan Hajduk Split oldu. Farklı isimlerle 1940 yılına kadar 17 sezon oynanan ligde Hırvat takımları, Gradanski ile 5, Hajduk ve Concordia Zagreb'le 2'ser, HASK Zagreb'le de 1 olmak üzere toplam 10 şampiyonluk elde etti.

II. Dünya Savaşı'nın ardından 1945'te Yugoslavya Ligi yeniden dizayn edildi ve birliğin dağılma tarihi olan 1992'ye kadar devam etti. Bu ligde Sırp takımları Kızılyıldız'la 19, Partizan'la da 11 şampiyonluk elde ederek Yugoslav futbolunu domine etse de Hajduk Split 7, Dinamo Zagreb de 4 şampiyonluğu Hırvatlara kazandırdı. O yıllarda özellikle Kızılyıldız takımında birçok Hırvat oyuncunun da forma giydiğini unutmamak gerekir. Hırvatlar, Yugoslavya Millî Takımı'nda da önemli oyuncularla temsil edildi. Branko Zebec ve

elemelerinde müthiş bir başarı gösterdi. İtalya, Litvanya, Ukrayna, Slovenya ve Estonya ile 4. Grup'ta eşleşmişlerdi. Takımın başında, Hırvat futboluna tarihinin en büyük başarılarını yaşatacak Miroslav Blazevic yer alıyordu. Açıkçası İtalya'nın yer aldığı bir gruptan hiç kimse Hırvatların ilk sırada çıkacağını beklemiyordu. Ama 10 maçlık periyodu tıpkı İtalya gibi 7 galibiyet, 2 beraberlik, 1 yenilgiyle tamamladılar ve 23 puana ulaştılar. Üstelik averajla İtalya'yı da geride bırakmışlardı. O turnuvada evlerinde sadece İtalya ile berabere kaldılar ama bu açıklarını da Azzurileri deplasmanda yenerek fazlasıyla ka-

Stjepan Bobek, Yugoslavya Millî Takımı'nın formasını en fazla giyen dört oyuncudan ikisidir. Ivan Buljan, Tomislav Ivkovic, Drazan Jerkovic, Jurica Jerkovic, Drazan Muzinic, Luka Peruzovic, Robert Prosinecki, Ivica Šurjak, Aleksandar Zivkovic de Yugoslavya Millî Takımı formasıyla başarılı olmuş Hırvatlar arasında yer alıyor.

Yugoslavya'nın 1990'da dağılmasının ardından aynı yıl Hırvatlar kendi futbol organizasyonlarını kurdu, 1993'te de FIFA ve UEFA'ya üye oldu. Hırvatistan'ın dünya futbol sahnesine çıkışı ise 1996 Avrupa Şampiyonası ile gerçekleşti. Hırvatistan, tarihinde ilk kez katıldığı 1996 Avrupa Şampiyonası

pattılar. Deplasman maçlarında sadece Ukrayna'ya 1-0 kaybettiler ve ikinci beraberliklerini de Litvanya'dan aldılar. Barcelona'lı Prosinecki, Sevilla'lı Suker, Milan'lı Boban, Lazio'lu Boksic, Real Betis'li Jarni, Derby County'li Stimac, Padova'lı Vlaovic ve Karlsruhe'li Bilic'in yer aldığı kadro, bir takım haline gelmeyi başarmıştı. EURO 96 finallerinde Portekiz ve Danimarka'nın yanı sıra Millî Takımımızın da bulunduğu gruptaydı Hırvatlar. İlk maçta Millî Takımımızı Vlaovic'in dramatik golüyle 1-0 yendikten sonra Danimarka'yı Suker'in iki, Boban'ın bir golüyle 3-0 mağlup ederek gruptan çıkmayı garantilediler. Son maçlarında ise

26

Portekiz'e 3-0 kaybederek grubu ikinci sırada tamamladılar. Çeyrek finaldeki şanssızlıkları, turnuvanın sonunda kupayı kaldıracak olan Almanlarla eşleşmeleri oldu. Klinsmann'ın penaltısına Suker'le cevap verseler de Sammer'i durduramayınca 2-1 yenilerek turnuvaya veda ettiler.

1998'in dünya üçüncüsü

Hırvatların çıkışı 1998 Dünya Kupası'nda tavan yaptı. Takımın başında yine Miroslav Blazevic vardı ve eleme grubunda Danimarka, Yunanistan, Bosna-Hersek, Slovenya ile eşleşmişlerdi. Danimarka dışında tam bir Balkan grubu oluşmuştu adeta. 8 maçı 14 puanla tamamladılar ve 17 puanlı Danimarka'nın ardından ikinci olarak play-off oynama hakkını elde ettiler. Play-off'ta eşleştikleri Ukrayna'yı içeride 2-0 yendiler, dışarıda 1-1'lik beraberlikle eleddiler. Grup performansları çok parlak değildi belki ama Fransa'da düzenlenen 1998 Dünya

Kupası finallerinde ısıllı parlayacaklardı. H Grubu'nda Arjantin, Jamaika ve Japonya ile eşleştiler. Jamaika'yı 3-1, Japonya'yı 1-0 yenip, Arjantin'e 1-0 yenilerek grubu ikinci sırada tamamladılar. Grup maçlarının yıldızı 2 gole imza atan Suker'di. Son 16 turunda, G Grubu'nda İngiltere'nin önünde ilk sırayı elde eden Romanya ile eşleştiler ve ilk yarının uzatma bölümünde Suker'in penaltı golüyle 1-0 kazanarak çeyrek finale yükseldiler. Bu defa işleri daha zor görünüyordu çünkü karşılarında olağan favori Almanya vardı. Lâkin Hırvatlar büyük bir sürprize imza attı; Jarni, Vlaovic ve Suker'in golle-riyle 3-0 kazanırken Almanya'yı sahadan sildi. Yarı finalde ise şansları o kadar yaver gitmeyecekti. Çünkü bu defa hem ev sahibi hem de turnuvanın sonunda kupayı kaldıracak Fransa ile eşleşmişlerdi. Yine de iyi oynadılar hatta Suker'in golüyle öne de geçtiler. Fransa'nın forvetlerini durdurmayı başarmışlardı ama Lilliam Thuram'ı gözden

kaçırdılar ve bir savunma oyuncusundan yedikleri iki golle final şansını kaybettiler. Artık gözlerini dünya üçüncülüğüne dikmişlerdi ve karşılarında Hollanda vardı. Favori elbette Portakallardı ama Prosi-necki ve Suker'in gollerıyla 2-1 kazanarak dünya üçüncülüğüne ulaştılar. Üstelik kupanın gol kralı da 6 gol atan Davor Suker olmuştu.

Üçüncülüğün lâneti

Bilen bilir, dünya üçüncülüğü takımlara uğur getiren bir unvan değildir. Tıpkı Polonya, Fransa, İtalya, İsveç ve daha sonra Türkiye'nin başına gelen gibi, Hırvatistan da dünya üçüncüsü olduğu şampiyonanın ardından gelen büyük turnuvaya katılamadı. EURO 2000'in elemelerinde, bünyesinden koptukları Yugoslavya'nın yanı sıra İrlanda Cumhuriyeti, Makedonya ve Malta ile eşleşmişlerdi. O grubun yıldızı, 8 maçta 17 puan toplayan

Yugoslavya olurken, Hırvatlar 15 puana ulaşabildi ve 16 puanlı İrlanda Cumhuriyeti'nin ardında, üçüncü sırada kaldı. 2002'de ise kadroları büyük çaplı bir değişikliğe uğrasa da kötü bir sürprize izin vermediler. Belçika, İskoçya, Letonya ve San Marino'dan oluşan grubu 8 maçta 5 galibiyet, 3 beraberlikle ilk sırada bitirdiler. 18 puan toplamışlar ve Belçika'nın 1 puan önünde birinciliği elde etmişlerdi. Attıkları 15 gole karşılık sadece 2 gol yemeleri, savunma başarılarını ortaya koyuyordu. Ancak 2002 finalleri onların değil bizim yıldızımızın parlayacağı bir turnuva olacaktı. Hırvatlar, Meksika, İtalya ve Ekvador'la mücadele ettikleri grupta İtalya'yı 2-1 yenmeyi ba-

şarsa da Meksika ve Ekvador'a 1-0'lık skorlarla kaybederek dönüş biletini erken aldı.

Finallerden geri kalmıyorlar

Büyük turnuvaların finallerine alışan Hırvatlar, EURO 2004'te de yer almayı başardı. Bulgaristan, Belçika, Estonya ve Andorra'dan oluşan eleme grubunu, 17 puanlı Bulgaristan'ın ardından 16 puanla ikinci sırada tamamladılar. 5 galibiyet, 1 beraberlik ve 2 yenilgi aldıkları grupta attıkları 12 gole karşılık sadece 4 gol yediler. Play-off'ta eşleştikleri Slovenya'yı 1-1 ve 1-0'lık skorlarla saf dışı bırakarak Portekiz'de düzenlenen finallere katıldı-

lar. Ama bu defa da işler istedikleri gibi gitmedi. Fransa, İngiltere ve İsviçre ile eşleştikleri grup oldukça zorluydu. İsviçre ve Fransa ile beraber kalarak son maça kadar şanslarını taşıdılar da 4-2'lik İngiltere yenilgisi sonlarını getirdi. Fakat gelecekte İngiltere'yle görülecek bir hesabı da o gün açmış oldular. Almanya'daki 2006 Dünya Kupası finalleri de Hırvatistan'ın katılımıyla oynandı. Eleme grubunda İsveç, Bulgaristan, Macaristan, İzlanda ve Malta ile 8. Grup'ta eşleşen Hırvatistan, 10 maçı 7 galibiyet ve 3 beraberlikle 24 puan toplayarak ve İsveç'i ikili averajda geride bırakarak birinci bitirdi. Aslında İsveç'in averajı Hırvatistan'dan artı 10 daha iyiydi ancak hesaplar ikili averaja göre yapılıyordu ve Hırvatlar, Vikingleri her iki maçta da 1-0 yenmişti. Fakat eleme grubu başarısı, finallere taşınmadı. Brezilya, Avustralya ve Japonya ile birlikte yer aldıkları grupta üçüncü olarak elendiler. Brezilya'ya 1-0 yenilmişler, Japonya ile 0-0, Avustralya ile de 2-2 berabere kalmışlardı.

İngiltere ile hesaplaşma

Hırvatistan'a futbol tarihinin en acı dakikalarını yaşatacağımız EURO 2008 finallerinin elemelerinde Hırvatlar bir kez daha çok başarılı oldu. Rusya, İngiltere, İsrail, Makedonya, Estonya, Andorra'lı grupta 12 maçı 9 galibiyet, 2 beraberlik ve 1 yenilgiyle 29 puan toplayarak ilk sırada tamamladılar. Rusya 24 puanla ikinciliği elde etmiş. İngiltere ise İsrail'le aynı puanı toplayarak (23) grup aşamasında saf dışı kalmıştı. Hırvatlar, İngiltere'yi her iki maçta da 2-0 ve 3-2'lik skorlarla yenerek büyük bir başarıya imza atarken, tek yenilgilerini Makedonya deplasmanında 2-0'lık skorla almıştı. Avusturya-İsviçre ortak yapımı EURO 2008'e bu havayla gelen Hırvatistan, grubunda da bu havayı ikiye katlayan sonuçlar elde etti. Önce ev sahibi Avusturya'yı 1-0

27

yendiler, ardından Almanya'yı 2-1'le bir kez daha alt ettiler ve kapanışı 1-0'lık Polonya galibiyetiyle yaptılar. Grubu 3 maçta 3 galibiyetle ilk sırada bitirmişlerdi ve herkes artık onlara favorilerden biri gözüyle bakıyordu. Çeyrek finalde ise karşılarında Türkiye vardı. O unutulmaz maçta uzatmanın son dakikasında 1-0 öne geçtiler ama hemen ardından Semih'in golüne engel olamadılar. Penaltılarda ise tam bir bozgun yaşayarak çeyrek finalde elendiler.

Güney Afrika'ya gidemediler

EURO 2008'de Millî Takımımızdan yedikleri darbe o kadar ağırdı ki Güney Afrika'da düzenlenen 2010 Dünya Kupası'nın elemelerinde de başarılı olamadılar. Bu defa gruplarında İngiltere'nin yanı sıra Ukrayna, Belarus, Kazakistan ve Andorra vardı. İngiltere, Hırvatistan maçlarını bir başka oynadı bu turnuvada. Her iki maçı da kazanmışlar, üstelik 5-1 ve 4-1'lik skorlarla Hırvatları hezimete uğratmışlardı. Zaten Hırvatlar grupta sadece bu iki maçı kaybetti. Diğer 8 maçta 6 galibiyet, 2 beraberlik aldılar ama bu sonuçlar onların ilk iki sırada yer almasına yetmedi. İngiltere 27 puanla ilk sırayı alırken, Ukrayna 21 puanla ikinci sırayı elde etmiş, Hırvatistan ise 20 puanla üçüncü sırada kalarak elenmişti.

EURO 2012'de yolumuz kesişti

EURO 2012 elemelerinde ise Yunanistan, İsrail, Letonya, Gürcistan ve Malta ile paylaştıkları grubu 24 puanlı Yunanistan'ın ardından 22 puanla ikinci sırada tamamlayarak play-off oynama hakkını elde ettiler. Play-off'taki rakipleri ise eleme grubunu Almanya'nın ardından ikinci sırada bitiren Millî Takımımızdı. Detaylarını bu kitapçığın diğer sayfalarında bulacağınız eşleşmenin ilk maçını İstanbul'da

3-0 kazanıp evlerindeki rövanşta 0-0 berabere kalarak Polonya ve Ukrayna'nın yolunu tuttular. Ancak İspanya, İtalya ve İrlanda Cumhuriyeti'nin yer aldığı çok zorlu bir gruba düşmüşlerdi. İlk maçlarında İrlanda Cumhuriyeti'ni 3-1 yenip ardından da İtalya ile 1-1 berabere kalsalar da son maçın 88'inci dakikasında Jesus Navas'tan yedikleri golle İspanya'ya mağlup olunca üçüncü sırada kalıp evlerine döndüler.

Brezilya'da düzenlenen 2014 Dünya Kupası finallerinde de Hırvatlar bir kez daha boy gösterdi. Belçika, Sırbistan, Galler, İskoçya ve Makedonya ile birlikte yer aldıkları grubu 5 galibiyet, 2 beraberlik ve 3 yenilgiyle 17 puan toplayarak ikinci sırada bitirdiler ve final biletini ceplerine koydular. O grupta Belçika 26 puana ulaşmış açık ara birinciliği elde ederken, Hırvatlar, Sırbistan'ın üç puan önünde ikincilik biletini kapmıştı. Ancak finallerde yine umduklarını bulamadılar. Brezilya, Meksika ve Kamerun'la paylaştıkları grupta ilk maçlarını ev sahibi Brezilya ile oynayıp 3-1 kaybettikten sonra 4-0'lık Kamerun galibiyetiyle yeniden umutlanırlar da Meksika'ya 3-1 yenilip bir kez daha hayal kırıklığı yaşadılar. EURO 2016 elemelerinde ise İtalya,

Norveç, Bulgaristan, Azerbaycan ve Malta ile rakip oldukları grubu İtalya'nın arkasında ikinci sırada tamamladılar. 10 maçta 6 galibiyet, 3 beraberlik ve 1 yenilgi almışlardı ve ceza sebebiyle 1 puanları silinse de 20 puanla Norveç'in bir adım önünde yer almayı başarmışlardı. Finallerin grup aşamasında büyük bir sükse yaptılar. Millî Takımımızı 1-0 yenip Çek Cumhuriyeti ile 2-2 berabere kaldıktan sonra son şampiyon İspanya'yı 2-1 mağlup ederek grubu birinci sırada tamamladılar. Ancak bu defa da karşılarına, turnuvanın nihayetinde kupayı kaldırarak olan Portekiz çıktı. Uzatmalara giden maçın 117'nci dakikasında Quaresma'dan yedikleri golle bir kez daha evlerine dönmek zorunda kaldılar. Teknik direktör Ante Čačić yönetiminde yoluna devam eden Hırvatistan Millî Takımı, Rusya'da düzenlenecek Dünya Kupası finalleri için ise gözünü daha yüksek noktalara dikmiş durumda. Grup maçlarına evinde Millî Takımımızla 1-1 berabere kalarak başladıktan sonra üst üste dört galibiyet alarak liderlik koltuğuna oturan Hırvatistan'ı şimdilik durdurabilen tek takım, Reykjavik'teki maçı 90'ıncı dakikada Hordur Magnússon'un attığı golle 1-0 kazanan İzlanda oldu.

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Milyonlar Millî Takım'ın yanında,
Onlar kazanmak için sahada.
Dünya Kupası yolunda başarılar Türkiye!

#desteklazimsa

Ukrayna

Eski günlerin peşinde

Ukrayna'yı önce SSCB içerisinde, sonra da Avrupa çapında önemli bir futbol gücü haline getiren kişi, Valeri Lobanovski'ydi. Ancak 2002'de hayatını kaybeden Lobanovski sonrasında Ukrayna futbolu, 2006 Dünya Kupası haricinde hiç de arzuladığı noktalara ulaşmayı başaramadı.

Sovyetler Birliği, özellikle 1950'lerden itibaren dünya futbolunda önemli bir güce dönüşmeye başlamış ve dağıldığı 1991'e kadar da bu konumunu korumuştur. 1960'ta Avrupa şampiyonu olan, 1964, 1972 ve 1988'de de Avrupa Şampiyonası'nda final oynayan SSCB, 1966 Dünya Kupası'nı da dördüncülükle tamamlamayı başarmıştı. Sovyet futbolunun,

Rusya ile birlikte belkemiğini oluşturan iki güçten biri de Ukrayna'ydı. Ancak SSCB'nin dağılması sonrasında Rusya nasıl EURO 2008'deki yarı final hariç futbolda aradığını bir türlü bulamadıysa, Ukrayna da 2006 Dünya Kupası'ndaki çeyrek final dışında bugüne dek ciddi bir başarı elde edebilmiş değil. Son olarak, 24 takımın boy gösterdiği EURO 2016'da oynadığı üç

maçı da kaybeden ve bu karşılaşmalarda tek bir gol bile kaydedemeyen Ukrayna, 24 katılımcı arasında en kötü performansa sahip takım konumuna düştü. 2012'de de iki ev sahibinden biri olduğu Avrupa Şampiyonası'nda yine gruptan çıkma başarısını gösteremeyen Ukrayna, artık bir şekilde şeytanın bacağını kırmak istiyor belki ama bunun nasıl olacağı da meçhul.

İlk yükseliş emareleri

Sovyet futbolu 1950'lerin ortasından itibaren Avrupa'da büyük bir yükseliş içine girmişti. SSCB, 1956 Melbourne Olimpiyatları'nda futbolda altın madalyaya uzanırken 1960'ta da ilk kez düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda zafere ulaşmıştı. Ne var ki bu başarılarda Ukrayna futbolunun payı yok denecek kadar azdı. 1956'daki kadronun tamamı dört Moskova takımının (CSKA, Spartak, Dinamo ve Torpedo) oyuncularından oluşmaktaydı. 1960'taki kadrodaysa Dinamo Kiev'den iki oyuncu, Yuri Koinov ile Yuri Kovalyov yer almaktaydı ki bunlardan sadece Koinov final maçında sahaya çıkmıştı. Ukrayna futbolunun Sovyet futbolu içindeki yükselişi için milat olarak kabul edilebilecek yılsa, 1961 oluyordu. O yıl Dinamo Kiev, Sovyet Ligi'nde tarihinin ilk şampiyonluğuna ulaşırken, Sovyet Kupası'nı da, o günkü adıyla Stalino, bugünkü adıyla Donetsk şehrinden çıkan mütevazı bir takım, Shakhtar müzesine götürmüştü. Shakhtar, bu başarısını ertesi sezon da tekrarlarlarken, Dinamo Kiev ise 1966-68 yılları arasında üç sene üst üste ligi şampiyonlukla tamamlayacaktı. Dinamo ayrıca 1964 ve 1966'da Sovyet Kupası'nı da kazanan taraf oluyordu. 1969'daysa Lviv şehrinden Karpaty takımı Sovyet Kupası'nı kazanarak Ukrayna'yı onurlandıran bir diğer ekip olmayı başaracaktı.

Ve Lobanovski iş başında

Ukrayna futbolunun Sovyet futbolu içerisindeki ağırlığı, 1970'lerde iyice artacaktı. Bundaki en büyük payı, bugün artık tüm zamanların en önemli teknik adamları arasında gösterilmekte olan Valeri Lobanovski'ye ait olacaktı. Lobanovski,

1974 başında Dinamo'da göreve başlamadan önce takım 1971'de bir lig şampiyonluğu daha kazanmış ve iyiden iyiye kendisini ülkenin en iyi birkaç takımından biri olarak kabul ettirir hale gelmişti. Fakat Lobanovski, elde edilen başarıların SSCB topraklarıyla sınırlı kalmasını istemiyor ve Dinamo'nun, bütün dünyanın saygı duyduğu bir takıma dönüşmesini amaçlıyordu. Bunun için de öncelikle çalışma metodlarının bilimsel bir biçimde geliştirilmesi üzerinde duracaktı. Lobanovski, genç bir akademisyen olan Anatoli Zelentsov'u yardımcılığına getirmişti ve ikili, öncelikle fiziksel açıdan en fit oyuncuların nasıl geliştirilebileceğine dair antrenman metodları üzerinde duruyorlardı. Ayrıca maçlarla ilgili de döneminin çok ötesinde istatistik çalışmalarında bulunuyorlar ve buradan elde ettikleri verileri de yeni taktikler geliştirmede kullanıyorlardı. Sonuçta son derece dinamik ve taktiksel açıdan farklı oyun anlayışlarını bir potada eritmeyi

başaran bir ekip ortaya çıkmıştı. Bu yeni Dinamo Kiev, ilk sezonunda hem ligi hem de kupayı kazanırken, ikinci sezonunda Kupa Galipleri Kupası'nda zafere ulaşacak ve Avrupa'da kupa kazanan ilk Sovyet takımı olma onuruna da erişecekti. Final yolunda sırasıyla CSKA Sofya, Eintracht Frankfurt, Bursaspor ve PSV Eindhoven'ı deviren Dinamo, finalde de Macar temsilcisi Ferencvaros'u 3-0'la geçmeyi başararak kupaya uzanmıştı. Dinamo'nun Avrupa başarısı bununla da sınırlı kalmayacaktı. Birkaç ay sonra Süper Kupa'da, son iki yılın Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonu Bayern Münih ile karşı karşıya geliyorlardı. Yıldızlar topluluğu Bayern, eşleşmenin mutlak favorisi konumundaydı. Fakat 9 Eylül'de Münih'te oynanan ilk maçı Dinamo, golcüsü Oleg Blokhin'in tek golüyle kazanmayı başaracaktı. Dört hafta sonra Kiev'de oynanan rövanştaysa günün kahramanı yine Blokhin olacak ve iki kez ağları havalandırarak takımını 2-0'lık galibiyete taşıyacaktı. Geline bu seviye, gerek Ukrayna futbolunun gerekse Sovyet futbolunun kulüpler düzeyinde geldiği en üst seviye

sayılabilir ve takımını yaklaşık bir buçuk sene içerisinde bu seviyeye taşıyan Valeri Lobanovski de bu başarıda hiç şüphesiz aslan payına sahip olan isimdi.

SSCB'ye Dinamo Kiev damgası

Lobanovski'nin göstermiş olduğu bu üstün başarı, Sovyet Futbol Federasyonu yetkililerinin de dikkatinden elbette kaçmayacaktı. Sonuçta başarılı teknik adamı hem SSCB Millî Takımı'nı hem de Dinamo Kiev'i çalıştırması için ikna ettiler. 1976 Avrupa Şampiyonası elemelerine de SSCB, Lobanovski yönetiminde başladı. Bu sayede, Sovyet takımında Dinamo Kiev etkisi de iyice artmıştı. Hatta elemelerde Türkiye ile oynadıkları ve 3-0 kazandıkları maçta takımın ilk on birinin tamamı Dinamo Kievli oyuncularından oluşmaktaydı. Ancak grubunu lider tamamlayan ve son sekiz takım arasına adını yazdıran SSCB, bu aşamada Çekoslovakya engelini takılacak ve o dönemde dört takımın katılabildiği Avrupa Şampiyonası'nın dışında kalacaktı. Lobanovski ise Çekoslovakya'ya elenilmesi sonrasında başarısız olduğunu öne sürerek millî takımdaki görevini bırakacaktı. Lobanovski'nin millî takımdaki ilk deneyimi istediği gibi gitmediyse de kendisi Dinamo Kiev ile başarıdan başarıya koşmayı sürdürecekti. Dinamo artık ülkenin en önemli futbol gücü haline gelmişti ve SSCB dağılana kadar geçecek olan 15 sezon içinde altı kez daha ligi zirvede tamamlayacak, bunun yanına beş de kupa zaferi ekleyecekti. 1982-83 arasında yine bir dönem millî takımı çalıştıran Lobanovski ise bu başarıların birer tanesini kaçırmış, onun dışındaysa yine Dinamo'yu şampiyonluklardan şampiyonluklara taşıyan kişi olarak kulübedeki yerini almıştı. Dinamo Kiev'in ve Lobanovski'nin uluslararası düzeydeki ikinci büyük

başarısı da Kupa Galipleri Kupası'nda, bu kez 1986 yılında yaşanacaktı. Kupada Utrecht, Craiova, Rapid Wien ve Dukla Prag'ı saf dışı bırakarak adını finale yazdıran Dinamo, finaldeyse Atletico Madrid'i 3-0'la geçmeyi başaracak ve bu kupayı ikinci kez müzesine götürecekti. Lobanovski, SSCB Millî Takımı'nın başındaki üçüncü ve son dönemi-niyse 1986-1990 aralığında geçirdi. Yine Dinamo Kievli oyuncuların ağırlıkta olduğu kadrolarla mücadele eden Lobanovski'nin SSCB'si, ilk sınavı olan 1986 Dünya Kupası'nda ilk turda grubunu lider tamamlamasına karşın ikinci turda Belçika karşısında, iki kez öne geçtiği maçı uzatmalarda 4-3 kaybederek turnuvaya veda etti. Asıl büyük başarıysa 1988 Avrupa Şampiyonası'nda gelecekti. Turnuvanın ilk turunda Hollanda ve İngiltere

gibi iki rakibini mağlup ederek grubunu lider tamamlayan SSCB, yarı finalde de İtalya'yı 2-0'la geçerek finale yükselmişti. Ancak finalde, grup aşamasında 1-0 yendiği Hollanda'ya 2-0'la boyun eğen SSCB, kupaya uzanamayacaktı. 1990 Dünya Kupası'ysa, SSCB'nin dağılmasının arifesinde, futbolda da büyük hayal kırıklığı yaşamasına neden oluyordu ve takım, ilk tur gruplarını son sırada tamamlayarak turnuvanın dışında kalıyordu.

Birliğin dağılması ve sonrası

SSCB döneminde Dinamo Kiev haricinde ligde şampiyonluğa ulaşan iki Ukrayna temsilcisi daha olmuştu. Bunlar 1972'de Zorya Vorosilovgrad (bugünkü adıyla Zorya Luhansk) ve 1983 ile 1988'de bu başarıyı elde eden Dnipro Dnip-

ropetrovsk takımlarıydı. Ayrıca Sovyet Kupası'nda da Shakhtar 1980 ve 1983'te iki zafer daha elde ederken 1988'de Metalist, 1989'da da Dnipro mutlu sona ulaşmayı başarmışlardı. Dolayısıyla 1991'de SSCB dağıldığında, futbolda ağırlık merkezi iyice Ukrayna'ya kaymış durumdaydı ve yeni oluşan Ukrayna Millî Takımı'nın da bu mirası ne denli değerlendirebileceği merakla beklenmekteydi. Ukrayna futbolunu bu yeni dönemde ayağa kaldırmak da yine Valeri Lobanovski'ye düşecekti. SSCB'nin dağılması sonrasında bir müddet Körfez ülkelerinde çalışıp kısa yoldan servet sahibi olmayı tercih eden tecrübeli teknik adam, Birleşik Arap Emirlikleri ve Kuveyt'te geçirdiği yılların ardından 1997'de ülkesine döndü ve yeniden Dinamo Kiev'in başına geçti. Dinamo Kiev, Andrei Shevchenko başta olmak üzere Sergei Rebrov, Oleg Luzhny ve Andrei Husin gibi önemli futbolculardan oluşan iyi bir jenerasyon yakalamıştı. Lobanovs-

ki'nin bu oyuncular üzerindeki etkisi de kendisini göstermekte gecikmeyince 1997-98 sezonunda Dinamo, Şampiyonlar Ligi'nde etkileyici bir performans ortaya koymuş ve çeyrek finale kadar yükselmiş, daha da önemlisi bu yolda Barcelona'yı deplasmanda 4-0 yenmek gibi olağanüstü bir skora da imzasını atmıştı. Ertesi sezonsa takım bir adım daha ileri gidecek ve çeyrek finalde, son şampiyon Real Madrid'i devre dışı bıraktıktan sonra yarı finalde Bayern Münih'e 3-3 ve 0-1'lik skorlarla elenecek, bir bakıma finali kıl payıyla kaçıracaktı.

Lobanovski'nin vedası Shakhtar'ın çıkışı

Lobanovski'nin kulüpler düzeyinde yakaladığı bu başarıyı bir kez daha millî takımlar düzeyine de taşıması istenmekteydi ve bunun sonucunda Ukrayna Futbol Federasyonu, 2000 yılına millî takımlarının başına geçmesi için tecrübeli tek-

nik adamla anlaşma sağladı. Ancak elemelerde grubunu Polonya'nın gerisinde ikinci sırada tamamlayan Ukrayna, baraj maçlarında da Almanya engelini takılarak turnuvaya gitme şansını kaçıracaktı. Lobanovski kısa bir süre sonra, 13 Mayıs 2002'de, yani Dinamo Kiev'in kuruluşunun 75. yıldönümünde, geçirdiği beyin kanaması sonrasında hayata gözlerini yumunca da Ukrayna futbolu adına yaklaşık 30 yıl süren önemli bir dönem de kapanmış oluyordu. Aynı yıllarda Ukrayna futbolunda yeni bir yıldız da doğmaktaydı ve bu yıldızın adı Shakhtar Donetsk'ti. SSCB döneminde dört kez kupa şampiyonluğu yaşayan ve bu süreçte Dinamo Kiev'in fazlasıyla gerisinde kalan Shakhtar, Ukrayna'nın da bağımsızlığını kazanmasından sonra 10 yıl süren Dinamo Kiev hâkimiyetini kıran ilk takım olacaktı. Turuncu-siyahlılar, asıl başarılarıırıysa 2009 yılında UEFA Kupası'nı kazanarak elde etti ve bağımsızlık sonrası Avrupa'da

kupa kazanan ilk Ukrayna ekibi oldu. O sezon Şampiyonlar Ligi'nde grubunu üçüncü sırada bitirerek UEFA Kupası'na geçen Shakhtar, burada da Tottenham, CSKA Moskova, Marsilya ve Dinamo Kiev'i eleyerek finale gelmiş, Kadıköy'de oynanan finalde de Werder Bremen'i uzatmalarda 2-1 mağlup ederek kupaya uzanmıştı. Bugün Millî Takımımızın başında bulunan Mircea Lucescu'nun yönetimindeki Shakhtar'ın elde ettiği bu başarıya, altı sene sonra Dnipro da çok yaklaşacaktı. Ancak finalde Sevilla'ya, maçın başlarında 1-0 öne de geçmelerine karşın 3-2 kaybederek bu fırsatı kaçıracaklardı.

Millî takım ve hayal kırıklıkları

Ukrayna Millî Takımı'ysa, başarılar-dan çok hayal kırıklıklarıyla ön plana çıkıyordu. 2006 Dünya Kupası'nda ilk turda İspanya'nın ardından grubunu ikinci sırada bitiren Ukrayna (Tunus ve Suudi Arabistan'ı geride bırakmışlardı), ikinci turdaysa İsviçre'yi, 120 dakikası golsüz biten maç sonrası penaltılarla saf dışı bırakıp çeyrek finale kalıyor ve bugüne kadarki tek somut başarısını elde ediyordu. Ukrayna, çeyrek finaldeyse, turnuvayı şampiyonlukla tamamlayacak olan İtalya'ya 3-0'lık skorla boyun eğmişti. Bu turnuvadan sonraysa bir daha Dünya Kupası'na katılma başarısını gösteremeyen Ukrayna, Avrupa Şampiyonası'ndaysa siftahını, ev sahibi olarak direkt katıldığı EURO 2012'de yaptı. Turnuva öncesinde Ukraynalılar artık seyirci desteğiyle de birlikte en azından bir çeyrek finalin hesabını yapıyordu. Fakat ilk maçlarında İsveç'i 2-1 yenmelerine karşın daha sonra Fransa'ya 2-0, İngiltere'ye de 1-0'lık skorlarla boyun eğen Ukrayna, bir kez daha şeytanın bacağına kıramamanın üzüntüsünü yaşıyordu. 2016 Avrupa Şampiyonası'ysa, Ukrayna adına

çok daha kötü bir şekilde sonuçlanacaktı. İlk maçında Almanya'ya 2-0 yenilen Ukrayna, sonrasında grubun en zayıf takımı olarak görülen Kuzey İrlanda'ya da aynı skorla mağlup oluyor, son maçında da

Polonya'ya tek golle teslim olarak turnuvayı sıfır puan ve sıfır golle tamamlıyordu ki bu, 24 takım arasındaki en kötü performanstı. EURO 2016 sonrasında millî takımın başına eski yıldızları Andrei Shevchenko'yu getirerek bir yeniden yapılanma içerisine gitmeye çalışan Ukrayna, 2018 Dünya Kupası elemelerine de pek istediği gibi bir giriş yapamadı ve ilk maçında, kendi sahasında İzlanda ile 1-1 berabere kaldı. İkinci maçında Millî Takımımızla Konya'da karşı karşıya gelen Ukrayna 2-0'lık üstünlüğünü koruyamadı ve 2-2'lik beraberlikle ikinci maçların sonunda 2 puanla yetindi. Evindeki 3-0'lık Kosova ve 1-0'lık Finlandiya galibiyetleriyle kendine gelen Shevchenko'nun öğrencileri, deplasmanda Hırvatistan'a 1-0 yenildikten sonra Finlandiya deplasmanından 2-1'lik galibiyetle dönerek puanını 11'e çıkardı. Millî Takımımızla aynı puana sahip Ukrayna, 2 Eylül'de ay-yıldızlıları Kharkiv'de ağırladıktan sonra 5 Eylül'de de İzlanda deplasmanına çıkacak.

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. Ürünler de güzel, daha ne olsun?

yoçculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.

opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.

opet istasyonlarından çok memnunuz. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.

opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz

çantamızın bize iadesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacağsın diyorum.

opet candır, gerisi yoldandır.

yoçculuğumuz boyunca

güvenerek

yolunu gözlediğimiz yer.

gerçekten temizlik ve kalite açısından rakipsiz.

en bakımlı petrol istasyonları opet'in.

güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i.

iyi ki varsınız,

en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.

yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunuz. bir de çocuklara trafik kurallarını

öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.

sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi,

yeşil yol projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek almıştır.*

tuvalet denince opet.

20 senedir

opet'ten

başka yerden

yakıt almam.

her zaman

opet

yakıt kalitesinde de,

temizlikte de

1 numara

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi

en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince

Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.

*Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç

/Opet

/OpetTr

opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Anket ve Ölçüm A.Ş. Orak Çarşısı tarafından yürütülmektedir. Araştırma Temmuz - Aralık 2015 döneminde, 6 anketmasa arasında, 18 yaş üzeri toplam 14.688 kişi ile başarıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör için 1.500 anket üzerinden temsilci örneklemde, 40 sorudan oluşmaktadır. Opet, TMS 2015'te akaryakıt sektöründe markaları arasında birinci olmuştur.

Yıldırım Demirören Futbol Meydanı'nda

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, A Haber ve A Spor'da ortak yayınlanan Futbol Meydanı programına katıldı. Riva'da bulunan TFF merkezinde düzenlenen ve canlı yayınlanan programda Yıldırım Demirören, Serkan Korkmaz'ın gündeme dair sorularını cevaplandırdı.

Ankara'da bugün katıldığınız sporda şiddet zirvesiyle ilgili bilgi verir misiniz?

Öncelikle üç bakanımıza da gönülden teşekkür ediyorum. Senelerdir olması gereken toplantıyı bugün yapabildik. Üç bakanımız, federasyon başkanlarının görüşlerini alarak yola çıktı. Bugün futboldaki şiddeti konuşmadık; spordaki şiddeti konuştuk. Olayların birikimini konuştuk. Aslında çıkan yasa-mız yeterli. Çok az bir oynama gerekiyor. Bu yasa sadece taraftarlara uygulanıyorsa olmaz. Eğer bir başkan, bir başkan dövdüyse ve af gördüyse olmaz. Bunun için bakanlarımız ve genel müdürümüz sağ olsunlar, orta yolu bulduk. Bu yasanın bir an önce hayata geçirilmesi gerekiyor. Bugün konuşulan konulardan birisi budur. Belediye başkanlarımız bir takımın başkanı gibi hareket ediyor. Bu takımlara avantaj sağlıyor. İnşallah bunun önüne geçilecek. Futbol bir tiyatro, bir sahne oyunu, bir eğlence... Bu eğlence-den faydalanmamız lazım. TFF

“Aslında çıkan yasa-mız yeterli. Çok az bir oynama gerekiyor. Bu yasa sadece taraftarlara uygulanıyorsa olmaz. Eğer bir başkan, bir başkan dövdüyse ve af gördüyse olmaz.”

eleştirildi, doğru. Ama TFF'nin görevi organizasyonu yapmak. Güvenlik bizimle alakalı değil. Biz sadece olması gereken güvenlik elemanlarının adetlerini masaya koyarız. Samsun'daki maçta 1500 güvenlik elemanı vardı. Bunları görerek bu taleplerde bulunduk. Burada hatalı kim diye aramamak lazım. Bunun nasıl düzeltileceğini düşünmemiz lazım. Spor olarak yeni sezona giriyoruz. Bu nasıl düzelir? Bu yasanın adli tarafında uygulanması gerekiyor. Bundan sonraki kupa finallerinde e-bilet uygulanacak. Ancak bizim bu maçta kestığımız biletler TC kimlik numarasına göre kesildi. Sadece e-bilet uygulaması yoktu. Zaten yakalanan 4 kişi de bu sebepten dolayı bulundu. Biz TFF olarak bütün görevlerimizi yaptık. 6222 sayılı yasanın uygulanmasında kararlılık göreceğiz. Bakanlarımıza teşekkür ediyoruz. Geçmişteki programlarımıza bakarsanız bunu hep söyledim. Herkese bu yasanın uygulanması için çağrıda bulundum. Başkanların beyanatları futbolu geriye; medyanın yazdıkları geriye. Bu konuda hepimiz hemfikiriz. Hemfikirsek bu cezaların uygulanması gerekiyor. Bugün Samsun'daki maç için cezalar açıklandı. TFF kurallarıyla yönetiliyor. Bu kuralların içinde hukuk da var. Hukukun maddeleri belli. Eğer ortamı gelecek beyanatlar verirseniz ceza alırsınız. Taraftar olarak taşkınlık yaparsanız ceza alırsınız. Ama bizim verdiğimiz cezalar kurulların verdiği cezalardır. Bunun yönetim kurulu-

“Arda’ya her zaman ihtiyacımız var. Arda’ya kapı kapanmadı bizim tarafımızdan. Arda, Milli Takım’ın her zaman kaptanı. Tarihe öyle geçti.”

muzla alâkası yok. Buna hukukçular talimatlara göre ceza verir. Hiçbir yöneticinin cezayı belirleme lüksü yok. Yarın bu koltuklardan hepimiz gideceğiz. Bu talimatları veriysek bunun altından kalkamayız. Soyadlarımıza bu lekeyi getiremeyiz. Disiplin Kurulu bir karar verir, Tahkim hukuken bakar ve karar verir. Her kurul kendi, özel olarak işler. Cezaları ben de sizinle birlikte öğreniyorum. Hakemleri açıklandıktan sonra öğreniyorum. Eski düzeni unutum. Bu eleştirileri yapanlar, dışardan müdahale etmek isteyenler.

Samsun’a gitmeyip, kombine alan taraftarlar PFDK’nın ceza kararı sonrası mağdur olduklarını söylüyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu olayları çıkartanları emniyetimiz yakaladı. İsimler belli. Maça gidemeyen kişiler, bu kişilere dava açsın. Onların yüzünden olaya karışmayan, evinde oturan taraftarlar maça gidemiyor. Biz kuralı uygulamak zorundayız. Bu isimlere dava açsınlar. Veya bu taraftarı getirenlere dava açsınlar. Eskiden bütün statlara ceza veriliyordu, biz cezaları düşürdük kademe kademe... 80 kişilik tribünde 10 kişi küfür ediyorsa 70 kişi onları sustursun. Spor Bakanımız bir şey söyledi. Biz 2024’e adayız. En güçlü aday biziz. Bu olaylar UEFA veya Almanya’nın eline geçip her yerde kullanılıyor. Stada verilen zararı geçin; ülkeye de zarar veriyorsunuz. Türk futbolu, Avrupa’da en çok takip edilen futbollardan birisi. Temsilciler Kurulu’na UEFA’dan dört tane örnek gösterdiler. İki tane Türki-

ye’den... Maalesef bunlar oluyor. **Sayın Başkan, bu olayların siyasi yönü olduğu konusunda iddialar hakkında neler söylersiniz?**

Mesela Antalya’da e-bilet vardı. Bu maçlarda da TC kimlikle satıldı. Bunun içinde provokatörler var. Siyasi olaylarla tribünlerin içine girenler var. Bu isimler belli. Masum taraftarlarımızın bunlara uymaması, engellemesi lâzım. Türkiye bir süreçten geçiyor. FETÖ ile kavga ediyoruz. Kavga ederken oyunlara gelmememiz lâzım. TFF olarak yapılan her hareketin cezası yazılı; buna göre hareket ediyoruz. Amaç huzuru bozmak. Türkiye’de iki önemli mevzu var. Siyaset ve futbol. En huzur bozulmaması gereken yer futbol. Ama buna istemeyerek de olsa alet olanlar var. Futbol bir şov. Biz değerimizi 600 milyon dolara sattık. 5 sene sonra 800 milyon dolara çıkarmak istiyoruz bu rakamı... Üç bakanımıza da çok teşekkür ediyorum. Futbol ve spor adına çok önemli bir adım atıldı bugün. Bugün toplantıda federasyon başkanlarının görüşlerini aldılar. Spor medyasındaki kişilere bu cezaların uygulanması gerektiğini belirttik. 6222’deki cezaların artırıl-

ması yönünde talepte bulunduk. Ertelensin istemiyoruz. Sayın Adalet Bakanımız olumlu baktı. Savcılarımız ve hâkimlerimizle de toplantı yapacağız anladığım kadarıyla. Çünkü Türk futbolu bir tane... Biz futbol sahasını konuşuyoruz. Futbol sahasına gelirken tabancayla, baltayla geliyorlar. Bugün bir karar daha alındı. Takım taraftarları şehirden çıkarken aranacak ve bütün yolu öyle gelecekler. Bu işin son adımı tekrar demir parmaklıkları stada getirmek olur ki, bunu kesinlikle istemiyoruz.

Fatih Terim’le ayrılık süreci çok konuşuldu?

Fatih Terim’le yollarımız ayrıldı. Kendisine verdiği hizmetlerden dolayı teşekkür ediyorum. Kendisiyle önümüzdeki hafta görüşeceğiz. Sonra Yönetim Kurulumuz bir araya gelecek ve tazminat konusunda bir karar verilecek. Hocamızla yolumuzun ayrılması gerektiğine inandık ve karar alarak ayrıldık. Biz hocamızla konuşarak ayrıldık. Hocamızla ben şahsen görüştüm. Ayrılmanız gerektiğini anlattık ve yollarımızın ayrılması gerektiğini anlattık. Anlaşarak ayrıldık. Sonra tazminat konusu vardı. Kendisiyle

“Bize beceriksiz diyorlar. Türk futbolunu şike sürecinden kurtarıırken, mali yönünü üç kat artırırken, 600 milyon dolarlık değere taşırken beceriksiz miydik?”

konuşacağız ve değerlendirme yapacağız. Çok önemli dört maçımız var. Bunun iki tanesi Eylül’ün başında. 2 ve 5 Eylül... Liglere ara veriliyor. Diğer ikisi de Ekim ayında... Grup liderinden 2 puan gerideyiz. Şansımız var. Bu duruma bakarak eğer çalıştığı takımı rahatlatmıyorsa Şenol Güneş Hocamızla görüşmek istedik. Fikret Orman’dan izin aldık. Ama tabii çalıştırdığı takıma zarar vermeyecekse bu görevi ilettik. Onlar takımın zarar göreceğini düşündü ve istemedi. Türkiye’yi bilen bir teknik adam istemiştik. Lucescu ismi bize yakın geldi. Kendisiyle şahsi dostluğumuz var. Kendisi bize Galatasaray ile görüştüğünü, sportif direktörlük teklif ettiğini ancak kabul etmeyeceğini söyledi ve anlaştık. Sayın Lucescu saha içinde olmak istiyor, saha dışında olmak istemiyor. Bunu Galatasaray yönetimine de söyledik. Galatasaray ile anlaşmadığını öğrendikten sonra kendisiyle görüştük. Kendisinin de karakteri buna müsait değil zaten. Görüştüler, kabul etmedi ve biz görüştük. 13 yıldır tüm takımlar Lucescu’yu getirmek istiyor. Kariyeri çok başarılı. Rakipleri de tanıyor. Dostluğum benim konuşmamızdaki en önemli faktördü. Dostluğa göre millî takım hocası seçilmez. Kariyere bakılır. Kendisinin kariyeri ortada... Dört maçta hocamız başarılı olamazsa sonra Avrupa Kupası elemeleri başlıyor; ona çalışacağız birlikte. Hocanın sözleşmesinde tazminat maddesi yok. Bunu da herkes bilsin. Şenol Güneş’e dört maçlık teklif yapmıştık. Abdullah Avcı için de aynı şey geçerliydi. Takımına zarar verebilirdi. Bu sebeple teklif dahi

yapmadık. Abdullah Hocanın kafasını karıştırıp, Başakşehir’e zarar verebilirdik. Yerli teknik adamlara eleştiri getirmiştik; doğru. Türkiye’de dört isim sayıyorsunuz; beşinciye sayarken zorlanıyorsunuz. 15-20 adayımız olsaydı keşke yerli hocalardan. Bunun için ne yapmak gerekir? Kendimizi geliştirmemiz gerekir. Türkiye senelerdir dört isimle gidiyor. Onun haricinde isimler geçiyor mu Milli Takımlar için?

Arda Turan Milli Takım’a geri dönecek mi?

Arda kaptanımıza idari ceza vermiştik. O gün kadro dışı bırakmıştık. Süresiz bir kadro dışı cezası değildi. Zaten Kosova maçı vardı ve bir ara vardı. Sonra Arda kaptanımız kendisi bir açıklama yaptı ve Millî Takım’ı bıraktığını açıkladı. Ama bizim Arda’ya her zaman ihtiyacımız var. Arda bu karardan vazgeçerse, ona ihtiyacımız var. Bütün iş Arda kaptanımızda... Arda bana göre doğru olmayan bir karar aldı. Bu karardan vazgeçmesi lâzım. Lucescu ile yapılan görüşme çok olumlu geçti. Arda’ya kapı kapanmadı bizim tarafımızdan. Arda kendisi bir karar aldı. Biz idari bir ceza vermiştik bir maçlığına... Arda, Milli Takım’ın her zaman kaptanı. Tarihe öyle geçti.

Kulüpler Birliği Başkanlığı’na Dursun Özbek seçildi, yorumunuz nedir?

Kulüpler Birliği konusunda Göksel Gümüşdağ’a teşekkür etmek istiyorum. TFF ile Kulüpler Birliği’nin en güzel çalıştığı dönemlerden birisiydi. Güzel işler yaptık. Futbol ailesini Göksel Bey bir arada tuttu. Kendisine teşekkür ediyor ve başarılar diliyorum. Göksel Bey’in yarattığı birlik ve beraberliğin aynısı Sayın Dursun Özbek başkanımızla da devam edecektir. Göksel Bey ile aramızda çok güzel birlik beraberlik, fikir alışverişi vardı. Ortak hareket ediyorduk. Kulüpler Birliği ligleri kendisi pazarlamak istiyordu. Mutlaka bu görüş devam edecektir. **MHK’da bir revizyon yaptınız. VAR sistemi ile ilgili görüşleriniz neler?** MHK kendi içinde görev dağılımı yaptı. Video hakemlikle ilgili çalışmalar sürüyor. Bu uzun bir süreç. Bizim hedefimiz devre arasına yetiştirmek. Birinci hedefimiz bu. Ama kulüpler de haklı olarak başlamış bir sezonda, devre arasında değişiklik olur mu diye soruyorlar. Buna Kulüpler Birliği’nin karar vermesi gerekir. Biz Ocak ayına yetiştirmek için uğraşıyoruz. Bu süreç bizim elimizde değil. Ben bir futbolsever olarak futbolda teknolojiye karşıyım. Futbol bir hata oyunu. Diğer ülkeler bunu uyguluyorsa ve bu bir gereksinimse TFF bunu uygular. İki gün önce hakem maçta penaltıyı vermedi, gol oldu. Döndü ekrandan baktı. Golü iptal edip penaltıyı verdi. Bu Türkiye’de bir maçta olsa ne

“ Kulüplerimizdeki en önemli altyapı 8-12 yaştır. Oradaki çalışanlar hatır gönülle gelen kişiler. Yeni bir çalışma yapıyoruz. Bütün altyapı hocalarının maaşlarını ödeyelim, kulüplerimize destek olalım istiyoruz.

olur? Almanya ve İngiltere'de bu sene başlıyor sanırım. Demek ki başlanıyor. Bir ihtiyaç var demek ki... Ama ben Yıldırım Demirören olarak futbolda teknolojiye karşıyım.

Transferde 222 milyon eurolar konuşulmaya başladı?

Neymar transferi konusunda büyük dengesizlikler var. Turizm Bakanlığı, Katarlılara destek verdi ve bu transfer gerçekleşti. Ama bütçeler olarak büyük dengesizlik var. 222 milyon euro çok büyük bir tutar.

Millî Takım maçlarını kazansa, hakemler hata yapmasa yine de eleştirilir miydiniz?

Millî Takım maçlarını kazansa, hakemler iyi maç yönetse yine eleştirilirdik. Bize beceriksiz diyorlar. Türk futbolunu şike sürecinden kurtarıırken beceriksiz miydik? Türk futbolunun mali yönünü 3 kat artırırken beceriksiz miydik? Türk futbolunu 600 milyon dolarlık değere taşırken beceriksiz miydik? Bizi beceriksizlikle suçlayanlar görevlerimizi bilmeden suçluyorlar. Samsun'da güvenlik görevi bizde değil. TFF'yi biz yönetiriz, başkasına yöneltmem. Ne demek bu lig bitmez? Niye bitmesin. Biz mağlubiyeti kabullenip, galip geleni kutlarsak bu lig niye bitmesin? Bunlar eski Türkiye'de vardı.

Geçen sezon hakemler başarılı mıydı?

Hakemler sezon başında iyi değildi.

Sezon ortasından itibaren süperlerdi. Hata yapmadılar mı? Yaptılar. Ama kimse art niyetli diyemez. Şampiyonluğa etki eden hata yok. Çok çekişmeli bir lig bitirdik. 1. Lig'de son hafta 15 takım ya şampiyon oluyordu ya düşüyordu. Finaller oynandı. Bir hakemden şikâyet geldi mi? Benim hakemlerim iyi niyetli. Hata yapıyor mu? Yapıyor. Komplo teorisi olduğu zaman 6222'nin devreye girmesi lâzım. Profesyonel hakemlik yeni bir sistemdi her geçen sene daha çok oturuyor.

Millî Takım'daki prim olayı çok tartışıldı.

Katılıma prim vermeyen ülkeler var çünkü her turnuvaya katılıyorlar. Bugünkü Türkiye'nin durumunu düşünelim. Biz kupalara kaldığımızda Türkiye'nin her yerinde bombalar patlıyor, her yerden şehitlerimiz geliyordu. Millî Takımımız bizi o gün güldürdü. Biz de bir prim vaadinde bulunduk. Kasım'da bulunduk. Bu prim öbür Kasım'da tartışılmaya başlandı. Bu sene prim vermiyoruz. Katılın, ona göre konuşacağız dedik. Her takım her oyuncuya prim veriyor. Neden Millî Takım vermesin? Bir başarı geliyorsa, 80 milyonun yüzü gülüyorsa bu çocuklar neden hak etmesin? Şehitlerimiz vardı ve hepimiz maça ağlayarak gidiyorduk. Bunları çok kolay unutuyoruz. O günleri unutuyoruz ve bugün bunları tartışıyoruz. Yapmayın arkadaşlar... Yapmayın...

Kulüpler bu sezon transferde çok hareketli. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu seneki transfer döneminde tabii ki kulüplerimiz mali bütçelerine çok iyi bakmalı. Onun haricinde futbolumuz geliştikçe, gelir arttıkça iyi oyuncular geliyor. İyi oyuncular gelince heyecanlanıyoruz. Fenerbahçe'nin, Galatasaray'ın aldığı oyunculara gelsinler diye bakıyorduk. Bunlar gelirken kulüplerimiz mali çerçeveye çok iyi bakmalı. 20 Eylül'de lisans kurulu karar verecek. Edindiğimiz bilgilere

göre Süper Lig'de problem yok. Önümüzdeki sene artık denk bütçe olması gerekiyor. Bunu başarmak zorundalar. Yoksa lisanslara kadar gidiyor. UEFA kriterlerine uymamız gerekiyor. 20 Eylül'de karnelere bakılacak. Geçen seneden itibaren denk bütçeye başladık. 1 sene önce vergi borcu, sigorta borcu olmaya-cak dedik. 4 senedir kademe kademe geliyoruz. Önümüzdeki sene açık vermenin son senesi... Sonra denk bütçe olmak zorunda... Bu sene 20 Eylül'de kulüplerin finansal durumları masaya yatırılacak. Kriterlere uygun olmayan kulüplerin lisansı iptal dahi olabilir. Süper Lig için olumlu haberler var. 1. Lig için 7-8 takımda problem gözüküyor. Umarım düzelir. Taraftarlar takımlarının mali durumlarını takip ediyorlar. Çünkü kulüplerinin mali zorluğa girmesini istemiyorlar. Cezaları biliyorlar. Bu durumu takip ediyorlar, ben de öyle bir duyum aldım. **Kulüplerin muhtemel 11'lerine bakıyorum, yerli oyuncu yok.** Altyapıları her zaman tartışıyoruz. Baktığınız zaman yabancı ile oyuna başlamanın ortalaması 6.7'dir... Bu

durum ancak altyapı çalışmasıyla olur. Biz her dakika başarı bekler-sek altyapıyı unutuyoruz. Almanya 7 senede 500 milyon euro harcadı, otobüs seferlerini ayarladı ve dünyanın en iyi takımı oldu. Bizim 9 sene beklememiz lâzım. Uzun vadede planlarımız var. Kulüpleri-mizdeki en önemli altyapı 8-12 yaş-tır. Oradaki çalışanlar hatır gönülle gelen kişiler. Bunun değişmesi lâzım. Yeni bir çalışma yapıyoruz. Bütün altyapı hocalarının maaş-la-rını biz ödeyelim ki kulüplerimize destek olalım istiyoruz. 14 yabancı kuralını kulüplerle beraber aldık ama doğru bir uygulama bana göre... Biz o gün yola çıkarken hem takımlarımız güçlenecek hem de yerli oyuncularımız yurt dışına gi-decek diye düşündük. Böyle de oldu. Ama tek eksik altyapı... Bu altyapıyı düzeltmezsek her zaman tartışırız. Şu an için bu kararımız doğru gidiyor. Ama 2 sene sonra Kulüpler Birliği ile oturur karar alırız. **Tribünler geçen sezon boş kaldı. Tribünler nasıl dolacak?** Seyirci ortalamamız, e-bilet çıkma-dan önceki eski ortalamaya geldi. Futbol bir şov, bir tiyatro, bir oyun...

Bunun kavgalarını yapmayı keser-sek aileler gelmeye başlayacak. Bu ortama çocuklarınızı götürür mü-sünüz? Kendi taraftarının saldırdığı taraftarın çocuğu bir daha maça gider mi? Futbol hepimizin. Baş-kanlar camialarını koruyacak ama kavga ortamıyla değil. Başarılı ola-nın elini sıktığımız gün bu sorunları çözeceğiz. Her takım maç kaybet-tiği zaman hakemler... Hakem kaç maçın sonucuna etki ediyor? Herkes hatayı kendisinde arasın. Mesajlarımızı birlik, beraberlik için vermemiz gerekiyor. Bu sorumlu-lukta olmamız gerekiyor. **Fenerbahçe ve Beşiktaş Kulübü Başkanlarının sözleri için ne düşünüyorsunuz?**

Muz kabuğu ifadesi bir tuzaktır. Sizin ayağınızın kayması için kurulan bir tuzaktır. Futbolun içinde olan her başkanın ayağının altında bir muz kabuğu vardır. 15 senedir hep ayağımın altında var. Ama doğruları yaparak o kabukları çöpe atıyorum. Tuzağa gelmeyiz. Futboldaki her başkanın ayağında bu muz kabuğu vardır. 15 senede bugünlere geldim. Alışkınım. Bu demeçler futbolumuza zarar veriyor. Bu bir camiayı korumak da değildir. Fikret Başkanımızın ceza-sını Disiplin Kurulumuz verdi. Futbol kurallarla yönetiliyor; TFF de bu kuralları uyguluyor. Anlık bir hareketle bu cezaları alacaksınız. Devlet Bakanlarımıza tekrar teşekkür ediyorum. Bizim çok büyük bir şansımız var. Sayın Cumhurbaşka-nımız, Türk futbolunu çok seviyor. Kendisinin karşısına bu sorunlarla değil, güzel projelerle çıkmamız lâzım. Bugün Türk futbolu, Avrupa'nın 6. en büyük ekonomisi. Buralara kolay gelinmedi. Konuşarak olmaz. Birlik ve beraberlikle olur bu işler... Cengiz Ünder harikalar yarattı. İnşallah Avrupa'da da başarılı ola-cak. Okay geliyor. Emre Mor güzel geliyor. Güzel günler olacak ama muhakkak zorluklar da olacak. Bunu hep beraber aşmamız gereki-

yor. Yapılan transferler çok güzel bir şey. Her kulübümüzün getirdiği önemli oyuncu, Avrupa medya-sında da çıkıyor. Yayıncı kurulumuz Süper Lig maçlarını birçok ülkede verecek. Fransa'da verecekler. Bunlar çok önemli. Geçen sezon da aynı şeyleri konuşuyorduk. Geçen sezon da takımlar harika transferler yapmıştı. Kurallar aynı, futbol aynı, seyirci aynı... Yeter ki güzelliği paylaşalım. Bir tane şampiyon çıkacak. Önemli olan çıkan şampiyonu tebrik etmek. Şampiyon olamadıysan ortalığı birbirine katmanın bir anlamı yok. Her sene bir takım olacak diye bir garanti mi var? Hak eden olacak. Her takım için geçerlidir bu... Oyuncu kalitesi arttığı için seyir keyfi muhakkak ki yükselecektir. Türk futboluna değer katılıyor. **Yeni sezonla ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?**

ATV ve A Spor'a teşekkür ediyorum. Ziraat Türkiye Kupası'na katkılarından dolayı... Statü değişikliği yaşadık. Bence uygun oldu. Takımlarımız çok maç yapmaktan yakınıyorlardı. Biz bunun için statüyü değiştirdik. İnşallah hayırlısı olur. Konyaspor'u tebrik ediyorum. Spor Toto Teşkilatımıza teşekkür ediyorum. Bize çok destek oluyorlar. Kendile-riyle 35 milyon liralık bir sözleşme imzaladık. Altyapı liglerini ve BAL Liglerinin sponsoru oldular. Hep be-raber bundan faydalanmamız lâzım. 2024'e adayız. 10 şehir belirlenecek. Zorlanacağız seçerken. Bunların mücadelesini vereceğiz. Allah kıs-met ederse 2018 Eylül'de bu adaylığı alacağız inşallah. Yeni bir sezon rahmetli İlhan ağabeyin adını taşı-yor. Spor dostluk, barış ve kardeş-lik diyoruz. Bunu hep birlikte uygularsak Türk futbolu kazanır. Tüm takımlara başarılar diliyorum. Tribünlerdeki taraftar sayısı her geçen gün artacaktır. Kulüplerin yapmak istedikleri organizasyona her türlü desteği veririz. Yeter ki seyirciyi çekelim.

Turkcell Süper Kupa'da görsel şölen

Türkiye Futbol Federasyonu, Samsun'un Yeni 19 Mayıs Stadı'nda Spor Toto Süper Lig şampiyonu Beşiktaş ile Ziraat Türkiye Kupası sahibi Atiker Konyaspor arasında oynanan Turkcell Süper Kupa maçını bir görsel şölene çevirdi. Maç öncesinde saha içinde gerçekleştirilen gösteri tribünleri dolduran binlerce futbolsever ile Süper Kupa maçını ekranları başında izleyenler tarafından büyük beğeni ile karşılandı.

Tarihin yeni yazıcısı Atiker Konyaspor

Bu sezon 11. kez düzenlenen Turkcell Süper Kupa'yı ilk defa dört büyüklerin dışında bir takım kazandı. Türkiye Kupası'nı tarihinde ilk defa müzesine götüren Atiker Konyaspor, Süper Kupa'yı da Samsun'daki Yeni 19 Mayıs Stadı'nda Beşiktaş'ı 2-1 mağlup ederek havaya kaldırdı. Atiker Konyaspor, Cumhurbaşkanlığı Kupası da dâhil edildiğinde, bu kupayı dört büyükler dışında kazanan dördüncü takım oldu.

Samsun Yeni 19 Mayıs Stadı'nda düzenlenen Süper Kupa'yı, Beşiktaş'ı 2-1 yenerek kazanan Atiker Konyaspor tarih yazdı. 2016-17 sezonunda Ziraat Türkiye Kupası'nın finalinde Medipol Başakşehir'e penaltı atışlarında üstünlük sağlayarak ilk defa bu kupanın sahibi olan yeşil-beyazlı ekip, Süper Kupa'da ise adeta tarihin akışını değiştirdi. Bugüne kadar 10 defa oynanan ve sadece Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor kazanılan Süper Kupa'yı ilk defa bu dört

ekibin dışında bir takım müzesine taşımış oldu. Atiker Konyaspor'un bu başarısı sadece 11 yıllık Süper Kupa tarihiyle de sınırlı kalmadı. Lig şampiyonu ile kupa sahibini karşı karşıya getiren ve geçmişte Cumhurbaşkanlığı Kupası adı altında oynanan organizasyonda da dört büyük takımın dışında çok fazla gülebilen yoktu. Sadece 1969-70 sezonunda Göztepe, ertesi sezon Eskişehirspor ve 1980-81 sezonunda da Ankaragücü Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı kazana-

bilmiş, 33 kez düzenlenen organizasyona yine Galatasaray, Trabzonspor, Beşiktaş ve Fenerbahçe ambargo koymuştu. 1981'de Ankaragücü'nün kazandığı kupanın ardından 1998'e kadar geçen 17 sezonda ve 2005'ten bu yana 10 kez düzenlenen Süper Kupa'da dört büyüklerin dışında bir takım zafere ulaşamamıştı. Atiker Konyaspor'un tarihin akışını değiştiren bu başarısı, işte bu nedenle de oldukça anlamlıydı. 10 kez düzenlenen Süper Ku-

pa'nın ilkin kazanan, sonrasında çıktığı üç finalden ise hüsrarla ayrılan lig şampiyonu Beşiktaş, bu defa Samsun'dan zaferle dönmeye kararlıydı. Teknik direktör Şenol Güneş de finalin bir gün öncesinde Atiker Konyaspor Teknik Direktörü Mustafa Reşit Akçay ve takım kaptanları Tolga Zengin ile Ali Çamdalı'yla birlikte düzenlenen ortak basın toplantısında bu arzuyu dile getiriyordu. Yeni sezonun tüm takımlara hayırlı olmasını dileyerek konuşmasına başlayan Güneş, "Hazırlık döne-

minde hiç maç kazanamadık. Umarım resmi maçta kazanarak başlarız. Yarınki maçta da ben her şeye rağmen bütün oyuncularımın kazanmak için en iyi futbolu oynamaya çalışacaklarını bekliyorum" diyordu. Güneş, hemşerisi Mustafa Reşit Akçay'dan da övgüyle söz ediyor ve "Mustafa Hocamı iyi tanıyorum. Konyaspor'u da iyi biliyorum. Çok başarılı işler yaptılar. Hocam da çok başarılı işler yaptı. Altyapıdan itibaren bugüne gelene kadar çok emek verdi. Hak ettiği

yere henüz gelmedi. Daha da iyi yerlere geleceğini düşünüyorum. Futbolu aşkla seven üretken olmayı düşünen bir antrenör. Çok da önemli işler yaptığını biliyorum. Hem ona hem takımına başarılar diliyorum. Tüm futbolseverlerin keyifli bir maç izlemesini bekliyorum" sözleriyle centilmenliğini ortaya koyuyordu. Aynı tavır Akçay cephesinde de geçerliydi. O da "Önemli bir teknik adamla yan yana oturmak-tan çok mutluyum. Umarım her şey onun ve Beşiktaş için olumlu gelişir ve olumlu sonuçlanır. Konyaspor olarak burada olmaktan son derece mutluyuz. Beşiktaş gibi lig şampiyonu ile karşılaşmak, bunu yaşamış olmak bizim için bir keyif. Son antrenman öncesi oyuncu arkadaşlarımızla aynı şeyi konuştuk. İyi futbol oynamayı Türkiye'ye borçluyuz. Türk antrenörlüğü artık belli noktaları aşmıştır. Derwall, Piontek dönemleriyle başlayan eğitim sürecinde zirve yapılmıştır. Türk antrenörüne duyulacak güvenin karşılığı asla eksik olmayacaktır. 25 bin üyesi olan bir sektörden bahsediliyor. Ama 25 bin kişiden bir Şenol Hoca daha çıkaramadık.

Oyun formatımızı Aykut Hoca ekibi bize miras bıraktı. Onların üzerine biraz fonksiyonlar kattık" ifadelerini kullanıyordu. 6 Ağustos akşamı, Samsun'daki Yeni 19 Mayıs Stadı'nın tribünleri bu dev buluşma için hınca hınç dolmuştu ve TFF'nin düzenlediği açılış seremonisi parmak ısırtıcı bir güzellikteydi. İlk defa yapılan uygulamayla Beşiktaş Kaptanı Oğuzhan Özyakup Süper Lig Şampiyonluk Kupası, Atiker Konyaspor Kaptanı Ali Çamdalı da Ziraat Türkiye Kupası ile seremoniye çıkıyor, bu sırada sahada sergilenen görsellik de tribünleri ve

TV başında maçı izleyenleri adeta büyüliyordu. Beşiktaş'ın sahaya çıkan on birinde sakat olan Gökhan Gönül ve Atınç Nukan ile lisans işlemleri henüz tamamlanmayan Jeremain Lens ve Talisca yer almıyordu. Siyah-beyazlı takım kalede Fabri, savunmada Andreas Beck, Pepe, Dusko Tosic, Adriano, orta sahada Oğuzhan Özyakup, Atiba Hutchinson, Tolgay Arslan, forvette de Ricardo Quaresma, Cenk Tosun, Ryan Babel on biriyle ve 4-3-3 dizilişle sahadaydı. Buna karşılık santrforu Riad Bajic'i bu dev maçtan birkaç gün önce İtalya'nın Udinese takımına gönderen Atiker Konyaspor ise kalede Serkan Kırıntılı, savunmada Nejc Skubic, Ali Turan, Wilfried Moke, Ferhat Örtorun, orta sahada Ömer Ali Şahiner, Ali Çamdalı, Mehdi Bourabia, Moryke Fofana, forvette de Abdou Razack Traore, Deni Miloseviç on biriyle Beşiktaş'ın karşısına çıkmıştı. Yeşil-beyazlı ekibin on birinde tipik bir santrfor yoktu ve teknik direktör Mustafa Reşit Akçay o bölgede orta saha oyuncusu Deni Miloseviç'i oynatmayı tercih etmiş, hemen arkasında da Traore'yi görevlendirmişti. Sağ kanatta görev yapan Ömer Ali Şahiner de de o bölgeden sık sık içeri girerek Beşiktaş'ın savunma göbeğine büyük sıkıntılar çıkartacaktı. Oyunun başında ortaya çıkan manzara, Atiker Konyaspor'a Mustafa Reşit Akçay'ın elinin değdiğini çok net biçimde gösteriyordu. Yeşil-beyazlı takım sahanın her yerinde Beşiktaş'a baskı uygulayıp rakibinin en önemli özelliği olan topa sahip olup oyunu yönlendirme kanallarını tıkarken, kaptığı topları da çok adamlı, çabuk hücumlarla Fabri'nin kalesine yönlen-diriyordu. Maçın ilk 20 dakikalık bölümünde oyunu yönlendiren Atiker Konyaspor'du ama daha ciddi pozisyonlara giren taraf Beşiktaş olacaktı. 14'üncü dakikada ceza sahasının hemen dışında rakibinden topu kapan Cenk Tosun, kaleyi görür görmez sert vuruyor, kaleci Serkan Kırıntılı, topu güçlkle çelebiliyordu. 26'nci dakikada ise bu defa Ryan Babbel'in pasıyla ceza

sahasında buluşan Cenk Tosun bir kez daha çerçeveyi buluyor ama yine Serkan Kırıntılı'yı geçemiyordu. Beşiktaş'ın oyunda dengeyi kurduğu hatta topu da daha çok Konyaspor ceza sahası önünde dolaştırdığı bölümde ise golü yeşil-beyazlılar buluyordu. Beşiktaş'ın takım halinde Konyaspor kalesine yüklendiği bir pozisyonda topu kapan Ali Çamdalı çok soğukkanlı bir pasla sol kanattaki Moryke Fofana'yı görüyor, Fildişili oyuncu o kanadı hızla harmanladıktan sonra sağ kanattan bomboş bindiren Abdou Razack Traore'nin önüne harika bir pas bırakıyor, Traore de sol ayağının içiyle uzak köşeye doğru C harfi çizdiği topla kaleci Fabri'yi avlayıp Atiker Konyaspor'u 1-0 öne geçiyiriyordu. Sonrasında beraberliği sağlamak için yüklenen Beşiktaş, oyunda çok fazla görünmeyen Babel'le 41'inci dakikada beraberlik şansına çok yaklaşıyor ancak Hollandalının şık hareketlerini tamamlayan sert vuruşu Konyaspor savunmasına çarpıp kornere gidiyor ve devre de yeşil-beyazlıların 1-0 üstünlüğü ile sona eriyordu. İki takım da ikinci yarıya aynı kadrolarla başlarken ilk tehlikeli atak Atiker Konyaspor'dan geldi. Sık sık kanattan içeri girip santrfor bölgesinde topla buluşan Ömer Ali Şahiner, Tosic ve Adriano'nun baskısına rağmen çok iyi dönerek sıyrılıyor fakat uzak köşeye göndermek istediği topa kaleci Fabri gol vizesi vermeyerek takımını oyunda tutuyordu. Oyuna ilk müdahaleyi yapan teknik adam, doğal olarak Şenol Güneş'ti. Takımının hücum gücünü artırmak isteyen Güneş, Fofana'nın karşısında zor anlar yaşayan sağ beki Andreas Beck'i kenara alıp sahaya Caner Erkin'in sürüyor, Caner sol beke giderken Adriano sağ beke geliyordu. Aynı anda yapılan ikinci değişiklikte ise orta alandan Tolgay Arslan kulübeye gelirken Middlesbrough'dan transfer edilen İspanyol golcü Alvaro Negredo ile Beşiktaş çift santrfora dönüyordu. Gole ihtiyacı olan Beşiktaş'ın bu hamlesine dört dakika sonra cevap veren Mustafa Akçay ise skoru koruma düşüncesiyle santrfor

oynayan Deni Miloseviç'i kenara alıp Jens Jonsson'la orta alanı güçlendir-meyi tercih ediyordu. 76'da ise çok

koşan ve yıpranan kaptan Ali Çamdalı'nın yerini taze kuvvet Musa Aras alacaktı. Ancak Beşiktaş'ın daha atak görüldüğü bu dakikalarda kontratak fırsatlarını iyi değerlendiremeyen Atiker Konyaspor, çok basit bir hatayla golü kalesinde görecekti. 77'nci dakikada Beşiktaş'ın sol kanatta kazandığı taç atışını Caner Erkin ceza sahasına dolduruyor, onun yere sektirerek gönderdiği topu Quaresma aşırtıyor, sırtı dönük durumda buluşan Cenk Tosun ise Wilfried Moke'den sıyrılıp tam bir golcü vuruşuyla uzak köşedeki ağları havalandırıyordu: 1-1. Mustafa Reşit Akçay son kozunu 82'nci dakikada Ömer Ali Şahiner'i kenara alıp gerçek bir santrfor olan Nijeryalı Imoh Ezekiel'i sahaya sürerek oynadı. Artık herkesin normal sürenin beraberlikle tamamlanıp maçın uzatmalara gideceğini beklediği son anlarda ise Atiker Konyaspor bir penaltı kazandı. Yeşil-beyazlı takımın oyuna ikinci yarıda giren Danimarkalı oyuncusu Jens Jonsson ceza sahası içinde Pepe'den sıyrılmaya çalışırken rakibinin müdahalesiyle yerde kalınca hakem Fırat Aydınus penaltı noktasını gösterdi. Atışı kullanan Nejc Skubic, kaleci Fabri ile topu farklı köşelere göndererek Atiker Konyaspor'u bir kez daha öne geçirdi. 90+2'de Quaresma'nın ortasına

kale sahası içerisinde zor durumda kafayı vuran Negredo'nun topu kaleci Serkan Kırıntılı'da kalınca maçı 2-1 kazanan Atiker Konyaspor Turkcell Süper Kupa'nın sahibi oldu. Atiker Konyaspor'un başındaki ilk resmi maçında ilk kupasını kazanan teknik direktör Mustafa Reşit Akçay, müsabakanın ardından yaptığı değerlendirmede, "Allah'a şükürler olsun. Temiz kalple çalıştıkça Allah karşılığını veriyor. Beşiktaş çok güçlü bir takım. Eğer uzatmaya gitseydi biz çok sorun yaşayabilirdik. İyi direnç gösterdik. Maçı çok istedik. Şimdi çok mutluyuz. Mevcut kadromdaki bütün oyuncularını severek, onlarla çalışıyorum. Kupa bize yüksek bir özgüven verecek. Aşırı özgüvenin hem yararları var hem sizi hataya da sürükleyebilir" derken, Beşiktaş'ın başında Süper Kupa'da çıktığı ikinci finalini de kaybeden Şenol Güneş, de "Konyaspor'u tebrik ederim. Kaybetmek için o kadar kötü oynamadık. Bugünkü oyunla kazanabilirdik. Daha hızlı, daha tempolu oynamak lazım" ifadelerini kullanıyordu. Maçın ardından düzenlenen törende Turkcell Süper Kupa 2017, Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak ve Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Servet Yardımcı tarafından Atiker Konyaspor kaptanı Ali Çamdalı'na verildi. Süper Kupa'da mücadele eden her iki takımın oyuncularına madalyalarını Bakan Osman Aşkın Bak, Başkanvekili Servet Yardımcı, Turkcell Genel Müdür Yardımcısı Murat Erkan ve TFF Genel Sekreteri Kadir Kardeş verdi. Maçın futbolcusu seçilen Atiker Konyasporlu Abdou Razack Traore ve maçın hakemlerine de plaket verildi.

Ayrılık vakti

Transfer piyasasının günden güne daha da akıl almaz bir hale gelişine an be an şahit oluyoruz. Futbol daha geniş bir coğrafyaya yayıldıkça ve finansal anlamda fazlaca cazip göründükçe tebdil-i mekânda ferahlık arayan futbolcuların sayısı da artıyor. Üstelik bu artış sadece nicel ve maddî anlamda kalmıyor. Artık kalburüstü bir oyuncunun transfer istemek adına daha çok sebebi var.

2

1 Temmuz 2003 tarihi, Barcelona kulübünü seven herkes için büyük önem taşıyor. Zira o gün 23 yaşındaki Brezilyalı yıldız Ronaldinho'nun Paris Saint Germain'den transfer edilişi resmîyet kazanmıştı. Bu imza için Katalanların kasasından sadece 32 milyon euro çıkacaktı. Sadece birkaç hafta önce ezeli rakip Real Madrid de David Beckham için 38 milyon euro ödeyerek o yaz mevsiminin en pahalı transferini gerçekleştirmişti. O gün itibarıyla futbol tarihinin en pahalı transferi ise 74 milyon euro ile Zinedine Zidane'a aitti. Ronaldinho'nun Nou Camp'taki imzasından 14 yıl sonra yine deprem etkisi yaratan bir transfere şahit olduk. Fakat bu kez ters istikamette... Neymar'ın 222 milyon euroluk bedel karşılığında PSG'ye gidişi, bir süredir

geçmemişti! Bu sarsıntı, kalitesi Neymar'a biraz yaklaşan her futbolcunun değerini ciddi biçimde artırarak artçı depremlerle devam edecek. Ronaldinho, Barcelona'nın çehresini değiştirmeye hazırlanırken transfer rekorunu elinde bulunduran Zidane, bu sıfatı Cristiano Ronaldo'nun 2009 yazında Real Madrid'e geçişine kadar korudu. Hatta 2013 yazına, yani sadece 4 yıl öncesine dek ikinci sırada kalabildi. O yaz gerçekleşen Gareth Bale ve Neymar transferleri Zidane'ı dördüncülüğe kadar itti. Ancak ne olduysa ondan sonra oldu. Sebe-

listenin 12'nci sırasında yer alıyor. Yani 2001 yazında transfer rekoru kırdıktan sonra 8 yıl zirvedeki yerini koruyan, 4 yıl da ikinci sırada duran bir futbolcu, sadece son 4 yılda 10 basamak birden aşağı indi! Vaziyet kısa sürede bu hale gelince artık futbolcuları takım değiştirmek için motive eden daha fazla unsur var. Basit mantıkla daha fazla forma şansı bulmak veya daha yüksek seviyedeki bir takımda oynamak, eskiden beri süregeldiği üzere halen transfer istemek için en köklü unsurlar. Fakat bunların yanı sıra Çin veya Amerika'daki bol sıfırlı kontratlar kafa karıştırabiliyor. Veya o kadar uzağa gitmeye gerek bırakmadan, zengin bir işadamı tarafından yüksek hedeflerle yeni satın alınmış orta kalite bir Avrupa kulübünün direksiyonuna geçmek ilgi çekici olabiliyor. Artık büyük hayaller kuran takım sayısı da arttığı için mevcut kulübünde yeterince değer görmediğini hisseden bir oyuncu, sürpriz bir transferle herkesi şaşırtabiliyor.

öncü depremler yaratan o fay hattının enerjisini iyice boşaltmasını simgeliyordu. Öyle ki, henüz Pogba'ya 105 milyon euro ödenmesinin üzerinden 1 yıl bile

bini ister televizyon yayın hakları satışındaki çılgın yükselişte, ister futbola dair ilginin ekonomik kriz bile dinlemeden artışında arayın ama Zidane bugün o

Bu yazı yazılırken en azından durum böyleydi ama şu an siz bu satırları okurken belki Pogba ve Neymar'ın arasında başka isimler girecek, belki de yepyeni bahanelerle transfer istekleri duymuş olacağız! Peki temel olarak bir futbolcu neden yer değiştirmek ister?

Klasik bahaneler

Yıllardan beri değişmeyen gerçektir; profesyonelliğe adım atan her futbolcu en yükseği hedefler. Birçoğu, en azından belli bir hırs sahibi olanların tamamı, mevcut seviyesini nasıl daha yukarı çekebileceğini düşünerek çalışır. Bu sayede futbol dünyası da oyuncu yetiştirmeye odaklanan kulüpler ve yetişmiş oyuncuyu parası neyse verip almak isteyenler ekseninde döner bir yandan. Örneğin yakın zamanda Porto ve Benfica'nın yanı sıra bu yaz ve geçtiğimiz yıl Monaco'dan ayrılan tüm kalburüstü isimleri bu havuzda toplayabiliriz. Mendy, Bernardo Silva, Bakayoko, Ederson, Lindelöf, Semedo ve daha bir çok isim, Avrupa'nın elit kulüplerine

adım atma hayaliyle bu takımların formasını giydi. Yine Lukaku, Lacazette ve Higuain gibi isimler de sırasıyla Everton, Lyon ve Napoli'de herhangi bir kupa kazanmanın çok zor olması sebebiyle transfer istedi. İlk örnek grubundaki oyuncular yeni takımlarında halen kendini kanıtlamak zorunda kalacak. Hatta bu gruba Mbappe eklenirse o da yeni formasını hak etmek adına büyümek isteyecek. İkinci gruptaki isimler ise eski takımlarında pekâlâ kalabilirdi. Ancak kendi kaliteleri ile takımın ortalama seviyesi arasında ciddi bir fark oluşmuştu ve kulübün bu farkı kapatmak adına önemli yatırımlar yapma hedefi yoktu. Veya varsa bile Lukaku vakasında olduğu üzere o açık hâlâ ciddi boyutta kalacaktı. Hâl böyle olunca Lacazette Şampiyonlar Ligi'nden feragat ederek Arsenal'e, Higuain de hain sıfatı yemek uğruna Juventus'a geçmeyi göze aldı. Yüksek bir seviyede top oynama isteğinden daha naif bir transfer arzusu varsa o da forma şansı aramakta yatıyor. Wayne Rooney 13 yıldır formasını terlettiği Manchester United'da kalsaydı onu ağırlıkla yedek kulübesinin koltuklarını ısırtırken izleyecektik. Nitekim geçen sezon da üzerindeki kırmızı forma nispeten kuru kalmıştı. Böylece çocuk yaşta oynadığı kalbindeki kulüp Everton'a doğru geri vites yapmaktan imtina etmedi Rooney. Benzer biçimde Alvaro Morata gibi kaliteli bir oyuncu da Real Madrid'in aşırı kaliteli kadrosunda harcanmaktan sıkıldı ve Chelsea'ye imza atıverdi. Geçen sezon ligde çıktığı 26 maçın 12'sine sonradan giren ve her maç ortalama sadece 51 dakika sahada kalan Morata, yine de attığı 15 gol ve "Real Madrid" etiketinin desteğiyle tam 65 milyon euro değer görmüş oldu. Son olarak ülkemize bu yaz transfer olan isimlerden en şöhretlisi olan Pepe'nin de Madrid'de kalmak veya Paris'e gitmek yerine İstanbul'u tercih etmesinin altında "oynayabilmek" yatıyor.

Değer hissetmek

Bir de hâlihazırda elit bir kulüpte oynayan, takımdaki yeri garanti olan, neredeyse her sezon en az bir kupa garantisi olan, mevkiinde dünyanın sayılı isimleri arasında yer alan fakat yine de ayrılmak isteyen futbolcular var. Belki de yer değiştirme psikolojisine giren oyuncular arasında nüfusu en az olan ama her seferinde futbolverleri en fazla şaşırtan sınıfı onlar oluşturuyor. Dolayısıyla bu yaz şahit olduğumuz Bonucci ve Neymar transferleri bizi bu konuda doyurmaya yetti de arttı bile. Bonucci'nin dünyanın en iyi ve formda stoperi olduğunu söylesek yüksek sesle karşı çıkan olmaz sanırım. Juventus'taki 7 yıllık kariyerinin sadece ilkinde Serie A şampiyonluğunu kaçırmış, 3 Coppa Italia'nın yanına 2 de Şampiyonlar Ligi finali eklemiş bir isim Bonucci. Juventus, Conte ve Allegri'nin ellerinde neredeyse Barcelona, Real Madrid ve Bayern gibi elitlerin ara-

sına girmeye yaklaşıırken o da piyasanın en komple defans oyuncusu olarak sivrildi. Ama geçtiğimiz sezon hem teknik direktörü hem de iki takım arkadaşıyla yaşadığı gerilim, onu kurulu düzeninden koparmaya yetti. Belki de takımın doğal lideri olarak kabul edilmeyi bekliyordu ve hatta bunu da hak ediyordu ama hayaller ve gerçekler örtüşmedi. Önce antrenman esnasında hocasıyla, ardından söyle-nene göre Şampiyonlar Ligi finalinin devre arasında Barzagli ve Dybala ile sert tartışmalara girdi. Yine de takımdan ayrılmasını pek bekleyen yoktu ama o Milan'ı tercih etti. Milan da Bonucci'ye kaptanlık pazubandını teslim ederek bir anlamda ona aradığı şeyi vermiş oldu. Daha Bonucci'nin ayrılışını yeni sindirmişken Neymar'ın PSG dedikoduları başladı ve günden güne olgunlaşarak sonuca ulaşıverdi! Aslında onun derdi Bonucci'ninkine benzese de biraz daha derinlerden geliyordu. Barcelona gibi bir kulüpte takımın lideri olabilmek zordur. Yetenek ve emekten daha fazlasını ister. Lider olsanız bile o sıfatla uzun süre kalmak daha da zordur, ki örneğin Ronaldinho bile bunu başaramadı. Takım neredeyse 10 yıldır Messi'ye bağımlı halde. En mükemmel olduğu ve en kolektif oyununu sergilediği yıllarda bile Messi'yle başka güzeldi Barcelona. Nou Camp'ta patronun Messi olduğunu oraya adım atarken Neymar da biliyordu. Ancak Brezilyalı büyüdükçe Arjantinliye adım adım yaklaştı ve bir noktadan sonra kendi çöplüğünün kralı olmak istedi. Neymar yeni kulübünde ne El Clásico gibi bir hava soluyabilecek ne de Atletico Madrid ve Sevilla ayarında güçlü ekiplerle karşılaşabilecek. Belki 5 yılda 5 Ligue 1 şampiyonluğu yaşayacak ama ona Ballon d'Or kazandırabilecek bir Şampiyonlar Ligi zaferi hâlâ çok uzak bir ihtimal. Yine de Barcelona'daki takım arkadaşlarıyla hiçbir şekilde bozuşmayarak saygı

çerçevesinde bu transferi istemesi, onun kararında desteklenecek noktalar olduğunu gösteriyor. Bonucci ve Neymar manevî anlamda daha değerli hissedebilenin peşinden gitti. Ancak onlardan biraz daha farklı, biraz daha bol sıfırlı değerlerin peşinden gidenleri de sıklıkla görüyoruz. Özellikle Amerikan Futbol Ligi MLS ve Çin Ligi bu konuda başı çekiyor. MLS yeniden canlanmaya başladığında Avrupa'da formu yokuş aşağı inen ünlü isimleri çekebiliyordu. Ancak Beckham'ın henüz 32 yaşında Atlas Okyanusu'nun ötesine geçişi bir milat oldu. Kaka da aynı yaşta o yola girerken, Giovenco gibi İtalya Milli Takımı'na kadar yükselmiş bir isim 28 yaşında Toronto'ya gitti. MLS'in dalgası yeterince büyümüşken Çinliler piyasaya dâhil oldu ve o günlerde delilik gibi görünen bonservis bedellerini masaya koydu. Hulk, Jackson Martinez, Oscar ve Alex Teixeira gibi Avrupa piyasasında alıcısı olan ve tekrar form tutabilecek isimler Uzakdoğu yolcusu oldu. Tevez bile memleketini özlediği için Avrupa'dan ayrılmışken Çin'den gelen yıllık 35 milyon euroluk teklife hayır diyemeyip tekrar sıla hasretini göze aldı! Son olarak sırf bir kulübe aidiyet duyduğu için transfer isteyen veya gelen teklifleri elinin tersiyle iten isimlere değinmek gerek. Paul Pogba'nın bu dalda ilginç bir vaka oluşturduğunu söyleyebiliriz. Aslında çok sevdiği Manchester United'dan ayrılmak istemezdi ancak 19 yaşındaki oyuncu yeteneğinin farkındaydı ve neredeyse hiç forma şansı bulamıyordu. Gelişmesi gerektiğini biliyordu ve biraz da menajerinin ittirmesiyle Juventus'a gidiverdi. Torino'da bir anlamda evrim geçirdi Pogba. Juventus'ta kalsaydı hem seviye hem takım içi statü hem de kupa kaldırma ihtimali olarak tatmin olacaktı fakat o kendini Old Trafford'a ait hissediyordu. Onu Manchester'a tek yönlü dönüş bileti almaya iten şey de bu aidiyet oldu.

Elbette Pogba'nın aidiyet duyusunu kesin çizgilerle netleştirmek için biraz erken. Bu yazıya birkaç yıl sonra tekrar rastlarsak Pogba'yı başka bir takım formasıyla izliyor olma ihtimalimiz hiç yok diyemeyiz. İşte Francesco Totti ve Steven Gerard gibi isimlerin değeri bu noktada anlaşılıyor. İkisi de yeteneklerinin karşılığını tam olarak veremeyen kulüplerde yetiştirdi, kariyerinin zirvesindeyken sayısız teklifler aldı ve hatta kaç kez ayrılığın eşliğinden döndü. Ne var ki onların başlıca motivasyon kaynağı ne para ne kupa ne de başka bir şeydi. Totti ve Gerard, birer Roma ve Liverpool âşığı olduğu için bu yazıdaki hiçbir sınıfta yer almadı. Her futbolcu transfer isteyebilir. Sebebi seviye yükseltmek, forma şansı bulmak veya daha fazla para kazanmak olsun... Bugünkü yüksek rekabet ortamında artık özellikle yıldız oyuncuların ayrılık adına daha fazla dayanağı var. Dolayısıyla onu sadece kupalar kazanabileceğine ikna etmek yetmiyor, değerli hissettirebilmek de artık bir gereklilik.

Çifte kupalı kaptan

Kayserili bir ailenin oğlu olarak Almanya'da doğdu. Altyapı eğitimini 7 yıl boyunca Borussia Mönchengladbach'ta aldı, üç yılını Bayer Leverkusen'de geçirdi ve Türkiye'deki ilk durağı memleketinin takımı Kayserispor oldu. Oynadığı kulüplerin aksine hep başarı ve istikrarla sürdürdüğü çizgisinin karşılığını nihayet Atiker Konyaspor'da aldı. Bir sezon önce tarihinde ilk defa Avrupa kupalarına katılan, geçtiğimiz sezonu da hem Ziraat Türkiye Kupası hem de Türkcell Süper Kupa ile kapatan takımın dört yabancı dil bilen kaptanı, kariyer hikâyesini ve tecrübelerini Tam Saha ile paylaştı.

“Yaptığınız işi severek yapmak, “Bu benim işim olacak” demek, inanmak ve tabii ki de ailenizin desteği... Bende bütün bunlar bir araya geldi. Ve sonrasında şükürler olsun bugünleri yaşıyorum. Beni diğer arkadaşlarımdan ayıran farkların bunlar olduğunu düşünüyorum.

“Almanya'da çocukken bile kendini yıldız oyuncu gibi hissediyorsun. İlk gittiğimde üç valiz dolusu eşya verdiler. Tüm organizasyon tamamen üst düzeyde. Sistematik bir organizasyonun içerisinde futbolcu olmanız ve içinizdeki yeteneği ortaya çıkarmanız için her şey yapılıyor.

“Menajerler aracılığıyla Fenerbahçe teklifi sunuldu. Ben de seve seve kabul edebileceğimi söyledim. Bir anda ne olduğunu anlayamadan işler bozuldu. Bir anda ortada kalıverdim. Kayserispor'dan o dönemde bir teklif geldi ve Türkiye'deki futbol macerama Kayserispor ile başlamış oldum.

“Kayserili de olsan sonuçta Almanya'da doğup büyümüşsün. Oranın kültürünü almışsın. Futbol farklı, imkânlar farklı. Almanya'da çocukluktan itibaren seni malzemeler ve imkânlarla şımartıyorlar. İşlerin Almanya'daki gibi olmadığını gördüm ve sıkıntılar yaşadım.

2 2 Şubat 1984 Duisburg doğumlusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin? Ailen ne zaman ve neden Almanya'ya göç etti? Ne işle meşguller? Müttevazî bir ailenin içinden geliyorum. Annem ev hanımı, babam fabrikada kaynakçı olarak çalışıyordu.

Babam 1979'da Kayseri'den Almanya'ya göç etmiş ve 1983'de annemle evlenmişler. **Futbola ilgin ne zaman ve nasıl başladı?** Doğum yerim Almanya. Futbola Borussia Mönchengladbach altyapısında başladım. Öğrendiğim en önemli şey,

iyi bir birey ve rakibe karşı saygılı olmaktı. Benim zamanımda da şimdi de Almanya'nın en iyi altyapılarından biridir Borussia Mönchengladbach. 7 yılımı orada geçirdim. Ama A takıma sıçramayı bir türlü yapamadım. Bayer Leverkusen'den teklif alınca şansımı orada denemek istedim. A takıma kadar da yükseldim. Üç yıllık bir futbol serüvenim var orada. Çok güzel günlerim geçti.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün futbolcu olamadı ama sen başardın. Arkadaşlarına oranla neleri farklı yaptın da başarılı bir futbolcu oldun?

Bu biraz da kendinize bağlı... Futbolu çok seviyordum. Severek yapmazsan bir işi olmuyor. Bu her iş için geçerli. Forvet olarak başladım. Sonrasında bir gün hocam “Stoper oynayacaksın” dedi. Hiç oynamamıştım. Ama oynadığım ilk gün oldukça başarılı bir maç çıkarttım. Ve sonrasında da öyle devam ettim. Belki forvet olarak kalsaydım bugünlere gelemezdim. Yaptığınız işi severek yapmak, “Bu benim işim olacak” demek, inanmak ve tabii ki de ailenizin desteği... Bende bütün bunlar bir araya geldi. Ve sonrasında şükürler olsun bugünleri yaşıyorum. Beni diğer arkadaşlarımdan ayıran farkların bunlar olduğunu düşünüyorum.

Borussia Mönchengladbach günlerine dönersek, orada öğrendiklerini bizimle paylaşır mısın?

Dediğim gibi, Borussia Mönchengladbach, Almanya'da en iyi altyapıya sahip olan kulüplerden biri. Yani futbolcu olmak için gayret sarf eden çocukların, gençlerin profesyonelliğe ilk adımı attığı yerde futbolun temel bilgilerini aldım diyebilirim. Bu işi bugün severek yapmamda o dönemde yaşadıklarım büyük pay sahibidir. Kendimi gerçek anlamda futbolcu gibi hissetmemin yanında mental anlamda bana büyük katkılar sağladığını söylemeliyim.

Almanya'daki altyapı eğitiminin

sana neler kazandırdığı konusunu biraz açabilir miyiz?

Her şeyden önce Almanya'daki imkânlar buradakinden daha fazla. Çocukken bile kendini yıldız oyuncu gibi hissediyorsun. İlk gittiğimde üç valiz dolusu eşya verdiler. Kramponlar, kamp malzemeleri, antrenman malzemeleri. Yani ilk günden itibaren kendini futbolcu gibi hissetmen sağlanıyor. 12-13 yaşında profesyonelliği sana işliyorlar. İdman sahaları olsun, diğer imkânlar olsun tüm organizasyon tamamen üst düzeyde. Tüm bunlar bir de eğitimle birleştiği zaman zaten öndesin. Sistematik bir organizasyonun içerisinde futbolcu olmanız ve içinizdeki yeteneği ortaya çıkarmanız için her şey yapılıyor. Gerisi de bir anlamda size kalmış. Almanya'da aldığım altyapı eğitimi benim bu günlere gelmemde önemli bir rol oynadı kesinlikle...

Bayer Leverkusen'de oynarken Fenerbahçe ile anlaşmıştın ama son anda Kayserispor'a transfer oldun. O dönemki transfer hikâyeni anlatabilir misin?

Transfer dönemine yaklaşırken Bayer Leverkusen'le sözleşmem de bitiyordu. Teklifler de alıyordum

ama Türkiye'ye gelmeyi hiç düşünmüyordum. Almanya'da tekrar şansımı denemek istiyordum. Bir menajer aracılığıyla bana Fenerbahçe teklifi sunuldu. Ben de Fenerbahçe'yi duyunca seve seve kabul edebileceğimi söyledim. O ara gazetelerde yazılıp çizilince beni de biraz heyecan sardı. Tüm görüşmeler benim haricimde menajer aracılığıyla yapılıyordu. Beni “Bu transfer olacak” diyerek 1 hafta tatile yolladılar. “5 yıllık sözleşme imzalayalım. Ali Bilgin'i Antalyaspor'dan alacağız, takasta kullanırız” falan diye konuşuluyordu. Ben de “Sıkıntı yok. Bir yıl Antalyaspor'da kiralık oynarım” dedim. Bu konular hakkında şu an gülerек bahsedebilmek çok güzel. Bir anda ne olduğunu anlayamadan işler bozuldu. Menajere ulaşamadı. Bir anda ortada kalıverdim. Transfer döneminin sonuna yaklaşıyordu. Boşta kalma korkusu vardı. Kayserispor'dan o dönemde bir teklif geldi. Kayserispor'a gurbetçi oyuncuların akın ettiği bir dönemdi o günler. Ben de memleketim Kayseri olduğu için çok sıcak baktım bu teklife. Ve bu teklifi kabul ederek Türkiye'deki futbol macerama

“Kocaelispor'da transfer tahtası açılmadığı için sözleşme imzalayamadım ve 6 ay boşta kaldım. Futbolun en dibini yaşadım. O 6 ayın nasıl geçtiğini bir ben biliyorum. Oğlum yeni doğmuştu ve onları Almanya'dan getirememiştim. Hakikaten şu an anlatırken bile zorlanıyorum.

“Ekmeğimizi futboldan kazanıyoruz. Oynadığımız süre içerisinde elimizden gelenin en iyisini yapmak ve karşılığını vermek zorundayız. Temsil ettiğimiz camiaların sorumluluğunu bilerek buna uygun hareket ettiğinizde ve kendinize iyi baktığınızda ortaya zaten bir istikrar çıkıyor.

“Aykut Kocaman takımın başına getirilerek temel sağlam atılmış oldu. En büyük etkenlerden bir tanesi de yeni stadyumdu. Başarımızın arkasındaki en büyük sır; samimiyet, şeffaflık ve aile ortamı oldu.

“Sonuca daha direkt ve daha hızlı gitme üzerinde çalışıyoruz. Reşit Hocanın da en büyük özelliğinin bu olduğunu düşünüyorum. Önceden gelen son yıllardaki kompakt yapımıza hızlı ve direkt oyunu da eklediğimiz zaman takım olarak bu sezon ligde çok can yakabiliriz diye düşünüyorum.

Kayserispor ile başlamış oldum. **Kayserispor'daki ilk sezonunda çok fazla şans bulamadın ve toplam 8 karşılaşmada oynatabildin. Bunun sebebi neydi? Uyum sorunu mu yaşadın?** Kayseri'de akrabalarım vardı. Onların yanımda olması işlerimi biraz da olsa kolaylaştırdı. Kayserili ve Türk de olsan sonuçta Almanya'da doğup büyümüşsün. Oranın kültürünü almışsın. Sıkıntılar ister istemez oluyor. Futbol farklı, imkânlar farklı. Almanya'da çocukluktan itibaren seni malzemeler ve imkânlarla şımartıyorlar. Kayserispor'a geldiğimde malzemeciye “Abi kramponlar ne olacak?” dedim. Cevap “Ne kramponu kardeşim. Hangisini giyersen giy” oldu. Böyle ufak şeylerden bile ister istemez bir şok yaşıyorsun. İşlerin Almanya'daki gibi olmadığını gördüm ve sıkıntılar yaşadım. **Bir sezon sonra Erciyesspor'a gittin. Erciyesspor'da kendini bulduğunu görüyoruz ve 31 maça çıktın. O sezon nasıl geçti?** Aslında Erciyesspor'a zoraki ola-

rak gitmiştim. Transfer dönemi-nin sonlarına yakındı. Kötü bir sezon sonrasında oynamam gerektiğini düşündüğümde kulübüm beni bir alt lige ve aynı şehrin takımı olan Erciyesspor'a kiralama kararı aldı. Erciyesspor'da Mehmet Bulut Hoca-mızla iyi bir başlangıç yaptık. Hedefi şampiyonluk olan bir takım kurulmuştu. Ama bir Türkiye klasiği olan durum o sezonda da yaşandı ve alınan sonuçlardan dolayı hedef değiştirmek zorunda kalan takım son hafta kümede kalmayı başarmıştı. Bireysel olarak sezonun benim için iyi geçtiğini söyleyebilirim. Çok fazla süre buldum ve 6 golle sezonu tamamladım. **Sonraki sezonu Kocaelispor'da geçirdin ve sadece 10 maça oynadın. Kocaelispor o sezon transfer yasağı almıştı ve zor bir dönemden geçiyordu. O dönemi nasıl hatırlıyorsun?** Kocaelispor'dan teklif geldi. Cihat Arslan Hocanın ilk takımıydı orası. Beni aradı “Gelir misin?” diye ricacı oldu. Ben de

kendisiyle yüz yüze tanışmasam bile telefonla da olsa görüştümde çok sevdim ve teklifini kabul ettim. Kocaelispor'un kampına katıldım. Kampta sürekli olarak “Transfer tahtası açılacak mı? Transfer yasağı kalkacak mı?” diye mırıldanmalar var. Bu konulardan şüphelendim ve araştırmalara başladım. Sonra transfer tahtasının açılmayacağını duydum. İlk gittiğimde cüzi miktarda bir peşinat almıştım. Hocaya ayrılma konusunda rica ettim. Kendisi de beni kıramadı. İki hafta orada kaldıktan sonra aldığım peşinatı da iade ettim. Çünkü hak etmediğim bir para diye düşündüm. Oradan ayrıldım. Ama hiçbir takımla anlaşımadım. Çünkü Cihat Hocayla bağlarımı koparmamıştım. Kendisi yeni bir yönetimin geleceğinden ve transfer yasağını kaldıracağından bahsedince son güne kadar bekledim. 1 Eylül'de transfer tahtası açılmadığı için sözleşme imzalayamadım ve maalesef 6 ay boyunca boşta kaldım. Çok zor dönemden geçtim. Futbolun en dibini Kocaelispor'da yaşadım maalesef. Türkiye'nin en köklü kulüplerinden birinde güzel günler yaşamak isterdim ama nasip olmadı. O 6 ayın nasıl geçtiğini bir ben biliyorum. O zaman oğlum yeni doğmuştu ve

onları Almanya'dan getirememiştim. Hakikaten şu an anlatırken bile zorlanıyorum. O dönem hem maddi hem de manevi anlamda çok zor günler yaşadım. 6 ay boyunca tesislerde kendimi bir odaya kapatarak antrenmanlara devam ettim. Kulüple hiçbir bağım olmasına rağmen Almanya'ya dönedim. Neden öyle olduğunu şu an anlatamam. **Arka arkaya üç sezon Orduspor formasını terlettin. Her sezon istikrarın yükseldi ve 30'un üzerinde maça forma giydin. Takımının Süper Lig'e çıkmasını sağladın. Kaptanlığa yükseldin. O dönemki 1. Lig'de yılın 11'ine seçildin. Orduspor günlerin nasıldı?** Orduspor günleri benim adıma güzeldi gerçekten. Çünkü Süper Lig'e çıkma sevincini yaşadım. Normal sezonda lige çıkabilirdik. Ancak yaşanan bazı şanssızlıklar nedeniyle bu hedefi tutturamadık. Süper Lig'e yükselme final maçı bizim adımıza rüya gibiydi. Kazanıp şampiyon olmuştuk ama sanki normal bir lig maçını kazanmış gibiydik. Şampiyonluğun farkına iki-üç gün sonra varabildik. Takım olarak birbirini tamamlayan oyuncular kurulu bir ekiptik. Herkes bir değil iki-üç kişilik oynuyordu. Ekstra efor sarf ediyordu. Bunun

sonucunda Süper Lig'e çıktık. Sonrasında inişli-çıkışlı günlerimiz oldu. Metin Diyadin Hoca bıraktıktan sonra dünyaca ünlü teknik direktör Hector Cuper geldi. Oradaki ikinci sezonumda takım kaptanlığına yükseldim. Dolu dolu üç sezon geçirdikten sonra yaşanan düşüş ve takımın alt lige düşmesinin ardından gelen teklifler nedeniyle ayrılmak zorunda kaldım. **Kariyerin boyunca istikrarlı bir oyuncu oldun. Bu istikrarın altında yatan sebepleri bize açıkla mısın? Neleri doğru yaptın?** Ekmeğimizi futboldan kazanıyoruz. Oynadığımız süre içerisinde elimizden gelenin en iyisini yapmak ve karşılığını vermek zorundayız. Yani hem saha içerisinde hem de saha dışında profesyonelce davranmalı ve yaşamalıyız. Temsil ettiğimiz camiaların sorumluluğunu bilerek buna uygun hareket ettiğinizde ve kendinize iyi baktığınızda ortaya zaten bir istikrar çıkıyor. Bu söylediklerimi profesyonel futbol yaşantımda yaptığımı inanıyorum. **2013-2014 sezonunda yolun, kariyerinin en güzel günlerini yaşayacağın Konyaspor ile kesişti. Transfer hikâyesini anlatır mısın?** Orduspor küme düştükten sonra Trabzonspor beni istemişti. Transferde prensip anlaşmasına varmıştık ve iş sadece imzaya kalmıştı. Bu arada Konyaspor da beni istedi. Onlara Trabzonspor ile anlaştığımı söyledim. O dönem Trabzonspor'un sportif direktörü Ünal Karaman'dı. Konyasporlu yöneticiler Ünal Karaman ile durumu görüşmüş ve benim Konyaspor'a transferim konusunda izin almışlardı. Ünal Hoca Trabzonspor ile görüşerek Konyaspor'a transfer olmam için gerekenin yapılmasını sağladı. Takım Bolu'da kamptaydı ve kampın da son günüydü. Otele gittim imzayı attım ve Konyasporlu oldum. **Konyaspor'da sen ve takım çok başarılı işler yaptınız. Takım UEFA Avrupa Ligi'ne katıldı, Türkiye Ku-**

pası'nı ve son olarak Süper Kupa'yı kazandı. Konyaspor'un adım adım yükselişini nasıl yorumluyorsun? Bu başarının arkasındaki sırları bizimle paylaşır mısın?

Konyaspor'a geldiğim ilk sezonumdan itibaren sıkıntılı bir süreç vardı. Yalnız şunu da söylemem gerekiyor. Sportif anlamda da maddi anlamda da her sene bir önceki sezonun üzerine koyan bir Konyaspor vardı. O dönem Aykut Kocaman takımın başına getirilerek bu başarıyı sağlayacak yolda temel sağlam atılmış oldu. En büyük etkenlerden bir tanesi de tabii ki yeni stadyumdu. Taraftarın tekrar Konyaspor'u sahiplenmesi, bağlılığı ve bununla birlikte sportif başarı da gelince bu sonuçlar kaçınılmaz oldu. Başarımızın arkasındaki en büyük sır; samimiyet, şeffaflık ve aile ortamı oldu.

Kaptanlık ağırlığı olan bir makam. Özellikle geçmişte bazı kaptanların takım ve oyuncular üzerinde büyük bir etkisi olduğunu biliyoruz. Sence kaptanlık hangi özelliklere sahip olmayı istiyor? İyi bir kaptan neleri doğru yapmalı?

Benim kendimi anlatmam ne kadar doğrudur bilmiyorum. Ama en

önemlisi takımdaki bütün arkadaşlarla nereden gelmiş olurlarsa olsunlar iyi iletişim kurmak. U14 takımından beri kaptanlık yapmış olmam ve bu konuda zaman içerisinde edindiğim tecrübeler de bana büyük fayda sağladı. Pozitif anlamda öncü olmak, Almanca, İngilizce, Fransızca ve İspanyolca olmak üzere dört yabancı dil bilmek işimi kolaylaştırdı diyebilirim. Kişiliğimle de gençlere örnek olduğumu düşünüyorum. Tabii yaptıklarımı ve gördüklerini ne kadar örnek alırlar bu da onlara kalmış bir şey.

Geçtiğimiz sezon kariyerinde ilk kez UEFA Avrupa Ligi tecrübesi yaşadın. Türkiye Kupası'nı ve Süper Kupa'yı kazandın. Bize bu tecrübelerin kısa hikâyelerini ve vurucu yanlarını aktarabilir misin?

Bayer Leverkusen'de oynarken Avrupa maçlarında birçok kez kadroya girdim ama maalesef süre alma şansını bulamamıştım. 32 yaşında Konyaspor forması altında bu şansı bulmak benim için tabii ki büyük bir gururdu. Hem benim hem de kulübüm için ilk oldu. Tarihi araştırmadım, emin değilim ama

hem Ziraat Türkiye Kupası'nı hem de Süper Kupa'yı bu kadar süre içerisinde kaldıran bir başka Anadolu takımının Türk oyuncusu var mıdır, bilmiyorum. Belki de ben ilk olmuşumdur. Tarihe bu şekilde geçmek ayrı bir gurur verici durum.

Atiker Konyaspor, Mustafa Reşit Akçay'la bu sezon hücum yönünü biraz daha zenginleştirmiş görünüyor. Bu görüşe katılıyor musun? Mustafa Hoca'yı daha önce çalıştığın teknik adamlardan ayıran en önemli özelliği sence nedir?

Hücum yönü zenginleştirdi görüşüne aslında katılmıyorum ama şöyle bir fark olduğunu düşünüyorum. Sonuca daha direkt ve daha hızlı gitme üzerinde çalışıyoruz. Reşit Hoca'nın da en büyük özelliğinin bu olduğunu düşünüyorum. Önceden gelen son yıllardaki kompakt yapımıza hızlı ve direkt oyunu da eklediğimiz zaman takım olarak bu sezon ligde çok can yakabiliriz diye düşünüyorum.

Geçtiğimiz sezon elde edilen başarılarla bu sezonun başında Süper Kupa'nın da eklenmesi takımdan beklentileri yükseltiyor. Atiker Konyaspor'un bu sezonki hedefleri neler olmalı? Takımın bu hedefler doğrultusundaki kapasitesini nasıl buluyorsun?

En önemlisi buralarda kalıcı olabilmek. Bu kupalar sadece tarihte anılmamalı. Kazanılması için tekrar hedef haline gelmesi lâzım. Bu sezon ayrıca UEFA Avrupa Ligi'nde geçtiğimiz yıldan edindiğimiz tecrübeleri de sahaya yansıtarak bir adım ötesine gidip gruptan çıkmayı da çok istiyoruz. Aramıza yeni katılan arkadaşların uyum sürecini kısa tutabilirsek başarılı olacağımıza inanıyoruz.

Oynadığın bölge itibarıyla dünyada ve Türkiye'de en çok beğendiğin oyuncular kimler?

Yabancı olarak Frank Lampard, Türk oyuncu olarak da Emre Belözoğlu. Kendisi ile tarzımız aynı olmasa da ona karşı oynamak her

zaman zordur.

Kariyerinin bundan sonrasını nasıl sürdürmeyi planlıyorsun?

Profesyonel yaşantıma dikkat etmeye çalışıyorum. İdman öncesi ve sonrası bireysel antrenmanlarla birlikte futbol yaşımı uzatmak en büyük amacım. Şu an için sadece futbola ve Konyaspor'un başarılı olmasına odaklandım.

Futbola nokta koyduktan sonra nasıl bir yol izleyeceksin? Teknik adamlık düşünüyor musun? Bunun için şimdiye kadar neler biriktirdin? Kimlerden neler öğrendin?

Açıkçası bu konuda kararım henüz net değil. Futbolun içerisinde bulunacağım kesin ama bunun hangi pozisyon olacağına ilerleyen zamanlarda karar vereceğim. Çok büyük hocalarla çalıştım ve onlardan çok şeyler öğrendiğime inanı-

yorum. Aykut Kocaman ve Hector Cuper gibi isimler... Bunları pratiğe dökmeyi tabii ki isterim.

Çok istikrarlı bir oyuncu olarak hayallerine ulaşabildin mi? Yoksa “Şunu da yapmak isterdim” dediğin bir şeyler var mı?

Kazandığım kupalardan sonra en çok istediğim şey Millî Takıma gitmek ve ay-yıldızlı formayı giymek. Şu an için göz önünde bulundurduğum en büyük hedefim bu.

Millî Takımımız Finlandiya ve iki Kosova maçını kazanarak 2018 Dünya Kupası yolunda yeniden umutlandı. Millî Takımımızın bundan sonraki şansını nasıl değerlendiriyorsun?

Çok zor bir dönemden geçiyoruz. Ama umuyorum yeni hocamız Mircea Lucescu ile yeni ve pozitif bir hava oluşturarak zorlukların üstesinden geliriz ve virajı en iyi şekilde

alarak hedefimize ulaşırız. Türk futbolu adına Dünya Kupası'nda bulunmak çok büyük önem arz ediyor.

Unutmadığın maçları bizimle paylaşır mısın?

Kulüp tarihinin ve benim ilk UEFA Avrupa Ligi maçı olması sebebiyle Shakhtar Donetsk maçı ve tabii ki de şampiyon olarak kupa kaldırdığımız Medipol Başakşehir Ziraat Türkiye Kupası ve Beşiktaş Süper Kupa maçları.

Konya'da nasıl bir hayatın var? Boş vakitlerinde neler yaparsın?

Daha çok ailemle ve çocuklarımla vakit geçiriyorum. Onun haricinde fırsat buldukça yurt içi ve yurt dışında gezmeyi ve yeni yerler görmeyi seviyorum.

Hobilerini öğrenebilir miyiz?

Türk Halk Müziği dinlemek benim için mutluluk verici bir durum. Küçükken Almanya'dan Türkiye'ye tatile gelirken o uzun yolda babamın dinlediği türküler belki de bunun temelini oluşturuyor. Yeteneğim olsa saz çalmayı da çok isterim. İnşallah bunu da bir gün başarırım.

Bizim unuttuğumuz, senin eklemek istediğin bir şeyler var mı?

Konyaspor'da Aykut Kocaman ile birlikte bizim ve camiamız için gerçekten herkesin özenerek baktığı çok çok güzel iki sezonu geride bıraktık. 66 puanla elde edilen lig üçüncülüğü, Avrupa kupalarına direkt katılma, geçen sezon ve bu sezon Türkiye Kupası'nda yakaladığımız başarı, imza attığımız ilkler, hepsi inanılmaz güzel duygulardı. Ardından bu sezona Mustafa Reşit Akçay Hoca'mızla ve ekibiyle Turkcell Süper Kupa'yı alarak muhteşem bir başlangıç yaptık. Bu duyguları yaşadığımız ve bizleri destekleyenlere, gönül verenlere yaşattığımız için mutluyuz. Bu noktada bizleri iyi günde ve daha da önemlisi kötü günde bile yalnız bırakmayarak destek veren taraftarlarımıza bir kez daha teşekkür ediyorum.

Devlerin yeni sezon heyecanı

Temsilcimiz Beşiktaş'ın G Grubu'nda Monaco, Porto ve Leipzig ile eşleştiği Şampiyonlar Ligi ilk tur gruplarında büyük mücadele 12 Eylül Salı günü başlayacak. Turnuvada Azerbaycan da ilk kez temsil edilecek ancak Karabağ'ın çektiği talihsiz kura nedeniyle işi hayli zor olacağı benziyor.

Beşiktaş taraftarına büyük iş düşüyor

G Grubu

Monaco (Fransa)
Porto (Portekiz)
Beşiktaş (Türkiye)
Leipzig (Almanya)

Bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde ülkemizi temsil edecek olan Beşiktaş'ın yer aldığı G Grubu'nda siyah-beyazlıların rakipleri Monaco, Porto ve RB Leipzig oldu. İlk iki torbadan gelen Monaco ile Porto, 2004 yılında Şampiyonlar Ligi'nde sürpriz bir biçimde finalde karşı karşıya gelmişlerdi. O günlerde Jose Mourinho'nun çalıştırdığı Porto, Didier Deschamps tarafından yönetilen Monaco'yu 3-0'lık net bir skorla mağlup ederek tarihindeki ikinci ve şu ana kadarki son Avrupa şampiyonluğunu yaşamıştı. Geride bıraktığımız sezondaysa Avrupa'da en çok ses getiren takımlardan birisi Monaco olmuştu. Şampiyonlar Ligi'nde yarı final oynarken bu yolda Manchester City ve Borussia Dortmund gibi takımları eleyen Monaco, yarı finaldeyse Juventus engelini takılmıştı. Ayrıca Monaco, Avrupa'daki bu büyük çıkışının birkaç maçlık olağanüstü performans sayesinde gelmediğini, Fransa Ligi'nde de şampiyon olarak gösteriyordu. Üstelik şampiyonluk yarışında geride bıraktığı taraf da son dört sezonun şampiyonu ve

Avrupa'nın en pahalı kadrolarından birisine sahip olan Paris Saint Germain'di. 2014'te geçirdiği ağır sakatlık sonrasında yeniden eski günlerine dönmek için sinyallerini vermekte olan Kolombiyalı yıldız Radamel Falcao'nun yanı sıra Joao Moutinho, Thomas Lemar ve Bernardo Silva gibi önemli oyunculara sahip olan Monaco'nun elde ettiği şampiyonluktaki kilit faktör ise başta dünya futbolunun yakın gelecekteki en büyük yıldızlarından biri olarak gösterilen Kylian Mbappe olmak üzere sahip oldukları genç yeteneklerdi. Ancak sezonun bitimiyle birlikte Avrupa'nın devleri de bu isimlerin peşine düşmekte gecikmedi. Bernardo Silva ile sol bek Benjamin Mendy Manchester City'ye giderken, orta sahadaki Tiemoue Bakayoko da Chelsea'ye transfer oldu. Mbappe'nin durumu

ise yaz transfer döneminin sonları yaklaşmaktayken hâlâ belirsizliğini korumaktaydı ve genç yıldız; Real Madrid, Barcelona, Paris St. Germain gibi kulüplerin takibindeydi. Porto ise 1980'lerin ikinci yarısından 2010'ların ortalarına kadar yaklaşık 30 yıl boyunca ülkesinde Benfica'nın hâkimiyetini kırma adına büyük bir atılım göstermiş olmasına karşın son dört sezonda bir duraklama dönemine girmiş gibi gözüküyor. Söz konusu 30 yıllık dönemde tarihindeki 27 lig şampiyonluğunun 20'sini kazanan Porto, bunun yanı sıra ikişer kez Şampiyon Kulüpler Kupası/Şampiyonlar Ligi ile UEFA Kupası/Avrupa Ligi şampiyonlukları yaşadı, bir kez de UEFA Süper Kupası'nı müzesine götürdü. Geçen sezonun sonunda Portekiz futbolunun yeni yıldızlarından biri olarak kabul edilen for-

vetleri Andre Silva'yı Milan'a kaptıran Porto, bu açığını, Beşiktaş'a kiraladığı Vincent Aboubakar'ı geri getirerek kapatmaya çalışacak. Meksikalı oyuncular Hector Herrera ve Jesus Corona ile Cezayirli Yacine Brahimi de Porto'nun ön plana çıkan diğer oyuncuları. Mavi-beyazlıların kalesiniyse dünya futbolunda son 20 yılda bu alandaki en iyi oyuncularından biri olan büyük tecrübe Iker Casillas koruyor. Leipzig'e baktığımızdaysa 10 yıl öncesinde henüz ortada bile olmayan bir kulüp karşımıza çıkıyor. Alman ekibi, 19 Mayıs 2009 tarihinde kurulmuştu. Avusturyalı enerji içeceği firması Red Bull'un desteğini arkasına alan ve bir proje takımı olarak çok hızlı bir yükseliş gösteren Leipzig, yedi yıl içerisinde dördüncü ligden Bundesliga'ya yükselirken, bu zorlu ligdeki ilk sezonunda da herkesi şaşırtarak ligi ikinci sırada tamamladı. Bundesliga'da yıllardır Bayern Münih'in mutlak hâkimiyeti düşünüldüğünde Leipzig'den aslında ligin "küçük şampiyonu" olarak bahsetmek dahi abartı olmayacaktır. Leipzig ile ilgili en çok dikkat çeken ayrıntılardan biriye, kadrosundaki çoğu oyuncunun 25 yaş altı isimler olması. Takımın orta sahadaki dinamosu Gineli Naby Keita şu an 22 yaşında ve kendisi, büyük kulüplerin 90 milyon avroya yaklaşan tekliflerine karşın bu sezon kadroda tutuldu. 21 yaşındaki golcü Timo Werner, geçen sezon Bundesliga'da 21 kez rakip fileleri havalandırdı ve bu performansı sayesinde Alman Millî Takımı'nda da kendisine yer bulmaya başladı.

25 yaşındaki İsveçli kanat oyuncusu Emil Forsberg de geride kalan sezonda 19 asiste imzasını atarak Bundesliga'nın asist kralı oldu. Danimarkalı santrfor Yussuf Poulsen, Avusturyalı sağ açık Marcel Sabitzer ve Galatasaray'dan bu sezon transfer edilen Bruma da Leipzig'in diğer önemli oyuncuları ve onların da yaşları 22-23 civarında. Beşiktaş açısından bakıldığında, ilk torbadan Real Madrid, Bayern Münih veya Juventus gibi bir takım yerine Monaco, ikinci torbadan da Barcelona, Paris St. Germain, Manchester City ve Atletico Madrid gibi ekipler yerine Porto'nun gelmesi elbette bir üst tura çıkabilmesi adına büyük bir avantaj olarak göze çarpıyor. Ancak son torbadan da Maribor, APOEL ve Karabağ gibi nispeten zayıf rakipler yerine bu kategorinin en tehlikeli takımı konumundaki Leipzig'in gelmiş olması işleri biraz arapsaçına çevirmekte. Gruptaki dört takıma bakıldığında bu grubun sonucunu kestirmenin belki de en zor grup olduğunu söylemek abartı olmayacaktır. Dört takım da grupta ilk ikiye girebileceği gibi dört takımdan herhangi biri grupta son sırayı alıp hayal kırıklığı yaşayabilir. Beşiktaş'ın geçen sezonki Şampiyonlar Ligi macerasında altı maçta bir galibiyet, dört beraberlik ve bir mağlubiyet almış olması da göz önüne alındığında, siyah-beyazlıların bu grupta son ana kadar mücadelenin içinde yer alması ve bütün maçlarda rakipleriyle başa baş bir oyun ortaya koyması kuvvetle muhtemel. Tabii Avrupa'nın en ateşli tribünleri arasında yer alan Beşiktaş taraf-

tarı da takıma müthiş bir katkı verirse, bu durum işlerin siyah-beyazlılar lehine dönmesine büyük katkı sağlayabilir. Zira tribünler, grupta Beşiktaş'ın rakipsiz olduğu başlıca alan. Öyle ki, Monaco'nun oldum olası ciddi bir taraftar desteği bulunmuyordu. Porto, ülkesinde Benfica veya Sporting kadar ateşli taraftarlara sahip değil. Leipzig ise dolu tribünler önünde oynamasına karşın, yeni bir kulüp olması dolayısıyla taraftar kültüründen henüz yoksun.

G Grubu Maç Programı

13 Eylül 2017
Porto-Beşiktaş
Leipzig-Monaco

26 Eylül 2017
Monaco-Porto
Beşiktaş-Leipzig

17 Ekim 2017
Leipzig-Porto
Monaco-Beşiktaş

1 Kasım 2017
Beşiktaş-Monaco
Porto-Leipzig

21 Kasım 2017
Beşiktaş-Porto
Monaco-Leipzig

6 Aralık 2017
Porto-Monaco
Leipzig-Beşiktaş

Görünürde zayıf halkası yok

A Grubu

Benfica (Portekiz)
Manchester United (İngiltere)
Basel (İsviçre)
CSKA Moskova (Rusya)

kalırken oynadığı 16 maçta sadece üç galibiyet elde edebildi. Grubun en ağır topu konumundaki Manchester United içinse bu grup, bir yeniden doğuşun başlangıcı niteliğini taşıyabilir. Şampiyonlar Ligi'nde final oynadığı 2010-11 sezonu sonrasında sadece bir kez çeyrek finale çıkabilen Kırmızı Şeytanlar, bu sezon son yıllardaki durgunluktan artık sıyrılmak istiyorlar. Premier Lig'e üçte üç yaparak etkileyici bir şekilde giren Manchester United'ın bu çizgisini ne kadar sürdürebileceği merakla bekleniyor. Benfica ise son altı yıl içerisinde iki Şampiyonlar Ligi finali, iki de Avrupa Ligi finali gördükten sonra bu sezonda da en azından bu seviyelerde bir derece elde etmenin hesapları içerisinde.

Benfica, Manchester United, Basel ve CSKA Moskova'dan oluşan A Grubu, turnuvarın zorlu gruplarından biri olabilir. Her ne kadar ilk bakışta Manchester United ve Benfica ilk iki için favori olarak göze çarpsalar da Basel ile CSKA Moskova'nın da yakın geçmişte Avrupa kupalarında önemli işler yapmış takımlar oldukları unutulmamalı. İsviçre'de son sekiz sezondur şampiyonluğu kimselere kaptırmayan Basel, 2011-12 ve 2014-15 sezonlarında Şampiyonlar Ligi'nde gruplardan çıkma başarısını gösterirken, 2012-13 sezonunda da Avrupa Ligi'nde yarı final oynadı. Üstelik Basel, 2011-12 sezonunda gruptan çıkarken o gruptaki rakiplerinden ikisi, tıpkı şimdi olduğu gibi Benfica ile Manchester United'dı ve İsviçre temsilcisi, United'ı ekarte etmeyi başarmıştı.

İkisinin hedefi liderlik diğer ikisinin üçüncülük

B Grubu

Bayern Münih (Almanya),
Paris Saint-Germain (Fransa)
Anderlecht (Belçika)
Celtic (İskoçya)

Şampiyonlar Ligi'nin doğal favorilerinden biri olan Bayern Münih ile birlikte transfer döneminde Barcelona'dan Neymar'ı tam 222 milyon euro karşılığında transfer ederek artık bu kupayı kazanmak istediğini çok açık bir biçimde ortaya koyan Paris St. Germain'in yer aldığı B Grubu'nda diğer iki takım ise tarihleri büyük başarılarla dolu olan Anderlecht ile Celtic. Ancak Belçika ve İskoç temsilcilerinin şu anki kapasitelerinin geçmiştekinin çok gerisinde olduğu da bir gerçek. 1967'de Şampiyon Kulüpler Kupası'nı kazanan ve bunu başaran ilk Britanyalı ve tek İskoç olarak tarihteki yerini alan Celtic, 1970'te de yine bu kupada final oynamıştı. Anderlecht ise 1976 ve 1978 yıllarında hem Kupa Galipleri Kupası'nı hem de Süper Kupa'yı kazanırken, 1983'de de UEFA Kupası'nı müzesine götürme başarısını göstermişti. Ne var ki Celtic ile Anderlecht'in yakın geçmişte önemli başarı-

ları da bulunmuyor. Şampiyonlar Ligi formatına geçildikten sonra Celtic sadece üç kez çeyrek final oynayabildi ve bunların sonuncusu 2013'teydi. Anderlecht ise en son 2001 yılında Şampiyonlar Ligi'nde ilk turdan ötesini görebilmişti. Tablo böyleyken grupta ilk ikinin Bayern Münih ve Paris St. Germain tarafından parselleneyeceğini, Anderlecht ile Celtic'in de üçüncü sırayı alarak yollarına Avrupa Ligi'nden devam

etmek adına mücadele edeceklerini öngörmek çok da yanlış olmayacaktır. Bayern ile PSG'nin çok büyük ihtimalle ilk ikide yer alacak olmalarıysa, yine de bu grupta mücadelenin düşük seviyede kalacağı anlamına gelmiyor. Zira son yıllarda grup birincisi olmak, ikinci turda diğer bir grubun ikincisiyle eşleştiği için büyük önem taşıyor. Nitekim PSG geçen sezon ilk tur grubunu ikinci sırada bitirince ikinci turda Barcelona ile eşleşmiş ve ilk maçı 4-0 kazanmasına rağmen ikinci maçta 6-1'lik bir hezimete uğrayarak Avrupa'ya veda etmek zorunda kalmıştı.

Karabağ devlerin arasında kaldı

Atletico Madrid, Chelsea, Roma ve Karabağ'dan oluşan C Grubu'nda Azerbaycan temsilcisinin tarihinde ilk kez bu seviyede oynayacak olması, ilk bakışta göze çarpan ayrıntılardan birisi. Ancak Karabağ'ın olabilecek en zorlu kuralardan birini çektiği de bir gerçek ve onların bu noktadan sonra yegâne hedefleri, özellikle iç saha maçlarında, kolay lokma olmadıklarını göstermeye çalışmak olacağı benziyor. Azerbaycan'ın ilk defa Şampiyonlar Ligi haritasında kendisine yer buluyor olması, Karabağ'ın üzerindeki sorumluluğu da bir bakıma artırıyor ve bu açıdan bakıldığında atabilecekleri ilk gol de alabilecekleri ilk puan da sadece kendileri değil, ülkeleri adına da bir kilometre taşı niteliğinde olacak. Öte yandan grupta Karabağ'ın haricinde kalan üç takım arasındaysa müthiş bir ilk iki mücadele bekleniyor. Chelsea, 2003'te

C Grubu

Chelsea (İngiltere)
Atlético Madrid (İspanya)
Roma (İtalya)
Karabağ (Azerbaycan)

Roman Abramovich tarafından satın alındıktan sonra müthiş yatırımlar yaparak Avrupa'nın en iddialı takımlarından birine dönüşmüş ve bunun karşılığını da 2012'de Şampiyonlar Ligi'ni kazanarak almıştı. Ancak Mavilerin bu başarının devamını getirdiği pek söylenemez. Her ne

kadar 2013'te de Avrupa Ligi'ni kazanmış olsalar da o başarının öncesinde son şampiyon olarak boy gösterdikleri Şampiyonlar Ligi'ne ilk turda veda etmişlerdi. Sonrasında da Chelsea'nin Devler Ligi'nde gidebildiği en ileri seviye, çeyrek final oldu. Atletico Madrid ise son yıllarda Avrupa futbolunun belki de en çok yükselen değeri konumunda. 2014 ve 2016'da iki kez Şampiyonlar Ligi'nde final oynayan ancak ikisini de ezeli rakibi Real Madrid'e kıl payıyla kaybeden kırmızı-beyazlılar, geçen sezon da yine Real'e yarı finalde elendi. Simeone'nin öğrencileri artık şeytanın bacağına kırıp kupaya uzanmanın hesapları içinde. Grupta iddia sahibi olması beklenen diğer ekip Roma ise son yıllarda Şampiyonlar Ligi'nde sık sık boy göstermesine rağmen hatırlarda kalıcı bir derece elde edememenin sıkıntısını yaşıyor ve onlar da bu noktada artık zincirlerini kırmayı istiyor.

Barcelona ile Juventus'u zorlayan çıkabilecek mi?

D Grubu

Juventus (İtalya)
Barcelona (İspanya)
Olympiakos (Yunanistan)
Sporting (Portekiz)

2015 yılında Şampiyonlar Ligi finalinde karşı karşıya gelen, geçen sezonsa çeyrek finalde kozlarını paylaşan Juventus ile Barcelona, bu sefer daha erken bir seviyede, ilk tur gruplarında buluştu. İki ekip arasındaki randevulardan, söz konusu final maçında kazanan taraf 3-1'lik skorla Barcelona olmuştu. Ancak Juventus, geçen sezonki eşleşmede rakibini 3-0 ve 0-0'lık skorlarla kupanın dışına itmeyi başarmıştı. Bu sezonki grup mücadelesinde de taraflardan hangisinin diğerine üstünlük sağlayacağı şimdiden merakla bekleniyor. D Grubu'nda yer alan diğer iki takım ise Portekiz'den Sporting ve Yunanistan'dan Olympiakos. Yunan temsilcisi, ülkesinde son 21 sezonun 19'unda şampiyonluğa ulaşarak belki de Avrupa'da bu alanda en dominant takım haline gelmiş durumda. Ancak kırmızı-beyazlılar bu başarılarına karşın yıllardır Avrupa arenasında hayal kırıklığı yaşıyor. Bu sezon da görünüşe göre, Barcelona ve Juventus gibi iki devin yer aldığı grupta fazla şansları olmayacak. Yine de Avrupa'nın en gürültülü tribünlerinden birine sahip olan Olympiakos'un, kendi sahasındaki maçlarda her

türlü sonucu alması muhtemel. Kırmızı-beyazlıların özellikle Juventus ve Barça ile içeride oynayacağı maçlarda alabileceği birkaç puan, kendilerine Sporting ile girişecekleri muhtemel üçüncülük mücadelesinde büyük avantaj sağlayabilir. Portekiz'de yıllardır Benfica ile Porto'nun ardında kalmanın sıkıntısını yaşayan Sporting ise Şampiyonlar Ligi'nde çok etki-

leyici sonuçlara imza atamamıştı. Yeşil-beyazlılar sadece 2008-2009 sezonunda gruplardan çıkabilirken onda da ikinci turda Bayern Münih karşısında iki maçta bir düzine gol yemekten kurtulamamıştı. Onlar da eğer büyük bir mucize gerçekleşirip gruplarındaki iki devden birini alt edemezlerse bir sezonu daha Şampiyonlar Ligi'nde başarıdan uzak geçireceğe benziyorlar.

Sevilla şeytanının bacağını kırmak istiyor

E Grubu

Spartak Moskova (Rusya)
Sevilla (İspanya)
Liverpool (İngiltere)
Maribor (Slovenya)

Sevilla, Liverpool, Spartak Moskova ve Maribor'u bir araya getiren E Grubu'nda tabii ki İspanyol ve İngiliz temsilcileri ilk iki için avantajlı durumda. Merak edilen noktaysa, Spartak Moskova'nın bu iki ekip-ten birinin arasına girip giremeyeceği. Ancak geçen sezon Rusya Ligi'ni şampiyon bitirmesine rağmen bu sezona iyi bir giriş yap-

mayan ve ilk sekiz maçından sadece ikisini kazanabilen Spartak'a bu konuda yine de çok fazla şans tanındığını söyleyemeyiz. Önce 2006 ve 2007'de üst üste iki kez, ardından da 2014'ten 2016'ya kadar üç sene üst üste Avrupa Ligi'ni kazanan ve bu kupayı en çok müzesine götüren takım olan Sevilla ise bu alanda yaşadığı

büyük başarıları bir türlü Şampiyonlar Ligi'ne taşıyamamış olmasıyla dikkat çekiyor. Endülüs ekibi 2007-2008 sezonunda Şampiyonlar Ligi ikinci turunda Fenerbahçe'ye penaltılarla elenmişti. Geçen sezonda da yine ikinci turda Leicester City engelini aşamadılar ve şu ana dek Devler Ligi'nde ilk sekiz takım arasına girebilmiş değiller. Onlar da artık bu kez bu hedeflerine ulaşmak istiyorlar ve bu doğrultuda da Liverpool'u geride bırakıp bir sonraki turda çok zorlu bir kuradan kaçmanın hesapları içindeler. Ancak play-off aşamasında temsilcimiz Başakşehir önünde zar zor turu geçebilen Sevilla'nın bu görüntüsüyle ne kadar ilerleyebileceği şüpheli. Liverpool 12 yıl önce İstanbul'daki unutulmaz finalde Milan'ı penaltılarla devirip kupaya uzanmış, bundan iki yıl sonraysa İtalyan rakibine Atina'daki finalde boyun eğmişti. Sonraki 10 yıl ise Liverpool adına Avrupa kupalarında pek fazla bir başarıya sahne olmadı. Ancak Kırmızılar bundan ziyade kendi liglerinde 28 yıla yaklaşmakta olan şampiyonluk hasretlerini dindirmenin derdindeler ve açıkçası iki cepheye birden tüm ağırlıklarını verebilecekler mi burası biraz meçhul. Gruba son torbada giren Maribor ise daha önce iki kez Şampiyonlar Ligi'nde mücadele etmiş ve bunların ikisinde de grubunda son sırayı almıştı. Onların amacı da Spartak Moskova'yı ekarte edip grupta üçüncü sırayı almak ve tarihlerinde bir ilki başarıp Avrupa kupalarında Şubat ayını görmek olacak.

Manchester City bir adım önde

Şampiyonlar Ligi'nde zorlu gruplardan bir diğeri ise Feyenoord, Manchester City, Napoli ve Shakhtar Donetsk'i bir araya getiren F Grubu oldu. Grupta her ne kadar Manchester City, özellikle kadrosundaki oyuncuların değeri göz önüne alındığında, rakiplerinin bir adım önünde görünse de dört takımın da üst turlara yükselme potansiyeline sahip olduğu rahatlıkla söylenebilir. Manchester City, özellikle Birleşik Arap Emirlikleri sermayesi-

nin desteğini aldıktan sonra, Avrupa'nın en iddialı kadrolarından birini oluşturdu. Fakat yapılan yatırımlar özellikle Avrupa kupaları dikkate alındığında, henüz pek karşılığını veremedi. Son altı sezonda mücadele ettikleri Şampiyonlar Ligi'nde sadece bir kez ikinci turun ötesini görebildiler, onda da iki sezon önce yarı finalde Real Madrid'e elendiler. Arzu ettikleri kupaya uzanamadıkça iştahlarının arttığı da bir gerçek ve bu durum da onların grupta

F Grubu

Shakhtar Donetsk (Ukrayna)
Manchester City (İngiltere)
Napoli (İtalya)
Feyenoord (Hollanda)

pek rakip tanımaya niyetlerinin olmayacağı şeklinde yorumlanabilir. 1970'te Hollanda'ya kullupler düzeyindeki ilk Avrupa şampiyonluğunu yaşatan Feyenoord ise 2002'de UEFA Kupası'nı kazanması sonrasında uluslararası düzeyde önemli bir işe imza atamadı. Rotterdam ekibi geçen sezon ülkesinde 18 yıllık şampiyonluk hasretine son vermesinin ardından gözünü artık

Avrupa'ya daha rahat bir biçimde çevirebilecek ve burada da yıllar süren suskunluğunu bozmaya çalışacak. Ancak böylesine bir grupta işlerinin çok da kolay olmayacağı bir gerçek. Nitekim Serie A'da son yedi sezonun hepsinde ilk beşte yer almasına karşın bu dönemde Avrupa kupalarında kayda değer bir başarısı olmayan Napoli ve 2009'da UEFA Kupası'nı kazandıktan sonra Şampiyonlar Ligi'nde bir kez çeyrek final, iki kez de ikinci tur görebilen Shakhtar da ilk ikide yer alabilmek için en az onlar kadar hevesli olacak.

Son şampiyona iki zorlu rakip

Şampiyonlar Ligi'nde son iki sezonu zirvede kapatan ve Kupa l' de bu yeni formata geçilen 1993 yılından sonra üst üste iki şampiyonluk kazanan ilk takım olan Real Madrid, ardı ardına üçüncü kez şampiyon olabilmek adına çıkacağı yolun henüz başlangıcında birtakım zorluklar yaşayabilir. Zira İspanyol devinin ilk turdaki rakiplerinden ikisi hayli zorlu. Bunlardan biri Almanya'da son yıllarda Bayern'den sonraki ikinci önemli güç haline gelen Dortmund, diğeri de Premier Lig'in son dönemdeki yükselen yıldızı Tottenham...

H Grubu

Real Madrid (İspanya)
Borussia Dortmund (Almanya)
Tottenham (İngiltere)
APOEL (Kıbrıs RK)

gülen taraf bu kez Real Madrid'di. Bu iki güçlü takım arasındaki çekişmeyi kızıştıracak olan üçüncü ekipse Tottenham. İki sezon önce Premier Lig'de üçüncü, geçen sezonsa ikinci sırayı alan Londra ekibi, Şampiyonlar Ligi'nde daha önce iki kere boy göstermiş ve bunların ilkinin denk geldiği 2010-11 sezonunda çeyrek finalde Real Madrid'e elenmişti. Geçen sezon ise ilk tur gruplarında Monaco ve Leverkusen'in gerisinde kalan Tottenham, bu sefer en azından Dortmund'u alt ederek Real Madrid ile birlikte son 16'ya kalmanın planlarını yapıyor.

Gruptaki dördüncü takımsa Kıbrıs Rum Kesimi'nden APOEL ancak Rum ekibi ile ilgili şu esnada söylenecek yegâne şey, muhtemelen çekilebilecek en kötü kurayı çıktıkları ve bu grupta puan almalarının bile zor olduğudur. APOEL her ne kadar 2011-12 sezonunda bu turnuvada çeyrek final oynayıp Şampiyonlar Ligi tarihinin en büyük sürprizlerinden birine imza attıysa da bunun sürdürülebilir bir başarı olmadığı, sonraki yıllarda ortaya çıktı ve kendilerinden bu sezonda, hele ki böyle bir grupta neredeyse hiçbir şey beklenmiyor.

SPOR TOTO'DAN TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize **2.541 adet**
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Milyon ₺

İyi ki geçtin bu topraklardan

Yakın geçmişte Fenerbahçe'nin belki de en büyük yıldızı olan ve ülkemizde oynadığı sekiz yıl içerisinde taraflı tarafsız her futbolseverin sevgisini kazanan Alex de Souza bu ay 40. yaş gününü kutlamaya hazırlanıyor. TamSaha olarak yaşayan efsaneyi tebrik ediyor, kendisine uzun ömürler diliyoruz.

Büyük takımlar, yapıları gereği her zaman kadrolarında büyük oyuncular bulundururlar. Ancak bu büyük oyuncuların sadece çok az bir kısmı efsane mertebesine erişir. Kolay değildir efsane olmak. Büyük futbolcu olmanın yanı sıra oynadığınız takımı da kendinizle beraber büyütmeniz elzemdir. Bu kadarı da yeterli değildir, kariyerinizin en parlak yıllarını o takımda geçirmeniz, üzerinizde taşıdığınız renklerle özdeşleşmeniz de lâzımdır. Lâkin belki de en önemlisi, dolayısıyla da en zoru, ezeli rakiplerinizin taraftarları tarafından da sonsuz saygı beslenebilen bir isim olmayı başarabilmenizdir. Futbolumuzun asırlık çınarları olan Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'ta bu vasıfları bünyesinde barındırıp efsaneleşmiş oyuncular düşünüldüğünde, uzun yıllar boyunca akla gelen isimler genellikle sarı-lacivertlilerden Zeki Rıza Sporel, Lefter Küçükandonyadis, Can Bartu, sarı-kırmızılardan Gündüz Kılıç, Turgay Şeren, Metin Oktay, siyah-beyazlılardan da Hakkı Yeten,

Şeref Görkey ve Recep Adanır'dı. Elbette bu formaları büyük başarıyla taşıyan daha çok fazla futbolcu olmuştu belki ama tüm Türkiye tarafından sevilen, sayılan ve yıllar geçse de unutulmayan başlıca yıldızların bu isimler olduğunu söylemek de herhalde yanlış olmayacaktır. Lefterlerin, Metinlerin, Baba Hakkıların devri bittikten sonraysa ülkemiz belki de çok uzun bir süre hem o derece efendi ve yetenekli hem de yediden yetmişe herkes tarafından takdir gören bir futbolcuya hasret kalmıştı. Böylesine bir oyuncunun yıllar yıllar sonra dünyanın öbür ucundan geleceğiniyse herhalde kimse tahmin edemezdi. Gelgelelim akılların köşesinden bile geçmeyecek bu durum, 21. yüzyılın başlarında gerçeğe dönüşüyordu. Brezilyalı bir futbolcu 2004 yılında Türkiye'ye ayak bastı ve ayrıldığı 2012'ye kadar da hem yeteneğiyle izleyenleri büyüledi hem de efendiliğiyle gönülleri kazandı. Sarı-lacivertli formayı giyiyordu belki ama kendisini sarı-kırmızı veya siyah-beyaz renklere gönül

verenlere bile fazlasıyla sevdirmişti. Tahmin edebileceğiniz üzere mevzubahis oyuncu Alex de Souza'dan başkası değil. Fenerbahçe'nin ve Türk futbolunun yakın tarihine damga vuran isimlerden olan Alex, bu ay 40. yaşını geride bırakacak. TamSaha olarak Brezilyalı yıldızı hem tebrik ediyor hem de futbol yaşantısını ana hatlarıyla anımsatmak istiyoruz.

Coritiba'da parladı, Palmeiras'ta yıldızlaştı

14 Eylül 1977'de Brezilya'nın Curitiba kentinde dünyaya gelen Alex, futbola da doğduğu şehrin takımı olan Coritiba'da

Alex'in Palmeiras ile ilk büyük başarısı, 1998 yılında, o dönem Güney Amerika'nın iki numaralı kupası olan Copa Mercosur'un kazanılmasıyla geldi. Yeşil-beyazlı ekip aynı yıl Brezilya Kupası'nı da müzesine götürecekti. Bu başarılar Alex'e Brezilya Millî Takımı'nın kapılarını da açacaktı. 1999 senesiye, genç yıldızın hızlı yükselişi neticesinde zirveye ulaştığı sene olacaktı. Alex önce Güney Amerika'nın Şampiyonlar Ligi niteliğindeki Libertadores Kupası'nı havaya kaldırdı. Bundan altı hafta sonra da Brezilya Millî Takımı'yla Copa America şampiyonluğunun sevincini yaşadı. Bu turnuvanın hemen ardından Meksika'da düzenle-

başlamıştı. 1995 yılının ilk aylarında, henüz 17 yaşındayken Coritiba'nın A takımına yükselmiş ve üstün futbol IQ'suyla kısa sürede takımın yıldızlarından biri haline gelmişti. 1995 sezonunda Coritiba, Parana Eyalet Ligi'ni ikinci sırada tamamlarken Alex de ligin en iyi genç oyuncusu seçiliyordu. Coritiba, ertesi sezon da bu başarısını yinelerken Alex bir adım daha ileri giderek ligin en iyi oyuncusu ödülüne de lâyık görülüyordu. Neredeyse çocuk yaşına rağmen elde ettiği bu başarılar Alex'i Brezilya'nın en büyük kulüplerinin radarına sokmakta da gecikmeyecekti. Nitekim 1997 yılına gelindiğinde Palmeiras kulübü yöneticileri, genç yıldızın transferi konusunda Coritiba yetkilileriyle anlaşma sağladı ve Alex'in kariyerinde de kendisini Güney Amerika çapında şöhrete ulaştıracak yepyeni bir dönem böylece başlamış oldu.

nen Konfederasyonlar Kupası başladı. Brezilya'nın Almanya'yı 4-0 yendiği maçta iki gol birden atan Alex, millî takımın da yıldızları arasına girmek üzereydi. Fakat iyi başlayan turnuvada finalde Meksika'ya kaybedeceklerdi. Alex aynı yılın sonundaysa World Soccer dergisi tarafından yakın geleceğin en büyük yıldızları arasında gösterilerek bir başka gurur daha yaşayacaktı.

İlk Avrupa macerası hüsranla bitti

Ancak bu büyük başarılar, beraberinde kargaşayı da getirecekti. Para babası menajerler ve sportif şirketlerin Brezilya'da futbolcu transferlerinde kulüplerden daha fazla söz sahibi olması yüzünden Alex iki sene içerisinde beş transfer gerçekleştirecek ve haliyle istikrarını da yitirmeye başlayacaktı. Önce Palmeiras'tan Flamengo'ya gitti, ardın-

dan da Palmeiras'a geri döndü, sonra da Cruzeiro'ya geçiş yaptı. Son olarak gittiği Parma ise aslında Alex için belki de hayatının fırsatı niteliğindedir. İtalyan ekibi 1990'larda Avrupa futbolunun önemli güçlerinden biri haline gelmişti ve Serie A da halen kıtanın en prestijli ligleri arasındaydı. Burada yıldızının parlaması halinde bir sonraki durağın dünyanın en iyi 5-10 kulübünden biri olması kaçınılmazdı. Bu sayede milli takımda da kendisine daha sağlam bir yer edinebilirdi.

Ne var ki Alex İtalya'ya geldiğinde antrenörleri tarafından fazla kilolu bulunacaktı. Bu dönemde, biyografisinde de itiraf ettiği üzere, kendisi de beslenmesine fazla dikkat etmeyince söz konusu kilolardan kurtulması da bir hayli zaman almıştı. Bunun sonucunda Parma Teknik Direktörü Cesare Prandelli onu sadece amatör takımlarla yapılan birkaç hazırlık maçında oynattı. Kulübüyle Alex arasındaki bağlar kopma noktasına gelmişti. Ancak Parma tazminat ödemekten kaçındığı için sözleşme feshine yanaşmıyor ve Alex'i başka bir kulübe kiralamak istiyordu. Hal böyle olunca Alex'in menajeri Juan Figer ile Parma kulübü arasında büyük bir ihtilaf yaşandı zira Figer, oyuncusunun Parma'dan tazminat ko-

pararak ayrılması taraftarıydı. Neticede Figer, Parma pes edene kadar bekleme kararı alıyordu ve bu da Alex'in yaklaşık yarım sezon futboldan uzak kalmasına yol açmıştı.

Cruzeiro'da yeniden doğdu

Nihayet Parma ile Juan Figer tazminat hususunda anlaşacak ve böylece Alex, Brezilya'ya geri dönebilecekti. Bu dönemde ona kucak açacak kulüpse, daha öncesinde kiralık olarak formasını giydiği Cruzeiro'ydu. İkinci Cruzeiro döneminde kulüpte yaklaşık iki buçuk sene geçiren Alex, Palmeiras'taki ilk dönemindeki performansının bile üzerine çıkacaktı. Takımın kaptanlığına da getirilen 10 numara, bu süreçte Maicon, Sorin, Gomes, Luisao, Cris, Felipe Melo, Marcio Nobre, Maldonado ve Deivid gibi isimlerle birlikte taşıdığı mavi-beyazlı formayla başarıdan başarıya koştu. Özellikle 2003 sezonunda Minas-Gerais Eyalet Ligi, Brezilya Kupası ve Brezilya Ligi'ni kazanan Cruzeiro, Brezilya'da böylesine bir üçlemeyi başaran ilk takım oldu (ki şu ana kadar da bu alanda tek olmayı sürdürüyorlar). 2003 yazında Fransa'da düzenlenen Konfederasyonlar Kupası'ysa, Türk futbolseverler ile Alex'in ilk tanışmasına vesile olacaktı. Brezilya'nın kalifiye olmak için kazanması gereken, Milli Takımımızaysa beraberliğin yettiği son grup maçında oyuna ikinci yarıda

dâhil olan Alex, 90+3'te ceza sahası üzerinden çektiği şutla skoru 2-2'ye getirmişti. Her ne kadar bu skor Brezilya için yeterli olmadıysa da Türkiye'deki tüm futbolseverler artık onun varlığından haberdardı. Aynı tarihlerde Fenerbahçe'nin yeni teknik direktörü olarak göreve başlayan Christoph Daum da belki de o maçtan itibaren tâbiri caizse Alex'e kafayı takmıştı. 2003-2004 sezonunun devre arasında Alex için şartlar çok zorlandıysa da Cruzeiro'nun Libertadores Kupası'nda yapacağı maçlar ve Alex'in eşinin ilk çocuklarına hamile olması nedeniyle sadece 2004 yaz transfer dönemi için sözleşmekle yetinildi. Aradan yaklaşık altı ay geçtikten sonraysa beklenen transfer nihayet resmiyete döküldü. Alex, Peru'da düzenlenen Copa America'da şampiyonluk yaşayıp kupayı Brezilya kaptanı olarak havaya kaldırdıktan birkaç gün sonra İstanbul'a ayak basıyor ve sarı-lacivertli formayı sırtına geçiriyordu.

Türkiye'de istatistikleri altüst eden başlangıç

Alex'in Türkiye Ligi'nde yıldızlaşmasıysa uzun sürmedi. Henüz ikinci maçında, İstanbulspor karşısında, yeni takımı adına ilk golünü atarken kendisini tutmaya çalışan rakip stoper Yalçın Ayhan'ı önce sağa, sonra sola yatırıp ardından da topu kaleci Oğuz Dağlaroğlu'nun üzerinden aşırması, adeta mütea-

kip sekiz sene içerisinde neler yapacağına dair ufak ipuçlarıydı. Fenerbahçe, o sezonu şampiyon olarak tamamlarken Alex de 24 golle takımının en golcü oyuncusu oluyor, bunun yanına 16 da asist ekleyerek

bu alanda da ligin zirvesine çıkıyordu. 2005-06 sezonuysa genel olarak Fenerbahçe için çok iyi geçtiyse de kâbus gibi bir finalle son buldu ve sarı-lacivertliler son hafta lider olarak gittikleri Denizli deplasmanında berabere kalarak şampiyonluğu ezeli rakipleri Galatasaray'a bıraktı. Buna karşın Alex 15 gol ve 24 asistle yine ligin en çok sivrilen oyuncusu olmuştu. Hatta asist istatistiklerinin tutulmaya başladığı modern zamanlarda bu alandaki en yüksek sayıya da ulaşmıştı.

Fenerbahçe'nin 100. yılını da kapsayan bir sonraki sezon da Alex yine takımının skor liderliğini üstlenmişti. Sarı-lacivertliler, bir önceki sezon sonunda yaşadığı travmaya rağmen yeni teknik direktörü Zico yönetiminde şampiyonluğa ulaşırken Alex de 19 golle gol kralı olmuş, bunun yanında da 12 asist üretmeyi bilmişti. Böylece yıldız oyuncu üç sezonda toplam 110 gole katkıda bulunmuş oluyordu ve bu katkıların sonucunda da takımı iki şampiyonluk kazanmış, bir şampiyonluğuysa son dakikada elinden kaçırmıştı.

Fenerbahçe'de 1950'lerde Lefter efsanesine tanıklık eden şanslı nesil, o günden beri Lefter gibi takımın skor yükünü gerektiğinde tek başına sırtlayabilecek bir yıldızın hayalini kuruyordu. Daha sonra gelen nesillerse, ağabeylerinden, babalarından ve hatta dedelerinden dinledikleri Ordinaryüs'ü seyredelememiş olmanın tesellisini sağlayabilecek bir ismin yolunu gözlüyordu. Özellikle 100. yılda gelen şampiyonlukla birlikte bu kişilerin büyük bir çoğunluğu artık Alex'in Lefter'den sonra gelen en büyük Fenerbahçe efsanesi olduğunu düşünmenin getirdiği huzuru tatmaktaydı. İki efsane 2009 yılının Eylül ayında Büyü-kada'da buluştuğundaysa Türk futbolunda son yıllardaki en güzel fotoğraf karelerinden birkaçı ortaya çıkacaktı.

Şampiyonlar Ligi'nde de asist kralı

Alex'in bundan sonraki en önemli sınavıysa Avrupa kupalarıydı. Zira Fenerbahçe yıllardır Avrupa kupalarında başarıya hasretti (en önemli başarı, Lefter'in de son sezonu olan 1963-64'te Kupa Galipleri Kupa-sı'nda oynanan çeyrek finaldi). 2007-08 sezonuyla birlikte bu hasret de nihayet son bulacaktı. Şampiyonlar Ligi ön elemesinde Anderlecht'i her iki maçta da mağlup eden Fenerbahçe, Devler Ligi'nin ilk turunda da Inter, CSKA Moskova ve PSV Eindhoven gibi güçlü rakiplerle aynı gruba düş-müştü. İlk maçta Inter'i Kadıköy'de tek golle geçen Kanarya, kendi sa-hasında diğer iki rakibiyle oynadığı maçları da kazanacak, deplasman-larda da sadece Milano'dan eli boş dönecekti. Böylece grupta Inter'in ardından ikinci sırayı alan sarı-lacivertliler, tarihlerinde ilk kez Şampi-yonlar Ligi'nde gruplardan çıkma başarısını gösteriyordu.

Fenerbahçe'nin ikinci turdaki raki-biyse son iki sezonda üst üste UEFA Kupası şampiyonlukları yaşayan Sevilla'ydı. Kadıköy'deki ilk maçı 3-2 kazanan Fenerbahçe, rövanşı aynı skorla kaybetse de penaltılar sonucunda gülüyor ve çeyrek finale yükselerek tarihinin en önemli Av-rupa başarısını yaşıyordu. Sarı-lacivertliler çeyrek finalin ilk ayağında İstanbul'da Chelsea'yi 2-1 yenseler de Londra'daki rövanşı 2-0 kaybe-dince turnuvada daha fazla ilerle-yemedi belki ama o sezonun Avrupa'da en çok takdir edilen ekiplerinden biri olmayı da başardı. Alex'inse bu başarı içerisinde ayrı bir başarı hikâyesi vardı. Zira Brezil-yalı yıldız, yaptığı altı asistle Şampi-yonlar Ligi'nde sezonu "asist kralı" olarak tamamlamıştı.

Ne var ki kısıtlı bir kadroya sahip ol-masına karşın Fenerbahçe'ye tari-hinin en büyük Avrupa başarısını yaşatan, ligdeyse şampiyonluğu son haftalarda ezeli rakibi Galatasaray'a

kaptıran Zico ile yollar, o söz ko-nusu kısıtlı kadronun "yürüye yü-rüye şampiyon olması gerektiği" savına dayanılarak ayrılmıştı. Bunun ardından, İspanyol teknik direktör Luis Aragones ile girilen 2008-09 sezonunda bir türlü isteni-len sonuçlar alınamadı ve takım altı yıl sonra ilk kez ilk ikinin dışında kalarak sezonu dördüncülükle ta-mamladı. Sonraki sezonsa II. Daum dönemi başladı. Lâkin son haftaya lider giren takım, kaderin garip bir cilvesi sonucunda o sezon belki de en iyi oyununu oynadığı maçta Trabzonspor ile 1-1 berabere kalınca şampiyonluk kupası son kavşakta yol değiştirerek Bursa istikametine saptı. Alex, bu iki sezonda 11'er gol ve bir o kadar asistle her şeye rağ-men yine iki alanda da takımın lider oyuncusu konumunda bulunduyorsa da onun istatistiklerindeki sayısal gerilemeyi görenler, 33 yaşını dol-

durmak üzere olan oyuncunun ku-lüpteki miadını yavaş yavaş doldur-duğunu düşünmeye başlamışlardı.

Kocaman ile yıldızı barışmadı

Bu düşünceye, o esnada sportif direktörlük sıfatının yanına teknik direktörlük sıfatını da eklemiş olan Aykut Kocaman da muhtemelen dâhildi. Zira genç teknik adam yeni görevine başladıktan sonraki ilk basın toplantılarından birinde nedense Alex ile son beş sezonda bir kez şampiyon olunduğunun altını çizme ihtiyacı hissetmişti. Alex ile Kocaman arasındaki gerginliğin su üstünde görülen ilk noktası da buydu.

Kocaman'ın Alex'siz oyun deneme-leriyse o dönemde bir türlü pozitif sonuç vermemekteydi. Şampiyon-lar Ligi ön elemesinde Young Boys ile deplasmanda oynanan ilk maçta takım 2-1 öndeyken Alex oyundan alınmış ve maç 2-2 sona ermiş, rövanştaysa Young Boys'un 1-0 önde kapattığı ilk yarının ardından Alex çıkmış, yerine Selçuk girmiş ve maç da bu skorla tamamlan-mıştı. Ligde de ilk önemli maç olan Trabzon deplasmanında Alex maça yedek başlamış ve Fenerbahçe 3-2 geri düştükten sonra son 15 daki-kada oyuna alınmış ancak skor değişmemiş, bir diğer önemli derbi olan Beşiktaş maçında da Fener-bahçe maçı 1-0 önde götürürken Alex oyundan alınmış ve karşı-laşma 1-1 sona ermişti.

Alınan bu olumsuz sonuçlardan sonra "Alex'siz takım denemeleri-nin" bir süreliğine rafa kalkması kaçınılmazdı. Ne tesadüftür ki Alex'e dokunulduğu dönemde ligde kör topal giden ve lider Trabzon-spor'un dokuz puan gerisine düşen Fenerbahçe, söz konusu "iade-i dokunulmazlığın" ardından son 18 maçın 17'sini kazanıyor ve şam-piyonluğa ulaşıyordu. Ligde 28 golle gol krallığına ulaşan Alex ayrıca 14 golle asist kralı da olmuş ve başlan-

gıcında yaşlandığı iddialarının dil-lendirildiği sezonda belki de kariye-rinin en verimli günlerini geçirmişti. 2011 yazında Türkiye'nin günde-mine bomba gibi düşen şike davası neticesinde önemli oyuncuların kadrodan ayrılması ve spekülâs-yonlarla dolu bir süreçten geçilmesi, doğal olarak takımın performansı-nın da düşmesine yol açmıştı; haliyle Alex de bir önceki sezonki müthiş etkinliğinden uzaktı. Kaptan buna rağmen 14 golle takımın yine en golcü ismiydi ve son maçta Kadıköy'de Galatasa-ray'ın mağlup edilmesi halinde şampiyonluğa ulaşılabilirdi. Fakat o maçta Alex sakat olduğu gerekçesiyle 75 dakika kenarda tutuldu. Karşılaşmanın golsüz sona ermesiyle birlikte de sarı-kırmızılı ekip, ezeli rakibinin sahasında şampiyonluk kupasını kaldırmanın sevincini yaşadı. Üç gün sonra Bur-saspor ile oynanan kupa finalinde Alex'in sahada olması ve 4-0 kaza-nılan maçta bir gol atıp üç de asist yapmasıysa Galatasaray maçındaki yedekliğinin ciddi biçimde sorgu-

lanmasına yol açtı. Yine de Aykut Kocaman belli ki Alex'le daha fazla çalışmayı düşün-müyordu ve 2012-13 sezonu başla-madan önce hazırlık kampında artık Alex'siz oynamaya alışmaları gerektiğini bir kez daha açıkça ifade etti. Ardından Şampiyonlar Ligi ön elemesinde Spartak Moskova dep-lasmanında Alex'in 90 dakika kulü-bede oturması gerilimi arttırdı ve Brezilyalının daha sonra Twitter'dan hocasını "kıskançlıkla" suçlaması ve bunun neticesinde ilk lig ma-çında kadroya alınmaması üzerine de ipler kopma noktasına geldi.

Yürekleri burkan ayrılık

Aslında bu noktadan sonra yaşa-nanlar, Alex'siz oynamanın yine çok kolay olmayacağını gösteri-yordu zira Spartak ile oynanan rövanş maçına da onsuz başlanmış ve rakibin 60 dakikayı 1-0 önde geçmesinden sonra Alex'in oyuna girmesiyle takım canlanmış, maçsa 1-1 sona ermişti. Avrupa Ligi'nde Marsilya'yla oynanan maçtaysa

Alex sahadayken 2-0 önde olan Fenerbahçe, Alex'in çıktığı son yarım saatte kalesinde goller göre-rek 2-2'lik beraberliğe razı olmuştu. Bir bakıma takım Avrupa'da Alex'le oynadığı son 90 dakikalık sürede 3-0 galipken, Alex'siz oynadığı son 90 dakikalık süredeyse 3-0 mağ-luptu. Fakat ligde oynanan Trab-zonspor ve Kasımpaşa maçlarında istenen sonuçların alınamaması sonrasında önce Alex'in kadro dışı bırakıldığı haberi geldi, kısa süre sonra da Alex'in sözleşmesini feshettiği öğrenildi. Gerek Alex'in taraftarlar tarafından yaptırılan heykelinin açılışından sadece iki hafta sonra kulüple ilişkisinin kesilmesi, gerekse bunun sonrasında yaşananlar her futbol-sever için acı verici gelişmelerdi. Geri dönüşü olmayan nokta çoktan geçilmişti ve Alex için de istikamet artık doğduğu topraklardı. Efsane isim futbola başladığı Coritiba'ya dönerken ardında milyonlarca kırık kalp bırakacaktı.

Alex, 2013 yılına girilmesiyle birlikte Coritiba formasını sırtına geçiri-yordu. Baba ocağında ayağının to-zuyla Parana Eyalet Ligi'ni kazanma başarısını gösteren yıldız oyuncu, burada oynadığı 17 maçta 15 kez fileleri havalandırarak kariyerinin bu son bölümüne hayli etkileyici bir başlangıç da yapmıştı. Ardından başlayan Brezilya Serie A ise, el-bette Parana Ligi'ne göre çok daha zorluydu. Yine de Alex 38 maçın 29'unda oynuyor ve 12 gol atarak Coritiba'nın en skorer ismi oluyordu. Fakat Alex haricinde sıradan isim-lerden müteşekkil bir kadrosu olan Coritiba ligi 11. sırada tamamlayabil-mişti. Alex, kariyerinin son sezonundaysa artan sakatlık sorunlarının da etkisiyle fazla oy-nama şansı bulamayacaktı. Böylece 2014'ün Ekim ayına gelindiğinde, sene sonunda futbolu bırakacağını resmen açıklayan Alex, yeşil saha-lardaki son maçınaysa 7 Aralık'ta, Coritiba'nın Bahia ile yaptığı ve 3-2 kazandığı karşılaşmada çıktı.

Zidane geleneği sürdürdü

Real Madrid'de göreve geldiğinden bu yana takımın sergilediği performansta büyük pay sahibi olan Zinedine Zidane, Real Madrid geleneğini sürdürdü. Üst üste kazanılan iki Şampiyonlar Ligi'nin ardından art arda ikinci Süper Kupa da geldi. Manchester United cephesinde ise sıkıntılar sürüyor. Her ne kadar UEFA Avrupa Ligi kazanılarak Şampiyonlar Ligi vizesi alınsa da sahadaki oyun kimseyi tatmin etmiyor.

Bu sezonun UEFA Süper Kupa'sı iki dev karşı karşıya getirdi. Son iki sezonun Şampiyonlar Ligi şampiyonu Real Madrid ile Alex Ferguson'un teknik direktörlüğü bırakmasının ardından ilk defa geçtiğimiz sezon

Avrupa arenasında finale ulaşabilen ve UEFA Avrupa Ligi'ni kazanan Manchester United, Üsküp'te kozlarını paylaştı. Maç öncesi Makedonların hazırlanmış olduğu açılış gösterileri büyük beğeni topladı.

Özellikle yerel halk dansları gösterisi ve daha sonra çocukların farkındalık yaratma adına gerçekleştirdiği gösteri herkesten büyük alkış aldı. Maç ise Real Madrid'in oyuna hâkimiyeti ile başladı. İlk düdükten

itibaren topu ayağında tutan ve sabırlı paslarla United'ın ceza sahasına yaklaşan eflatun-beyazlılar, ilk tehlikeyi de Gareth Bale ile yakaladı. Soldan gelen ortada altı pasta boşa kalan yıldız futbolcunun son anda ayağını uzatarak yaptığı vuruş, üstten dışarıya çıktı. Kaçan bu net pozisyon da bizlere aslında karşılaşmanın nasıl geçeceğine dair ufak da olsa ipucu veriyordu. Jose Mourinho, sezon öncesi takımını değerlendirdiği bir konuşmada "Şu an futbolda Valencia'dan daha iyi bir sağ bek yok" demişti. Ancak daha

maçın başında Isco ve Marcelo, Valencia'nın kanadından tehlikeli pozisyonlar yaratmaya başlamıştı. Bunlardan birinin sonunda da maçın ikinci tehlikeli pozisyonu geldi. Sol taraftan kazanılan köşe vuruşunu Toni Kroos kullandı. Ceza sahası içinde iyi yükselen Casemiro'nun kafayla yaptığı vuruş üst direktten geri döndü. Dakikalar 16'yı gösteriyordu ve Real Madrid kupa için ne kadar ciddi olduğunu yarattığı üst üste tehlikelerle gösteriyordu. Kırmızı Şeytanlar ise bu baskıya bir türlü cevap veremiyordu. Real

Madrid'in baskısı devam etti ve 24'üncü dakikada maçın ilk golü geldi. Rakip yarı sahaya yerleşen eflatun-beyazlılar, Manchester United ceza sahası etrafında boşluk ararken, bu boşluğu Dani Carvajal ve Casemiro ikilisi yarattı. Rakip saha ortasında topla bulan Carvajal, ceza sahasına havadan harika bir top yolladı. Ceza sahası çizgisinde boşluk kovalayan Casemiro ise topa iyi hareketlendi ve kayarak sol ayağıyla yaptığı tek vuruşla, topu ağlarla buluşturmayı başardı. Teknik direktörlüğe Zinedine Zidane geldikten sonra hem oyununda hem de Real Madrid kariyerinde seviye atlayan Brezilyalı futbolcu, bir kritik maçta daha sahneye çıkarak takımı için ne kadar önemli olduğunu bir kez daha göstermiş oldu. Golden sonra iki takımın oyun anlayışında çok bir değişiklik olmadı. Real Madrid topa yine hâkimdi ancak bu Manchester United'lı futbolcuların ve Jose Mourinho'nun da tercihiydi aynı zamanda. Fakat kapılan toplar sonrası futbolcuların yaptıkları hamleler Real Madrid kalesinde tehlike yaratmanın çok gerisindeydi. Set hücumu denemeleri de özellikle Madrid orta sahasının dinamizmine ve iyi alan kapatmasına takılıyordu. İlk yarı bu skorla sona erdi ve takımlar soyunma odasına döndü. Real Madrid ikinci yarıya da topa sahip olarak ve Manchester United kalesine hücum ederek başladı. Başlama düdüğünden iki dakika sonra da orta saha oyuncusu Kroos ile ikinci yarının ilk tehlikesi geldi. Ayağa paslarla United ceza sahası önünde tehlike kovalayan eflatun-beyazlılar, topu ceza sahası önünde Alman futbolcuyla buluşturdu. Sol ayağıyla harika bir şut çıkaran

Kroos'un topunu kaleci De Gea güçlükle uzanarak kornere çeldi. Bu pozisyonundan sonra da Real Madridli futbolcuların iştahlı oyunu devam etti. Rakip üzerine etkili paslarla giden eflatun-beyazlılar, 52'nci dakikada Isco'nun ayağından ikinci golü buldu. Gareth Bale'in harika asistiyle ceza sahası içinde topla buluşan İspanyol futbolcu, yaptığı soğukkanlı vuruşla kaleci De Gea'yı avlamayı başardı ve skoru 2-0'a getirdi. Özellikle gol öncesi Karim Benzema'nın sol kanatta topu saklaması ve ısrarla ceza sahası içine aktarması, Isco'nun, Bale ile yaptığı ver-kaç, izleyenlere büyük keyif verdi. Golden hemen sonra Manchester United da maçtaki en net pozisyonunu yakaladı ancak yeni transfer Lukaku, topu ağlarla buluşturmayı başaramadı. Sağ taraftan gelen ortada, penaltı noktasında bomboş kalan Pogba kafayı vurdu. Navas üzerine gelen topu güçlükle çeldi ve top, altı pasta boşa kalan Lukaku'ya geldi. Belçikalı futbolcunun bomboş pozisyonda gelişine yaptığı vuruş ise üstten farklı bir şekilde dışarıya çıktı. Maçın başından bu yana kovalanan bu fırsat da harcanmış oldu. Buna rağmen Real Madrid'in de durmaya niyeti yoktu. United kalesine yüklenmeye devam etiler ve bu kez de Gareth Bale ile net bir pozisyona girdiler. Ancak yıldız futbolcunun ceza sahası içinden yaptığı vuruş üst direktte patladı ve top oyun sahasına geri döndü. Topun hemen dönüşünde ise Manchester United'ın golü geldi. Kırmızı Şeytanların yeni transferi Nemanja Matic'in ceza sahası önünden yaptığı vuruşu kaleci Navas yine sektirdi ve top bir kez daha boştaki Lukaku'nun önünde kaldı. Yıldız futbolcu bu kez düzgün bir vuruşla topu ağlarla buluşturmayı başardı. Gol 62'nci dakikada geldi. Ancak bu dakika-

dan sonra iki takım da kayda değer bir pozisyon yakalayamadı. Ta ki 80'inci dakikaya kadar... Maçın son bölümüne girilirken, rakip sahanın ortasında topla buluşan Henrikh Mkhitaryan, rakip defans arkasına sarkan Marcus Rashford'u topla buluşturdu. Kaleci Navas'la karşı karşıya kalan İngiliz futbolcu, topu Kosta Rikalı kaleciye nişanladı. Maçın neredeyse tamamında silik bir oyun ortaya koyan Kırmızı Şeytanlar, karşılaşmanın sonunda eşitliği sağlama fırsatını da bu şekilde harcamış oldu. Uzatma dakikalarında Lucas Vazquez'in muhteşem çalımlarla yarattığı pozisyonda Asensio ile bir fırsat daha yakalayan Real Madrid, kaleci De Gea'ya takıldı ve maç bu skorla sona erdi. Bu sonuçla Real Madrid, iki sezon art arda kazandığı Şampiyonlar Ligi kupasının ardından

UEFA Süper Kupa'yı da art arda ikinci kez, toplamda ise dördüncü kez müzesine götürmüş oldu.

Zidane Koleksiyonu

2015-16 sezonunun ortasında Rafa Benitez'den boşalan teknik direktörlük koltuğuna oturan Zinedine Zidane, göreve başladığı andan itibaren kendine inananların güvenini boşa çıkarmamaya devam ediyor. Bu görev için henüz erken olduğunu ya da hazır olmadığını düşünenleri de son iki sezondur kazanılan kupalar bir yana takımın sahada ortaya koyduğu oyunla haksız duruma düşürmüş durumda. Real Madrid'de görev yaptığı süre boyunca İtalyan teknik adam Carlo Ancelotti'nin yardımcılığını yapan, o görevden ayrıldıktan sonra da genç takım antrenörlüğüne getirilen Fransız futbol

adamı, Rafa Benitez'in sezon başından itibaren takıma oynattığı kötü futbol ve saha sonuçlarının ardından bu göreve layık görülüyordu. O sezonu Barcelona'nın bir puan gerisinde ikinci olarak bitirseler de Şampiyonlar Ligi'ni Atletico Madrid'e karşı oynadıkları final maçı sonrası kaldırmayı başarmışlardı. Sahada hücumla dönük, aynı zamanda enerjik ve mücadeleci bir takım yaratan Fransız teknik adam, yönetimin ve taraftarın da güvenini hemen arkasına almayı başardı. Aynı zamanda kulübün yıllar boyunca sürdürdüğü transfer politikasını da anında değiştirmeyi bildi. Her sezon maliyetli ve sükseli transferler yaparak takıma büyük yıldızları kazandırmaya alışık Real Madrid yönetimini de frenledi. Yeni sezona mevcut kadro korunarak girildi; sahadaki güçlü oyun Cristiano Ronaldo ve Sergio Ramos'un saha içi liderliği ile birlikte geçtiğimiz sezon bu kez çifte kupayla sonlandı. La Liga'da şampiyonluğa ulaşan Real Madrid, Şampiyonlar Ligi'ni de art arda ikinci kez kazanmayı başardı. Bu yaz transfer dönemini de sakin geçiren eflatun-beyazlılar, Atletico Madrid'ten 19 yaşındaki sol bek Theo Hernandez ve Real Betis'ten 20 yaşındaki orta saha oyuncusu Dani Ceballos'u kadrosuna kattı. Genç ve potansiyelli oyunculara yatırım yapmaya başlayan ve şampiyon kadrosunu korumayı başaran başkent temsilcisi, Manchester United karşısında bu sezon da ne kadar iddialı olduğunu tüm futbolseverlere gösterdi. Sahadaki ezici oyun da bu iddianın en güçlü dayanağı. Süper Kupa'da tüm maç boyunca United'ın oyuna ortak olmasını bırakın topa bile sahip

olmasına izin vermemeleri büyük dikkat çekti. Özellikle orta sahada Casemiro, Modric, Kroos üçlüsü şu an dünya futbolunun performans ve yetenek olarak birlikte oynayan en iyi orta saha üçlüsü olarak dikkat çekiyor. Real Madrid'in sahadaki güçlü oyununun temelini de bu üç futbolcu oluşturuyor. La Liga'da Neymar'ın gidişiyle büyük kan kaybı yaşayan Barcelona, bu satırların yazıldığı tarihe kadar daha Brezilyalı yıldızın boşluğunu dolduramamıştı. Borussia Dortmund'lu Dembele söylentisi gerçeğe dönüşecek mi göreceğiz ancak, her ne kadar potansiyel ve yetenek olarak muhteşem bir oyuncu olsa da Dembele'nin, Neymar'ın boşluğunu doldurabileceğini ya da Barcelona'ya neler katacağını şimdiden kestirmek güç. Bir de göreve yeni başlayan teknik direktör Ernesto Valverde'nin bu yarışı kaldırıp kaldıramayacağı da soru işareti. O yüzden Real Madrid bu sezon da La Liga'nın 1 numaralı favorisi olarak sezona başladı. Şampiyonlar Ligi'nde ise önlerinde yine zorlu bir yolculuk olacak. Ancak Süper Kupa finali bize gösterdi ki, bu sezon da tıpkı geçtiğimiz sezon olduğu gibi Real Madrid finale kadar ulaşma potansiyeline sonuna kadar sahip.

Mourinho'nun gerçekçiliği

Portekizli teknik adam Mourinho'nun son dönemlerde aldığı en büyük eleştiri gerçekçiliği ve huysuzluğu üzerine. Real Madrid ve son Chelsea macerasında kulüplerden gönderilmesine neden olan takım içi huzursuzlukları henüz United'da yaşamadı. Ancak sahadaki oyun kimseyi mutlu edebilmiş değil. İsteddiği takımı kurma fırsatı da sonuna kadar verilen Portekizlinin bu yönde de neredeyse hiçbir baha-

nesi yok. Geçtiğimiz sezon transfer rekoru kırılarak transfer edilen Paul Pogba ve bu sezon 75 milyon sterlin karşılığında kadroya katılan Romelu Lukaku, takıma seviye atlatabilecek isimler. Bunların yanı sıra son Chelsea macerasındaki gözdesi Nemanja Matic'e de bu yaz kavuşan Mourinho, geçtiğimiz sezon ön libero pozisyonunda yaşadığı eksikliği de çok sevdiği bir futbolcuyla doldurmuş oldu. Ancak tüm bunlara rağmen Süper Kupa'da sahadaki oyun büyük hayal kırıklığı yaşattı. Mourinho'nun gerçekçi futbol anlayışı herkesin malûmu. Ancak topu rakibe bırakarak ortaya konan silik oyun hiç kimseyi tatmin etmedi. Ki bu oyunla değil Avrupa arenasında, Premier Lig'de de hayal kırıklığıyla dolu bir sezon daha yaşanacağını öngörmek çok da kötümserlik olmaz. Ancak bu oyun tarzını özellikle de Düşler Tiyatrosu olarak adlandırılan Old Trafford'da izlemeye alışık olmayan Manchester United taraftarı ne kadar daha sabredebek göreceğiz. Ya da Portekizli teknik adam inadından vazgeçecek mi? Amerika kampında farklı sistemler deneyen ve son dönemde

dünya futbolunda tekrar popüler olan üçlü sistemle takımını sahaya süren Mourinho, eğer işler yolunda gitmezse inadını kıracak bir görüntü sergiledi. Fakat dizilişten daha da önemlisi oyuncularına aşılama çalıştığı oyun anlayışı. Bu anlayış da onun takımını başarıya götürmek için en gerçekçi anlayış olarak gördüğü ancak izleyenleri sıkı gerçekçiliği. Geçtiğimiz sezon UEFA Avrupa Ligi'ni kazanmayı başararak tekrar elit seviyeye ulaşan Kırmızılılar, ligi altıncı sırada bitirmiş olmalarına rağmen Şampiyonlar Ligi'nde mücadele edecek. Ancak Real Madrid karşısında sergiledikleri oyun, daha bu seviyenin çok gerisinde olduklarını bize gösterdi. Kadro kalitesi olarak büyüklerle aynı seviyede olmalarına rağmen, sahadaki oyunun seviyesinin daha da artması ve geliştirilmesi şart. Bu konuda Portekizlinin yapacağı çok şey var gibi gözüküyor. Ancak onun neyi seçeceği çok önemli. Taraftara seyir zevki vermek mi, yoksa tüm gerçekçiliğiyle sadece başarıya odaklı futbol oynatmak mı? Bunu sezon ilerlerken göreceğiz.

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DYO, ay yıldız başarılar diler.

Millî Takım dünyaya açılan pencere

Rasim Artagan

1

1 Ocak 2001 Lüleburgaz doğumusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin?

Çocukluğum iyi geçti diyebilirim. Hep futbolla iç içeydim. Lüleburgaz'da 12 yaşına kadar kaldım. Oradaki hayatım için okul ve futboldan ibaretti diyebilirim.

Aileni tanıyabilir miyiz? Ne işle meşguller?

Annem de babam da Lüleburgaz'da tekstil fabrikasında çalışıyor. Bir ağabeyim var. O da benim gibi futbol oynuyor. Amatör olarak 1915 Çerkezköyspor'un formasını giyiyor. Benden 7 yaş büyük.

Okul hayatın hakkında bilgi verir misin?

12 yaşında Altınordu'ya geldim. 8. sınıfa kadar okudum. Daha sonra açık liseye geçiş yaptım. Halen de devam ediyorum. Liseyi bitirdikten sonra da üniversiteye gitmek istiyorum. Derslerim çok iyi. Altınordu'da açıktan ders alıyoruz. Çünkü kulübümüzde eğitime büyük önem veriyorlar.

Çocukluk yıllarına geri döndüğümüz zaman futbolla nasıl

tanıştın?

Babamın daha önceden amatör futbol geçmişi var. Ağabeyim de futbol oynadığı için ilk önce futbol okullarında devam ettim. Ağabeyim de kuzenim de futbol oynadığı için Lüleburgazspor'un altyapı maçlarına gidiyordum. Bir gün kuzenimin idmanını izlemeye gittiğimde Yüksel Gündüçioğlu Hocam canım sıkılmasın diye beni idmana aldı. Babamla top oynuyorduk kenarda. Yüksel Hocam bana malzeme verdi ve idmana dâhil etti. O idmanda da beni çok beğendi. Sonra yine çağırdı ve lisansım çıktı. Bu şekilde altyapıya girdim.

Baban daha önce nerede oynamıştı?

Babam Lüleburgaz civarındaki takımlarda oynamıştı. Futbolu çok seviyor. Lüleburgaz'daki amatör maçları izlemeye gider. O da söylemişti; "Bu çocuk olur" demişti.

Bir savunma oyuncusuna dönüşmen nasıl oldu?

Aslında ben en başında defans oynamak istemiyordum. Niyetim ağabeyim gibi forvet oynama-

Altınordu'nun altyapısında forma giyen 16 yaşındaki stoper, Genç Millî Takımlarımızın umut bağıladığı isimlerden biri. Uzun boyu ve çok iyi kullandığı ayaklarıyla ideal bir savunma oyuncusu. Millî Takımlarda forma giymenin çok önemli bir vitrin olduğunu düşünüyor ve önce Bundesliga'da ardından da Premier Lig'de oynamanın hayalini kuruyor.

Bir gün kuzenimin idmanını izlemeye gittiğimde Yüksel Güdücüoğlu Hocam canım sıkılmasın diye beni idmana aldı. Babamla top oynuyorduk kenarda. O idmanda da beni çok beğendi. Sonra yine çağırdı ve lisansım çıktı. Bu şekilde Lüleburgazspor'un altyapısına girdim.

Defans oynamak istemiyordum. Niyetim ağabeyim gibi forvet oynamaktı. Ancak babam benim hep stoper olarak daha iyi oynayacağımı söylüyordu. Lüleburgaz altyapısında defans oyuncusu olarak başladım. Baba sözü dinledim. İyi ki de dinlemişim.

86

Antalya'da okullararası bir turnuvada ve sonra da Türkiye Şampiyonalarında Alp Özer ve Serhat Pekmezci beni görüp beğendi. Aslında 3-4 takım daha beni istiyordu. Ailemle konuştuk ve Altınordu'nun en doğru tercih olduğuna karar verdik.

Altınordu hayat okulu gibi. İyi birey, iyi vatandaş, iyi futbolcu kimliğini vermeye çalışıyor bize. Özel İngilizce ve satranç dersleri alıyoruz. Tesisin içindeki tarlamızdan domates, karpuz, biber topluyoruz. Besi damımız var. Yumurta topluyoruz, kuzulara yem veriyoruz.

maktı. Ancak babam benim hep stoper olarak daha iyi oynayacağımı söylüyordu. Lüleburgaz altyapısında defans olarak başladım. Baba sözü dinledim. İyi ki de dinlemişim.

Fiziğin o zaman da bu kadar iyi miydi?

Yaşıtlarıma göre fark edilen bir oyuncuydum. Lüleburgaz'daki hocam beni 2-3 yaş büyüklerin arasında idmanlara alıyordu.

Bir sezon sonra Türkiye'nin çok önemli altyapı kulüplerinden olan Altınordu ile yolun kesişti. Transferin nasıl gerçekleşti? Seni kim keşfetti?

Antalya'da okullararası Danone Turnuvası vardı. Orada Alp Özer Hocam beni beğendi. Sonra da Türkiye Şampiyonalarına gittim. Aslında üstümde Yüksel Güdücüoğlu Hocamın çok emeği vardı.

Beni hep 2-3 yaş büyüklerle birlikte Türkiye Şampiyonaları'nda oynattı. Alp Özer ve Serhat Pekmezci beni oralarda görüp beğendi. Aslında 3-4 takım daha beni istiyordu. İzmir'e denemeye gittim. Bir hafta kaldım. Ama ilk başlarda İzmir, Lüleburgaz'a çok uzak diye kalmak istemedim. Sonra ailemle oturup konuştuk ve Altınordu'nun en doğru tercih olduğuna karar verdik.

Altınordu tüm yaptıklarıyla çok özel bir kulüp ve bunu da tüm Türkiye yakından görüyor. Bu bünyenin içindeki bir oyuncu olarak altyapı çalışmalarını bize nasıl anlatırsın?

Altınordu futbolu meslek olarak öğretmenin yanı sıra bizi hayata da hazırlıyor. Hayat okulu gibi aslında... İyi birey, iyi vatandaş, iyi futbolcu kimliğini vermeye çalış-

ıyor bize. Özel İngilizce ve satranç dersleri alıyoruz. Tesisin içinde küçük bir tarlamız var. Oraya gidip domates, karpuz, biber topluyoruz. Besi damımız var. Kuzular, inekler, tavuklar var. Yumurta topluyoruz, kuzulara yem veriyoruz. Kişisel gelişimimiz açısından da çok önemli bir kulüp Altınordu.

Altınordu son dönemde Türk futboluna Çağlar Söyüncü, Cengiz Ünder gibi yıldızlar kazandırdı. Bu iki başarılı örnek Altınordu'nun bünyesindeki genç futbolcuları nasıl etkiliyor?

Tabii ki bizim için en önemli örnekler onlar. Bize çok iyi yol gösteriyorlar. Doğru kararları verip, doğru takımlara gitmeleri ve oradaki örnek davranışları, bizim de yolumuzu çiziyor. İkisini de yakinen izleme fırsatı bulduk. Bu durum bizi motive ediyor. İlerisi için çok güzel bir yol bizim için. Hepimiz, "Neden olmasın?" diyoruz.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün senin geldiğin noktada değil. Birçoğu futboldan koptu ancak sen futbolcu oldun ve ay-yıldızlı formayı giyiyorsun. Bugün baktığın zaman o arkadaşlarından neyi farklı yaptığını düşünüyorsun?

İlk önce doğru karar vererek Altınordu'yu seçmem diyebilirim. Düzenli yaşam, beslenme, dinlenme, uyku, doğanın içinde yaşamak ve çok çalışmak, istemek. Farkında olmak... Bunları yaptım. Babam Taşkın Gündüz'ün önemli katkılarını da sayabilirim. Böyle bir aileye sahip olmak ve doğru kararları almak beni futbolcu yaptı. Beni her zaman cesaretlendirdiler. Altınordu'ya gittiğim zamanlarda zorluk çekmişim. Ama hiçbir zaman Altınordu'dan ayrılmayı düşünmedim. Çünkü ailem beni her zaman cesaretlendirdi. Annemin, babamın, ağabeyimin üzerimde çok etkisi var. Altınordu oyuncuyu her şeyiyle alıyor. Karakter çok önemli. Karakteri bozuk olan oyuncular alsalar bile çok geçmeden eliyorlar.

Düzenli yaşam, beslenme, dinlenme, uyku, doğanın içinde yaşamak ve çok çalışmak, istemek. Farkında olmak... Bunları yaptım. Babam Taşkın Gündüz'ün önemli katkılarını da sayabilirim. Böyle bir aileye sahip olmak ve doğru kararları almak beni futbolcu yaptı.

Defans oyuncusu olmana rağmen özellikle geçen sezon çok sayıda gol attığını görüyoruz. Hocalardan ileri çıkman konusunda bir telkin mi alıyorsun?

Defans oynasam bile boş alanlar buldukça ileri çıkıyorum. Pozisyonlar yakalıyorum. Çoğu golümü bu şekilde attım. Forvet yeteneklerim de var. Hocalarım da bunu söylüyor. **Milli Takımlara yabancı bir oyuncu değilsin. U14, U15 ve U16 Millî Takımlarında bugüne dek 22 kez oynamışsın. Millî Takım kamplarını bize nasıl anlatırsın?**

Lüleburgaz'dan çıkıp Millî Takım kamplarına gelmek benim için çok gurur vericiydi. Kendime, "Böyle devam edeceğim" dedim. Çalışmaya devam ettim. Hiçbir zaman

"Oldum" demedim. Çalışmayı bırakmadım. Millî Takım kampları benim için çok çok özel... Şu an basamaklar devam ediyor. Yine aynı heyecan var içimde. Hedefler de büyüdü. Hedefler daha ciddiyete bindi artık. U17'de artık iyice yarışmacı oluyoruz.

Bugün ilk kez U17 Millî Takım kadrosundasın. Ekim ayında U17 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda Çek Cumhuriyeti'nde Çek Cumhuriyeti, İsrail ve Ermenistan'la aynı grupta maçlara çıkacağız. Bu zorlu karşılaşmalar için ne düşünüyorsun?

Grup iyi aslında... Bu grubu kolay bir şekilde kapatırız diye düşünüyorum. Bu turu geçip önce Elit Tur'a, sonra da finallere kalmak istiyoruz. Çek Cumhuriyeti ile daha önce maç yapmış ve yenmiştik.

Millî Takım düzeyinde böylesine büyük turnuvalarda forma giymek, dünya futbol piyasasının da vitrine çıkmak anlamına geliyor. Bu durum için ne diyeceksin?

87

Lüleburgaz'dan çıkıp Millî Takım kamplarına gelmek benim için çok gurur vericiydi. Kendime, "Böyle devam edeceğim" dedim. Çalışmaya devam ettim. Hiçbir zaman "Oldum" demedim. Çalışmayı bırakmadım. Millî Takım kampları benim için çok çok özel.

Daha fazla güçlenmem gerektiğini düşünüyorum. Çünkü defans oyuncusuyum. Fiziğimin güçlenmesi gerekiyor. Ekstra çalışmalar yapıyorum. Stopere göre tekniğimin iyi olduğunu düşünüyorum. Geriden oyun kurmam iyi. Ama yine de çalışmayı bırakmıyorum. İyiyim diye bırakmak olmaz.

Bizim için çok önemli turnuvalar... Dünyadaki bütün ekol takımların scoutları orada olacaktır. Böyle turnuvalar bizim konsantre olmamızı sağlıyor. Dış dünyaya açılıyor. Bu açıdan bizim için çok iyi oluyor. Bizi motive ediyor. **Kendinde eksik gördüğün yönler hangileri?**

Daha fazla güçlenmem gerektiğini düşünüyorum. Çünkü defans oyuncusuyum. Fiziğimin güçlenmesi gerekiyor. Ekstra çalışmalar yapıyorum. Stopere göre tekniğimin iyi olduğunu düşünüyorum. Geriden oyun kurmam iyi. Ama yine de çalışmayı bırakmıyorum. İyiyim diye bırakmak olmaz. Özel olarak çalışmalara devam ediyorum.

Altınordu'da millî oyuncuların fazla olması nasıl bir hava estiriyor?

Hep üretmeye devam ediyoruz. Millî oyuncuları arttırmaya çalışıyoruz. Hocalarımız da emeklerinin karşılığını aldıkları için gururlanıyorlar.

Altınordu'da kendinden küçük yaştaki oyuncularla sohbet ediyor musun? Deneyimlerini onlarla paylaşıyor musun?

Evet, tabii ki... Biz Metin Oktay Tesisleri'nde 14, 15, 16, 17 ve 19 yaş grubu olarak kalıyoruz. Vakit buldukça kardeşlerimize nasihatler vermeye çalışıyoruz. Kendilerine uyarılarda bulunuyoruz. İdmanlarını, maçlarını izliyoruz.

Bugün ileriye baktığında kendini nerede görmek istiyorsun? Hedeflerin neler?

İlk önce hedefim Altınordu A Takı-

mı'nda oynamak... Sonra A Millî Takıma yükselmek istiyorum. Sonra da Avrupa'ya transfer olmak amacındayım. İlk önce Bundesliga, ardından Premier Lig'e gitmek istiyorum.

Bundesliga kararında Çağlar Söyüncü'nün Freiburg'a transfer olmasının etkisi var mı?

Tabii Çağlar abinin etkisi var. Beğendiğim bir lig... Bu iki lig bence dünyanın en iyi ligleri. Kendime hedef koydum. Bundesliga'ya gitmek istiyorum ilk önce... Basamak basamak... Sonrasında İngiltere'ye gitmek istiyorum.

Futbol dünyası bugüne kadar silinip giden sayısız genç yetenek gördü. Bu tehlikeden nasıl koruyorsun kendini?

Düzenli yaşamaya çalışıyorum. Kötü örnekleri görüyorum. Bunlar benim için bir ders oluyor. Bunlara yakalanmıyorum. Hocalarımın da

çok etkisi oluyor zaten...

Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. Sen kendine kimleri, hangi özellikleri nedeniyle örnek alıyorsun?

Oyun tarzımı benzettiğim için Sergio Ramos'u örnek alıyorum. Hırslı, sert bir oyun stili var. Ayakları iyi. Kendimi ona benzettiğim için onu örnek alıyorum.

Boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun? Hobilerin neler?

Zaten haftanın 6 günü tesisteyiz. Ders alıyoruz. Çift idman yapıyoruz. Bir gün dışarı çıkma şansımız oluyor. Onda da sinemaya gidiyoruz. Kuşadası ya da İzmir'e gidiyoruz. Kulübümüz bizi sinemaya, tiyatroya, kitap fuarına götürüyor. Böyle etkinlikler düzenliyor. Ailemle ayda bir görüşüyorum. Ben gidiyorum, onlar geliyor. Onlar gelince kulübümüz misafir ediyor kendilerini. Maçlarımızı izliyorlar.

tadelle®

TÜM DÜNYA SESİNİ DUYANA KADAR

#kazantürkiye

Başakşehir ve Konya'nın şansı hiç de az değil

Avrupa Ligi'nde ilk tur grup aşaması geldi çattı. Türkiye'yi temsil edecek takımlardan Başakşehir, C Grubu'nda Hofenheim, Braga ve Ludogorets'e rakip olurken, Konyaspor ise I Grubu'nda Marsilya, Salzburg ve Guimaraes ile eşleşti.

C Grubu

Braga (Portekiz)
Ludogorets (Bulgaristan)
Hoffenheim (Almanya)
Başakşehir (Türkiye)

C Grubu Maç Programı

14 Eylül 2017
Başakşehir-Ludogorets
Hoffenheim-Braga

28 Eylül 2017
Braga-Başakşehir
Ludogorets-Hoffenheim

19 Ekim 2017
Hoffenheim-Başakşehir
Braga-Ludogorets

2 Kasım 2017
Başakşehir-Hoffenheim
Ludogorets-Braga

23 Kasım 2017
Ludogorets-Başakşehir
Braga-Hoffenheim

7 Aralık 2017
Başakşehir-Braga
Hoffenheim-Ludogorets

Başakşehir başarabilecek güçte

Başakşehir, kısa tarihinde müthiş bir başarıya ulaşmaya çok yaklaştı. Şampiyonlar Ligi 3. ön eleme turunda Club Brugge'ü eledikten sonra play-off'ta Sevilla karşısında müthiş bir mücadele örneği sergilediler. Evlerinde şanssız biçimde kaybettiği ilk maçın ardından deplasmandaki rövanşa skoru 2-2'ye getiren Başakşehir, son dakikalarda Emre Belözoğlu'nun kullandığı frikikte top direktten dönmesi bugün Avrupa Ligi yerine Şampiyonlar Ligi'nde yer alıyor olacaktı. Yine de bu şanssızlığı Avrupa Ligi'nde telafi etme im-

kânına sahipler. Zira üstesinden gelebilecekleri bir grupta, Hoffenheim, Braga ve Ludogorets ile eşleştiler. Braga, 2010-11 sezonunda beklenmedik bir çıkış yaparak Avrupa Ligi'nde final oynama başarısı göstermiş ancak Porto'ya tek golle teslim olmaktan kurtulamamıştı. Ne var ki bu başarının devamını getiremediler ve o günden sonra sadece bir kez Avrupa Ligi'nde çeyrek final görebildiler. Geçen sezon da turnuva ilk tur sonunda veda ettiler. İlginç bir tesadüf, o grupta da temsilcilerimizden Konyaspor ile

birlikte yer alıyorlardı ve Konya'yı iç sahada 2-1 yenerken dış Konya'daki maçtan 1-1'lik beraberlikle ayrılmışlardı. Braga, içinde bulunduğumuz sezona da pek iyi bir başlangıç yapamadı ve ligde oynadığı ilk dört maçın ikisini kaybederek altı puan toplayabildi. Hoffenheim'ın, Başakşehir'e en çok zorluk çıkarma potansiyeline sahip takım olduğu söylenebilir. İlk kez Avrupa kupalarında mücadele eden Alman ekibi, tıpkı Başakşehir gibi Şampiyonlar Ligi play-off'larında elenerek Avrupa Ligi'ne geldi. Geçen sezon Bun-

desliga'da dördüncü sırayı alan Hoffenheim'da en çok göze batan isimse henüz sadece 30 yaşında olan teknik direktörleri Julian Nagelsmann. Bir buçuk yıl önce Hoffenheim Teknik Direktörlüğüne getirildiğinde bu alanda Bundesliga tarihinin en genç ismi olurken, küme düşme hattında aldığı takımını kısa süre içerisinde toparlayıp neredeyse Şampiyonlar Ligi'nde oynayabilecek bir hüviyete büründürdü. Play-off'ta Liverpool gibi zorlu bir ra-

kiple eşleşmeler bunu başarıları gayet muhtemeldi. Ludogorets ise son yıllarda Bulgar futbolunun Avrupa'daki yüz akı konumunda. 2013-14 sezonunda Avrupa Ligi'nde ilk tur gruplarında yenilgi yüzü görmeyen ve oynadığı altı maçtan beşini kazanarak büyük şaşkınlık yaratan Ludogorets, bir sonraki turda da Lazio'yu kupanın dışına iterek mucizelerine bir yenisini daha eklemişti. 2014-15 ve 2016-17 sezonların-

daysa Şampiyonlar Ligi'nde yer alan Ludogorets, bu sezonların ikincisinde grubunu üçüncü sırada bitirdi. 2011 yılında yükseldiği Bulgar Birinci Ligi'nde şu ana kadar oynadığı altı sezonda da şampiyon olan ve belki de dünya futbolunda eşine rastlanmayan bir başarı öyküsü yazan Ludogorets'in asla hafife alınmaması gereken bir takım olduğu su götürmez bir gerçek.

Konyaspor geçen yılki gibi tecrübesiz değil

Tarihinde ilk kez geçen sezon Avrupa kupalarında oynama hakkı elde eden Konyaspor, Avrupa Ligi ilk tur gruplarında Shakhtar, Gent ve Braga'ya rakip olmuş ve oynadığı altı maç sonunda bir puan toplayabilmişti. O günlerde biraz da tecrübesizliğinin kurbanı olan Konyaspor, Türkiye Kupası'nı kazanmasının ardından bu sezon ikinci kez Avrupa Ligi gruplarında boy gösterecek. Yeşil-beyazlı ekibin geçen sezonkine benzer zorlukta bir grupta yer aldığı söylenebilir belki ama bu kez hem daha deneyimliler hem de başlarında, Avrupa kupalarında daha önce çalıştığı Trabzonspor ve Osmanlıspor ile bu gruplardan çıkma başarısını göstermiş olan Mustafa Reşit Akçay bulunuyor. Konyaspor'un gruptaki rakipleriye Marsilya, Red Bull Salzburg ve Vitoria Guimaraes oldu. Son olarak 2003-2004 sezonunda UEFA Kupası'nda final oynayan Marsilya, bundan sonrasındaysa bir kez UEFA Kupası'nda, bir kez de Şampiyonlar Ligi'nde çeyrek final oynadı. Ancak Fransız ekibi son yıllarda hayli istikrarsız bir görüntü içerisinde ve bu yıl da lige iyi bir başlangıç yapamadı, hatta son oynadığı maçta Monaco deplasmanından 6-1'lik yenilgiyle döndü.

Red Bull Salzburg ise Avusturya'da son 11 sezonda sekiz kez şampiyonluğa ulaşarak mutlak bir hâkimiyet kurmasına karşın bu şampiyonlukların sonunda bir kez bile Şampiyonlar Ligi'nde oynama hakkını elde edemedi ve her defasında ön eleme turlarında turnuvaya veda etmek zorunda kaldı. UEFA Avrupa Ligi'nde 2009-2010 ve 2013-14 sezonlarında gruplarda oynadığı altı maçın altısını da kazanarak dikkat çeken Salzburg, bu performansa karşın kupada daha fazla ilerlemeyi başaramadı ve sadece 2013-14'te son 16 takım arasına kalabildi. Vitoria Guimaraes ise Portekiz'in sıradan takımlarından birisi sayılır. Yurt içindeki tek başarısı, 2012-13 sezonunda kazandığı Portekiz Kupası olan Guimaraes, Avrupa kupalarında bu sezon 18. kez mücadele edecek. Bu alanda daha önce iki kez Türk takımlarıyla da eşleşen Guimaraes, 1990-91 sezonu UEFA Kupası'nda Fenerbahçe'ye İstanbul'da 3-0, kendi evinde de 3-2 mağlup olurken, 2005-2006 sezonundaki tek devreli UEFA Kupası grup maçında da kendi evinde Beşiktaş'a 3-1'lik skorla boyun eğmişti. Kısacası

Portekiz temsilcisi, Türk takımlarıyla bugüne kadar oynadığı üç maçı da kaybetmiş durumda.

I Grubu
Salzburg (Avusturya)
Marsilya (Fransa)
Vitória (Portekiz)
A. Konyaspor (Türkiye)

I Grubu Maç Programı

14 Eylül 2017
Marsilya-Konyaspor
Vitória-Salzburg

28 Eylül 2017
Konyaspor-Vitória
Salzburg-Marsilya

19 Ekim 2017
Konyaspor-Salzburg
Marsilya - Vitória

2 Kasım 2017
Salzburg-Konyaspor
Vitória - Marsilya

23 Kasım 2017
Konyaspor-Marsilya
Vitória - Salzburg

7 Aralık 2017
Vitória-Konyaspor
Salzburg-Marsilya

Birinci belli gibi ikinci kim olacak?

Villarreal

Villarreal, Maccabi Tel Aviv, Slavia Prag ve Astana'yı bir araya getiren A Grubu'nda Villarreal mutlak favori konumunda. İspanyol ekibi, sonuncusu iki yıl önce olmak üzere bu kupada üç kez yarı finale kadar gelmişti. Villarreal'in bir kez de Şampiyonlar Ligi'nde (2005-2006 sezonu) yarı final oynamışlığı bulunuyor. Buna karşın gruptaki diğer üç ekibinse bu alanda pek kayda değer başarıları mevcut değil. Slavia Prag sadece 1995-96 sezonunda UEFA Kupası'nda yarı final oynayabilmiş, bundan sonraysa Kupa Galipleri Kupası ve UEFA Kupası'nda birer kez çeyrek final görmüş bir takım ve bunların sonuncusu da 2000 yılına ait. Maccabi Tel Aviv'in uluslararası düzeydeki başarıları, Asya Konfederasyonu'na dâhil oldukları günlerde kalmış du-

A Grubu

Villarreal (İspanya)
M. Tel-Aviv (İsrail)
Astana (Kazakistan)
Slavia Prag (Çekya)

rumda. Sarı-mavilliler 1969 ve 1971'de Asya'nın en büyüğü olmuşlardı belki ama İsrail'in UEFA'ya katıldığı 1992'den bu yana kayda değer bir başarıları yok. Maccabi, Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi'nde bundan evvel beş kez grup aşamalarında yer aldı ve bunlardan sadece birinde, 2013-14 sezonu Avrupa Ligi'nde puan cetvelinde ikinci sırayı alarak bir üst tura yükselebildi. Astana ise Kazakistan'ın geçen gelen UEFA üyeliği sonrasında grubun belki de en tecrübesiz takımı konumunda. Kazak ekibi, beşinci kez Avrupa kupalarında mücadele edecek. Bundan önce bir kez Şampiyonlar Ligi ve bir kez de Avrupa Ligi gruplarında yer alan Astana, her iki seferde de son sırada kalmaktan kurtulamamış ve oynadığı 12 maçtan sadece birini kazanabilmişti.

B Grubu
D. Kiev (Ukrayna)
Young Boys (İsviçre)
Partizan (Sırbistan)
Skenderbeu (Arnavutluk)

Dinamo Kiev belalıyla buluştu

Avrupa Ligi'nde en ilginç eşleşmeye sahip olan gruplardan birisinin B Grubu olduğu iddia edilebilir. Zira gruptaki takımlardan Dinamo Kiev ile Young Boys, sadece birkaç hafta önce Şampiyonlar Ligi 3. ön eleme turunda karşı karşıya gelmişler ve turu geçen taraf, sürpriz bir biçimde İsviçre temsilcisi olmuştu. Ancak Young Boys, Şampiyonlar Ligi play-off turunda CSKA Moskova'ya boyun eğerken Dinamo Kiev de Avrupa Ligi play-off'larında Maritimo'yu eledi ve iki ekibin yolu bunun sonucunda bir kez daha kesişti.

Aslında Young Boys'a karşı kısa bir süre önce bu ters sonuçları almış olmasa, Dinamo Kiev bu grubun mutlak favorisi olarak gösterilebilirdi zira Ukrayna ekibinin Avrupa kupaları deneyimi ve başarıları, rakiplerinin belki de toplamından daha fazla. Gruptaki diğer iki takım Partizan ve Skenderbeu ki bunlardan Arnavutluk'u temsil eden, ülkesinde son yıllarda kendisini gösterip 2011-2016 arasında üst üste altı şampiyonluk elde ettiyse

de Avrupa kupalarında henüz emekleme aşamasında olan bir takım. Skenderbeu, iki yıl önce Avrupa Ligi'nde gruplarda mücadele etmiş ve Beşiktaş'ın da bulunduğu grupta beş maçını kaybederken sadece kendi sahasında Sporting'i 3-0'lık skorla mağlup etmişti ki bu belki de kulübün tarihinde gördüğü en önemli galibiyetti. Yine de Arnavut ekibinin bu sezon gruplara dört ön eleme turundan geçerek gelmesi ve bunların son ikisinde Mlada Boleslav ile Dinamo Zagreb'i devre dışı bırakması, sürpriz yapabilecek bir potansiyel taşıdıklarını göstermekte.

Partizan ise Yugoslavya'nın bir bütün olduğu yıllarda çok önemli bir kulüptü ve 1966 yılında Şampiyon Kulüpler Kupası'nda finale kadar gelmiş, ne var ki kupaya uzanmalarına Real Madrid engel olmuştu. Ancak Yugoslavya dağıldıktan sonra Partizan sadece yurt içi başarılarıyla yetinen bir takıma dönüştü. Siyah-beyazlılar bu dönemde sadece bir kez UEFA Kupası'nda son 16'ya kalabildi.

Milan yeniden doğmak istiyor

Şampiyon Kulüpler Kupası ve Şampiyonlar Ligi'nde elde ettiği yedi şampiyonlukla bu alanda Real Madrid'den sonra en başarılı ikinci takım olan Milan, son yıllardaysa yaşadığı krizin etkisiyle bırakın Avrupa'yı, kendi liginde bile alıştığı çizginin çok gerisinde bir performans ortaya koymaktaydı. Kırmızı-siyahlılar Serie A'da en son 2011'de mutlu sona ulaşırken, son dört sezondaysa ilk beşe dahi giremedi. Ancak Milan'ın bu yıl içerisinde, 1986'dan beri kulübün sahibi olan Silvio Berlusconi tarafından Çinli sermayedarlara satılması, kulüpte gözle görülür bir hareketliliğe de yol açtı. Yaz transfer döneminde yaklaşık 194 milyon euro harcayan Milano ekibi, bu yatırımların karşılığında Serie A'da Juventus'un altı yıldır sürmekte olan hegemonyasına son vermeyi amaçladığı gibi, Avrupa Ligi'nde de zafere ulaşarak son 10 yıldır sessizliğe büründükleri Avrupa arenasında da yeniden ağırlıklarını hissettirmenin hesaplarını yapıyor. D Grubu'nda Milan'ı zorlayabilecek bir takım olduğunu iddia etmekse hayli güç. İtalyan ekibinin rakipleri olan AEK, Austria Wien ve Rijeka daha ziyade kendi aralarında bir

ikincilik mücadelesi vereceği benziyor. Yunanistan'ın üç büyük kulübünden biri olan AEK, yaşadığı mâli kriz neticesinde 2013 yılında profesyonel liglerden çekilip amatör düzeyde yeniden organize olma yoluna gitmişti. İki yıllık bir aranın ardından Yunanistan Süper Ligi'ne geri dönen sarı-siyahlılar, geçen sezon Avrupa Ligi ön elemelerinde St. Etienne'e elenirken, bu sezon ise Şampiyonlar Ligi ön elemesinde CSKA Moskova tarafından devre dışı bırakıldı. Ancak Yunan ekibi, Avrupa Ligi play-off turunda Club Brugge'ü saf dışı bırakmayı başardı. Rijeka ise geçen sezon, Dinamo Zagreb'in 11 yıllık şampiyonluk serisine son vererek ülkesinde ilk kez lig şampiyonluğunu elde ettiyse de Avrupa'da bugüne dek hiçbir kayda değer başarısı olmayan bir ekip. Austria Wien de 1970'lerin sonlarında Kupa Galipleri Kupası'nda final, Şampiyon Kulüpler Kupası'nda da yarı final oynayan bir takım belki ama bu başarılar fazlasıyla geçmişte kalmış durumda. Kendi liginde bile yıllardır zirveden uzakta olan mor-beyazlılar bu sezon da liglerine vasat bir giriş yaptı ve ilk beş maçında yedi puan toplayabildi.

D Grubu
Milan (İtalya)
A. Wien (Avusturya)
Rijeka (Hırvatistan)
AEK (Yunanistan)

Ufukta üç takımlı bir yarış var

Sonucunu kestirmenin en güç olduğu gruplardan birisi, Lyon, Everton, Atalanta ve Apollon'un yer aldığı E Grubu... Grupta Rum temsilcisi Apollon hariç üç takımın da zirve mücadelesi vermesi bekleniyor. Bu üçlü içindeyse Lyon ile Everton'ın, Atalanta'ya kıyasla biraz daha avantajlı oldukları öne sürülebilir. Lyon, 2000'lerin başlarında tarihinin en iyi günlerini geçirirken 2002'den 2008'e dek kendi liginde üst üste yedi kez şampiyonluğa da ulaşmıştı. Ancak sonraki dokuz sezonda Lyon ciddi bir duraklama içerisine girdi ve zirveyi bırakın, ikinci sırayı bile yalnızca üç kez elde edebildi. Ancak Avrupa'da tehlikeli bir takım olmayı sürdüren Fransız ekibi, henüz geçen sezon Avrupa Ligi'nde çeyrek finalde Beşiktaş'ı penaltılarla eleyerek yarı final oynama başarısını da göstermişti. İtalya'da genellikle altyapısından yetiştir-

diği oyuncularla adından söz ettiren Atalanta, geçtiğimiz sezon Serie A'da tarihinin en parlak günlerini yaşadı ve ligi dördüncü sırada tamamladı. Bundan önceki en iyi derecelerinin 1948'de elde ettikleri beşincilik olduğu düşünüldüğünde, mavi-siyahlı ekibin ne denli etkileyici bir performans gösterdiği daha iyi anlaşılabilir. Bu sayede 27 yıl aradan sonra Avrupa kupalarında da boy

gösterecek olan Atalanta'nın, Avrupa Ligi'ne bu yüzden apayrı bir iştahla asılacağını ön görmek herhalde yanlış olmayacaktır. Everton da Premier Lig'in önemli başaltı takımlarından birisi ve bu sezona da önemli transfer hamleleri yaparak girdiler. Bir yandan, 75'i Romelu Lukaku'nun Manchester United'a gidişinden olmak üzere oyuncu satışlarından 95 milyon pound gelir elde ederlerken, diğer yandan da kadrolarına kattıkları oyuncular için 140 milyon pounda yakın para harcadılar. İşin ilginç, en çok dikkat çeken transferleriyse bu harcamaların dışında, bedelsiz bir şekilde kadrolarına kattıkları, zaten kendi altyapılarından yetişmiş olan Wayne Rooney idi. 1985'te kazandığı Kupa Galipleri Kupası sonrasında herhangi bir Avrupa kupasında son sekize dahi kalamayan Everton, yenilenen kadrosuyla artık bu hasrete de son vermeye aday görünüyor.

E Grubu
Lyon (Fransa)
Everton (İngiltere)
Atalanta (İtalya)
Apollon (Kıbrıs RK)

F Grubu
Kopenhag (Danimarka)
Lokomotiv (Rusya)
Sheriff (Moldova)
Zlin (Çekya)

Renksiz gruplardan biri

Lokomotiv Moskova, Kopenhag, Fastav Zlin ve Sheriff Tiraspol'den oluşan F Grubu'nun, Avrupa Ligi'nin renksiz gruplarından biri olduğu öne sürülebilir. 1990'ların sonlarında iki kez Kupa Galipleri Kupası'nda final oynayan Lokomotiv, bu alanda gruptaki belki de tek tecrübeli takım fakat onların da söz konusu tarihten beri fazla bir şey yaptıkları söylenemez. Rus ekibi yakın tarihte, Avrupa Ligi'nde son 32'den öteye gidemedi. Aslında sadece yakın geçmişe bakmak gerekirse gruptaki bir diğer ekip Kopenhag'ın bu dönemde Lokomotiv'ten daha başarılı olduğu da bir gerçek. Danimarka temsilcisi, 2010-11 sezonunda Şampiyonlar Ligi ilk tur gruplarında Barcelona'nın ardından ikinci

olarak bir üst tura çıkmayı başarmıştı. F Grubu'nda ilk iki için en kuvvetli adayların da Lokomotiv ile Kopenhag oldukları net bir biçimde görülebiliyor. Çekya'dan Fastav Zlin ise Intertoto Kupası sayılmazsa tarihinde ilk kez Avrupa kupalarında boy gösterecek. Geçen sezon bir başka ilki başararak Çek Kupası'nı müzesine götüren bu mütevazı ekibin Avrupa kupalarında ne yapabileceği de merakla bekleniyor. Grubun son takımı olan Sheriff ise ülkesinde son 17 sezonun 15'inde şampiyonluğa ulaşmış olabilir belki ama uluslararası düzeyde Moldova futbolunun da genel olarak yokları oynamasından ötürü Avrupa'da herhangi bir ilerleme kaydedemediler.

G Grubu
Plzeň (Çekya)
Steaua Bükreş (Romanya)
H. Beer-Sheva (İsrail)
Lugano (İsviçre)

Her türlü sonuç mümkün

Avrupa Ligi'nde vasat altı olarak değerlendirilebilecek bir diğer grup da G Grubu... Viktoria Plzeň, Hapoel Beer-Sheva, Steaua Bükreş ve Lugano'dan oluşan grupta her takım her sonucu alabilir. Grupta sadece Romanya temsilcisinin görkemli bir geçmişi var. Öyle ki Steaua Bükreş 1986'da Şampiyon Kulüpler Kupası'nı kazanmış, üç yıl sonra da yine bu kupada final oynamıştı. 2006'da UEFA Kupası'nda oynadıkları yarı final sonrasında maalesef sıradan bir takım olmaktan öteye gidemediler. Enteresan bir şekilde, biraz önce de bahsettiğimiz Dinamo Kiev-Young Boys örneğinde olduğu gibi bu grupta da Steaua Bükreş ile Viktoria Plzeň birkaç hafta öncesinde Şampiyonlar Ligi 3. ön eleme turunda karşı karşıya gelmişti. Burada gülen taraf, rakibine 2-2 ve 4-1'lik skorlarla üstünlük sağlayan

Steaua olmuştu ancak onlar da sonrasında Sporting'e elendi. Öte yandan Plzeň ise Avrupa Ligi play-off turunda AEK Larnaka'ya üstünlük sağladı ve iki ekip Avrupa Ligi G Grubu'nda yeniden bir araya geldi. Avrupa Ligi'nde geçen sezon kimse beklemeyen bir şekilde Inter ve Southampton gibi takımların bulunduğu gruptan çıkan fakat sonrasında Beşiktaş'a elenen Hapoel Beer-Sheva'nın bu kez daha düşük kapasiteli takımların bulunduğu bir grupta neler yapabileceği elbette merak konusu. Dolayısıyla bu grupta Steaua, Plzeň ve Hapoel arasında bir çekişme beklemek de mümkün. İsviçre temsilcisi Lugano ise normal şartlar altında grubun zayıf halkası olarak değerlendirilebilirdi belki ama grubun profili o kadar düşük ki onlar bile şanslarının yaver gitmesi halinde bu grupta her türlü dereceyi elde edebilir.

H Grubu
Arsenal (İngiltere)
BATE (Belarus)
Köln (Almanya)
Kızılyıldız (Sırbistan)

Arsenal'e rakip çıkabilecek mi?

Avrupa Ligi'nde H Grubu'nu meydana getiren takımlar Arsenal, Köln, Kızılyıldız ve BATE Borisov oldu. Tıpkı biraz önce bahsettiğimiz Partizan gibi, onların ezeli rakibi Kızılyıldız da Yugoslavya parçalanmadan önce Avrupa futbolunun önemli güçlerinden biriydi. Hatta Partizan'ın 1966'da çok yaklaşımaşına rağmen elde edemediği Avrupa şampiyonluğunu Kızılyıldız 1991 yılında kazanmayı da başarmıştı. Fakat sonrasında onlar da unutulmaya yüz tuttu. Köln'ün de geçmişi, Kızılyıldız kadar olmasa da parlak ve onlar da 1986 yılında UEFA Kupası'nda final oynayıp Real Madrid'e kaybetmişlerdi. Sadece geçmişe bakılsaydı, bu grupta üç takım arasında müthiş bir mücadele yaşanacağı söylene-

bilirdi belki ama günümüz şartlarında Arsenal'in bu ortamda zorlanmadan grup liderliğini elde etmesi kuvvetle muhtemel. İkincilik içinse haliyle Köln ile Kızılyıldız'ın çekişmeleri beklenebilir belki ama Sırp temsilcisinin form durumunu biraz daha yukarı çekememesi halinde burada da Köln'ün büyük bir avantajı olduğu bir gerçek. BATE Borisov ise zayıf ulusal liginin domine edip buna karşılık Avrupa kupalarında varlık gösteremeyen takımlar ekolünden. Belarus temsilcisi, ülkesinde 11 yıldır şampiyon oluyor fakat Avrupa'da esamileri pek okunmuyor. BATE adına bu gidişatın bu sene değişebileceğine dair herhangi bir emare de açıkçası göze çarpmıyor.

J Grubu

Athletic (İspanya)
Hertha (Almanya)
Zorya (Ukrayna)
Östersund (İsveç)

Bilbao ve Hertha kol kola

Temsilcilerimizden Galatasaray'ı şok bir biçimde eleyen İsveç ekibi Östersunds, daha sonra Fola Esch ve PAOK'u da kupanın dışına itip sürprizlerine yenilerini ekledi. Neticede de Östersunds kendi adına ilk kez Avrupa Ligi gruplarında mücadele etme hakkını kazandı. Fakat İsveç ekibi bundan sonrasında kendi adına pek de talihli bir kura çekmedi ve J Grubu'nda Athletic Bilbao, Hertha Berlin ve Zorya Luhansk ile eşleşti. Grubu oluşturan dört takıma bakıldığında Athletic Bilbao ile Hertha Berlin'in büyük bir sürpriz yaşamazsa ilk iki sırayı almaları kuvvetle muhtemel. Östersunds ve Zorya ise özellikle kendi sahalarında oynayacakları maçlarda,

iklim avantajını da kullanarak bu rakiplerinden puan koparmaya çalışacaklar fakat bunu grupta ilk ikiye girebilecek düzeyde yapmaları çok ama çok zor. Athletic Bilbao, 2012'de Avrupa Ligi'nde final oynamış fakat Atletico Madrid'e kaybetmişti. Bu sefer belki de önlerinde o kaybı telafi edebilecek bir fırsat varken böylesine bir grupta takılmaları ancak bir futbol mucizesiyle mümkün olabilir. Hertha Berlin ise Avrupa kupalarındaki en büyük başarısını neredeyse 40 yıl evvel, 1978-79 sezonunda, UEFA Kupası'nda yarı final oynayarak elde etmişti ve artık çok eskilerde kalan bu hikâyeden sonra onlar için de artık yeni başarılar elde etme vakti gelmiş olabilir.

K Grubu

Lazio (İtalya)
Nice (Fransa)
Zulte Waregem (Belçika)
Vitesse (Hollanda)

Lazio mazinin arayışı içinde

1990'ların sonunda Vieri, Nesta, Salas, Nedved, Stankovic ve Mihajlovic gibi yıldızlarla Avrupa'nın en iyi kadrolarından birine sahip olan Lazio, 1999 yılında Kupa Galipleri Kupası ve Süper Kupa'yı kazanarak yaptığı yatırımların karşılığını da bir ölçüde almıştı. Ancak sonrasında İtalyan futbolunda yaşanan gerilemeden Lazio da nasibini aldı ve 2003'te UEFA Kupası'nda yarı final oynamak haricinde Avrupa'da kayda değer bir iş yapamadı. Lazio da bu anlamda, 2017-18 Avrupa Ligi'nde fırsat yakalayan büyük takımlardan biri olabilir zira rakipleri olan Nice, Zulte Waregem ve Vitesse'den sadece Nice'te onları zorlayabilecek potansiyel var. Zulte Waregem her ne kadar son yıllarda Belçika Ligi'nde kalburüstü takım-

lardan biri haline gelmiş olsa da bu, Avrupa arenası için yeterli olmuyor. Nitekim Zulte, bugüne dek Kupa 2'de son 32'den daha ileriye gideemedi. Vitesse ise önceki dört sezonun üçünde ön eleme turlarında elendikten sonra nihayet gruplara kaldı kalmasına ama kapasiteleri bundan daha fazlasını yapmalarına ne denli müsaade eder belli değil. Fransa'da geçen sezonu üçüncü sırada bitiren Nice'in bu sezonki Avrupa yolculuğuysa Şampiyonlar Ligi'nde başladı fakat onlar da play-off'ta Napoli'ye elenmekten kurtulamayınca soluğu Avrupa Ligi'nde aldı. Nice, geçen sezonki formuna yaklaşması halinde Lazio ile birlikte büyük ihtimalle ilk ikideki yerini alıp sonraki turları düşünmeye başlayabilir.

L Grubu

Zenit (Rusya)
Real Sociedad (İspanya)
Rosenborg (Norveç)
Vardar (Makedonya)

Sürpriz ekipler bir araya geldi

Play-off turundaki en büyük sürprizlerden ikisini gerçekleştiren iki ekip, Vardar ve Rosenborg, kura çekimi sonucunda L Grubu'nda bir araya geldi. Makedon ekibi Vardar, temsilcimiz Fenerbahçe önünde her iki maçta da hayret verici iki galibiyet elde ederken, Avrupa kupalarında bu seviyeye gelen ilk Makedonya takımı olmanın da sevincini yaşıyordu. Rosenborg ise geçen yıl bu kupada finale kadar gelen Ajax'ın bu kez sezonu erkenden kapatmasına neden oldu ve rakibini Amsterdam'da 1-0, Trondheim'da da 3-2 mağlup ederek bu aşamaya geldi. Ne var ki bu iki sürpriz ekibin yolculuklarını grup aşamasının ötesinde sürdürmeleri çok zor olacağı benziyor. Zira gruplarındaki

diğer takımlar Zenit ve Real Sociedad oldu. 2008'de UEFA Kupası'nı ve Süper Kupa'yı müzesine götüren Zenit, sonraki dönemde de pahalı kadrolar kuran iddialı bir ekip olmayı sürdürdü ve Şampiyonlar Ligi'nde üç kez son 16'ya kalma başarısı gösterdi. Rus temsilcisi bu sezon da üst turları hedefleyecek iştaha ve potansiyele sahip görünüyor. Real Sociedad da yakın sayılabilecek geçmişte bir kez, 2004'te Şampiyonlar Ligi'nde ikinci tur görürken, biraz daha eskilerdeyse, 1983'te, Şampiyon Kulüpler Kupası'nda yarı final oynamıştı. Bask ekibi iyi bir kurayla başladığı bu sezonda, eskimekte olan bu başarıların yerine yenisini koymak isteyecektir.

Sıra bu kez ABD'de

Kuzey ve Orta Amerika ile Karayipler Konfederasyonu olan CONCACAF'ın düzenlendiği Gold Cup'ta zafer ABD'nin oldu. Dört yıl aradan sonra tacı Meksika'dan devralıp yeniden kendi konfederasyonu içinde zirveye çıkan Birleşik Devletler, toplamda da bu turnavadaki altıncı zaferini yaşadı.

Kuzey Amerika, futbolun Britanya'da icadı sonrasında Britanya dışında ilk oynandığı yer olarak kayıtlara geçmişti. 1862'de Boston'da kurulan Oneida Football Club'ın, bu tarihlerde Britanya'da da yeni yeni şekillenmekte olan değişik futbol oyun kurallarından esinlenerek günümüzdeki futbol ve rugby karışımı bir tür oyun oynama gayesinde olduğu bilinmekte... Ancak Amerikalıların çok geçmeden gönüllerini

yuvarlak toptan ziyade oval topa kaptırmaları, bölgede hangi türün popüler olup hangisinin de ikinci plana atılacağını işaret edecekti. 1874 yılında ABD'den Harvard ve Kanada'dan da McGill Üniversiteleri arasında düzenlenen iki farklı futbol müsabakası da söz konusu ayrımın bir bakıma resmiyet kazanmasına yol açacaktı. Şöyle ki; yapılan müsabakaların ilkinde yuvarlak top kullanılırken ikincisinde oval topla oynanmış ve ikinci maç

sonrasında Harvard'lılar, gelecekte oynamaları gereken topun, oval top olduğuna kanaat getirmişlerdi. Dolayısıyla ülkede sporun gelişimine öncülük edecek başlıca kesimlerden biri, Amerikan futbolunun filizlenmesini sağlayacak bir tercihe imza atmış oluyordu. Bu gelişmenin de etkisiyle futbol belki bölgede ikinci planda kalmaya mahkûm olacaktı ama bu yine de bu sporun oynanmıyacağı veya gelişme göstermeye-

ceği anlamına gelmiyordu. Öyle ki 1904 yılında modern olimpiyatların üçüncüsü ABD'nin St. Louis şehrinde düzenlendiğinde gösteri amaçlı bir futbol turnuvası da düzenlenmiş ve bu turnuvaya ikisi ABD'den, biri de Kanada'dan olmak üzere üç takım katılmıştı. 1912 yılına gelindiğinde de Kanada, futbol federasyonunu kurarak FIFA'ya Avrupa dışından üye olan ilk ülkelerden biri olacaktı. Bir yıl sonra ABD de futbol federasyonunu kurarken onlar da 1914'e gelindiğinde FIFA'ya katılıyordu.

İlk Dünya Kupası'nda ABD yarı finalde

Takvimler 1930'u gösterirken ilk Dünya Kupası da Uruguay'da düzenlenmekteydi. Bu turnuvada ABD yarı final oynama başarısı gösterirken takımın golcüsü Bert Patenaude da Paraguay'a karşı attığı üç golle Dünya Kupası tarihinin hat-trick yapan ilk oyuncusu olmuştu. Aynı turnuvada, Kuzey ve Orta Amerika adına yer alan bir diğer takımsa Meksika'ydı. Ancak Meksika, oynadığı üç maçtan da mağlup ayrılmaktan kurtulamamıştı. Bunda, millî takımlarını anca 1923'te oluşturup federasyonlarını da 1927'de kurmalarının payı elbette büyüktü. Orta Amerika'da Meksika dışındaki ülkelerde de futbolun gelişimi benzer zaman diliminde olmuştu. Futbol federasyonunu ilk kuran taraf, 1919'da Guatemala'ydı. Diğer ülkeler de genellikle 1920'ler ve 1930'larda Guatemala'yı takip etti. Bugün CONCACAF'ın Karayipler ayağını oluşturan bölgede ise istisnai birkaç yerde bu hareketlilik biraz daha erken yaşanmıştı. Haiti Futbol Federasyonu 1904'te, Trinidad ve Tobago Futbol Federasyonu 1908'de, Jamaika Futbol Federasyonu'ysa 1910'da faaliyete geçmişti ancak bu ada ülkelerinin coğrafi

şartların da etkisiyle birbirleriyle sık karşılaşması da pek mümkün değildi ve bu durum da futbolun bu topraklarda yeterince gelişememesine yol açıyordu. Ayrıca Orta Amerika'daki bazı ülkelerde beyzbolun, Batı Hint Adaları'nda da kriketin en popüler sporlar haline gelmesi, futbolun gelişimini sekteye uğratan diğer faktörlerdi. 1930 Dünya Kupası sonrasında, Kuzey ve Orta Amerika temsilcileri uzun süre boyunca kendilerini gösterecek bir başarı elde edemeyeceklerdi. 1938 Dünya Kupası'nda Küba, sürpriz bir biçimde ilk turda Romanya'yı eleyerek çeyrek finale kalmıştı. Bu istisna haricinde Meksika'nın ev sahipliğini yapacağı 1970 Dünya Kupası'na kadar herhangi bir Kuzey ve Orta Amerika takımı Dünya Kupalarında ilk turdan ötesini göremedi.

CONCACAF'ın kuruluş süreci

Bölgede oluşturulan ilk konfederasyon, 1938'de faaliyete geçen Karayipler ve Orta Amerika Futbol Konfederasyonu'ydu. Kosta Rika, Küba, Kurasao, El Salvador, Guate-

mala, Haiti, Honduras, Nikaragua, Panama ve Surinam'ın katılımıyla kurulan konfederasyonu, 1946'da işbaşı yapacak olan Kuzey Amerika Futbol Konfederasyonu izleyecekti. Bu konfederasyonun bünyesinde ABD, Kanada, Meksika ve Küba yer almaktaydı. Nihayet, 1961'e gelindiğinde bu iki yapı tek bir çatı altında yola devam etme kararı aldı ve günümüzde de bölgedeki futbolun yönetim organı olmayı sürdüren CONCACAF böylece doğmuş oldu. CONCACAF'ın kurulmasından sonra, konfederasyon bünyesindeki takımların aralarında düzenli olarak bir turnuva düzenlenmesi için de hiç geç kalınmayacaktı. Bu sayede 1963 yılında ilk CONCACAF şampiyonası El Salvador'un ev sahipliğinde yapıldı. Turnuvadan zaferle ayrılan tarafsız, dört takımlı final grubunu oynadığı üç maçı da kazanarak lider tamamlayan Kosta Rika oldu. Turnuva, 1973'e kadar iki yılda bir düzenlenirken 1965'te Meksika, 1967'de Guatemala, 1969'da Kosta Rika, 1971'de yine Meksika ve 1973'te de Haiti'nin şampiyonluklarına sahne oluyordu. Bundan son-

raysa dört yılda bir oynanmaya başlayan turnuvada sonraki şampiyonlarsa 1977'de Meksika, 1981'de Honduras, 1985'te Kanada ve 1989'da Kosta Rika olacaktı. Bu noktada bir parantez açmakta fayda var. 1970'lerde, ABD'de NASL (North American Soccer League – Kuzey Amerika Futbol Ligi) adı altında bir girişimde bulunulmuş ve futbol, ülkede geniş kitlelere pazarlanmaya çalışılmıştı. Pele, Beckenbauer, Cruyff, Gerd Müller, Bobby Moore, George Best, Eusebio, Neeskens, Carlos Alberto ve Cubillas gibi isimler bu ligdeki çeşitli takımlarda forma giymiş ve ABD, kısa bir süreliğine de olsa dünya futbolunun yıldızlarının da buluşma noktası haline gelmişti. Ancak söz konusu isimlerin futbol hayatlarının son demlerinde NASL'e gelmiş olmaları, ligin çoğu kişinin gözünde bir yıldız kümesinden ziyade tekaüt sandığı şeklinde canlanmasına da yol açmıştı. Neticede 1968'de kurulan ve 1970'lerde en debdebeli günlerini geçiren NASL, 1984'te kepenkleri kapatacaktı.

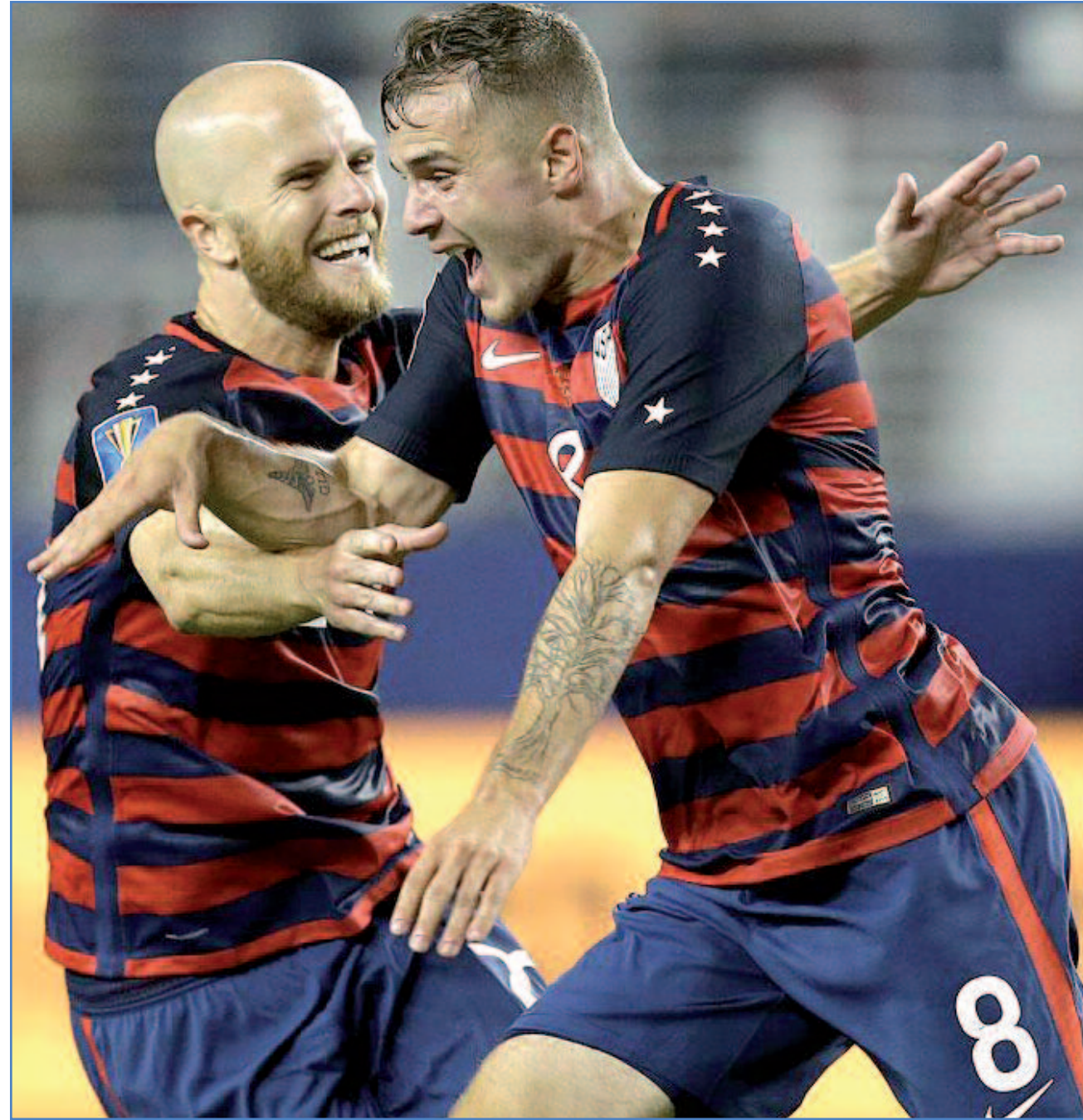
Gold Cup organizasyonu şekilleniyor

ABD'deki futbol sevdalılarıysa bu fiyasko sonrasında, ülkede futbolun daha sağlam temeller üzerinde yükselmesi için birtakım çalışmalarında bulunacaklardı. Yakın gelecekte yeni bir lig kurulması elbette bu planların içindeydi ancak bunun haricinde, NASL dönemindeki gibi sadece yaşlı yabancı oyunculara odaklanmayan ve ABD Millî Takımı'nda oynayabilecek futbolcuları da yetiştiren bir sistem amaçlanmaktaydı. Tabii futbolun ülke gündeminde kendisine yer bulabilmesi adına da dünyadaki en büyük futbol organizasyonu olan Dünya Kupası'nın organizasyonuna da talip olunmuş ve 1994'te yapılacak turnuvanın ev sahipliği hakkı da kazanılmıştı. ABD'deki bu potansiyel, CONCACAF

Şampiyonası'nın yeniden biçimlendirilmesine de vesile olacaktı. Dünyadaki en iyi stadyumlara sahip olan ve bu statlarda zaman zaman da olsa futbol seyircisini de görmek isteyen ABD'nin, CONCACAF'ın yenilenen turnuvalarında daimi ev sahibi olması kararlaştırılacaktı. 1991'de ilki düzenlenecek olan turnuvanın adıysa, Gold Cup yani Altın Kupa olarak belirlenmişti. Gold Cup, iki yılda bir düzenlenecekti. Sekiz takımın katılacağı turnuvada ilk turda iki adet dörderli grup yer alacak, gruplarında ilk iki sırayı alacak takımlar da yarı finale yükseleceklerdi. 1991'deki ilk turnuva, ABD ile Honduras'ın final mücadelesine sahne olurken kupaya uzanan taraf, golsüz biten 120 dakika sonrasında penaltılarla ABD olmuştu.

Meksika'nın hâkimiyeti

İki yıl sonra ABD'ye ev sahipliğinde Meksika da eşlik ediyordu ve iki ev sahibi finalde de karşı karşıya geldi. Azteca Stadı'nda oynanan maçın galibiyse 4-0'lık net skorla Meksika oldu. Bundan sonraysa turnuvanın çift sayılı yıllarda oynatılması kararlaştırılınca bir sonraki organizasyon, 1994'te Dünya Kupası'nın da olması nedeniyle, 1996'ya kaldı. Ayrıca turnuvanın daha da ilgi çekici bir hal alması için, katılımcılardan birinin davetiye usulüyle konfederasyon dışından gelecek Brezilya olması da karara bağlanmıştı. Böylece turnuva dokuz takımla oynanacaktı. İlk turda üçerli üç grup olacak, grup liderleri ve en iyi ikinci de yarı finale yükselecekti. Sonuçta finalde Meksika ile Brezilya kozlarını paylaştı ve kazanan, 2-0'lık skorla Meksika oldu. 1998'de katılımcı sayısının 10'a yükseldiği turnuvada bu kez ilk tur bir adet dört, iki adet de üç takımlı gruptan müteşekkildi. Brezilya bir kez daha misafirdi fakat yine umduğunu yiyememiş, üçüncülükle yetinmek zorunda kalmıştı. Mek-

sika ise finalde ABD'yi tek golle geçerek üst üste üçüncü şampiyonluğunu elde etmişti. 2000 yılına gelindiğindeyse bu sefer 12 takımlı bir organizasyona geçiliyordu. Üçer takımlı dört gruptan oluşan ilk tur sonrasında gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar yollarına çeyrek finalden devam ediyordu. Ayrıca misafir sayısı da artmıştı. Güney Amerika'dan Kolombiya ve Peru'nun yanı sıra Asya'dan Güney Kore de turnuvayı renklendirmekteydi. Turnuva bitiminde kupaya uzanan tarafsa, sürpriz bir biçimde finalde Kolombiya'yı 2-0 mağlup eden Kanada olmuştu. Kanada'nın başarısındaki ilginç bir diğer ayrıntıysa ilk turda puan cetvelinde her şeyleri aynı

olan Güney Kore'yi para atışı sonrasında geride bırakıp gruptan çıkmış olmalarıydı. Gold Cup'ta 2002'de Ekvador ve Güney Kore misafir edilirken statüde değişikliğe gidilmemişti. ABD'nin Kosta Rika'yı 2-0 mağlup ederek kupaya uzanması sonrasında turnuvanın yeniden tek sayılı yıllarda organize edilmesi kararı alınmıştı. Böylece hemen bir yıl sonra bir Gold Cup daha düzenlendi. Brezilya ile Kolombiya'nın konuk olduğu ve ev sahipliğinde Meksika'nın bir kez daha ABD'ye ortak çıktığı organizasyonda yedi yıl evvelki gibi yine finalde Meksika ile Brezilya kozlarını paylaştı ve Meksika bu kez de golsüz biten 90 dakika sonrasında rakibini altın golle

devirerek kupaya uzandı. İlk turun üç takımlı gruplar halinde oynanmasının hem az maça hem de son maçların aynı anda oynanmamasına yol açması nedeniyle 2005'ten itibaren statüde küçük bir revizyona gidiliyor ve 12 takımın dörderli üç gruba ayrıştırılması kararlaştırılıyordu. Böylece gruplarda ilk ikide yer alacak takımların yanı sıra en iyi iki üçüncü de çeyrek finale yükselecekti. Güney Afrika ile Kolombiya'nın konuk edildiği bu turnuvada finalse ABD ile Panama arasında oynandı ve gülen taraf da penaltılar neticesinde ABD oldu.

Turnuva son şeklini alıyor

2007'den itibaren Gold Cup'ta "misafir takım" uygulaması son buluyordu. 12'si de CONCACAF'tan gelen takımlarla oynanan turnuvanın şampiyonuysa finalde Meksika'yı 2-1'le geçen ABD oldu. Bundan sonraki turnuvalardaysa katılımcı sayısı ve statüde herhangi bir değişiklik olmayacaktı. 2009 ve 2011'de finaller yine Meksika ile ABD arasında oynanırken Meksika bu mücadelelerin ilkinin 5-0, ikincisinin de 4-2 gibi çarpıcı skorlarla kazanarak üst üste iki şampiyonluk elde etti. 2013'teyse ABD, Panama'yı tek golle geçip Meksika'nın serisine son vermişti ki 2015'teki turnuvada Meksika yeniden zafere ulaştı ve bu kez finalde Jamaika'yı 3-1 mağlup etti. Genel tabloya bakılacak olursa, 1963'ten 1989'a kadar dokuz kez organize edilen CONCACAF Şampiyonası'nda Meksika ve Kosta Rika üçer kez zafere ulaşmış, Guatemala, Haiti, Honduras ve Kanada da birer kez kupaya uzanmış durumdaydı. 1991'den itibaren geçilen Gold Cup dönemindeyse Meksika'nın yedi, ABD'nin beş şampiyonluğu bulunuyordu ve bu iki takım dışında Gold Cup'ı kazanma başarısını gösteren tek takım Kanada'ydı. Bu geçmişin ardından geline 2017 CONCACAF Gold Cup'ta da favoriler

elbette peşinen Meksika ile ABD idi. Yine de Meksika ile ilgili kafalarda birtakım soru işaretleri de yok değildi zira Meksika'nın aslardan oluşan millî takımı, bu turnuva başlamadan sadece beş gün evvel sona eren FIFA Konfederasyonlar Kupası'nda boy göstermişti. Dolayısıyla Gold Cup için neredeyse tamamı Meksika Ligi'ndeki alternatif oyunculardan oluşan bir kadro oluşturmuşlardı. Kadroda yer alıp da yurt dışında oynayan tek oyuncu olan Erick Torres de futbol yaşantısını ABD'de sürdürmekteydi.

Fransız Guyanası'nın Malouda gafı

Kosta Rika, Kanada, Honduras ve Fransız Guyanası'nın yer aldığı A Grubu'ndaki ilk karşılaşma, aynı zamanda turnuvanın da açılış maçı olan Fransız Guyanası-Kanada mücadelesiydi ve Kanada bu maçtan 4-2'lik galibiyetle ayrılmayı bildi. Bu maçın ardından oynanan ve son iki Dünya Kupası'nda da CONCACAF'ı temsil etmeyi başaran iki takımı karşı karşıya getiren müsabakadaysa Kosta Rika, Honduras'ı Urena'nın tek golüyle mağlup etmeyi başardı. Honduras ile Fransız Guyanası arasındaki maçta sahada golsüz sona ermişti belki ama yıllarca Fransa Millî Takımı formasını giymiş olan Florent Malouda, Fransız Guyanası doğumlu olması nedeniyle bu karşılaşmada Fransız Guyanası'nın formasını giyince CONCACAF, Honduras'ı 3-0 hükmen galip ilân etti. Gruptaki son maçlardaysa Kosta Rika, söz konusu hükmen mağlubiyetin şokunu da yaşayan zayıf rakibi Fransız Guyanası'nı 3-0'lık skorla zorlanmadan geçiyordu. Kanada ile Honduras'ın kozlarını paylaştığı mücadeleyse golsüz sona erdi. Ancak bu skor, her iki takımın da çeyrek finale çıkması için yeterli olacaktı. Kanada, beş puanla grup ikinciliğini elde ediyor, Honduras ise

Jamaika, aslarından mahrum Meksika'yı yarı finalde turnuvanın dışına itti

dört puan ve artı iki averajla, en iyi iki üçüncüden biri olmayı büyük ölçüde garantiliyordu. B Grubu ise ABD, Panama, Martinik ve Nikaragua'dan oluşmaktaydı. Dört yıl önce finalde karşılaşan ABD ile Panama'nın bu kez ilk turda sergiledikleri mücadele, Dom Dywer ve Miguel Camargo'nun karşılıklı golleriyle 1-1 sona erdi. Aynı gün Martinik ise Nikaragua'yı Parsemain ve Langil'den gelen gollerle 2-0 mağlup etmeyi başardı. İkinci maçların ilkinde Panama, Nikaragua karşısında ikinci yarının hemen başlarında Chavarria'nın attığı gol sonrası yenik duruma düşüyordu belki ama çok kısa süre içinde Ismael Diaz ve Gabriel Torres ile iki gol birden bularak skoru lehine çeviriyor ve karşılaşmayı da 2-1 kazanıyordu.

ABD ilk turu rahat geçti

İlk maçlar sonunda grupta liderlik koltuğuna oturan Martinik, ABD önündeysen şansını hayli zorlamasına karşın puan almayı başaramadı. Karşılaşmanın ilk yarısı golsüz sona ererken, ikinci devrede ABD, Omar Gonzalez ve Jordan Morris ile iki gol bularak rakibinin gardını düşürme noktasına gelmişti. Ancak ilk maçta da bir kez ağları sarsan Parsemain peş peşe iki gol bularak Martinik adına skora

dengeyi getirmeyi başaracaktı. Fakat bu denge sadece iki dakika sürüyor, Jordan Morris kendisinin ikinci, takımının üçüncü golünü kaydederek ABD'nin sahadan 3-2 galip ayrılmasını sağlıyordu. Son maçlarda Martinik'in çeyrek final vizesini kapabilmesi için Panama'dan puan alması neredeyse şarttı. Yenilmesi halinde C Grubu'nda gelecek sonuçları bekleyeceklerdi ama öyle bir durumda da averaj hesabına gidileceğinden farklı kaybetmemeleri gerekmektedir. Ne var ki Panama, rakibine müsamaha göstermedi ve sahadan 3-0 galip ayrılarak Martinik'in tur umutlarını büyük ölçüde bitirdi. ABD de Nikaragua'yı aynı skorla mağlup edince grupta ilk iki sırayı yedişer puanla ABD ve Panama aldı, Martinik ise üç puanla üçüncü sırada kaldı. C Grubu'ndaysa iki yıl öncesinin finalistleri olan Meksika ile Jamaika'nın yanı sıra, El Salvador ile Kurasao yer almaktaydı. İlk maçta Kurasao ile Jamaika'nın karşı karşıya gelmeleri ilginç bir rastlantıydı zira iki ekip sadece iki hafta önce Karayip Kupası finalinde de kozlarını paylaşmış ve gülen taraf, 2-1'lik skorla Kurasao olmuştu. Fakat bu kez sahaya ağırlığını koyan takım Jamaika'ydı ve maçın ikinci yarısında Williams ile Mattocks'tan gelen goller, Jamaika'nın sahadan

2-0'lık galibiyetle ayrılmasını sağladı. Meksika ise yedek takımıyla mücadele ediyor olsa da El Salvador önünde zorlanmadı ve 3-1'lik galibiyetle hanesine üç puanı yazdırdı.

Meksika'nın yedekleri bile grup lideri

İkinci maçlarda, ilk maçların kaybedenleri ve kazananları karşı karşıyaydı. İlk olarak El Salvador ile Kurasao sahaya çıktı ve Mayen ile Zelaya'nın ilk yarıda kaydettiği gollerle El Salvador rakibini 2-0 mağlup etti. Meksika ile Jamaika ise tatsız geçen bir maç sonunda yenilemedi ve 0-0'lık beraberlikle hanelerine birer puan yazdırdı. Son maçlara gelindiğinde, diğer iki grubun üçüncüsü belli olduğundan, Jamaika-El Salvador maçı için de hesaplar netleşmişti. Diğer iki üçüncüden Honduras'ın dört puan ve artı iki averajı, Martinik'inse üç puan ve eksi iki averajı bulunuyordu. Dolayısıyla Jamaika, El Salvador'a dört farklı yenilmediği müddetçe en kötü ihtimalle üçüncü olarak çeyrek finale çıkacaktı. El Salvador'unsa iki farklı bir yenilgi almaması halinde önü açıktı. Şartlar böyle olunca maç büyük bir tempoya ve çekişmeye sahne olmadı. El Salvador ilk yarıda Bonilla ile öne geçerken, ikinci yarıda Jamaika'nın Mattocks ile bulduğu penaltı golü maçın skorunu belirledi ve 1-1'lik beraberlik sonrası iki takım da çeyrek finale yükselmeyi sevincini yaşadı. İlk turun son maçındaysa Meksika, Sepulveda ve Alvarez'in gollerıyla 2-0 yenerek grubunu lider tamamladı. Bu sonuçların ardından çeyrek final eşleşmeleri de belli olmuştu: Kosta Rika-Panama, ABD-El Salvador, Meksika-Honduras ve Jamaika-Kanada... Söz konusu eşleşmelerin ilkinde kilidin açılmasını, Panamalı Godoy'un maçın son 15 dakikasına girildiğinde kendi filelerini havalandırması belirledi ve Kosta Rika bu tek golle yarı finale yükselen taraf

oldu. ABD ise El Salvador karşısında fazla zorlanmazken ilk yarının sonlarında Gonzalez ve Lichaj'dan gelen peş peşe gollerle karşılaşmayı 2-0 kazanmayı bildi.

Kanada'nın çabası yetmedi

Çeyrek finalin belki de izleyenlere keyif veren tek eşleşmesindeyse Jamaika ile Kanada karşı karşıya geldi. Jamaika, maçın başlarında Francis ile 1-0'ı bulduktan sonra ikinci yarıya girildikten kısa bir süre sonra da Williams ile farkı ikiye çıkartıyordu. Ancak özellikle bu golden sonra Kanada varını yoğunu ortaya koymaya başlıyor, son yarım saate girilirken Hoilett'in skoru 2-1'e getirmesiyle de ortalık iyice kızışıyordu. Ancak Kanada'nın son bölümdeki yoğun beraberlik çabaları sonuç vermeyince, Jamaika yarı final vizesini almayı başarıyordu. Son yarı finalisti belirleyen maçı taysa Meksika, Honduras engelini henüz ilk dakikalarda Rodolfo Pizarro'nun attığı golle geçmeyi bildi. Böylece yarı finalde de Kosta Rika

ile ABD, Meksika ile de Jamaika eşleşmiş oldu. Yarı finalin ilk randevusunda Kosta Rika ile ABD kozlarını paylaşıyordu. Karşılaşma uzun süre dengede gittiyse de 72. dakikaya gelindiğinde Altidore, ABD'yi öne geçirmeyi başardı. Bu golden 10 dakika sonraysa yılların eskitemediği Clint Dempsey sahne aldı ve ABD'nin 2-0'lık galibiyetle turnuvadaki ilk finalist olduğunu ilân etti.

Meksika'nın yedek milli takımının nereye kadar devam edebileceği sorusuysa, Jamaika ile yapılan yarı final mücadelesi neticesinde belli oluyordu. Gruplarda da birbirleriyle oynayan ve gol atmayı başaramayan iki ekibin yarı finaldeki mücadelesi de neredeyse son ana kadar golsüz giderken Kemar Lawrence'ın 88. dakikada nihayet fileleri havalandırması neticesinde finalin adı ABD-Jamaika şeklinde resmîyet kazanıyordu. Meksika, CONCACAF'ın 1 numaralı futbol gücü olabilirdi belki ama henüz ikinci kadrosuyla Gold Cup'ı kazanabilecek kadar arayı açamadığı da bu maçla birlikte net bir şekilde ortaya çıkıyordu.

Arena'nın üçüncü ABD'nin beşinci zaferi

ABD ile Jamaika arasındaki final, Santa Clara'da oynandı. Favori olan ABD karşısında Jamaika ilk yarıda iyi bir direnç ortaya koyduysa da 45. dakikada Altidore'un ağları sarsmasıyla ev sahibi ekip soyunma odasına önde gitmeyi bildi. Yine de bu turnuvada üst üste ikinci finalini oynamakta olan Jamaika, ilk şampiyonluğuna ulaşmanın hayalini kuruyordu ve kolay kolay pes etmeye de niyetleri yoktu. İkinci yarı başladıktan sadece beş dakika sonra Watson ile gelen gol, skora dengeyi getirmelerini de sağlamıştı. Ancak 88. dakikada Jordan Morris, Gold Cup'ı bir kez daha ABD'nin kazandığını gösterecek golü Jamaika filelerine gönderiyordu. Böylece 2-1'lik galibiyetle zafere ulaşan taraf ABD oluyordu. ABD toplamda da altıncı Gold Cup zaferini elde etmişti. ABD'de beş yıl süren Jürgen Klinsmann dönemi sonrasında geçen yılın sonlarında göreve gelen Bruce Arena da bu periyottaki ilk büyük başarısını kazanmıştı. Daha önce 1998-2006 döneminde de bu görevde bulunan Arena, 2002 ve 2005'te ülkesine yine bu kupayı kazandırmıştı.

AZ Alkmaar'ın yeni Oğuzhan'ı

Tıpkı Oğuzhan Özyakup gibi Hollanda'nın AZ Alkmaar altyapısından yola çıkan genç oyuncu, U17 Millî Takımımızın formasını giyiyor. Oğuzhan gibi Trabzon kökenli bir ailenin çocuğu ve yine onun gibi bir orta saha virtüözü. Farkı ise sol ayaklı olması. Futbola âşık olduğunu söyleyen ve futbol için yaşayan genç yıldız adayı, ayakları yere basan düşünce yapısıyla da gelecek için umut veriyor.

Rasim Artagan

2

0 Mayıs 2001 Hollanda doğumlusun. Hollanda'da nasıl bir çocukluk geçirdin?

Amsterdam'da doğup büyüdüm. Çok rahat bir çocukluk geçirdim. Hiç sıkıntı çekmedim diyebilirim. Annem, babam beni 4 yaşında futbola yazdırdı. Babam genelde benimle hep Türkçe konuşuyordu. Annem ise Hollandaca konuşuyordu. İki dili de bana çok iyi öğrettiler.

Aileni tanıyabilir miyiz? Hollanda'ya ne zaman gitmişler, ne işle meşguller?

Babam inşaatla uğraşıyor. İki ağabeyim var. İkisi de evli. Biri inşaatla uğraşıyor, diğeri bilgisayar üzerine bir iş yapıyor. Ailemde önce babaannem Hollanda'ya gitmiş. Sonrasında babam ve annemi yanına aldırılmış. Dedem de onlarla gitmiş ama o dönem rahmetli olmuş. Direkt Amsterdam'a yerleşmişler 40 yıl önce... Aslen Trabzonluyuz. Yazları

Amsterdam'da doğup büyüdüm. Annem, babam beni 4 yaşında futbola yazdırdı. Babam benimle Türkçe, annem ise Hollandaca konuşuyordu. İki dili de bana çok iyi öğrettiler. Babam inşaatla uğraşıyor. Aslen Trabzonluyuz. Yazları hep İstanbul'a geliyorduk. Bu sayede Türkiye ile bağlarımız hiç kopmadı.

Hollanda'da bana takım oyununu öğrettiler. Sen yoksun; biz varız... Bunu öğrettiler. Takım gibi oynuyorsun. Egoistliğe yer yok. Bireyselliğe yer yok. Sağ ayağını nasıl kullanıyorsun, sol ayağını nasıl kullanıyorsun, bunların hepsini öğretiyorlar. Hollanda'da hiç uzun topla oynamazsın. Hep tek ve kısa paslar vardır.

108 Hollanda'da futbol daha çok yetenekle oynanıyor. Türkiye'de ise mücadele ön plana çıkıyor. Türk oyuncuların hepsi ülkesi için canını dişine takarak oynuyor. Hollanda futbolu İspanya futboluna benziyor. Orada da fiziki zayıf oyuncular yetenekleriyle ön plana çıkabiliyor. İki ülke de yetenekle takım oyununu birleştiriyor ve başarı geliyor.

Birisi Oğuzhan ağabeyin kramponlarını bana verdi. Ona benzetildiğim için çok gurur duyuyorum. Ama farkımız var; o sağ ayak, ben sol ayak... Ben ve ailem gurur duyuyoruz bu durumdan. AZ Alkmaar'da birkaç kez bana Oğuzhan ağabeyi söylediler. O 10 sene önce buradaymış ama halen hatırlanıyor.

hep İstanbul'a geliyorduk. Dedem Gaziosmanpaşa'da oturuyor. Bu sayede Türkiye ile bağlarımız hiç kopmadı. **Ailende senden başka futbol oynayan birisi ya da birileri var mı? Kardeşlerini tanıyabilir miyiz?**

Ağabeylerimden biri futbolla ilgileniyor. Ancak profesyonel değil amatör olarak oynuyor. O sağ açık, ben orta saha oyuncusuyum. Ailede sürekli futbol sohbeti yapılır. Hepimiz futbolu çok severiz. En çok da babam sever. Her maçına gelir. Ağabeyimin de her maçına gider. Futbol aşkı kesinlikle babamdan geliyor bize... Amsterdam'da doğup büyüdüğüm için Ajax'ı seve-

rim. Türkiye'de de Trabzonspor'a sempati var. **Ailen sende ne gördü de 4 yaşındayken futbola yazdırdı?** Hep topla oynamışım, başka bir şeyle oynamamışım. Hep top vardı hayatımda. Basketbol topu, futbol topu fark etmezdi. Yuvarlak olsun yeter. Hep sol ayakla vuruyordum topa. Ağabeyimin yüzünden de beni futbola yazdırdılar. Çünkü o dönem o da oynuyordu. **4 yaşında hangi kulübe gittin?** Pancratius... Orada 7 sene oynadım. Çocukluk altyapı eğitimimi oradan aldım. Sonra o kulüp bana yetmemeye başladı. Bu yüzden de daha büyük bir amatör kulübe gittim. ABC diye bir kulüp... Bu kulüp, daha

büyük kulüplerin altyapılarıyla maç yapabiliyordu. İlk senemde çok iyi oynamıştım. Ondan sonra ikinci senede hemen zaten transfer oldum. AZ Alkmaar'a geçtim. Bu sene ikinci senem...

Hollanda'daki altyapı eğitimi hakkında bize biraz bilgi ver misin?

Bana takım oyununu öğrettiler. Sen yoksun; biz varız... Bunu öğrettiler. Takım gibi oynuyorsun. Egoistliğe yer yok. Bireyselliğe yer yok. Çok yetenekli bir eğitim veriyorlar. Sağ ayağını nasıl kullanıyorsun, sol ayağını nasıl kullanıyorsun, bunların hepsini öğretiyorlar. Hollanda'da hiç uzun topla oynamazsın. Hep tek ve kısa paslar vardır. Bize bunu öğrettiler. Benim için de bu mükemmel bir şey...

Hollanda futbolu, dünya üzerinde önemli bir ekol. Sen de bu ülkede bir Türk oyuncu olarak yetişiyorsun. Gözlemlediğin

kadarı ile Hollandalılar ile Türkler arasında futbola bakış açısında ne gibi farklar var? En büyük fark yetenek. Hollanda'da futbol daha çok yetenekle oynanıyor. Türkiye'de ise mücadele ön plana çıkıyor. Türkiye'de daha çok gurur var... Yani şunu demek istiyorum. Türk oyuncuların hepsi ülkesi için canını dişine takarak oynuyor. Bu durum Hollanda'da daha az... Hollanda'da yendin ya da yenildin çok umursanmaz. Herkes hayatına bakar. Ama Türkiye'de işler böyle değil. Yenildiğin zaman ortalık yıkılıyor. Türkiye'de mücadele var, azim var, istek var... Hollanda'da da istek var ama burada daha çok var. Hollanda futbolu İspanya futboluna benziyor. İspanya futbolunda da fiziki zayıf oyuncular yetenekleriyle ön plana çıkabiliyor. İki ülke de yetenekle takım oyununu birleştiriyor ve başarı geliyor. **Herkes seni, seninle aynı yol-**

Arkadaşımdan bugüne kadar sadece biri futbolcu olabildi. Topa âşıktık ikimiz de... Sadece sahada değil, eve gelince de top oynadık, mahalleye gelince de top oynadık. En önemlisi boş işlerle uğraşmadık hiçbir zaman... Gezmedik, tozmadık, diskoteklere gitmedik. Hep futbolla uğraştık.

Millî Takım'a seçildiğimi haber verince ailem çok sevindi, gurur duydu benimle. Babam zaten havalara uçtu. Benim için çok güzel bir şey. Tüylerim diken diken oldu. Çok çalıştım. Hak ettim de... Doğruya doğru hak ettim çünkü çok çalıştım ve savaştım.

Eleme turunda şansımızı çok yüksek görüyorum. Takımımız çok iyi, çok güçlü. Takımda her şey var. Denge var en önemlisi. Kendimize çok güveniyoruz. Başka ülkelere bakıyorum, bence Türkiye birçok Avrupa ülkesinden çok çok daha iyi... Mücadele, gurur, forma aşkı fark yaratır.

Bazı oyuncular kendisini hemen yüksekte görür, şımarır. Ailenin verdiği eğitim ve görgü çok önemli. Ailem beni hiç havalara uçurmaz. Gerekeni söyler her zaman. Bana doğruyu ve benim için iyi olanı söylüyorlar. Hatalarım varsa bunları açık açık söylüyorlar. Benimle gurur duyuyor ama beni abartmıyorlar. Ben daha olmadım. Çok çalışmam gerekiyor.

lardan geçen ve AZ Alkmaar'ın alt-yapısında yetiştikten sonra bugün Beşiktaş'ın kaptanlığına yükselen Oğuzhan Özyakup'a benzetiyor. Kendisiyle konuşma fırsatın oldu mu ve bu benzerlik hakkında sen ne düşünüyorsun?

Kramponlarını aldım... Birisi onun kramponlarını verdi bana... Onun çok iyi bir arkadaşı vermişti. Ama ben Oğuzhan ağabeyle hiç konuşmadım. Ona benzetildiğim için çok gurur duyuyorum. Ama farkımız var; o sağ ayak, ben sol ayak... Ben ve ailem gurur duyuyoruz bu durumdan. AZ Alkmaar'da birkaç kez bana Oğuzhan ağabeyi söylediler. O 10 sene önce buradaymış ama halen hatırlanıyor.

Peki, Hollanda'daki Türk menşeli oyuncular gözlemleyebiliyor musun ya da konuşabiliyor musun? Oraya bakarsam sadece iki kişiyiz. Benden başka bir Türk daha var. Rotterdam'da oynuyor. O da çok yetenekli ama Türk oyuncular çok az. Hollanda'da daha çok Araplar, Suriyeli var. Türk oyuncu çok az. **Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugünlere ulaşmayı başaramadı. Bugün baktığın zaman arkadaşlarından neyi farklı yaptın da futbolcu olabildin?**

Bugüne kadar arkadaşlarımdan sadece biri futbolcu olabildi. Topa âşıktık ikimiz de... Sadece sahada değil, eve gelince de top oynadık, mahalleye gelince de top oynadık. En önemlisi boş işlerle uğraşmadık hiçbir zaman... Gezmedik, tozmadık, diskoteklere gitmedik. Hep futbolla uğraştık. Futbola kafa yorduk. Yazları ekstra idmanlar yaptık. Kendimi geliştirmek için çok uğraşıyorum. Bir hafta izin yapayım, sonra hemen idmanlara başlıyorum.

Şimdi Milli Takım sürecine geldim... İlk kez Genç Milli Takımlara seçildin. Bu çağrıyı aldığın zaman ne hissettin?

(Gülüyor) Aynı böyle bir gülümseme oldu yüzümde. İki hafta önce Hollanda'daki hocam gösterdi bu daveti. Gurur duydum. Aileme haber

verdim. Onlara, "Baba, anne beni Milli Takım'a çağırıyorlar. İstanbul'a ve İngiltere'ye gideceğiz, maç yapacağız" dedim. Onlar da çok sevindi, gurur duydu benimle. Babam zaten havalara uçtu. Çok sevindim gerçekten. Benim için çok güzel bir şey. Tüylerim diken diken oldu. Hocam da çok sevindi. Benimle gurur duydu. Milli Takım'a seçildiğime inanmıyorum. 4 yaşında futbola başlarken bugünleri düşünmedim hiç. Bütün hayatım boyunca o kulüpte oynayacağımı sanıyordum. Çok çalıştım. Hak ettim de... Doğruya doğru hak ettim çünkü çok çalıştım ve savaştım. Bazı durumlar güzel değildi. Kadroya giremediğim zamanlar oldu ama çok çalışarak bunun da üstesinden geldim. Kadroda olamamak da futbolun içinde... Bunları öğreniyorsun. Kötü maçlarım oldu. Önemli maçlarda benden çok şey beklediler ama bazen gösteremedim. Böyle şeyler de yaşadım. Tüm bunları yaşamak, öğrenmek açısından çok önemli tecrübeler. Kendini geliştirmek için bunları yaşamak gerekiyor.

Avrupa'da yetişen her Türk oyuncu, bir gün mutlaka yaşadığı ülke ile Türkiye arasında seçim yapma ayrımına geliyor. Ay-yıldızlı formayı sırtına geçirmiş genç bir Türk olarak bu konu hakkında ne düşünüyorsun? Bir gün Hollanda'dan teklif gelirse ne düşünüürsün?

Benim için çok zor olur. Çünkü Hollanda'da doğdum, büyüdüm, ekmeğimi oradan kazanıyorum. Ama Türkiye benim ülkem. Türkiye çok büyük bir aşk. Türkiye denince bile tüylerim diken diken oluyor. Aynı şekilde babam da zaten büyük bir Türkiye âşığı. Yine Türkiye'yi seçerim. Şimdi U17'de oynuyorum. U21'de de forma giyersem bir daha Hollanda'yı hiç düşünmem. Çünkü Türkiye'nin A Milli Takımı için mücadele etmek çok büyük anlam taşıyor.

Ekim ayında U17 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda Çek Cumhuri-

yeti'nde Çek Cumhuriyeti, İsrail ve Ermenistan'la aynı grupta maçlara çıkacağız. Bu zorlu karşılaşmalar için ne düşünüyorsun?

Eleme turunda şansımızı çok yüksek görüyorum. Takımımız çok iyi, çok güçlü. Takımda her şey var. Denge var en önemlisi. Kendimize çok güveniyoruz. İnşallah bu takımları yeneriz. Bana sorarsanız bu gruptan çıkarız. Başka ülkelere bakıyorum, bence Türkiye birçok Avrupa ülkesinden çok çok daha iyi... Mücadele, gurur, forma aşkı fark yaratır. Kadromuz da bu tipte oyuncularla kurulu. Şansımızı çok yüksek görüyorum.

Teknik direktörünüz Mehmet Hacıoğlu ile nasıl bir diyalogun var?

Mehmet Hoca Hollanda'da maçlarıma geldi ve beni izledi. Buraya gelince de çok sıcak davrandı. Sıkıntım yok burada. Kendimi evimde gibi hissediyorum

sayesinde...

Milli Takım düzeyinde böylesine büyük turnuvalarda forma giymek, dünya futbol piyasasının da vitrine çıkmak anlamına geliyor. Bu durum seni nasıl motive ediyor?

Millî olduğum için kulübüm de benimle gurur duyuyor. Böyle olunca da daha çok çalışmak istiyorum. Her maçta forma giymek istiyorum. Elimden geleni yapacağım, herkes emin olsun. İnşallah Türk Millî Takımı sayesinde büyük kulüpler beni görür ve ismimi daha büyük yapabilirim. Şimdi beni Oğuzhan'a benzetiyorlar. İnşallah bu sayede ilerde küçük çocukları bana benzetirler... Bu durum kesinlikle boş işlerle uğraşmamama da bağlı tabii... Bunu da biliyorum.

Kariyer basamaklarının daha çok başındasın ve biliyorsun ki dünya futbol tarihine geçmiş her oyuncu, senin geçtiğin bu yollardan geçiyor.

Bugün durup düşündüğünde ve ileriye baktığında kendini nerede görmek istiyorsun? Hedeflerin neler? En büyük hayalim Arsenal'de oynamak... Mesut Özil'in arkasından gelmek... O benim idolüm. Ama Türkiye'ye de bakarsam çok güzel takımlar var. Süper Lig'de bir gün forma giymek isterim. Benim için en güzel lig Premier Lig... İspanya da güzel. Ama benim gözüm her zaman İngiltere'de... En üst seviye bana göre orası...

A Milli Takım hakkında neler düşünüyorsun? Bu büyük hayale ulaşmak için ekstra çalışmalar yapıyor musun?

A Milli Takım benim için çok özel... Yeni oyuncular geldi. Enes Ünal'ı, Hollanda'da çok gördüm. Emre Mor geldi. Her şeyden önce genç oyuncular alıyorlar. Çok çabuk ilerleyebilir artık bu işler. Şimdi buradayım ama 2 yıl sonra A takımda olabilirim. Bunu da biliyorum. Bu büyük bir motivasyon benim için... Kondisyon çalışıyorum, vücut çalışıyorum. Fiziki gelişimime, beslenmeme çok dikkat ediyorum. Uyku benim açımdan en önemlisidir... Çok iyi uyurum. Elimden geleni yaparım. Sağ ayağımı çalıştırıyorum, onu da iyi kullanmak istiyorum.

Emre Mor diyoruz ama Cengiz Ünder de iki yıl içerisinde Roma'ya transfer oldu... İlk yıl Altınordu, sonra Başakşehir, sonra AS Roma... Bu durum da senin gibi genç oyuncular motive etmeli...

Evet, kesinlikle motive ediyor. Gerçekten Cengiz çok çabuk gitti. Şimdi yeni bir oyuncu daha var Fenerbahçeli Elif Elmas... O da genç olmasına rağmen çok yetenekli. Artık gençlerin zamanı...

Futbol dünyası bugüne kadar silinip giden sayısız genç yetenek gördü. Sen de Türk futbolunun gözbebeği genç yeteneklerinden birisin. Böyle bir tehlike genç ve tecrübesiz oyuncuların yanı başında duruyor. Bu tehlikeden nasıl koruyorsun kendini?

Kendime iyi bakıyorum. Boş işlerle uğraşmıyorum. Bazı oyuncular şanssızlıktan silinmiş olabilir, sakatlanabilir... Ama ben elimden geleni yapıyorum. Gün gelir de silinirsem, "Elimden geleni yaptım" diyebilirim. Bazı oyuncular kendisini hemen yüksekte görür, şımırır. Kendisini profesyonel zanneder. Bunlar benim için çok önemli örnekler. Hep bunun üzerinde duruyoruz ben de ailem de... Böyle şeylerim hiç yok. Ailenin verdiği eğitim ve görgü çok önemli. Ailem beni hiç havalara uçurmaz. Gerekeni söyler her zaman. Bana doğruyu ve benim için iyi olanı söylüyorlar. Hatalarım varsa bunları açık açık söylüyorlar. Annem, babam benimle gurur duyuyor ama beni abartmıyorlar. Ben daha olmadım. Çok çalışmam gerekiyor. Mesela sağ ayağım eksik. Onun üzerine çok çalışıyorum. İnşallah geliştirebilirim. Sol ayağım gibi iyi olur sağ ayağım da... Kaleyi daha çok düşünebilirim. Çok az şut çekiyorum. Daha fazla şut çekersem daha fazla gol atabilirim. Vurduğum zaman yüzde 80 gol oluyor. Bunun üzerine daha çok çalışmam lâzım. Daha çok gol atıp, daha çok asist yapmak istiyorum. Şansımı denemek istiyorum, boşa giderse de gitsin şutlarım... **Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. Mesut Özil haricinde kimleri, hangi özellikleri sebebiyle örnek alıyorsun?** Oğuzhan ağabeyi çok beğeniyorum. Ama bana göre dünyanın en iyisi Messi... Onun gibi zor oluruz. Ajax'ta forma giyen Hakim Ziyech de çok iyi bir oyuncu... Ona da benzetiliyorum bazen. **Boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun? Hobilerin neler?** Ailemle ve arkadaşlarımla geçiriyorum boş vakitlerimi. Evde takılıyoruz genelde. Basketbol oynamayı da çok severim. Ağabeyimle, yeğenimle vakit geçiririm. Ağabeyimin maçlarına giderim mutlaka. O da benim her maçıma gelir.

Gönülden Kaleme

Sabır ve istikrar

Türk futbolunun en büyük eksikleri bu iki kelimedir.

Bunları ön plana almamamız sebebiyle futbolumuz maalesef uluslararası alanda istediğimiz seviyeye gelememiştir. Elde edilen büyük başarılarıdan sonra bir sonraki turnuvalara ya katılmakta zorlandık ya da katıldığımız turnuvalarda etkisiz kaldık ve büyük hayal kırıklığı yaşadık. Bu durum kulüp takımlarımızla beraber Millî Takımlarımızın da sorunu. Örneğin Galatasaray 2000 yılında eski adıyla UEFA Kupası'nı kazandı, Millî Takımımız 2002 Dünya Kupası'nda üçüncülük elde etti ama devamında uzun yıllar aynı başarının yakınından bile geçemedik. Galatasaray'ın kendinden çok zayıf bir takıma elenmesi şok etkisi yaptı. Aslında bunu gayet normal görmeliyiz. Camia 17 yıl önce kazanılan başarının ekmeğini yedi.

Bu arada lig şampiyonlukları da elde edildi fakat Avrupa'da alınan sonuçlar malûm. Eğer o günkü yetenekli kadronun devamını getirecek uzun vadeli doğru planlama yapılabilseydi, dünya futbolunda söz sahibi olmaya devam ediyor olurlardı. Bu zaman zarfında alt yapılarından dünya yıldızı çıkardılar fakat takım bütünlüğünü sağlayamadılar. Oysa Türk futbol camiasının yapacağı, kısa, orta ve uzun vadeli doğru program yapmak ve onu uygulayacak yönetim kurullarını göreve getirerek o yönetimlere sabır göstermekti. Tabii yönetim kurullarının da

başlangıçta hata yapmayarak takımın başına getireceği teknik direktörler konusunda ince eleyip sık dokuyarak seçimlerini yapmaları gerekirdi. Teknik direktörlerin kendi profesyonellerinin hazırladığı plana uygun hareket edecek yapıya sahip olması gerekiyor ki bir müddet sonra uygulanacak olan planla hocaların planları çakışmasın. Daha ligin başında büyük umutlarla getirilen ve istekleri doğrultusunda transferler yapılan teknik adamlarla yollar ayrılmasın. Sonrası sil baştan yeni hoca, yeni transfer ve boşa geçen yıllar, başarısız sonuçlar ve istikrarsızlık.

Örneğin bu sene Galatasaray'ın Avrupa Ligi ön eleme maçında Östersunds'a elenmesi sonucunda hemen hoca arayışları başladı. Galatasaray yönetimi de hoca arayışı içinde olduklarını beyan etti. Şimdi sormak lâzım, geçen sezon sonunda bu sezonun planlamasını yapan, gidecek ve gelecek oyuncuları belirleyen hoca bir maç sonunda yetersiz mi oldu? Eğer yetersiz görüyordu iseniz neden Tudor'la devam ettiniz? Ya da tersi ise güveniniz tam olmalı ki, o zaman neden alınan kötü sonuçta hemen teknik adam değişikliği gündeme getirilir. Bu verdiğim örnek Galatasaray özelinde Türk futbolunun bir hastalığı. Çünkü sabretmeyi maalesef bilmiyoruz. Sabır olmayınca da istikrarı elde etmek mümkün olmuyor. Sanırım takımların yönetim kurulları taraftarın ve basın sesine fazla kenara bırakılma demiyorum ama yöneticiler kendi doğrularını yapmakta zorlanıyor, kendilerini

baskı altında hissediyor. Sabır ve istikrar için vereceğim örnek Başakşehir Futbol Kulübü'dür. Yönetim yıllar önce Abdullah Avcı ile anlaştı, bir sezon sonra o günkü adıyla İstanbul Büyükşehir Belediyespor Süper Lig'e çıktı fakat ligin ilk haftalarında Abdullah Avcı ve ekibi istenilen sonuçları alamadı. Her şeye rağmen yönetim kurulu hocalarının arkasında durdu dolayısıyla bugünkü başarı ortaya çıktı. Trabzonspor Kulübü Yönetim Kurulu seçildiğinde, Başkan Muharrem Usta çok güzel ve doğru mesajlar verdi. Özetle camianın sabretmesi gerektiğini, zaman

içinde takımı özlenen günlerine geri döndürecek adımların atılacağına sinyallerini verdi. Göreve başladıktan sonra da olumlu işler yaptı ama bu sene stratejik bir hataya düştü. Yönetim kurulu elinci yılda şampiyonluk hedefiyle yola çıktığını deklare etti ve bu doğrultuda transferler yaptı. Şampiyon olma ihtimali var mı; tabii ki var. Geçen senenin kadrosuna bakıldığında takımın eksikleri olduğu aşikâr. Ayrıca Ersun Hoca da henüz tam anlamıyla istediği oyunu takımına oynatmakta zorlanırken açık hedef olmak için erken bir hamle olarak değerlendiriyorum bu du-

rumu. Açık hedef olmadan da şampiyonluk hedefine yürünebilir. Eğer böyle yapılabilseydi, taraftarın bir şeyleri değiştireceği umudunu taşıdığı yönetim kurulu, tersi bir durumda, yani şampiyon olunamaması halinde yine güveni devam edecekti. Artık hedef konuldu; takımın şampiyon olmaktan başka şansı yok. Aksi durumda taraftarda hayal kırıklığı çok büyük olur, taraftarların yönetime inancı sarsılır. Trabzonspor'un son şampiyonluğundan bu yana 33 yıl geçmiş. Camia için çok üzücü bir durum bu. Gelen yönetimlerin çoğu hedef koymuşlar fakat bir

türlü şampiyonluk gelmemiş. Sayın başkan ve yönetim kurulunun kendi yaptıkları hesapları mutlaka vardır. Bu işin artısı, eksisi düşünülmüştür. Benim bu konudaki düşüncem böyle. İnşallah ben yanılırım. Bu sene takımın ve yönetimin işi alınacak sonuçlara göre ya çok zor ya da çok kolay olacak. Bu sezon takımlarımızın yaptıkları transferlere bakıldığında çok çekişmeli, kaliteli bir lig olacağı benziyor. Tabii takımlar kâğıt üstündeki verimlerini alabilirse... Tüm takımlarımıza ve futbolculara başarılı bir sezon dilerim. Sağlıkla kalın...

Almanya'nın hükümranlılığı sona erdi

Bu yıl 12'ncisi Hollanda'da düzenlenen Kadınlar Avrupa Şampiyonası'nda zafer ev sahibi ekibin oldu. Portakallar tarihlerinde ilk kez bu başarıyı elde ederken, en dikkat çekici ayrıntı, son altı turnuvarın şampiyonu Almanya'nın çeyrek finalde elenmesiyle birlikte bir devrin de kapanmış olmasıydı.

Futbolun erkek oyunu olduğu yönündeki yanlış kanı ne zaman tamamen ortadan kalkar? Maalesef henüz, en azından ülkemiz içerisinde bu soruya net bir cevap verebilmemiz mümkün gözükmüyor. Zira ülkemizde kadın futbolu hâlâ emekleme aşamasında... Ancak dünyada bu yönde, özellikle de son 25-30 yıl içerisinde ümit verici gelişmeler

yaşanıyor. Kadınlar düzeyinde profesyonelliğin yaygınlaşma hızının önceki dönemlere göre artış göstermesi, uluslararası turnuvaların tribünlerde on binlerce, TV başında da on milyonlarca izleyici toplan hale gelmesi ve tabii ki lisanslı kadın futbolcu sayısında özellikle Avrupa ve ABD'de çok yüksek seviyelere ulaşılması, futboldaki cinsiyetçi

kalıpların kırılabilmesi yolunda atılan çok önemli adımlar olarak değerlendirilebilir. Futbolun uzun yıllar boyunca söz konusu kalıpların içine sokulmasındaki başlıca bahane olarak, bunun sertlik gerektiren bir oyun olması ve erkeklerin de kadınlardan fiziksel açıdan bu sertliğe daha uygun bir yapıda bulunması öne sürülmekteydi.

Lâkin işin aslı, ne futbol tahayyül edildiği kadar sertti (özellikle de diğer futbol oyun türlerine kıyasla) ne de kadınlar bu oyunu oynayamayacak kadar çıtkırıldımdı. Yine de zihinlere vurulan bu pranganın etkisiyle 19. yüzyıl sonlarında ve 20. yüzyılın önemli bir bölümünde kadınlar nasıl toplumsal yaşamda ikinci planda kalmaya mahkûm edildiyse, futbol dünyasında da görmezden gelinmeye çalışıldı. Buna karşın kadınlar, modern futbolun doğduğu günlerden itibaren aslında bu oyunu oynayabilmek için bir hayli çaba sarf etmekteydi. Resmi kayıt altına alınan ilk kadınlar futbol maçı, 1892'de İskoçya'da oynanmıştı. Üç yıl sonra da İngiltere'de benzer bir girişimde bulunulmuştu. Ancak bu resmi kayıtların da ötesine bakıldığında, kadınların futbolun ardılı olan çeşitli ayaktopu oyunlarını çok daha eski zamanlarda bile oynadıklarına dair bulgular da yok değil. Hatta Çin'de oynanan bir tür ayaktopu oyunu olan tsu chu'nun oynanışına dair çizilen ve milattan önce üçüncü yüzyıldan ait olan birtakım fresklerde, oyunu oynayan kadın figürlerine dahi yer verildiği görülmekte...

Kadınlar kimliklerini arıyor

O kadar eski çağlara gitmeden yine modern futbol tarihi incelenecek olursa, biraz evvel bahsedilen 1892 tarihli müsabakadan dokuz yıl önce, 9 Mayıs 1881'de yine İskoçya'da, Edinburgh'un Easter Road Stadi'nda, kadınlar arasında gayri resmi bir futbol maçı da oynanmıştı. Ancak bu maçtan 11 gün sonra Glasgow'da oynanan bir başka ka-

dınlar müsabakasında, erkek zorbalığının futbol sahalarındaki ilk meşum vakası da yaşanacaktı. Yaklaşık beş bin seyircinin izlediği maçın 55. dakikasında kalabalık bir grup sahaya girmiş ve kadın oyuncuları itip kakmaya başlamıştı. Üstelik bu olay istisna olmakla kalmayacak ve Britanya'da, ilerleyen günlerde benzer saha işgalleri ve şiddet vakaları da yaşanacaktı. Kadınları kendilerine denk görmek istemeyen birtakım erkekler, onları sindirmek için bir kez daha kaba kuvvete sığınmaktaydı. Olumsuzluklar bu kadarla da sınırlı değildi. Britanya'daki futbol federasyonları da kadınlar tarafından kurulmaya çalışılan futbol kulüplerini tanımıyor, haliyle onlar için turnuvalar organize etmek gibi bir işe de girişmiyordu. 1895 yılında kurulan British Ladies Football Club da bu yüzden kendi içinde Kuzey ve Güney adında iki takım oluşturup gösteri maçları düzenlemekteydi. Ancak bu da hayli meşakkatli bir girişimdi zira maçları seyretmeye gelenler arasında azımsanmayacak bir kesim sahadaki kadın oyunculara aşağılamaya yönelik tezahüratlarda bulunuyordu (tabii eğer

sahaya girip onları kovalamaya kalkışmamışlarsa) ve basında da kadın futbolcuların bu durum karşısında savunulması bir yana, tam aksine yine onların aleyhinde bir tavır hâkimdi. Gazeteler ya gözlerini kadın futboluna karşı tamamen kapatıyor ve oynanan müsabakaları görmezden geliyorlar ya da futbolun erkek oyunu olduğundan dem vuran ve kadınları aşağılayan birtakım makaleler döşeniyorlardı. British Ladies Football Club, tüm bu olumsuzluklara karşın bir turneye de çıkacak ve 100'ün üzerinde gösteri maçı da oynayacaktı. Nihayet bu turne, basında kendisine çok daha geniş çaplı bir alan da yaratılmasını sağlamıştı ve feminist kalemelerin de etkisiyle artık kadın futbolu, genel kadın hakları tartışmaları üzerinden görülmekte ve değerlendirilmekteydi. Ancak kulübün maddi olarak kendi yağında kavrulamaması yani turne için yapılan yol ve konaklama masraflarının maç gelirleri tarafından karşılanılmaması, ataerkillik karşısında boyun eğmeyen kulübün, ekonominin zalimliği önünde pes etmesine yol açacaktı.

Dick, Kerr & Co. Ladies FC'nin öncülüğü

I. Dünya Savaşı sırasında erkeklerin çoğunun cepheye gitmesi nedeniyle kadınların da büyük bir kısmı erkeklerden açılan boşluğu doldurmak için fabrikalarda çalışmaya başlamıştı. Bu durum da başlangıçta kadınlar tarafından kurulan futbol kulüplerinin, oyuncu bulamamaları nedeniyle kapanmalarına yol açıyorsa da kısa süre içerisinde

Dick, Kerr & Co. Ladies Football Club'ın oyuncular'

bu kez fabrikaların bünyelerinde kadın futbol takımları faaliyete geçecekti. Bu takımların en ünlüsü de Dick, Kerr & Co. adlı bir lokomotif fabrikasının Dick, Kerr & Co. Ladies Football Club adlı takımıydı. 1917'den 1965'e kadar faaliyet gösterecek olan kulüp, kadın futbolunun Ada'daki en önemli temsilcisi konumuna gelecekti.

Takımın oynadığı müsabakalar kısa süre içerisinde büyük ilgi çekmeye başlamış, hatta Everton'ın ünlü Goodison Park Stadi'nda yaptıkları bir maçta tribünlere 50 binin üzerinde seyirci çekmeyi dahi başarmışlardı. Ne var ki, bir kadın futbol takımının, erkeklerinden neredeyse daha fazla seyirci toplamaya başlaması, İngiliz Futbol Federasyonu'ndaki muhafazakâr zihinleri fazlasıyla rahatsız edecek ve 5 Aralık 1921'de yayınlanan bir kararname ile ülkede kadın futbolu resmi olarak yasaklanacaktı. Bunun üzerine Dick, Kerr & Co. Ladies kulübü çareyi bir Kuzey Amerika turnesi düzenlemekte bulacak ve 1922 yılında Yeni Dünya'ya yelken açacaktı. Ancak burada da Birleşik Krallık'ın müstemlekesi konumundaki Kanada'da, dönemin Kanada Futbol Federasyonu tarafından herhangi bir maç yapmalarına müsaade edilmeyecekti.

Bunun üzerine takım, sadece ABD'de futbol maçları yapabiliyordu. İşin ilginç, bu esnada erkeklerden kurulu takımlarla da dokuz maç yapmışlardı ve söz konusu takımlarda, daha önce İngiliz ve İskoç futbol liglerinde top koşturmuş göçmen futbolculardan da birkaçı yer almaktaydı. Dick, Kerr & Co. Ladies bu maçlardan üçünü kazanma başarısını gösterirken sadece üçünde yenilmiş ve futbol oynamanın cinsiyete bağlı bir şey olmadığını ta o zamanlardan, görmesini bilen gözlerle göstermişti.

Zincirler nihayet kırılıyor

Dick, Kerr & Co. Ladies 1926'da Preston Ladies adını alarak faaliyetlerini devam ettirecekti. Tabii yasaktan ötürü sadece gayri resmi maçlar oynayabiliyorlardı. Kapandıkları 1965'ten sadece dört yıl sonraysa kadınlar kendi futbol federasyonlarını kuracaktı. Bunun üzerine yasakta daha fazla ısrar etmenin anlamsız olacağına kanaat getiren İngiliz Futbol Federasyonu da nihayet 1971'de yasağı kaldıracaktı. Üstelik aynı yıl FIFA da bünyesindeki federasyonlarına, faaliyette bulundukları ülkede kadın futbolunu da organize etmelerini salık verecekti. Aynı dönemde

İtalya'da kadın futbolcular için yarı zamanlı profesyonellik hakkı da tanınmıştı. 1975'te AFC, Asya Kadınlar Futbol Şampiyonası'nı düzenleyerek bu alandaki ilk uluslararası turnuvayı futbol literatürüne kazandırırken, onları 1983 yılında OFC, 1984'te de UEFA kendi kıta şampiyonalarını başlatarak takip etmişti. 1989'daysa Japonya'da, yine türünün ilk örneği olan yarı profesyonel ulusal kadınlar futbol ligi kurulacaktı. 1970'lerden itibaren hız kazanmaya başlayan kadın futbolunun gelişimi, 1991'de FIFA'nın ilk Dünya Kupası'nı düzenlemesinin yanı sıra Avrupa, Asya ve Okyanusya haricindeki diğer konfederasyonların da kendi kıta şampiyonalarına start vermesiyle birlikte çok daha büyük bir ivme yakalayacaktı. 1996'ya gelindiğinde de kadın futbolu, olimpiyat programına da dâhil edilecekti ve bu alandaki ilk turnuvanın ABD ile Çin arasında oynanan final maçı için tribünlere toplanan 76 bin 481 kişi de o ana dek bir kadın futbol maçındaki seyirci rekorunu kıracaktı.

Kadınlar Avrupa Şampiyonası'nın kökleri

Uzunca bir girizgâh sonrası UEFA Kadınlar Şampiyonası özeline gelinecek olursa, öncelikle bu yöndeki ilk girişimin İtalyanların eliyle olduğu ve 1969 ile 1979'da İtalya'da iki gayri resmi turnuva düzenlendiğini belirtmeden geçmemek lâzım. Bu turnuvalardan ilkine İtalya, Fransa, İngiltere ve Danimarka katılırken, ikincisindeyse Fransa'nın yerini İsveç almıştı. Her iki turnuva da İtalya ile Danimarka arasında oynanan final maçlarına sahne olmuş ve bunların ilkinde İtalyanlar, ikincisinde de Danimarkalılar gümüştü. 1984'te UEFA'nın ipleri eline almasıyla birlikte düzenlenen ve ilk resmi Avrupa şampiyonunu belirleyen turnuva ise Avrupa Kadınlar Futbol Yarışması adı altında düzenlenmiş ve 16 takımın yer aldığı ele-

meler sonrasında turnuvada yer alacak dört takım yine İtalya, Danimarka, İngiltere ve İsveç dördlüsü olmuştu. İkiser maç üzerinden oynanan yarı final ve finalin ardından da İsveç, İngiltere'yi penaltılarla geçerek mutlu sona ulaşmıştı. 1987'deki ikinci turnuvada İsveç bu kez komşusu Norveç ile tek maç üzerinden yapılan finalde karşılaşırken kazanan 2-1'lik skorla Norveç oluyordu. 1989'daysa Norveçliler, unvanlarını finalde 4-1 yenildikleri Federal Almanya'ya kaptıracaktı. 1991'den itibaren turnuvanın adı UEFA Kadınlar Şampiyonası olarak değişiyordu. Yine dört takım üzerinden oynanan turnuvanın finalinde, iki yıl önce olduğu gibi bir kez daha Almanya ile Norveç karşılaşırken Almanlar rakiplerine rövanşı vermiyor ve bu sefer de 3-1'lik skorla kupaya uzanıyorlardı. Norveç'in zirveye yeniden çıkmasıysa 1993'te İtalya'yı tek golle geçtikleri final neticesinde mümkün olacaktı.

Almanya'nın müthiş hâkimiyeti

Bu turnuvanın ardındansa Almanlar adeta kıtada oyunun tek hâkimine dönüşeceklerdi. 1995'te finalde İsveç'i 3-2 yenerek seriyi

başlatan Almanya, 1997'de de İtalya karşısında 2-0'lık skorla zafere ulaşacaktı. Bu arada 1997'deki bu turnuvada UEFA'nın katılımcı sayısını dörtten sekize çıkarttığını ve bundan böyle de organizasyonu iki yılda bir yerine dört yılda bir düzenlemeye karar verdiğini de eklemeden geçmeyelim. Almanya, 2001'de bir kez daha finalde İsveç karşısına çıkarken bu sefer de golsüz biten 90 dakika sonrası altın golle şampiyonluğa ulaşmayı bilecekti. Almanlar seriyi 2005'te Norveç'i 3-1, 2009'da İngiltere'yi 6-2 ve 2013'te de Norveç'i 1-0 mağlup ederek altıya çıkaracak ve kırılması çok güç bir rekora imza atacaklardı. Öyle ki 2013'teki bu son şampiyonlukta kadroda yer alan oyunculardan Sara Dabritz, 1995'te seriyi başlatan ilk şampiyonluğu getiren final kazanıldığında henüz sadece beş haftalık bir bebektir. Turnuvayı gitgide daha da geliştirmeyi hedefleyen UEFA, 1997'de yaptığı ilk genişleme hamlesi sonrasında 2009'da bu kez katılımcı sayısını 12'ye çıkartmıştı. 2017 içinse planlanan 16 katılımcıydı. İlk kez böylesine geniş çaplı bir hal alan turnuvanın ev sahipliğini ise Hollanda üstlenecekti. Son altı turnuvanın şampiyonu Almanya, 16 Temmuz-6 Ağustos

Almanlar 1995 ile 2013 arasında düzenlenen 6 turnuvayı da kazanmıştı

tarihleri arasında düzenlenecek turnuva için Hollanda'ya yine favori olarak gelmişti. Almanya'dan sonra turnuvada şampiyonluk yaşamış diğer takımlar olan Norveç ve İsveç'in de büyük rakiplerinin büyük serisine son verip veremeyecekleri merakla beklenmekteydi. Son dünya üçüncüsü İngiltere, dört yıl öncesinin yarı finalisti Danimarka ve sekiz sene evvel yarı final oynayan ve bu kez ev sahipliği avantajına da sahip olan Hollanda'nın da üst turları zorlaması, turnuva öncesindeki başlıca beklentiler arasındaydı.

İlk turda beklentiler karşılandı

Dört takımlı dört gruptan oluşan ilk turda A Grubu'nda Hollanda, Danimarka, Belçika ve Norveç yer almaktaydı. Turnuvanın açılış maçında Hollanda, Norveç'i tek golle geçerken aynı akşam Danimarka da Belçika engelini aynı skorla aşıyordu. İlk günün kazananları dört gün sonra karşı karşıya geldiğindeyse Hollanda bir kez daha tek golle gülen taraf olmayı bilecekti. Norveç ise Belçika'ya 2-0 yenilerek eski günlerinden çok uzakta olduğunu gösteriyor ve havlu atma noktasına geliyordu. Nitekim gruptaki son maçlarda Norveç, Danimarka karşısında da tutunamadı ve sahadan 1-0 mağlup ayrılarak tarihinin en kötü Avrupa Şampiyonası performansına imza attı. Hollanda ise komşusu Belçika'yı 2-1 mağlup ederek üçte üç yapıyor ve grup liderliğini elde ediyordu. B Grubu; Almanya, İsveç, Rusya ve İtalya'dan oluşmaktaydı. İlk maçlarda Rusya, İtalya'yı 2-1 yenerek turnuvaya iyi bir giriş yaparken, Almanya ile İsveç'in mücadelesindeyse 'gol' sesi çıkmamıştı. Almanlar bu puan kaybını, dört gün sonra İtalya'yı 2-1 yenerek büyük ölçüde telafi ederken, İsveç de Rusya engelini 2-0'la aşacaktı. Almanya,

gruptaki son maçında da Rusya'yı 2-0 mağlup edip lider olarak bir üst tura çıkarken, İsveç, çoktan elenmiş olan İtalya'ya 3-2 kaybetmesine karşın Almanya'nın ardından ikinci sırayı alarak tur atlayan diğer takım olmuştu.

Avusturya, Fransa, İsviçre ve İzlanda'dan oluşan C Grubu, ilk turun en zayıf grubu olarak göze batmaktaydı. Gruptaki ilk maçlarda Avusturya İsviçre'yi, Fransa da İzlanda'yı tek golle geçerken, ikinci maçlarda Fransa ile Avusturya 1-1 berabere kalıyor, bu sonuçla birlikte İsviçre karşısında 1-0 öne geçmesine rağmen sahadan 2-1 mağlup ayrılan İzlanda ise turnuva defterini kapatıyordu. Son maçlarda Avusturya, iddiasız İzlanda'yı 3-0'la geçip grup liderliğini elde etti. Fransa ise İsveçre önünde uzun süre 1-0 yenik götürdüğü maçta beraberliği son çeyrek saate girilirken attığı golle kurtardı ve Avusturya'nın ardından ikinci sırayı alarak adını son sekiz takım arasına yazdırmayı başardı. D Grubu'nda İngiltere, İskoçya, İspanya ve Portekiz yer almaktaydı. Komşu ülkeleri karşı karşıya getiren ilk maçlarda İspanya, Portekiz'e 2-0'la üstünlük sağlarken, İngilizler turnuvanın en farklı galibiyetine imza atıyor ve İskoçları 6-0'lık bir hezimete uğratiyorlardı. İngiltere'nin hızı ikinci maçta da kesilmezken, İspanya engeli de 2-0'lık skorla aşılıyordu. Diğer maçtaysa Portekiz, İskoçya'yı 2-1 mağlup ederek şansını son maça taşımıştı. Ne var ki söz konusu son maçta İngiltere, Portekiz'e de şans tanımadı ve karşılaşmayı 2-1 kazanarak üçte üçle grup liderliğini elde etti. İspanya ise İskoçya'ya tek golle boyun eğmesine karşın averajla grup ikinciliğini elde edip çeyrek finale yükselen son takım oldu.

Danimarka saltanatı bitirdi

Turnuvada çeyrek finaller ise büyük sürprizlere gebeydi. İlk olarak Hollanda ile İsveç'i karşı karşıya

getiren randevuda bu turnuvada sekiz kez son dörde kalmış olan İsveç, bunu sadece bir kez başarmış olan ev sahibi Hollanda'ya diş geçiremiyordu. Maçta çok daha etkili bir futbol ortaya koyan Hollanda, ilk yarıyı Martens'in golüyle 1-0 önde kapatırken ikinci yarıda bir gol de Miedema ile buluyor ve böylece maçı 2-0 kazanarak yarı final vizesi alan ilk takım oluyordu. Asıl büyük sürpriz ise Almanya-Danimarka eşleşmesinde yaşanacaktı. Normalde Hollanda-İsveç maçından sonra akşam oynanması planlanan maç, aşırı yağış nedeniyle 15 saat ertelenmiş ve ertesi gün öğlene alınmıştı. Maç başladıktan sadece üç dakika sonra Kerschowski fileleri havalandırıp Almanya'yı 1-0 öne geçirdiğindeyse sanki üst üste yedinci şampiyonluk da ufukta görünür gibi olmuştu. Ancak ikinci yarının başlarında Danimarka'nın Afgan asıllı oyuncusu Nadia Nadim skora dengeyi getiriyor, bitime beş dakika kala Theresa Nielsen'den gelen golse, belki de turnuva tarihinin en büyük şoklarından birinin yaşanmasına sebep oluyordu. Son altı turnuvanın şampiyonu Almanya, Danimarka'ya 2-1 kaybederek bırakın şampiyonluğu, bırakın finali, yarı final bile göremeden ülkesine dönmek zorunda kalmıştı.

Almanya-Danimarka mücadelesi ne kadar keyifliyse, sonrasında oynanan Avusturya-İspanya ve İngiltere-Fransa maçları da açıkçası bir o kadar yavandı. Avusturya ile İspanya iki saat boyunca birlikte bir gol bile üretemeyip işi penaltılara bırakırken 11 metre düellosu sonunda gülen taraf Avusturya olmuştu. İngiltere ise Fransa engelini, yıldızı Jodie Taylor'ın tek golüyle geçiyordu. Almanya'yı eleyerek büyük bir sükse yapan Danimarka'nın yarı finaldeki rakibi Avusturya olmuştu. Avusturyalılar, tıpkı çeyrek finaldeki İspanya maçında olduğu gibi işi yine penaltılarla çözmeye niyetli gibilerdi. Nitekim bir kez daha 120 dakikayı golsüzlüğe mahkûm etmeyi başarmışlardı! Ancak bu sefer penaltı noktasında talih onlardan yana değildi ve üç atışta da fileleri bulamayınca, beş maçta kalelerinde sadece bir gol görmelerine karşın turnuvaya veda ettiler. Yarı finaldeki diğer maçtaysa, o ana kadar oynadıkları dört maçı da kazanmış olan Hollanda ile İngiltere karşı karşıyaydı. Seyirci desteğiyle birlikte oyun seviyesini çok daha yukarılara çeken Portakallar, 22. dakikada Miedama ile 1-0 öne geçtikleri karşılaşmada 62. dakikada Van de Donk ile farkı ikiye çıkarta-

Hollandalı kadınlar, evlerinde düzenlenen turnuvada ilk defa Avrupa Şampiyonu olmanın keyfini yaşadı...

rak büyük ölçüde rahatlıyorlardı. Maçın son anlarında Bright'ın kendi kalesine attığı golse skoru belirledi ve Hollanda, rakibini 3-0 mağlup ederek finalde Danimarka'nın rakibi oldu.

Portakallardan tarihi zafer

6 Ağustos'ta Enschede'de oynanan final maçıysa, adına yakışır nitelikteydi. De Grolsch Veste Stadı'nın 30 bin kişilik kapasitesi neredeyse tamamen dolmuştu ve adeta turuncuya boyalı tribünlerin, takımlarını yine büyük bir güçle itmesi de bekleniyordu. Ancak Almanya gibi bir devi eleyen Danimarka'nın da hafife alınacak yanı yoktu. Nitekim henüz altıncı dakika içinde Sanne Nielsen'in on sekiz içinde düşürülmesi sonucunda kazanılan penaltıyı Nadim gole çeviriyor ve Danimarka 1-0'lık üstünlüğü elde

ediyordu. Hollanda'nın bu gole cevabıysa gecikmeyecekti. 10. dakikada sağ kattan van de Sanden çok güzel bir bindirme yapıyor ve yerden arka direğe doğru kestiği topu da Miedama düzgün bir plaseyle tamamlayarak skora dengeyi getiriyordu. 28. dakikadaysa Hollanda, Martens'in ceza yayı üzerinden çektiği güzel şutun sağ direğin içine vurup ağlarla kucaklaşması sonucunda, geri düştüğü maçta öne geçmeyi başaracaktı. Fakat Danimarka da kolay pes edecek görünmüyordu. 33. dakikada gelişen ani atakta Harde topu çok iyi sürüklüyor ve sağ çaprazdan ceza sahasına girdikten sonra sol ayağıyla topu yakın direk dibine bırakarak bir kez daha skorun eşitlenmesini sağlıyordu. İlk yarı da 2-2'lik bu eşitlikle tamamlandı. İkinci yarıda da Hollanda hızlı baş-

larken 51. dakikada on sekiz üzerinden kazanılan frikiği Spitse yerden bir plaseyle ağlara göndererek Portakalları yeniden öne geçiriyordu. Maçın bundan sonraki bölümündeyse Danimarka 3-3'ü bulmak için çabaladıysa da başarılı olamadı. Bitime beş dakika kala Sanne Nielsen'in doksana gitmekte olan şutunun son anda falso alması ve direği sıyrıp auta çıkması belki de maçın kader anıydı. Son dakikaya girilmek üzereyken ise Hollanda'nın geliştirdiği kontrataktaki Miedema maçtaki son sözü söylüyor ve 4-2'lik galibiyetle de Portakallar, tarihlerinin ilk Avrupa şampiyonluğunu elde ediyordu. Hollanda'nın sol açığı Lieke Martens, aynı zamanda turnuvanın da en değerli oyuncusu ödülüne layık görülürken, gol kraliçeliğini elde eden isimse, beş golle İngiltere'den Jodie Taylor oldu.

T

ürkiye Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu tarafından düzenlenen Yaz Seminerleri, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirildi. 9 Ağustos'a kadar süren seminerin açılış törenine TFF Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekilleri Nihat Özdemir, Hüsnü Güreli, Ali Dürüst, İcra ve Yönetim Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyeleri Erhan Kamlı, Mustafa Çağlar, Alaattin Aykaç, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile MHK Başkanı Yusuf Namoğlu ve kurul üyeleri katıldı. Seminer açılışında bir konuşma yapan TFF Başkanı Yıldırım Demirören, şu ifadeleri kullandı:

"Ben sizleri 'Değerli kader arkadaşları' diye çağıracağım. Dün Temsilciler Kurulu Semineri vardı, sözlerime bu şekilde başladım. Çünkü bizler aynı gemideyiz. Aynı gemide de hareket ediyoruz. Sizlerin başarısı bizim başarısı... Sizlere yapılan her ithamı bizlere yapılan itham olarak görüyoruz ve onun için ben ve Yönetim Kurulum olarak sonuna kadar sizlerin arkasındayız. Bundan hiç şüpheleniz olmasın. Ben öncelikle sizleri geçen sezon gösterdiğiniz performanstan dolayı kutluyorum. Tabii kutlarken de yeterli görmeyip, bu sezon sizlerden daha iyilerini beklediğimizi de belirtmek istiyorum. Kamuoyu hakemlerimizi eleştiriyor da

Dik durun, kararlı durun

MHK tarafından düzenlenen Yaz Semineri, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirildi. Seminerin açılışında bir konuşma yapan TFF Başkanı Yıldırım Demirören, "Hakemin en iyi dostu çaldığı düdüktür. Dostunuzun artmasını istiyorsanız düdüklelerinizi doğru çalacaksınız. Sizlerin aldığı kararlar, Türk futbolunun geleceğini belli ediyor. Benim beklentim, Yönetim Kurulu'nun beklentisi; çaldığınız düdüğün arkasında dik durun, kararlı durun" dedi.

Üst Klasman Gözlemci Semineri sona erdi

Türkiye Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu tarafından 4-9 Ağustos tarihleri arasında düzenlenen Yaz Seminerleri, Üst Klasman Gözlemci Semineri ile sona erdi. TFF Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Orhan Saka Salonu'nda

gerçekleştirilen seminer sonunda Merkez Hakem Kurulu Başkanı Yusuf Namoğlu gözlemcilere, hakemleri çok daha dikkatli değerlendirmeleri gerektiğini hatırlatarak performansla dayalı sistemde yapacakları gözlemlerin önemini

vurguladı. Futbola teknolojinin de katılımıyla gözlemci sisteminde gelecekte radikal değişimlere geçilebileceğini belirten Namoğlu, bu duruma şimdiden herkesin hazırlıklı olması gerektiği mesajını vererek yeni sezonda başarılar diledi.

hakemlerimizin başarılı olduğu dönemleri maalesef gündeme getirmiyor. Son ayda 11 hakemimiz Avrupa'da maç yönetti. Hepsisi de çok başarılı yönetti. Gördüğüm kadarıyla hiçbir yerde hakemlerimiz takdir görmedi. Yani yine bizlerin birbirimize ihtiyacı var. Kamuoyundan hiç beklemeyin. Ne zaman hata oluyor, o gün gündeme geliyorsunuz. Ama maalesef Türkiye'de yönetilen 90 bin maç içinde bir maçın 5 saniyesi hatalı olduğu vakit bütün sezon tartışılıyor. Ve siz değerli insanlar, doğru karakterli insanlar hep itham altında bulunuyor. Bu bizi yaralıyor. Hakemin en iyi dostu çaldığı düdüktür. Dostunuzun artmasını istiyorsanız düdükleme doğru olacaktır. Sizlerin aldığı kararlar, Türk futbolunun geleceğini belli ediyor. Benim beklentim, Yönetim Kurulu'nun beklentisi; çaldığınız düdüğün arkasında dik durun, kararlı durun. Hata olacaktır ama bizler sizlerin aranızdayız. Ben ve Yönetim Kurulu ilk günden beri hakemlere çok güvenedik, çok önem verdik. Maddi im-

kânları gerektiği şekilde artırdığımızı inanıyorum. Şartlar gerektiriyorsa yine artırırız. Ama bunun karşılığını da sizlerden görmek istiyoruz. Onun için dediğim gibi daha çok çalışacağız. Bu sezon takımlarımız çok büyük maddi yatırım yaparak kadrolarını güçlendirdiler. Hiçbir hatayı muhakkak kabul etmeyecekler, gündeme getirecekler. Onun için az hata yapacağız, yapmamız gerekiyor. Bunun için de VAR sistemini sonuna kadar destekliyoruz. Eğer kulüplerimizle, Kulüpler Birliği ile anlaşırsak Ocak ayında, yoksa önü-

müzdeki sezon VAR sistemini de getireceğiz. VAR sistemi sizlere güvenmediğimiz için değil, sizlerdeki hatayı daha azaltarak, sizlerin vicdanını, gönlünü daha rahatlatmak için bu sisteme geçiyoruz.

Hakemlerimizi bir maçla öldürmeyin

Benim buradan kulüp yöneticilerine kulüp başkanlarına, medyaya bir mesajım olacak; hakemlerimizi bir maçta öldürmeyelim, kolay yetiştiriyorlar. Hakemlerimize destek olalım. Tabii ki hata yapacaklar.

Kavgayı bırakalım, hakemlerimizin iyi niyetli olduğuna baştan inanalım. Ama şu var ki hakemler şampiyonu belirlemiyor. Buna da inanıyoruz. Sizlere tekrar başarılar diliyorum. Bu seminerin hayırlı geçmesini temenni ediyorum. Allah yardımcınız olsun. Bizler sonuna kadar sizin aranızdayız."

Hatasız hakem olmaz

Merkez Hakem Kurulu Başkanı Yusuf Namoğlu da seminerde yaptığı konuşmada şöyle dedi: "Geçen sezon 3 Ağustos tarihinde göreve başlamıştık. O tarihte 5. ve 6. yardımcı hakemlik sistemi vardı. Geldiğimizde bu sistem kaldırılıp 4'lü sisteme geçtik. Geçiş sürecinde sezonun ilk yarısında performansınızda bir parça düşüklük vardı. Ancak devre arası seminerle beraber, çeşitli çalışmalarla ikinci yarıya daha iyi hazırlandık. Hakem arkadaşlar Süper Lig dâhil olmak üzere tüm ligleri problemsiz olmak üzere tamamladı. Profesyonel futbol oynayanları hakem ordusuna katma adına yönetmelikte değişiklik yaparak 6 ay gibi bir sürede terfi etme imkânlarını sağladık. Hakem arkadaşların ekonomik olarak güçlenmesinde bugünkü Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulumuz büyük katkılar sağlamışlardır. Huzurlarınızda Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı ve Yönetim Kurulu'na te-

şekkür etmek istiyorum. Bu sene geçim kaynağı olarak bir ücret olacağı gibi başarıya endeksli çalışma içinde olacağız. Uluslararası düzeyde hakem arkadaşlarımız sezon başı olmasına karşın oldukça fazla maç almıştır. Yönettikleri maçlarda da yine başarılı oldular. Yine üç arkadaşımız, UEFA'nın Elit ve 1. Kategori kursuna katılacaklar; Cüneyt Çakır, Hüseyin Göçek ve Halis Özkahya... Şimdiden onlara başarılar diliyorum. Bizlere moral olarak destek olan TFF Yönetim Kurulu'na teşekkür ediyorum. Hatasız hakem olmaz. Bizim görevimiz de az hata yaparak sezonu tamamlamak. Hedefimiz, başarı, başarı, yine başarı."

Seminerlerde MHK Danışmanı Roberto Rosetti, "Temel Oyun Kuralları Değişiklikleri" konusunda hakemleri bilgilendirdi. Ayrıca MHK Yardımcı Hakem Eğitimci Leif Lindberg ile MHK Eğitimcisi ve Mentör Jorn West Larsen de seminerde eğitim verdi. Süper Lig hakemleri ile yardımcı hakemleri 4-6 Ağustos; A Klasman hakemleri ile yardımcı hakemleri ve Kadın FIFA hakemleri ile yardımcı hakemleri 6-8 Ağustos; Üst Klasman Gözlemcileri ise 8-9 Ağustos tarihlerindeki seminerlere katıldı.

Orhan Demir'i kaybettik

1960-1980 yılları arasında Adana Bölgesi hakemi olarak hizmet veren Millî Futbol Hakemi Orhan Demir vefat etti. İl Hakem Kurulu Başkanlığı ve Futbol Federasyonu Merkez Hakem Kurulu (MHK) üyeliği de yapan Demir, profesyonel liglerde uzun yıllar gözlemcilik görevinde de bulunmuştu. Merhum Orhan Demir'e Allah'tan rahmet, ailesi ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Zamanlamaya dikkat!

TFF Temsilciler Kurulu, yeni sezon öncesinde Üst Klasman, Federasyon Güvenlik ve Akreditasyon Temsilcileri Yaz Semineri'ni gerçekleştirdi. Kurul Başkanı Abdurrahman Arıcı, "Temsilcilerimiz maçlarda zamanlamaya çok dikkat etmeli" uyarısında bulundu ve bu sezon denetleme mekanizmasını çalıştıracaklarını açıkladı

Türkiye Futbol Federasyonu Temsilciler Kurulu tarafından düzenlenen 2017-2018 sezonu Üst Klasman, Federasyon Güvenlik ve Akreditasyon Temsilcileri Yaz Semineri, TFF'nin Riva'da yer alan idari merkezindeki Orhan Saka Salonu'nda yapıldı. Seminerin açılışında konuşan Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı şu ifadeleri kullandı: "Merkez Hakem Kurulu Değerli Başkan Vekili, değerli kurul üyeleri, değerli çalışma arkadaşlarım, çok sevgili temsilci arkadaşlar, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı ve Yönetim Kurulu adına hepinize hoş geldiniz demek istiyorum. Ben öncelikle 2016-2017 sezonunda görev yapan tüm arkadaşlara teşekkür ediyorum. İyi bir sezon geçirdik. Burada olmayan ve aramızdan ayrılan arkadaşlara da teşekkür ediyorum. 2017-2018 futbol sezonu için bir

araya geldik. İnşallah yeni sezonu çok daha başarılı bir şekilde götürürüz ve yine başarıyla kamuoyunun karşısına çıkarız. Tabii ki bazı maçlarımızda küçük olaylar ve eksikliklerimiz oldu. İnşallah bunları dikkate alıp ders çıkartarak önümüzdeki sezon bu hataları tekrarlamamaya çalışırız. Temsilcilerimiz maçlarda zamanlamaya çok dikkat etmeli. Bu konu çok önemli. Çok dikkatli olmak zorundayız çünkü biz Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı ve Yönetim Kurulu'nu temsil ediyoruz. Biliyorsunuz ki; derbi maçlarda artık 4-5 temsilci arkadaşımızı görevlendirmeye başladık. Bu maçlar çok önemli olduğu ve Temsilciler Kurulu adına Türkiye Futbol Federasyonu'na bir eleştiri gelmemesi adına bu uygulamayı yapıyoruz. Buna rağmen stat koridorlarında görülmeyen bir şey oluyorsa bu durum bizden

kaynaklıdır. Çok dikkatli olmalıyız. Bu sene denetleme mekanizmasını çalıştırıyoruz. Ben ve arkadaşlarım maçlara geleceğiz. Maçların hepsini kayıt altına alacağız. O yüzden bu denetim mekanizması sonucunda belli bir puanlamalar olacak. Ben tekrar 2017-2018 sezonun başarıyla geçmesini diliyorum ve sizlere saygılarımı sunuyorum."

Seminerin ilk günlük programında Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin tarafından yapılan program tanıtımı ve 2016-2017 sezon değerlendirilmesi ile istatistik bilgilerin ardından, beIN SPORTS Direktörü Bruno Bensimon, "yayıncı kuruluş-temsilci ilişkileri"; E-Kent yöneticisi Kerem Bilgin, "E-Bilet sistemi"; Milliyet Gazetesi Spor Müdürü Tayfun Bayındır, "medya-temsilci ilişkileri"; TFF Futbol Gelişim Müdürü Dr. Erden Or da "öfke kontrolü" ile ilgili sunumlarını yaptı. Seminerin sonraki bölümünde temsilciler görsel ve yazılı sınava tâbi tutuldu. İlk günün sonunda Üst Klasman Temsilcisi İbrahim Yuşan, maçlarda yaşanmış ve yaşanabilecek olaylarla ilgili bilgi paylaşımında bulundu. Seminerin resmi açılışı ise ikinci gün yapıldı. Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisi'ndeki açılışa TFF Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekili Ali Dürüst, TFF İcra ve Yönetim Kurulu Üyesi

Cengiz Zülfiaroğlu, Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş, Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, MHK Başkanı Yusuf Namoğlu, Temsilciler ve MHK Kurul üyeleri ile temsilciler katıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, geçen sezon için teşekkür ettiği temsilcilere yeni sezonda da başarı dileklerini ilettili. Seminerin ikinci günlük progra-

mında, Merkez Hakem Kurulu Başkanvekili Bedri Dölkeleş, statü ve talimat düzenlemeleri, olay analizleri ve rapor hataları, Merkez Hakem Kurulu Üyesi Murat Ilgaz Video Yardımcı Hakemlik (VAR) sistemi ve Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin de idari konular hakkında sunumlar yaptı. Seminerin son gününde ise Klasman Temsilcilerine yönelik eğitim çalışmaları yapıldı. Seminerin son gününde temsilcilere Merkez Hakem Kurulu Başkanvekili Bedri Dölkeleş, statü ve talimat düzenlemeleri, olay analizleri ve rapor hataları, Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin idari konular hakkında sunum yaptı. Ayrıca, temsilciler görsel ve yazılı sınava tâbi tutuldu. Klasman Temsilcisi Gürol Korkmaz, maçlarda yaşanmış ve yaşanabilecek olaylarla ilgili bilgi paylaşımında bulundu. Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, Klasman Temsilcilerine hitaben yaptığı konuşmada, "Sizler, TFF Başkanını ve TFF Yönetim Kurulu'nu temsil ediyorsunuz. Rapor standardı kurulumuz ve ilgili kurumlar için çok önemlidir. Gözlem, denetim ve raporlama standardını en yüksek düzeye çıkarmak zorundayız. 2016-2017 sezonundaki göstermiş olduğunuz performanstan dolayı sizlere teşekkür ediyorum. 2017-2018 sezonunda hepinize başarılar diliyorum" dedi.

Riva'da kuralar çekildi

A Grubu

Türkiye
İspanya
Almanya
Gürcistan

B Grubu

Polonya
İtalya
Fransa
Belçika

C Grubu

Rusya
İngiltere
İrlanda Cum.
Yunanistan

TFF'nin "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesindeki Ampute Futbol Milli Takımı'nın katılacağı Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası'nın kura çekimi gerçekleştirildi. TFF Hasan Doğan Milli Takımlar Kamp ve Eğitim Merkezi'nde yapılan kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile A Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu'nun yanı sıra Avrupa Ampute Futbol

Federasyonu Başkanı Matheus Widlak, Genel Sekreter Simon Baker ve Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Arif Ümit Uztürk katıldı. Kura çekimi öncesi konuşan Matheus Widlak,

Türkiye'nin ampute futbolunda çok gelişmiş bir noktada olduğunu belirterek, "Umarım Avrupa'daki diğer ligler de böyle gelişir. Türkiye, organizasyon konusunda da çok başarılı... Bu turnuvayı

da en iyi şekilde organize edeceklerine inanıyorum" dedi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Riva'daki tesislerinde gerçekleşecek turnuva 1-10 Ekim tarihle-

rinde düzenlenecek. Türkiye, seri başı olarak katıldığı kura çekiminde A Grubu'nda İspanya, Almanya ve Gürcistan ile eşleşti. Şampiyonada 12 takım, dörderli

üç grupta mücadele edecek. Gruplarında ilk iki sırayı alacak takımların yanı sıra en iyi üçüncü olan iki ekip de üst tura yükselecek.

2017 Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası Maç Takvimi

02.10.2017	Türkiye-Almanya
03.10.2017	İspanya-Gürcistan
03.10.2017	Polonya-Fransa
03.10.2017	İtalya-Belçika
03.10.2017	İngiltere-Yunanistan
03.10.2017	Rusya-İrlanda Cum.
04.10.2017	İspanya-Almanya
04.10.2017	Rusya-Yunanistan
04.10.2017	İtalya-Fransa
04.10.2017	Polonya-Belçika
04.10.2017	İngiltere-İrlanda Cum.
04.10.2017	Türkiye-Gürcistan
05.10.2017	Almanya-Gürcistan
05.10.2017	İrlanda Cum.-Yunanistan
05.10.2017	Fransa-Belçika
05.10.2017	Polonya-İtalya
05.10.2017	Rusya-İngiltere
05.10.2017	Türkiye-İspanya

Sporda Şiddetin Önlenmesi zirvesi Ankara'da yapıldı

Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak'ın koordinasyonunda, Adalet Bakanı Abdülhamit Gül ile İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun yanı sıra sporun zirvesinden önemli isimler, sporda şiddetin önlenmesi konulu toplantıda bir araya geldi. Bakanlık binasında gerçekleştirilen toplantıya, Türkiye Futbol Federasyonu adına Başkan Yıldırım Demirören, Hukuk ve Mali İşlerden Sorumlu Başkanvekili Hüsnü Güreli ile Genel Sekreter Kadir Kardaş katıldı.

2017-2018 sezonunda 6222 sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un uygulanması, müsabakaların düzen ve huzur içinde yapılmasının sağlanması konularının ele alındığı zirveden sonra birlikte açıklama yapıldı. Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak, toplantının ardından şu açıklamayı yaptı:

"Yasayla ilgili değerlendirmeler yaptık. Türkiye Futbol Federasyonu ve bizim EURO 2024 ev sahipliği için adaylık çalışmalarımız var. Bu süreçler bizim adaylıkla ilgili konumuzu da etkileyecek süreçler. Bu nedenle adım atıp çözüm getirmemiz gerekiyor. Süper Kupa ve Tür-

kiye Kupası finallerinde e-bilet uygulanması kararlaştırıldı. Müsabakaların risk analizinin yapılmasını değerlendiriyoruz. Müsabakaların konumu, taraftarın hareket durumunu, iki takım arasındaki geçmişe yönelik hususlar-husumete göre risk analizlerinin yapılması gerekti-

ğini ifade ediyoruz. A, B, C kategorisine ayıracağız. Stadyum çevresinde olaylara sebep olanların tespiti için teknolojinin daha etkin kullanılması ile ilgili talepler var." İçişleri Bakanı Süleyman Soylu da şu bilgileri paylaştı: "Sevindirici gelişmeyi paylaşmak isterim. 2016-2017 sezonunda 2015-2016 sezonuna yönelik olarak gerek olaylar açısından gerekse olaylara karışanlar açısından bir azalma söz konusu. Bu da şunun tescilidir: 6222 sayılı kanunun spor hayatımıza çok önemli bir katkı sunduğu, uygulaması oranında da çok önemli neticeler elde edildiğidir. Demek ki 6222'ye sıkı sıkıya sahip çıkacağız. Sadece bakanlıklar ve federasyonlar olarak değil aynı zamanda taraftarından spor yöneticilerine kadar medyaya kadar mülki amirlerimize kadar hatta belediye başkanlarımıza kadar herkesin bu konuda sorumluluğunu üzerine alması ve kendi görevlerini yerine getirmesi bu toplantımızın ana değerlendirmelerinden bir tanesidir. Bu sezon maçları risklere göre de-

ğerlendireceğiz. A, B, C kategorisi. Riskli, orta riskli ve risk taşımayan müsabakalar. Buna ait tedbirler de ilgili mülki amirler ve spor kulüpleri, federasyon tarafından da bu çerçevede gerçekleştirilecektir. Gerek saha gerek saha dışı koordinasyon konusunda tedbirler aynı risk unsuruyla alınacak. Çipli kimlik kartlarına geçiyoruz. 10 milyon vatandaşımız çipli kimlik kartlarını aldı. Yüz tarama sistemi, parmak izleri ile ilgili teknolojilerin spor alanlarında eksiksiz olarak uygulanması öncelik ve hedeflerimizden bir tanesi. Spor Güvenlik Kurullarımız, A Kategorisi'ndeki maçlar öncesinde kesinlikle vali başkanlığında, ayda bir de yine vali başkanlığında toplantılarını eksiksiz yerine getirecekler. Sosyal medya üzerinden de tahrikler ve birtakım taşkınlıklar söz konusu. Bu konuda da emniyet müdürlüğümüz ve Jandarma Genel Komutanlığımızın oluşturduğu siber daire başkanlıkları çerçevesinde buradan izleme ve savcılıklara suç duyurusunda bulunma

kabiliyetine sahibiz. Misafir takım taraftarlarının kendi şehirden çıkmasından itibaren kendi şehri de dâhil olmak üzere kontrol edilecektir. Kupa finalleri ve play-off konusunda sayın bakanımız gerekli değerlendirmeyi ortaya koydular. Özel güvenlik de bakanlıklarımıza bağlı. Onların eğitilmesi, nitelikleri ve nicelikleri sorumluluğumuzdadır. Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Dairesi çerçevesinde bu eğitimleri yukarıdan aşağıya neler yapılabileceği konusunda bugün itibarıyla paylaşacaklardır. İl Güvenlik Spor Kurullarının alacağı deplasman yasağı konusunda geçmişte olduğu gibi inisiyatif onlara ait. Bu konuda koordinasyon yapacağız. İstisna olmak kaydıyla İl Güvenlik Kurulları deplasman yasağı alma kabiliyetine sahip olacaktır. Bunu yaymamak, istisna olarak tutmak esastır. Spor sahaları içinde, çok fazla sayıda akredite edilmiş kişi var. Bu da bizim kontrol yapmamızı zorlaştırıyor. Valilerimiz, emniyet müdürlerimiz, belediye başkanlarımız forma giymeyecek." Adalet Bakanı Abdülhamit Gül de şu ifadeleri kullandı: "6222 sayılı yasada revizyona gidilebilir. İhtiyaç duyulan konularda değişiklik yapılabilir. Spor alanı kavramı genişletilebilir. Temel amacımız şiddetin ortadan kalkması, keyifli bir maçın hem statta hem tribünde izleyebilmesi. Samsun Cumhuriyet Savcılığı'nın yaptığı tahkikat devam etmektedir. 4 kişi hakkında yakalama kararı çıktı. Bu toplantının çok önemli bir dönüm noktası olduğunu düşünüyorum. Tüm vatandaşlarımızın keyifle izleyeceği bir sezon olmasını temenni ediyorum."

TFF, Özel Çocuklar'ı Riva'da ağırladı

Avrasya Özel Çocuklar Derneği'nde eğitim gören çocuklarımız, TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde Türkiye Futbol Federasyonu'nun konduğu oldu. TFF'nin davetlisi olarak Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde misafir olan çocuklarımız, Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, TFF 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfiaroğlu ve Ali Düşmez, Genel Sekreter Kadir Kardaş, A Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu ve A Millî Takım oyuncuları ile bir araya geldi. Bakan Osman Aşkın Bak ve Başkan Yıldırım Demirören, özel olarak ilgilendiği çocuklarımızla sohbet ederken hatıra fotoğrafları da çekildi. Ay-yıldızlı futbolcularla çok özel anlar geçiren çocuklarımızın yüzlerindeki mutlu anlar dikkat çekti.

Demirören: Onları ağırlamak vazifemiz

TFF Başkanı Yıldırım Demirören, özel çocuklara hayatın mutlu yanlarını göstermenin vazifeleri olduğunu belirterek, basın mensuplarına yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Ben öncelikle özel çocuklarımızdan özür diliyorum. Çünkü geçen Galatasaray maçı öncesi yanlış anlaşılardan kaynaklanan bir sorun oldu. Ama bugün bunu telafi ettik. Çok mutluyuz. Çünkü onlar ciddiye özel özeliler. Bugün Millî Takımımız ile beraberler. Allah nasip ederse Eskişehir'deki maça eğer bugün yorulmazlarsa gelecekler veya Ekim ayındaki maça gelecekler. Sayın Bakanımızın da dediği gibi Sayın Cumhurbaşkanımız zaten özel çocuklarımıza çok özel ihtimam gösteriyor, önem veriyor. Bizim de vazifemiz onları ağırlamak, onlara hayatın mutlu yanlarını göstermek."

Bakan Bak: Milli Takım'a moral olur

Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak da özel çocukların mutlu olmasının önemine dikkat çekti ve şunları söyledi: "Özel çocuklarımızı kampa davet ettiği için değerli Federasyon Başkanımıza ve Milli Takım yetkililerimize teşekkür ediyoruz. Onlar toplumda özel yeri olan değerli kardeşlerimiz, değerli yavrularımız. Onların bu arzuları, bu heyecanları bizleri de mutlu ediyor. Sağ olsun Milli Takımımız önemli Ukrayna maçı öncesi onlarla birlikte olmaktan büyük mutluluk duyduk. Biz de burada onlarla birlikte olmaktan büyük mutluluk duyuyoruz. Çok güzel anlar bu anlar. Bu ortamı sağladığı için Futbol Federasyonumuza, Başkana, tüm yetkililere teşekkür ediyorum. Çok güzel bir ortam. Mutluluklarını yüzlerinde görüyoruz. Onların bu gülümsemeleri Milli Takımımıza da moral motivasyon olur. Umarım, Ukrayna ve Hırvatistan müsabakalarını başarıyla geçeriz. Onları da mutlu ettik, inşallah tüm halkımız da mutlu olur. Burada olmaktan da büyük mutluluk duyuyoruz."

ACIBADEM SPORTS FULYA'DA HİZMETİNİZDE

Acibadem Sports, Fitness Club ve FIFA akreditasyonuna sahip Sporcu Sağlığı Merkezi'ni aynı çatı altında birleştirerek fark yaratıyor. Acibadem Sports basketboldan futbola, yogadan pilatese, sporu sağlıklı yapmak isteyen herkese yeni bir yaşam tarzı sunuyor. Acibadem'in sportif yüzü Acibadem Sports hizmetinizde...

ACIBADEM
SPORTS

FIFA
MEDICAL
CENTRE OF
EXCELLENCE

Millî Takım Zafer Bayramı'nı Riva'da kutladı

A Millî Takım teknik heyeti ve futbolcuları, 30 Ağustos Zafer Bayramı'nı, Dünya Kupası eleme karşılaşmaları için kamp yaptıkları Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde kutladı. Ay-yıldızlılar, 30 Ağustos Zafer Bayramı dolayısıyla Türk Bayrağı ve Atatürk portresi önünde poz verdi. TFF'den bayram vesilesiyle yapılan yazılı açıklamada ise şu ifadeler kullanıldı: Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün veciz ifadesiyle 'Türk milletinin hürriyet ve istiklal düşüncesinin ölümsüz bir abidesi' olan 30 Ağustos Zaferi'nin 95'inci yıldönümünün kıvancını yaşıyoruz. Ulusumuzun 30 Ağustos Zafer Bayramı'nı coşkuyla kutluyor, bu vesile ile bize bağımsızlığımızı armağan eden başta Ulu Önder Atatürk ve silah arkadaşları olmak üzere kahraman gazilerimiz ile tüm şehitlerimizi minnetle ve saygıyla anıyoruz."

Millî kamplarda Zafer Bayramı kutlaması

Ümit Milli Takımımız Çek Cumhuriyeti ile deplasmanda oynayacağı maçın hazırlıklarını sürdürürken 30 Ağustos Zafer Bayramı'nı da kutladı. Teknik direktör Abdullah Ercan yönetiminde maçın oynanacağı Stadion Prátelství'de çalışan ümitlerimiz, antrenman öncesinde Türk bayrağı açarak bayramı idrak etti. İtalya ile deplasmanda oynayacağı hazırlık maçı için teknik direktör Vedat İnceefe yönetiminde kampta bulunan U19 Milli Takımımız da 30 Ağustos Zafer Bayramı'nı yine Türk bayrağı eşliğinde kutladı.

Spor Toto, Gelişim Ligleri ve Bölgesel Amatör Liglerine isim sponsoru oldu

Gelişim Ligleri ve Bölgesel Amatör Lig isim sponsoru Spor Toto oldu. Türkiye Futbol Federasyonu ve Spor Toto Teşkilat Başkanlığı arasında Ankara'da yapılan anlaşma ile Süper Lig ve TFF 1. Lig kulüplerinin oluşturduğu Gelişim Ligleri (U14, U15, U16, U17 ve U19 yaş kategorileri) ve Bölgesel Amatör Lig (BAL Ligi), Spor Toto Gelişim Ligleri ve Spor Toto BAL Ligi adını aldı. 2017-2018 ve 2018-2019 futbol sezonlarını kapsayan anlaşmanın imza törenine Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Hukuk ve Mali İşlerden Sorumlu Başkanvekili Hüsnü Güreli, TFF Genel Sekreteri Kadir Karadaş, Spor Toto Teşkilat Başkanı Mehmet Muharrem Kasapoğlu ve Spor Toto Teşkilat Başkan Yardımcısı Bünyamin Bozgeyik katıldı.

Türkiye Kupası ve TFF Süper Kupa'nın yayın ihalesi sonuçlandı

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen ve 2017-2018, 2018-2019 ve 2019-2020 sezonları Türkiye Kupası ve TFF Süper Kupa müsabakalarının televizyondan yayınlanmasına ilişkin ihale sonuçlandı. İhale Komisyonu tarafından gerçekleştirilen ihaleye, şartnameyi alan yayıncı kuruluşlar arasın-

dan tek firma katılarak teklif verdi. Yeni sezonda yeni statüsü ile ihale edilen Türkiye Kupası'nın yayın ve isim hakkı ile Süper Kupa'nın yayın hakkını Turkuvaz Medya Yayın Hizmetleri A.Ş. aldı. Turkuvaz Medya Yayın Hizmetleri A.Ş., yıllık 10 milyon dolar + Türkiye Futbol Federasyonu payı + KDV teklif

ederek yayıncılığını yaptığı organizasyonları önümüzdeki üç sezon boyunca yayınlamaya devam edecek. Ödemelerin yarısı Amerikan Doları yarısı Türk Lirası olarak yapılacak olup yayıncı kuruluş, Türk Lirası olarak ödeyeceği kısma yıllık TÜFE ve ÜFE ortalaması oranında zam yapacak.

Yıldırım Demirören'den Ceferin'e ziyaret

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, UEFA Başkanı Aleksander Ceferin'i ziyaret etti. UEFA'nın İsviçre'nin Nyon kentindeki merkezinde başa gerçekleşen görüşme, yak-

laşık 1 saat sürdü. Ziyarette UEFA Başkanı Ceferin ile TFF Başkanı Demirören görüş alışverişinde bulundu. Dünya futbolundaki gelişmeler, özellikle yaz döneminde futbolda yaşanan transferler,

Kulüp Lisans Sistemi, Türk takımlarının Avrupa'daki son durumu ve güncel konuların gündeme geldiği görüşme karşılıklı başarı ve iyi dilek temennileriyle sona erdi.

Kulüpler Birliği'nin yeni başkanı Dursun Özbek

Süper Lig takımlarının oluşturduğu Kulüpler Birliği Vakfı'nın seçimli Olağan Genel Kurulu'nda Galatasaray Kulübü Başkanı Dursun Özbek, yeni başkan seçildi. Mevcut başkan Göksel Gümüşdağ'ın göreve devam etmeme kararından sonra gerçekleştirilen kongre, Kardemir Karabükspor Kulübü Başkanı Hikmet Ferudun

Tankut'un divan kurulu başkanlığında, İstanbul'da yapıldı. Vakfın Maslak'taki merkezinde yapılan toplantıda, Osmanlıspor Kulübü Başkanı Sadık Dik ile yarışan Dursun Özbek, oy çokluğuyla başkanlığa getirildi. Kardemir Karabükspor Kulübü Başkanı Hikmet Ferudun Tankut ile Fenerbahçe Kulübü Asbaşkanı Şekip

Mosturoğlu ise başkan yardımcılarını olarak açıklandı. TFF, konuyla ilgili yayınladığı açıklamada "Sayın Dursun Özbek'i tebrik eder, yeni yönetim dönemlerinde başarılar dileriz. Kulüpler Birliği Başkanı olarak verdiği hizmetlerden dolayı Sayın Göksel Gümüşdağ'a teşekkür ederiz" ifadelerini kullandı.

Türkiye Kupası'nda gruplar kalktı

Türkiye Futbol Federasyonu, Türkiye Kupası'nın statüsünde değişikliğe gitti. Kupanın yeni statüsünde grup aşaması kaldırıldı. Kupada, ilk 4 turun tek maç eleme üzerinden, 5. eleme aşaması ve sonrasındaki son 16, çeyrek final ve yarı final müsabakalarının ise çift maç üzerinden oynanacağı bildirildi. Final müsabakası ise yine tek maç üzerinden ve tarafsız sahada oynanacak.

Eskişehirspor Başkanı Riva'da

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, Eskişehirspor Kulübü Başkanı Sinan Özeçoğlu'nu Riva'da kabul etti. TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı ve TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş'ın katılımı ile gerçekleşen ziyarette TFF 1. Lig kulüplerinden Eskişehirspor'un Başkanı Sinan Özeçoğlu, Başkan Demirören'e hediye takdiminde bulundu.

2 ve 3. Lig Kulüpler Birliği'nden Başkan Yıldırım Demirören'e ziyaret

2 ve 3. Lig Kulüpler Birliği Başkanı Cengiz Günaydın ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'e TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde nezaket ziyaretinde bulundu. TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düş-

mez, Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı ile TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş'ın da yer aldığı ziyarete 2 ve 3. Lig Kulüpler Birliği ile Fatih Karagümrük Kulübü Başkanı Cengiz Günaydın'ın yanı sıra Çorum Belediyespor Kulübü Başkanı Zeki Gül, Gölcükspor

Başkanı Ahmet Şahin, Tuzlaspor Başkanı Murat Erdoğan, Çatalcaspor Başkanı Hasan Gökçe, Tire 1922 Spor Başkanı Mutlu Sarayköylü, Karacabey Birlikspor Başkanı Uğur Koçak ve Anadolu Bağcılar Kulübü Başkanı Murat Şahin katıldı.

142 Gençlerbirliği ve Gaziantepspor'dan Başkan Demirören'e ziyaret

Gençlerbirliği Kulübü Başkanı Murat Cavcav ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'e TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde nezaket ziyaretinde bulundu. Başkan Yıldırım Demirören'in yanı sıra TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile Genel Sekreter Kadir Kardaş'ın da katılımı ile gerçekleşen ziyarette Murat Cavcav, Süper Lig'de 2017-2018 Sezonu'na Gençlerbirliği'nin merhum başkanı İlhan Cavcav'ın isminin verilmesi nedeniyle teşekkür etti. Ayrıca Murat Cavcav, Başkan Yıldırım Demirören'e Gençlerbirliği forması takdiminde bulundu. Öte yandan Gaziantepspor Kulübü Başkanı Mutlu Özpıneci ve Yönetim Kurulu Üyeleri de Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'i ziyaret etti. TFF'nin Beykoz-Riva'daki idari merkezinde gerçekleşen nezaket ziyaretinde Başkan Demirören'in yanı sıra TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zülfiaroğlu ile Genel Sekreter Kadir Kardaş da bulundu.

1 Yıkamada Mükemmel Leke Çıkarma

Şimdi Ay Yıldızlı Formalarda

ARIEL

P&G

Türkiye Kadın Milli Futbol Takımı Gururlu Sponsoru

Süleyman Seba'yı saygıyla anıyoruz

Türk futbolunu yücelten erdemlerin sembol ismi, Onursal Başkanı olduğu Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün ve tüm futbolseverlerin ortak değeri Süleyman Seba'yı 3 yıl önce kaybettik. Tüm renklere saygısı, efendiliği, centilmenliği ve ömrünün sonuna kadar da duruşuyla futbolun saygınlığı konusunda hepimize örnek olan, adını Süper Lig'in 2014-2015 sezonuna vermekten onur duyduğumuz Sayın Süleyman Seba'yı özleyiyor, aramızdan ayrılışının üçüncü yılında hasret, saygı ve rahmetle anıyoruz.

Tolunay Kafkas Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Milli Takımlar Sorumlusu oldu

TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Milli Takımlar Sorumlusu görevine teknik direktör Tolunay Kafkas getirildi. Kafkas, FGD bünyesinde yer alan Eğitim, Elit Oyuncu Gelişimi, Kadın Futbolu, Okul ve Çocuk Futbolu, Futsal ile Plaj Futbolu birimlerinin yanı sıra Genç Milli Takımlar'dan da sorumlu olacak. Türk futboluna ve Milli Takımlara futbolcu ve teknik adam olarak uzun yıllar hizmet eden Tolunay Kafkas, daha önce TFF Gelişim Direktörlüğü ile Genç ve Ümit Milli Takımlarda da teknik direktörlük görevlerinde bulunmuştu. 21 Mart 1968 Ankara doğumlu Tolunay Kafkas, 2007-2008 sezonunda Kayserispor'a tarihindeki ilk ve tek Türkiye Kupası şampiyonluğunu yaşatmış, sarı-kırmızılı takımda üç sezon görev aldıktan sonra 2010-11 sezonunda başına geçtiği Gaziantepspor'u UEFA Avrupa Ligi'ne taşımıştı. Gaziantepspor'da bir sezon daha görev aldıktan sonra 2012-13 sezonunda Trabzonspor'un teknik direktörlüğünü yapan Kafkas, 2013-14 sezonunda başına geçtiği Kardemir Karabükspor'u da UEFA Avrupa Ligi'ne taşımış, bu kulüpte bir sezon daha görev almasının ardından da birer sezon Kayserispor ve Akhisar Belediyespor'da teknik adamlık yapmıştı.

ODAKLAN

MERCURIAL VAPOR

AKIŞINA BIRAK

AEROSWIFT STRIKE DRILL TOP

NIKE.COM/FOOTBALL

TFF Gündemi

Pertti Alaja hayatını kaybetti

Finlandiya Futbol Federasyonu Başkanı Pertti Alaja, 65 yaşında hayatını kaybetti. 18 Şubat 1952'de Helsinki'de dünyaya gelen Pertti Alaja, ulusal ve uluslararası futbolun saygın bir üyesiydi. Kaleci ve teknik adam olarak uzun yıllar futbola hizmet eden Pertti Alaja, Finlandiya Futbol Federasyonu'nda genel sekreterlik, başkan

yardımcılığı ve başkanlık görevlerinde bulunurken Güney Afrika'daki 2010 FIFA Dünya Kupası turnuva direktörlüğü de yaptı. Türkiye Futbol Federasyonu yayınladığı mesajda "Pertti Alaja'nın vefatı nedeniyle derin üzüntümüzü belirtir, ailesi, sevenleri ve dünya futbol ailesine başsağlığı dileriz" ifadelerini kullandı.

Süper Lig, FIFA 18'de yer alacak

Türkiye Futbol Federasyonu, Süper Lig'in lisans hakları için EA Sports ile üç yıllık yeni anlaşma yaptı. Türk futbolunun uluslararası alanda daha da büyümesi ve tanıtımına önemli katkı yapacak anlaşma ile Süper Lig, 18 takımı ile birden FIFA 18'de yer alacak. TFF ile EA Sports'un işbirliği, FIFA 18'in yanı sıra gelecek iki sürümünü daha kapsıyor. Böylece

Süper Lig, FIFA 19 ve FIFA 20 serisinde de futbolseverlerle buluşacak. FIFA 18, bilgisayar ve çeşitli oyun konsollarında 29 Eylül'de futbolseverlerle buluşacak ve Süper Lig'de 2017-2018 sezonunda mücadele edecek 18 takımın kadroları, orijinal formları ile Türkçe oynanabilir halde olacak. Her yıl milyonlarca futbolseverin oynadığı FIFA 18, gerçek ve sanal

bir araya getirirken, yeni statlar, yüksek çözünürlüklü taraftarlar, yeni taraftar hareketleri, oyuncu pankartları ve saha grafikleri ile dikkat çekiyor. Ayrıca seri tarihinde ilk kez gerçek hayattaki hareketler, boyutlar ve nitelikler oyuncuların hareketlerini etkileyerek dünyanın en iyileriyle gerçeğe çok yakın hisler yaşanmasını sağlıyor.

MİLLİ KURULUŞ PTT
MİLLİ TAKIMIMIZIN
DAİMA YANINDA

Milli Takım
Resmi Kargo
Tedarikçisi

444
1788

www.ptt.gov.tr

/PTTKurumsal

/Ptt.Kurumsal

/pttkurumsal

U17'ler İngiltere'de turnuvaya katıldı

148

Teknik direktörlüğünü Mehmet Hacıoğlu'nun üstlendiği U17 Millî Takımımız, İngiltere'de ev sahibinin yanı sıra İtalya ve İskoçya'nın da yer aldığı dörtlü turnuvaya katıldı. St George's Park Turnuvası'ndaki ilk maçını ev sahibi İngiltere ile yapan gençlerimiz, rakibine 3-2 yenildi. Çek Cumhuriyeti'nde Ekim ayında yapılacak olan 2018 UEFA Avrupa Şampiyonası 1. eleme turuna katılacak olan 2001 doğumlu oyuncularından kurulu olan takımımız bu maçta Arda Akbulut, Atakan Gündüz, Rıdvan Yılmaz (Süleyman Luş dk. 68), Işık Kaan Arslan (Bora Ulu dk. 78), Serkan Bakan (Barışcan Işık Altunbaş dk. 41), Ozan İsmail Koç, Mustafa Kaya (Emir Biberoglu dk. 41), Yaser Yüce, Atalay Yıldırım (Ozan İsmail Koç dk. 73), Ali Yavuz Kol, Oğuzhan Akgün (Semih Yıldız dk. 68) kadrosuyla oynadı. Gençlerimizin gollerini 43. dakikada Atalay Yıldırım ve 57. dakikada Ali Yavuz Kol atarken, İngiltere'nin golleri ise 12 (penaltıdan) ve 33. dakikada Rayhaan Tulloch ile 63. dakikada Bukayo Saka'dan geldi.

İkinci maçında İtalya ile karşılayan U17 Millî Takımımız, bu müsabakayı da 2-0 kaybetti. Gençlerimizin Ersin Destanoğlu, Işık Kaan Arslan, İsmail Cem Kara (Ercan Saltık dk. 57), Emir Biberoglu, Bora Ulu (Atakan Gündüz dk. 41), Semih Yıldız (Mustafa Kaya dk. 41), Yaser Yüce (Serkan Bakan dk. 65), Süleyman Luş (Rıdvan Yılmaz dk. 16), Barışcan Işık Altunbaş, Ali Yavuz Kol, Oğuzhan Akgün (Ozan İsmail Koç dk. 57) kadrosuyla mücadele ettiği maçta İtalya'nın gollerini 9. dakikada Alessio Riccardi ve 43. dakikada Işık Kaan Arslan kendi kalesine attı. Gençlerimiz son maçında da İskoçya'ya 2-0 yenildi. Rakibi karşısında Arda Akbulut, Atakan Gündüz, Rıdvan Yılmaz, Işık Kaan Arslan, Emir Biberoglu, Yaser Yüce (Mustafa Kaya dk. 41), Ercan Saltık (Semih Yıldız dk. 49), Atalay Yıldırım, Barışcan Işık Altunbaş (Serkan Bakan dk. 41), Ali Yavuz Kol (Ozan İsmail Koç dk. 72), Oğuzhan Akgün (İsmail Cem Kara dk. 41) kadrosuyla oynayan U17 Millî Takımımız, 72. dakikada Ethan

Ross ve 78. dakikada Dapo Mebude'nin gollerine engel olamadı. U17 Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri ise şöyle: Ersin Destanoğlu (Beşiktaş - Kaleci), Arda Akbulut (Trabzonspor - Kaleci), Atakan Gündüz (Altınordu - Defans), Rıdvan Yılmaz (Beşiktaş - Defans), Batuhan Ekinci (Fenerbahçe - Defans), Işık Kaan Arslan (Galatasaray - Defans), Süleyman Luş (Galatasaray - Defans), Ercan Saltık (Trabzonspor - Defans), Atalay Yıldırım (Altınordu - Orta Saha), Barışcan Işık Altunbaş (Altınordu - Orta Saha), Mustafa Kaya (Altınordu - Orta Saha), Ali Yavuz Kol (Galatasaray - Orta Saha), Serkan Bakan (Göztepe - Orta Saha), Ozan İsmail Koç (Bursaspor - Orta Saha), Bora Ulu (Trabzonspor - Orta Saha), İsmail Cem Kara (Trabzonspor - Orta Saha), Yaser Yüce (Trabzonspor - Orta Saha), Emir Biberoglu (AZ Alkmaar - Orta Saha), Oğuzhan Akgün (Beşiktaş - Forvet), Semih Yıldız (Bursaspor - Forvet).

149

U16'dan bir galibiyet, bir mağlubiyet

U16 Millî Takımımız, İngiltere'de Uluslararası Üçlü Turnuva'ya katıldı. İlk maçında ev sahibi İngiltere'ye ile karşılaşan gençlerimiz rakibine 2-1 mağlup oldu. 2002 doğumlu oyuncularından kurulu olan takımımız bu maçta Arda Özgimen, Semih Köse (Eyüp Oskan dk. 62), Doğu Demirkol (Çağtay Kurukalıp dk. 62), Arif Boynuuzun, Gürkan Başkan, Batın Özdemir (Emircan Tekin dk. 41), Salih Kayrazlı (Yusuf Çiçekdal dk. 41), Ferhat Çoğalan, Hakan Yeşil, Mustafa Kapı (Bozan Uymaz dk. 41), Kerim Çalhanoğlu (Polat Abay dk. 40) kadrosuyla mücadele ederken tek golümüzü 72. dakikada Yusuf Çiçekdal attı. İngiltere'nin gollerini ise 22. dakikada Armstrong Okoflex ve 56. dakikada Zak Brown kaydetti. U16 Millî Takımımız, ikinci maçında

ise Romanya'yı 3-0 mağlup etti. St George's Park Stadyumu'nda oynanan maçta gollerimizi 29. dakikada Mustafa Kapı, 37. dakikada Emircan Tekin ve 65. dakikada Bozan Uymaz attı. Gençlerimiz bu maçta Emircan Seçgin, Arif Boynuuzun (Gürkan Başkan dk. 52), Mert Akbulut, Emincan Tekin (Batın Özdemir dk. 41), Yusuf Çiçekdal (Salih Kayrazlı dk. 52), Çağtay Kurukalıp (Doğu Demirkol dk. 41), Hakan Yeşil (Ferhat Çoğalan dk. 52), Bozan Uymaz, Mustafa Kapı, Eyüp Oskan (Semih Köse dk. 41), Polat Abay kadrosuyla oynadı. Teknik direktörlüğünü Ahmet Ceyhan'ın yaptığı U16 Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Arda Özgimen (Göztepe - Kaleci), Emircan Seçgin (Sakaryaspor - Kaleci),

Arif Boynuuzun (Beşiktaş - Defans), Eyüp Oskan (Beşiktaş - Defans), Mert Ahmet Akbulut (Borussia Dortmund - Defans), Gürkan Başkan (Fenerbahçe - Defans), Doğu Demirkol (Göztepe - Defans), Polat Abay (Altınordu - Orta Saha), Batın Özdemir (Fenerbahçe - Orta Saha), Mustafa Kapı (Galatasaray - Orta Saha), Emincan Tekin (Hertha Berlin - Orta Saha), Kerim Çalhanoğlu (1899 Hoffenheim - Orta Saha), Aykut Balcı (Kasımpaşa - Orta Saha), Çağtay Kurukalıp (Kasımpaşa - Orta Saha), Semih Köse (Rot-Weiss Essen - Orta Saha), Ferhat Çoğalan (Valencia - Orta Saha), Hakan Yeşil (Trabzonspor - Orta Saha), Salih Kayrazlı (Altınordu - Forvet), Bozan Uymaz (Galatasaray - Forvet), Yusuf Cemal Çiçekdal (MSV Duisburg - Forvet).

Sesi Görenler Dünya Şampiyonası'nda

Türkiye Futbol Federasyonu'nun "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği, Turckcell sponsorluğundaki Görme Engelliler Millî Takımımız, Almanya'da düzenlenen Görme Engelliler Avrupa Şampiyonası'nda beşinci sırayı aldı ve Dünya

Şampiyonası'na katılma hakkı kazandı. Berlin'de düzenlenen turnuvada Belçika, Gürcistan, İspanya ve Rusya ile birlikte B Grubu'nda mücadele eden millîlerimiz, ilk maçını 19 Ağustos günü Belçika ile oynadı. Son Avrupa şampiyonu ayy-

Yıldızlılar, Lilli-Henoch-Sportplatz'da oynanan karşılaşmada Kahraman, Emrah, Hasan Şatay (2), İbrahim Üzümlü ve Recep Aydeniz'in (2) golleriyle rakibini 7-0 yenerek şampiyonaya harika bir başlangıç yaptı. Günün diğer maçlarında İngiltere, Romanya'yı 6-0, İspanya da Gürcistan'ı 8-0 yendi. Ancak 20 Ağustos'taki Rusya maçı hiç de istediğimiz gibi geçmedi. Lilli-Henoch-Sportplatz'da oynanan maçta iki şutu direktten dönen millîlerimiz, tek gollerini Hasan Şatay'la buldukları maçı 2-1 kaybetti. Takımımızın morali, 21 Ağustos'ta oynanan ve 9-2 galibiyetimizle sonuçlanan Gürcistan maçıyla geri geldi. Hasan Şatay'ın 7 gol attığı maçta Emrah Öcal'la da iki gol bulan ay-yıldızlılar, bu farklı galibiyetle final grubuna yükselmeyi garantileyerek, İspanya'da düzenlenecek olan Dünya Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı. 23 Ağustos'taki İspanya maçı ise takımımızın yarı finali çıkıp çıkmayacağını belirleyecekti. 14. dakikada Hasan Şatay'ın attığı golle öne geçen millîlerimiz 33. dakikada Martin'in beraberlik golüne engel olamadı. Rusya'nın 10 puanla lider olduğu grubu, İspanya 8 puanla ikinci, Türkiye ise 7 puanla üçüncü sırada tamamladı. Yarı final oynama hakkını kaybeden millîlerimiz, 25 Ağustos'ta beşincilik maçı için ev sahibi Almanya'nın karşısına çıktı. Normal süresi 0-0 sona eren karşılaşmadan penaltılar sonucu 2-1 galip ayrılan Türkiye, 2018'de İspanya'da düzenlenecek Dünya Şampiyonası'na katılma hakkı elde etti. Millî Takım'ın penaltılarını Hasan Şatay ve Recep Aydeniz gole çevirdi.

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı. O günden bugüne tam 21 yıldır, Millîlerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık. Bundan sonra da Millîlerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

 /MercedesMilliTakimlar
 /MBMilliTakimlar

Mercedes Benz

Yıldız Kızlarda Türkiye Şampiyonu Fomget Gençlik Spor

152

Yıldız Kızlar Türkiye Şampiyonası finalleri tamamlandı. 32 takımlı 2. Eleme ve 16 takımlı 3. Eleme turu sonrasında 8'li final müsabakaları 8 - 11 Ağustos tarihlerinde gerçekleştirildi. 11 Ağustos tarihinde oynanan müsabakalarda Konak Belediyespor'a 3-0'lık skorla üstünlük sağlayan Fomget Gençlik Spor Türkiye Şampiyonu oldu. İkinci olan Konak Belediyespor'a kupa ve madalyalarını AFDK Başkanı Av. Tacar Çağlar ve U17 Kız Milli Takım Teknik Sorumlusu Necla Güngör verdi. Şampiyon olan Fomget Gençlik Spor ise kupa ve madalyalarını TASKK Genel Başkan Yardımcısı ve İzmir ASKF Başkanı Kadri Yatkın ile TASKK Yönetim Kurulu Üyesi ve İstanbul ASKF Yönetim Kurulu Üyesi Ali Yazlı'nın elinden aldı. Gülizar Hasan Yılmaz GSSL'ye 3-0 üstünlük sağlayan Dudulluspor Türkiye üçüncüsü olurken kupa ve madalyalarını Kulüp Gelişim Müdürü Dr. Erden Or ve U19 Kadın Milli Takım Teknik So-

rumlusu Suat Okyar'dan aldı. Kadın Milli Takım Teknik Ekiplerinin de takip ettiği finallerde bireysel oyuncu ödülleri şu şekilde sahiplerini buldu. Gelecek Vadeden Futbolcular Ödülü: Zeynep Cahil (Dudulluspor), Aleyna

Yıldız (Konak Belediyespor)
En İyi Kaleci Ödülü: Şevval Bağcı (Fomget Gençlik Spor)
Gol Kraliçesi Ödülü: İrem Yılmaz (Gülizar Hasan Yılmaz GSSL)
En Değerli Oyuncu Ödülü: Benan Altıntaş (Fomget Gençlik Spor)

ARÇELİK'TEN HEM İNDİRİMLİ HEM DIGITURK'LÜ UHD TV KAMPANYASI!

Eski televizyonunuzu yepyeni Arçelik 4K UHD TV'lerle değiştirin, 1.000 TL'ye varan indirimini kaçırmayın.

Dahası Digiturk Filmin Yıldız ve Yıldız Dolu paketlerini ilk 3 ay ücretsiz* izleyin...

HDR

4K

Micro Dimming

Video Perfection Engine

A STAR ALLIANCE MEMBER

20
YEARS

TURKISH
AIRLINES

DÜŞLER ADASI PHUKET'E

TÜRK HAVA YOLLARI İLE UÇUN

TURKISHAIRLINES.COM